

СРЯДА, 11 НОЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Тържественото заседание се открива в 15,05 ч.)

1. Тържествено заседание - Двадесета годишнина от демократичните промени в Централна и Източна Европа

Председател. – Преди да започнем, бих искал да кажа, че обменихме мнения с г-н Хавел и ви уверявам, че преди 25 години не бихме могли да си представим нещо подобно!

(Ръкопляскания)

Госпожи и господа, това е тържествено пленарно заседание за отбелязване на двадесетата годишнина от демократичните промени в Централна и Източна Европа.

Г-н Хавел, г-н действащ председател на Съвета и министър-председател на Швеция, г-н председател на Комисията, колеги, госпожи и господа, уважаеми гости, днешният ден е много специален и наш гост в Европейския парламент е един човек, който оказа голямо влияние върху историята на Европа.

Преди два дни наблюдавахме за втори път рухването на Берлинската стена – този път символично, под формата на плочки от домино. Днес Парламентът е домакин на човек, който е сред онези, които задействаха падането на тези плочки от домино преди двадесет години – писател, интелектуалец и прекрасен човек. Приятел на всички, които се борят за свобода и за правата на човека навсякъде, където те не съществуват – президентът Вацлав Хавел. Скъпи Вацлав, добре дошъл!

(Ръкопляскания)

Да не забравяме, че комунизмът беше свален от власт от обикновените хора: работници, университетски преподаватели, писатели; милиони хора отвъд Желязната завеса, които така и не отстъпиха пред потисничеството. Единствените им оръжия срещу танковете бяха големите им сърца и твърдата им решимост. Те поеха много рискове в десетилетията на подчинение, но накрая победиха, защото човешките мечти са по-силни от бетонните стени, от убийствените политически системи. Важна роля обаче изиграха и онези, които им помогнаха от другата страна на Желязната завеса, като показаха на хората на изток, че не са сами. Именно благодарение на цялото това множество от хора стана възможно историческото помирение между Изтока и Запада и повторното обединение на Европа. За всички тях Вацлав Хавел беше и си остава герой.

През 1989 г. студенти в много страни излязоха на улиците, за да призоват за освобождаването на Вацлав Хавел. Скоро след това Вацлав Хавел стана президент на свободна Чехословакия – президент както на чехите, така и на словаците и герой и на двата народа.

Също както 20 години преди това, през 1968 г., при настъпването на независимостта в Чехословакия, общият герой на словаците и чехите беше словакът Александър Дубчек.

Г-н президент, скъпи Вацлав, през 1987 г. едно нелегално издателство отпечата две от вашите пиеси. В паметта ми се е запечатала корицата, на която беше нарисуван дребен и тъжен човек, изглеждащ сякаш е изложен на лишения и не е добре подготвен за живота. Вдигнал е два пръста, образуващи знака на победата. Малък, незначителен човек. Това е силно и ясно послание, че всяко човешко същество се ражда свободно и следва да има право на свободен живот. Това е голямото предизвикателство за нашия Парламент – парламент, който представлява свободни европейци.

Моля, позволете ми да направя кратко представяне. То е на филм, който ще ни припомни какво се случваше в Европа преди 20 и повече години.

Госпожи и господа, пред нас е Вацлав Хавел.

Той започва да пише на много ранна възраст и никога не спира – дори през четирите си периода в затвора, които възлизат общо на пет години. Творбите му са винаги разбираеми и искрени, деликатни и красиви.

Движението „Харта 77“ се заражда като средство за сътрудничество между чехословашките и полските опозиционни движения, а по-късно и тези на други държави от Източния блок. Вацлав Хавел е главната движеща сила на движението. Той преследва истината със смелост и голяма скромност по същия начин, както Збигнев Херберт – поет, отгълчил се срещу режима и написал, че са имали частица от необходимата храброст, но всъщност това е било само въпрос на вкус.

Поздравявам те, Вацлав, за това, че никога не ти е липсвал добър вкус!

Госпожи и господа, президентът Вацлав Хавел.

(Ръкопляскания)

Вацлав Хавел, бивш президент на Чешката република. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да ви благодаря за поканата и за възможността да говоря пред вас в дните, в които отбелязваме двадесетата годишнина от драматичния пробив на затворените граници, от срязването на бодливата тел и от разрушаването на стените между европейските нации, а в случая с Германия – стената, която разделяше една и съща нация. Това беше краят на двуполусното разделение не само на Европа, но до голяма степен, и на целия свят. Това беше момент от такова историческо значение, че мнозина считаха, че оттам нататък светът може единствено да процъфтява.

Това не се случи. Разбира се, не настъпи краят на историческото развитие. Затова е още по-важно да се възползваме от тази годишнина не само за да отправим призив за размисъл относно настоящето, но, преди всичко, за да призовем да се мисли за бъдещето. Искам да дам своя принос към този призив с пет коментара по темата за обединението на Европа.

Никой от нас не беше напълно подготвен за изненадващо бързото падане на Желязната завеса, а и нямаше как да сме готови. Това би било неестествено. Ето защо последва период на конкретни дилеми, на проучване на различни алтернативи и на несигурност. Накрая НАТО предприе смелата стъпка да допусне приема на нови членове, като по този начин гарантира тяхната сигурност и им даде възможност да се съсредоточат върху подготовката си за присъединяване към Европейския съюз. След това Съюзът действително отвори врати за новите демокрации от Централна и Източна Европа. Понякога възникват различни трудности с тези страни. Това е съвсем разбираемо. Една демократична политическа култура не може да бъде създадена или възродена в рамките на обичайното ежедневие. За това е нужно време, а възникват и редица неочаквани проблеми, които следва да се решават в движение. Властта на комунизма настъпи за пръв и, надяваме се, последен път в съвременния исторически период, поради което бяхме първите, сблъскали се с явлението посткомунизъм. Трябваше да се справим с последиците от един продължителен режим, всяващ страх, както и с всички рискове, свързани с безпрецедентно от историческа гледна точка преразпределение на активи. Натъкнахме се и продължаваме да се натъкваме на множество пречки, а опитът ни с такива ситуации е все още на ранен етап.

Въпреки това считам, че Западът постъпи правилно. Всяка друга алтернатива би била свързана с много повече проблеми и би струвала още повече не само на Запада, но, всъщност, на всички ни. Не само че съществуваше възможност да станем свидетели на опасно развитие на нова борба за области на влияние или на пряко господство на една страна над другата, но и държавите, изолирани от Запада, най-вероятно щяха да се превърнат в поле за действие на различни националисти и популисти и на въоръжените им милиции, а може би дори в регион на опасни конфликти, които крият още по-големи рискове поради факта, че, по добре известни причини, след Втората световна война не беше проведена истинска мирна конференция, която можеше да уреди следвоенните взаимоотношения в Европа по един обвързващ, точен и траен начин. Според мен мнозина от онези, които до скоро бяха развявали знамена с изображения на сърп и чук, щяха много бързо да ги заменят с национален флаг. Видяхме до какво води това в бивша Югославия. Разбира се, известно е, че демоните винаги пробуждат нови демони. Следователно никой не може да каже дали заразата щеше да се прехвърли в западната част на Европа. Живеем в епоха, в която – благодарение на глобализацията – всеки местен конфликт може лесно да прерасне в световен.

Ето защо избраният подход беше най-естественият в исторически план и най-целесъобразният от практическа гледна точка. Още повече че това беше подход, който можеше да се тълкува като израз на споделена отговорност за историческите развития, които частично се кореняха в недалновидната политика на помирение, преследвана от демократичния свят.

В обобщение бих искал да кажа, че си заслужава да се нагърбим с преодоляването на значителните трудности, които Европейският съюз изпитва във връзка с нас днес, защото всеки от алтернативните начини на действие очевидно би бил по-лош и много по-опасен. При тези обстоятелства всичко, което можем да поискаме от Европа, е търпение и разбиране.

Разбира се, въпросът е какво ние можем да предложим на Европа. Отдавна считам, че след онова, което изтърпахме през епохата на тоталитаризма, трябваше – тъй като носим пряка вина – убедително да обясним преживяното на другите, като преобразуваме всичко, произтекло от него, в конкретни инициативи. Това не е лесно и не съм сигурен дали вече сме го постигнали. Тоталитарните и авторитарните форми на управление често започват съвсем ненаатрапчиво и прилагат много изтънчени методи на социален контрол. Едва сега, с течение на времето, мнозина от нас осъзнават колко умело понякога сме били оплитани в мрежите на тоталитаризма. Всичко това ни прави особено бдителни. Това следва да е приносът ни към гаранцията, че преживяното от нас не може никога да се случи отново.

Какво е необходимо? На първо място, ясна и категорична солидарност с всички, които се сблъскват с тоталитарни или авторитарни режими днес, независимо от това, в коя точка на света се намират. Въпросната солидарност не следва да бъде възпрепятствана от каквито и да било икономически или други специални интереси. Дори малките, незабележими и добронамерени компромиси могат – макар и непряко и с известно закъснение – да доведат до съдбоносни последици. Не може да има помирение със злото, тъй като в природата на злото е да използва всяко помирение за собствените си цели. Освен това Европа има свой собствен злополучен опит, свързан с политически помирения. Подкрепата ни може да помогне повече, отколкото бихме могли да си представим, на хората с либерални възгледи или на откровените свидетели на условията в Северна Корея, Бирма, Иран, Тибет, Беларус, Куба или където и да било другаде. Така ще помогнем и на себе си. Ще си помогнем да изградим един по-добър свят и да се отнасяме по-добре помежду си – с други думи, да бъдем в по-голяма степен верни на истинската същина на ценностите, които подкрепяме на общностно ниво.

Неотдавна Европейският парламент присъди наградата „Сахаров“ на „Мемориал“ – руска организация, следяща зачитането на правата на човека в Русия. Считам, че това беше важен акт. Спомням си значението, отдадено в собствената ми страна, когато веднъж, против волята на правителството, френският президент покани нас – опозицията – на работна закуска по време на държавно посещение. Тези неща са само привидно повърхностни. Просто е факт, че при тоталитарно управление една закуска или една потушена студентска демонстрация може, при подходящите обстоятелства, да постави началото на исторически събития.

Идентичността на всеки човек, с изключение на това, което ни е присъщо като уникални индивиди, се изгражда от множество пластове на онова, което може да се опише като наша колективна идентичност. Всеки от нас, в по-голяма или по-малка степен, създава чувството си за принадлежност към дадено семейство, общност, регион, фирма, църква, общество или политическа партия, към нацията, към цивилизования свят, а в крайна сметка и към населението на тази планета. Всичко това показва, че имаме определени видове домове, било то географски, идеологически, езикови, етнически или други, като самите ние съвместно създаваме тези домове. Различните ни видове родолюбие, нашите цели, влечения, склонности, гордостта ни, отличителните ни черти, нашите традиции, обичаи, навици и особености също играят определена роля в това отношение. Накратко, светът е мозайка, човечеството е мозайка и всеки един от нас е мозайка.

Колективният суверенитет е естествено следствие от това чувство за колективна принадлежност. Ние разполагаме с определена степен на суверенитет на всички нива от нашата идентичност, но на никое от тях нямаме, а и не бихме могли да имаме пълен суверенитет. Има едно изискване: всички тези видове суверенитет да се допълват взаимно и, по възможност, да не си противоречат.

Сигурен съм, че се досещате, че повдигам този въпрос сега, защото в разискванията относно Европейската конституция и Договора от Лисабон значително се набляга на въпроса за това, какво следва да бъде отношението между националния суверенитет и европейския суверенитет. Отговорът е ясен: те следва да се допълват взаимно. Ако се чувствам европейец, това не означава, че преставам да съм чех. Всъщност валидно е обратното – като чех аз съм и европейец. Обичам да казвам, с известен поетичен елемент, че Европа е родината на нашите родини.

Същевременно съм убеден, че европейският суверенитет постепенно ще укрепва в бъдеще. Не знам колко бързо или колко бавно ще се случва това, не знам и какви обрати ще настъпят междувременно, но със сигурност знам, че процесът на интеграция трябва да продължи. В края на краищата това е от съществен, дори жизнен интерес не само за европейците, но и за всеки човек. Причините за това са ясни: живеем в пространството на единна глобална цивилизация, в която собственикът на риболовно дружество в Гренландия може да живее в Тайван и да притежава част от банка в Бразилия, или собственикът на чешка мина може да управлява дружеството си чрез компютър от Исландия. В такова пространство все по-важна роля ще играят различни наднационални, наддържавни и континентални общности. Това не е нито ще бъде краят на националната държава, но националните държави формират обединения и ще продължат да се групират и да действат заедно в много области. Това е безусловна необходимост, продиктувана дори само от техническото и икономическото развитие. От друга страна, в момент, когато светът проявява склонност към една застрашителна форма на

обединение, конституциите на различните по-малки общности от държави и нации, които са близки помежду си по един или друг начин, могат да служат като средство за осигуряване на по-добра защита на националната или регионална идентичност.

Разбира се, постепенното и мирно обединение на държави също така ще укрепи мирното съвместно съществуване. Та нима повечето от войните през последните векове не са били войни между национални държави? Какъв по-добър начин за укротяване на различните националистични демони от практическото сътрудничество между нациите? Разбира се, възприемането на принципа на многопластовия суверенитет ще бъде възможно единствено на фона на гражданска и политическа подкрепа. Забелязал съм, че в собствената ми страна – а може би и в много други държави – хората често говорят за „нас“ – в моя случай чехите – и за „тях“, с което имат предвид „онази банда от злонамерени чужденци в Брюксел“. Не сме ли обаче и ние в Брюксел? Това деление на *a priori* добродетелните „ние“ и някакси злонамерените „те“, които целят на всяка цена да ни навредят, просто показва колко малко се разбира истинския принцип на интеграцията. На това също следва да се противодейства търпеливо.

Всички ние сме в една лодка и лодката се движи в правилната посока. Тя ще продължи да държи правилния курс, при условие че всички пътници имат чувство за споделена отговорност, а не просто играят собствените си игри в преследване на собствените си цели. Значимостта и уникалността в една новосъздадена общност се утвърждава не чрез гръмогласни изказвания за неясно определените ни национални интереси, които просто прикриват липсата на вътрешна увереност, а чрез целенасочени методи за взаимно разбираемост и участие в общото усилие.

От векове насам Европа е била основният център на цивилизацията на нашата планета и определено е считала, че това е така, макар да не е редно. Ето защо за нея е било оправдано да изнася културата си, религията си и изобретенията си във всички краища на света, независимо дали някой проявявал желание да му бъдат предоставени. Често износът на тези ценности бил съпроводен от насилие. Може дори да се каже, че цялата съвременна цивилизация – не само елементите, които светът счита за забележителни, но и днешната недалновидност – водят началото си от Европа. Европа следва да се поучи от всичко това и отново да поеме ролята си, но по нов начин. С други думи, тя вече няма да налага на света каквото и да било, а ще се стреми единствено да вдъхновява. Тя просто ще предлага пример, от който други могат да заимстват нещо, без да са длъжни да го правят.

Ще е трудно да се намери регион на Земята, където да са съсредоточени толкова много националности или етнически групи в различни страни, толкова много малцинства и малцинства в рамките на малцинствата. Въпреки това през последните десетилетия Европа успя да създаде може би най-стройното наднационално обединение в целия днешен свят. Но най-важното е, че това обединение не е възникнало в резултат на насилие срещу слабите, извършено от силните, както винаги се е случвало в миналото. Напротив, то е възникнало като резултат от постигането на практически споразумения. Следователно интеграцията се е преместила от бойното поле в конферентната зала. Ако не друго, дори само това сега може да послужи като голямо предизвикателство за останалата част от света.

Споменах за растящото значение на наднационалните структури в днешния свят. Според мен най-доброто политическо решение за предстоящите десетилетия ще бъде осъществяването на един вид сътрудничество, основано на партньорство, между тези големи наднационални или континентални субекти въз основа на конкретни минимални социални стандарти, които следва да са по-скоро морални, отколкото политически. Разбира се, за да бъдат целесъобразни, тези взаимоотношения трябва да почиват на два основополагащи принципа: пълно взаимно равенство между субектите и възможно най-голяма искреност. Липсва партньорство във взаимоотношенията, когато, поради практически съображения, като например страх от спиране на доставките от петрол или газ, някой си поставя наочници и изцяло забравя за убийствата на свободомислещи журналисти или за други подобни злини, за които би говорил с желание при други обстоятелства. Такива взаимоотношения се основават на фалш. Истинските партньори трябва да могат да си казват всичко, за което мислят – с други думи, цялата истина – и трябва да са в състояние също така да изслушат цялата истина.

Европейската интеграция, благодарение на която по-голямата част от континента ни живее в мир от толкова дълго време, е по същество уникален опит за създаване на демократична конфедерация от държави. Тя не е и няма незабавно да се превърне в завършена федерация или дори в традиционна конфедерация. Тя е просто нещо ново. Само ако можеше този опит да послужи като пример на други! Това обаче не е най-важното. Считаю, че Европейският съюз има възможност да вдъхнови останалата част от света с нещо още по-съдържателно от модела си за сътрудничество между нациите. Имам предвид една възможност да се направи опит да се компенсират всички съмнителни методи, чрез които Европа е определяла или е оказвала влияние

върху цялостния характер на съвременната цивилизация. Това е раздвижване, която може би вече започва бавно да настъпва.

В това отношение имам предвид отхвърлянето на култа към печалбата на всяка цена, независимо от дълготрайните и необратими последици, отхвърлянето на култа към количествения растеж и към непрестанно увеличаващия се ръст, отхвърлянето на примитивния идеал да настигнем и задминем Америка или Китай или който и да било друг, както и отхвърлянето на една опасна и необмислена колонизация на Земята и на неразумното разграбване на планетата без оглед на околната среда или интересите на бъдещите поколения. Тук имам предвид и интелигентното енергоспестяване, при което успехът на дадена държава се измерва не чрез нарастването на потреблението, а обратното, чрез неговото намаление.

Разбира се, всичко това е възможно единствено въз основа на допускането, че ще започне процес на промяна в душата на съвременния европейец. Изправен пред последните открития на космологията, той следва да бъде малко по-смирен, да се замисли какво ще се случи, когато почине и да се преклони, насаме, пред тайната на вселената – накратко, следва отново да се свърже по-тясно с вечното и безпределното така, както в ранните етапи на европейското развитие. Следва сериозно да се замислим върху това, че нищо, което се е случило, не може да се върне назад, че всичко се помни някъде – дори ако е само под формата на прелитаща светлина – и следователно, че нищо не се прощава завинаги.

Да се върнем обаче на Европа като партньор на другите, вярно е, че повечето от войните в историята на човешкия род са се водели за граници – иначе казано, за територии. Оттук произтича важната поука, че не само националните държави, но и наднационалните общности следва винаги да знаят точно къде е началото им и къде е техният край. Неясните или оспорвани граници са често източник на тежки беди. Европейският съюз следва също да помни това и да има ясна представа за външните си граници. Ако иска да премахне дадена граница, той трябва първо да знае къде е разположена тя. Така той ще подкрепи идеята за географската самоидентификация в по-широк, което означава планетарен, мащаб. По този начин той също така би могъл да даде своя значим и конкретен принос към онова, за което всички ние копнеем, а именно, мир между народите и нациите на тази планета.

Темата за споделяния суверенитет възниква в разискванията на европейско равнище главно във връзка с институционалното устройство на Съюза. Приветствам Съюза за това, че посвети толкова много енергия на тази тема през последните години, както и за успехите, които постигна. Именно поради тази причина се осмелявам да отправя взор към по-далечното бъдеще във връзка с този въпрос. Парламентът, в който заседавате, се избира пряко, като се полагат усилия броят на представителите от различните държави да съответства на техния размер. Според мен Европейският парламент, като единствената структура, която се избира пряко от всички европейци, би трябвало да има доста по-голяма власт от тази, с която реално разполага днес. Съответно законодателната дейност следва да премине по по-недвусмислен начин от изпълнителния към законотворческия орган. Никой не бива да остава с впечатлението, че Европейският парламент е просто скъпо украшение на Съюза.

По мое мнение, би могло евентуално да се създаде друга, по-малка структура успоредно на Парламента, като нейните членове се избират от националните парламенти от собствените им редици и всички държави-членки имат един и същ брой членове. По този или по друг подобен начин би било възможно да се решат два проблема едновременно. Първо, така ще се премахне впечатлението, което се създава в различни национални парламенти, че са изключени от процеса на вземане на решения на европейско равнище. Второ, така ще се осигури наличието на поне една структура на Съюза, която ще гарантира абсолютното равенство на всички държави-членки. Разбира се, един такъв орган ще заседава рядко, когато определен брой от членовете му поискат това и само във връзка с въпроси, изискващи консенсус. Това решение би означавало също така, че няма да е нужно назначенията в Комисията да се извършват по такъв сложен начин, в съответствие с принципа на националността и че няма да е необходима такава сложна система за преброяване на гласовете в Европейския съвет. Признавам, че лично аз считам, че е по-важно да имаме членове на Комисията, които действително са водещите професионалисти в своята област, отколкото те на всяка цена да са мои сънародници или дори съпартийци.

Понастоящем на Европейския съвет е възложена странна комбинация от изпълнителни и представителни функции. Дори позицията му се нуждае от разясняване. Считам, че тя следва да е нещо близко до позицията на държавен глава в една парламентарна демокрация и следователно да включва някакво отчасти скрито и отчасти явно колективно ръководство на конфедерацията от държави, чийто явен представител, понятно за всички, би било, разбира се физическо лице, т.е. президент, чието съществуване вече е предвидено в Договора от Лисабон и който е много важна фигура, като се има предвид, че навсякъде, където се появи някаква форма на колективен държавен глава, това обикновено предвещава разпадане на държавата. Не казвам, че това може да се случи и при наднационалната общност, но въпреки всичко считам, че някъде на върха следва да има

едно човешко лице, което да представлява цялата сложна структура и благодарение на което тя, в своята цялост, да бъде по-добре разбрана.

Вече многократно съм казвал, че според мен би било чудесно, ако, в даден бъдещ момент, можем да се сдобием с една тънка, разбираема и четима Европейска конституция, която да може да се възприема дори от ученици и ако всичко останало – което сега възлиза на хиляди страници – е просто под формата на приложения към нея. Хартата на основните права, като текст, който формулира ценностите и идеалите, на които се основава Съюза, който той се стреми да съблюдава и с който се съобразява при вземането на решения, естествено ще бъде основен компонент или действителен първи раздел на една такава конституция.

Госпожи и господа, бих искал да направя един заключителен коментар, който до известна степен ще ме върне там, откъдето започнах. Разглеждан отдалеч, Европейският съюз създава впечатление за силно технократска структура, занимаваща се единствено с икономика и пари. Вечните спорове относно бюджета, квотите, митата, данъците, разпоредбите за стопанската дейност и различни други нормативни актове вероятно са необходими и аз не ги осъждам по никакъв начин. Дори смятам, че целта на прочутите препоръки или стандарти за това, как да се готви гулаш – които често са обект на подигравка от страна на евроскептиците – е по-скоро да се защити нещо чешко или унгарско, отколкото да се атакува съответната държава-членка и нейната идентичност.

Въпреки това обаче мисля, че Съюзът все пак трябва да постави по-голям и осезаем акцент върху онези неща, които са действително най-важни, а именно, неговите духовни и ценностни основи. Съюзът представлява безпрецедентен опит да се изгради голяма и оригинална наднационална общност въз основа на зачитане на човешките свободи и на достойнството на човека, въз основа на истинска, а не просто привидна или формална демокрация и на вяра в здравия разум, порядъчността и способността за водене на равнопоставен диалог в рамките на общността и с когото и да било друг. Разбира се, той се основава и на уважението към отделните нации, към техните традиции, постижения, към териториите, които заемат, към техните домове и към средата, в която се намират тези домове. И, разбира се, също така на зачитане на правата на човека и на солидарността между хората.

Богатата духовна и културна история на Европа – основана на съчетание от класически, еврейски, християнски, ислямски и по-късно ренесансови и просветителски елементи, е създала набор от неоспорими ценности, които Европейският съюз може и да подкрепя на думи, но които често счита единствено за привлекателна опаковка на нещата, които наистина имат значение. Не са ли обаче именно тези ценности от първостепенно значение и не е ли вярно обратното, че тези ценности определят посоката за всичко останало?

В този смисъл не защитавам нищо революционно, епохално или радикално. Просто се застъпвам за по-задълбочен размисъл върху действителната база на европейското обединение, за по-подчертано култивиране на европейското у нас и за по-отчетливо зачитане на един морален кодекс, който се простира отвъд света на непосредствените ни облаги – свят, който не води до никъде и в който се използват единствено количествени показатели за определяне на благоденствието.

Изминаха двадесет години от преодоляването на разцеплението на Европа. Твърдо вярвам, че континентът никога повече няма да си позволи да бъде разделен и че напротив, той ще бъде и място и източник на все по-дълбока солидарност и сътрудничество. Само ако можеше Шилеровата „Ода на радостта“ да стане за нас и за нашите потомци нещо повече от едно стихотворение, възхваляващо приятелството между народите, да прерасне в емоционално наситен символ на общите ни усилия за изграждане на един по-хуманен свят.

(Овации с изправяне на крака)

Председател. – Госпожи и господа, ако наградата „Сахаров“ съществуваше преди тридесет години, за нас ти щеше да си водещият кандидат, Вацлав. За щастие, днес тази награда вече не ти е необходима, тъй като вече няма стара и нова Европа. Има само една Европа. Днес наш дълг като политици е да зачитаме ценностите помирение и солидарност, на чиято основа се разрасна Съюза. Така че нека да направим всичко възможно, за да гарантираме, че те няма да бъдат забравени.

Много Ви благодаря още веднъж, г-н Хавел. Благодаря ви, г-н министър-председател, г-жо министър и действащ председател на Съвета, г-н Барозу и г-жо член на Комисията, за това, че бяхте с нас.

Вацлав, твоето посещение в Европейския парламент е много важно за нас. Вратите на Парламента са винаги отворени за героите ни от Европа. Много ти благодаря, че дойде. Ще запомним твоето слово. Пожелавам ти всичко най-добро.

(Силни и продължителни ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA*Заместник-председател**(Заседанието се открива в 15,50 ч.)***2. Възобновяване на сесията**

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 22 октомври 2009 г.

3. In memoriam

Председател. – С дълбоко присъръбие научих за кончината на 17 октомври на нашата бивша колега Лейди Diana Elles. Лейди Elles беше член на Европейския парламент от 1973 до 1989 г. и заемаше постове заместник-председател на Европейския парламент от 1982 до 1987 г. и председател на комисията по правните въпроси. Моля да станем на крака и да запазим едноминутно мълчание в памет на покойната ни колега.

*(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)***4. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола****5. Искания за защита на парламентарен имунитет: вж. протокола****6. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола****7. Въпроси за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола****8. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола****9. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола****10. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола****11. Внесени документи: вж. протокола****12. Ред на работа**

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на негово заседание от четвъртък, 22 октомври 2009 г. съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден. Следното предложение за изменение беше внесено със съгласието на политическите групи:

Сряда:

Заглавието на изявлението на Комисията относно политическото положение в Хондурас с оглед на изборите на 29 ноември 2009 г. ще бъде изменено както следва: „Изявление на Комисията – Ситуацията в Хондурас“.

Ioannis Kasoulides, от името на групата PPE. – (EN) Г-н председател, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не е съгласна да бъде променено вписаното в дневния ред название относно Хондурас и изразява несъгласие с предложението да бъде заличено заглавието, в което се споменават изборите на 29 ноември. Датата на изборите е изключително важна част от целите разисквания и считаме, че тя трябва да остане в първоначалния вариант.

Ulrike Lunacek, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, бих искала да се изкажа в полза на запазване на новото предложение, защото в крайна сметка е очевидно, че преговорите в Хондурас се провалиха. Няма съвместно предложение за тези избори. Изборите са нелегитимни, тъй като действащият

президент дойде на власт в резултат на преврат. Ето защо настоятелно призовавам Парламента да приеме предложението на Бюрото да се заличи текста за изборите.

Alojz Peterle. – (SL) Силно подкрепям запазването на дневния ред без промяна. Бях член на делегацията на Европейската народна партия, която посети Хондурас и имаше възможността да се запознае с положението там. Не е вярно впечатлението, че изборите на 29 ноември се провеждат поради юнските събития. Изборите бяха насрочени шест месеца преди тези събития и нямат конкретно отношение към последвалите политически процеси, нито тези процеси биха могли да допринесат за появата на каквито и да било нови кандидати. Считам също така, че изборите на 29 ноември са част от решението, а не част от проблема. По всичко личи, че ще трябва да запазим дневния ред така, както е и да подкрепим демократичното развитие на тази държава в бъдеще.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, бих искал да повдигна процедурен въпрос: не нося картата си за гласуване, тъй като не беше предвидено сега да се гласува, така че моля да отбележите желанието ми да гласувам за запазване на реда на работа без изменение. В този случай не може да ме замести машина.

Председател. – Госпожи и господа, на всички, които имате същия проблем, бих казал следното: благодаря ви, но моля, не вземайте думата. Можем да запишем желанията на всеки един от вас, но тези желания не могат да се вземат предвид за целите на гласуването или на преброяването на гласовете. Те само се отбелязват в протокола, но не за целите на преброяването на гласовете. Съжалявам, но трябва винаги да носите картата си, тъй като по всяко време може да се проведе гласуване.

(Парламентът отхвърля предложението)

(С това редът на работа е определен)⁽¹⁾

(Заседанието се прекъсва в 16,05 ч. и се възобновява в 16,15 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

13. Заключение на Европейския съвет от 29 и 30 октомври 2009 г., включително мандата и правомощията на председателя на Европейския съвет и на върховния представител на ЕС за външната политика и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, и структурата на новата Комисия (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Европейския съвет и изявление на Комисията относно заключенията на Европейския съвет от 29 и 30 октомври 2009 г., включително мандата и правомощията на председателя на Европейския съвет и върховен представител на ЕС за външната политика и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, и структурата на новата Комисия.

Фредрик Рейнфелд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, за мен е удоволствие да бъда отново тук и да Ви представя резултатите от заседанието на Европейския съвет, което, както се оказа, беше много сложно и изпълнено с предизвикателства.

Нека обясня какви бяха обстоятелствата в навечерието на Европейския съвет. Поддържахме постоянна връзка с Прага и други столици. Как да се справим с искането на чехите по отношение на Хартата на основните права? Имаше много различни мнения и призови за различни изключения и специални съображения от страна на няколко други държави-членки.

От друга страна, получихме по-ясно послание относно изменението на климата – друга основна тема на заседанието. Посланието на част от държавите-членки гласеше, че не са готови да се ангажират с цифри относно финансирането, свързано с климата, т.е. как да се финансират усилията за приспособяване и смекчаване на последиците в развиващите се страни.

Предвид обстоятелствата аз съм доволен от заключенията от заседанието. Нека посоча акцентите.

⁽¹⁾ За допълнителни изменения в реда на работа: вж. протокола

Нашата цел на Европейския съвет беше – с приближаването на Конференцията относно изменението на климата в Копенхаген през декември – да продължим да ръководим борбата с изменението на климата. Нека не се заблуждаваме. Преговорите бяха дълги и трудни, но в резултат от обсъжданията Европейският съвет одобри оценката на Комисията в размер на 100 млрд. евро годишно до 2020 г. и прецени, че нивото на международната публична подкрепа следва да бъде в интервала от 22 до 50 млрд. евро до същата година.

До 2020 г. има само 10 години. Трябва да действаме по-бързо и затова Съветът отбеляза, че в допълнение се нуждаем от глобално финансиране в размер на 5 млрд. евро за всяка година от 2010 до 2012 г.

Окончателната цифра ще бъде определена в светлината на Конференцията в Копенхаген. ЕС и държавите-членки са готови да дадат своя справедлив дял, ако други основни участници положат съответни усилия. Аз съм много доволен, че на заседанието на Европейския съвет успяхме да постигнем съгласие за силен мандат в това отношение.

Преди няколко дни се върнах от разговори с премиера Сингх в срещата на върха ЕС-Индия в Ню Делхи, а по-рано миналата седмица проведох разговори с президента Обама в срещата на върха ЕС-САЩ във Вашингтон.

Благодарение на споразумението, постигнато на Европейския съвет, ЕС беше в състояние да преговаря от много силна позиция. Нашето единство ни даде доверието да насърчим и други. Бяхме в състояние да представим нашите ангажменти. Бяхме в състояние да изразим очакванията си. И отново бяхме в състояние да имаме водеща роля по въпрос, който е от решаващо значение за всички граждани.

На заседанието от миналата седмица беше разгледано и финансово-икономическото положение. Въпреки признаците на подобрение в световната икономика, Европейският съвет подчерта, че няма място за самодоволство. През следващата година съществува риск всички освен една държави-членки да надвишат таван на дефицита от 3%, а колективният ни БВП се е свил с 4,7% от началото на 2008 г. Това са сериозни причини да не оттегляме мерките за подкрепа, докато не гарантираме възстановяването. Междувременно трябва да засилим доверието и да продължим работата си по стратегиите за излизане от кризи.

На заседанието на Европейския съвет постигнахме значителен напредък по отношение на укрепването на финансовия надзор. Постигнахме широко съгласие относно създаването на Европейски комитет за системен риск.

Председателството сега ще започне да обсъжда предложенията с Парламента. Искаме да постигнем съгласие относно пакет за нова структура за надзор. Искаме да бъдем сигурни, че няма да претърпим повторение на финансовата криза, която току-що преживяхме.

След това трябва да се съсредоточим върху запазването на работните места. Над пет милиона европейци вече загубиха работата си и твърде много още ще бъдат изправени пред безработица. От нас зависи да променим тази тенденция.

Когато представих приоритетите на шведското председателство пред вас на 15 юли, казах, че ЕС трябва да излезе от кризата по-силен. Казах ви, че справянето с финансово-икономическата криза е една от най-важните ни задачи. И все още е. Поради това възнамеряваме да разгледаме отново тези важни въпроси на заседанието на Европейския съвет през декември.

Друг важен резултат от заседанието беше приемането на Стратегията на ЕС за региона на Балтийско море – стратегия, основана на инициатива на Парламента. Със стратегията целим да се изправим пред неотложните екологични предизвикателства, свързани с Балтийско море, както и да допринесем за икономическия успех на региона. Убеден съм, че инициативата ще има положително въздействие и върху други части на Европа, сближавайки регионите и допринасяйки за конкурентоспособността на целия ЕС.

Обсъдихме също така правосъдието и вътрешните работи. Приветствахме постигнатия напредък при прилагането на мерки по отношение на незаконната миграция в региона на Средиземно море и призовахме за работа в няколко конкретни области.

Знам, че искате да обсъдим и институционални въпроси този следобед. Те, разбира се, бяха важна част от обсъжданията.

Наистина, един от основните проблеми беше да се гарантира бързото влизане в сила на Договора от Лисабон, което е от решаващо значение, ако искаме да бъдем в състояние заедно да се изправим срещу предизвикателствата, които ни предстоят.

Консултациите бяха многобройни и много сложни, но в крайна сметка успяхме да получим одобрение на искането, отправено от страна на Чешката република.

След постигането на съгласие президентът Вацлав Клаус беше готов да подпише Договора и – както всички отбелязахте – най-накрая го направи преди седмица. Последният инструмент за ратификация сега се депозира от Чешката република при италианските органи. Това означава, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила на 1 декември. Знам, че повечето от вас тук днес споделят моето задоволство и облекчение, че най-накрая приключваме тази дълга глава от подготовката за институционална реформа.

Европейският съвет разгледа и други елементи от подготовката за договора. Постигнахме съгласие относно насоките на Европейската служба за външна дейност и приканихме бъдещия върховен представител да представи предложение за организацията и функционирането ѝ.

А сега по въпроса за имената. Трябва да попълним позициите, създадени с Договора от Лисабон. Трябва заедно с вас да назначим нова Комисия. Възнамерявам да свикам среща на държавните и правителствените ръководители на 19 ноември, за да номинираме председателя на Европейския съвет, върховния представител и генералния секретар на Съвета.

Искам да подчертая, че номинирането на върховен представител трябва да се извърши преди назначаването на новата Комисия и след съответни разисквания с Парламента. Както знаете, тъй като това лице ще бъде и заместник-председател на следващата Комисия, той или тя ще подлежи на одобрение от Парламента.

Няма да спекулирам относно това, кои ще бъдат тези хора, но искам да кажа, че не само имената им са важни, но и какво ще вършат и как ще го вършат.

Европейският съвет от миналата седмица ни позволи да постигнем значим напредък не само по един основен въпрос, а по няколко, жизненоважни за бъдещето на Европа и за бъдещето на планетата ни.

Благодарен съм на колегите ми за конструктивното им отношение към предизвикателствата, пред които сме изправени заедно. Въпреки това вие и аз знаем, че предстои много работа. Мога да ви обеща, че идните седмици ще бъдат много натоварени. Очаквам с нетърпение да продължим тясното си сътрудничество с Парламента по много от важните въпроси.

На практика вече остават само 25 дни до срещата в Копенхаген. Икономическата криза съвсем не е отминала, но встъпваме в международните преговори относно климата със солиден мандат. Решени сме да продължим да работим заедно, за да създадем нови източници за растеж и по-голяма заетост.

Благодарен съм на Парламента, че продължава да ни подкрепя. Очаквам с нетърпение да отговоря на вашите коментари.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете да допълня оценката на премиера г-н Рейнфелд за Европейския съвет, като коментирам един аспект от политиката и един от институционалните въпроси.

По отношение на политиката, основният резултат е изключително важното споразумение относно действията ни във връзка с изменението на климата. Всички знаем, че това са трудни въпроси. Когато е заложено толкова много, никога не е лесно. Честно казано, резултатът от Европейския съвет надмина първоначалните ми очаквания. Получихме одобрение на цифрите, предложени от Комисията, придружено с много условия.

Посланието е ясно: Европейският съюз е готов за Копенхаген и е готов да следва действията ни, насочени към намаляване на емисиите, с ефективна оферта за финансиране, свързано с климата, точно както Комисията предложи през септември, както за финансиране в дългосрочен план, така и в краткосрочния „бърз старт“.

Ако искаме от развиващите се страни сериозни ангажменти за смекчаване на последиците, то тогава развитите страни трябва да осигурят средства. По наша оценка до 2020 г. развиващите се страни ще се нуждаят от допълнителни 100 млрд. евро годишно за борба с изменението на климата, което Европейският съвет изцяло подкрепи, както и вероятния дял на международните публични финанси в това число, и споразумение, че Европейският съюз ще плати справедливия си дял.

Също толкова ясно е, че другите партньори трябва да отговорят на сериозността на намерението ни. Политиката ни не се състои в това Европейският съюз да проправя път със слабата надежда, че останалите ще последват. Става въпрос да използваме полезните си средства, за да постигнем възможно най-много по отношение на световните усилия за намаляване на емисиите.

Когато бях във Вашингтон и Ню Делхи миналата седмица, ми напомниха колко далеч са стигнали тези двама партньори през изминалата година и повече. Същото важи и за други, като Китай. Разбира се, ще продължим да се съобразяваме с важното изискване за обща, но диференцирана отговорност по отношение на изменението на климата, но, както многократно казвах наскоро, всички сме ангажирани заедно и ние в Европейския съюз ще продължим да настояваме за реален принос от страна на всички останали участници. Трябва да останем съсредоточени върху крайната цел – амбициозно, сериозно, доказуемо намаляване на емисиите, за да гарантираме, че ще спазим целта си да ограничим повишаването на температурата до по-малко от 2° C.

Е, какви са перспективите за Копенхаген? Сега изглежда, че в Копенхаген вероятно няма да постигнем съгласие за напълно завършения договор, който винаги сме отстоявали и който ще продължим да отстояваме. Но това не е причина да се примирим с друго освен един решаващ пробив в преговорите. В крайна сметка съдържанието е по-важно от формата. Според мен следва да се опитаме да постигнем напълно функционално споразумение, основано на реални политически ангажменти, което бързо да влезе в сила и да включва всички основни участници както по отношение на намаляването на емисиите, така и на финансирането. И трябва да продължим да се борим за постигане на окончателно споразумение за договор – обвързващ договор. За да го постигнем, трябва да обединим силите си в седмиците до Копенхаген.

Току-що показаме, че можем с решителни общи действия да се споразумеем за договор, който се изпълняваше много дълго време. Това беше другият важен резултат от Европейския съвет: той отстрани последната политическа пречка пред окончателната ратификация на Договора от Лисабон. Сега можем да гледаме напред уверено, тъй като, както каза премиерът Рейнфелд, Договорът от Лисабон ще влезе в сила в началото на следващия месец. В действителност Комисията работи по неговото прилагане. Днес Комисията стартира консултацията относно Гражданската инициатива като първа конкретна стъпка.

Искам да отдам дължимото на премиера Рейнфелд за сигурната ръка, с която доведе начинанието до успешен край. Шведското председателство свърши забележителна работа в осигуряването на окончателния консенсус на Европейския съвет. Но сега трябва да завършим прехода. Акцентът, разбира се, е върху запълването на новите позиции.

Не е нужно да коментирам кандидатурите за председателството на Европейския съвет, но като председател на Комисията и предвид институционалните въпроси силно се надявам, че държавните и правителствените ръководители ще изберат личност, която ще осигури ефективно водачество на Европейския съвет – председател със сериозен европейски ангажимент, който да гарантира последователност на дейността на Европейския съвет във времето, както във вътрешен аспект, така че да могат да се залагат по-дългосрочни приоритети, а не само за шест месеца, така и във външен, за да можем в рамките на общата външна политика и политиката за сигурност да изпращаме съгласувани послания на международните ни партньори.

С готовност ще работя съвместно с председателя на Европейския съвет, защото това партньорство ще има голямо значение. Трябва да си сътрудничим на равнище на държавни и правителствени ръководители по отношение на общата външна политика и политиката за сигурност, където председателят на Европейския съвет ще представлява Европейския съюз. Също така трябва да съберем всички компетентности на Общността – от икономиката до търговията, от разширяването до развитието, от енергетиката до правосъдието – където председателят на Европейската комисия представлява Европейския съюз съгласно Договора. Поех задължението да накарам партньорството да заработи в интерес на силен и ефективен Европейски съюз както в границите му, така и на световно равнище.

Очевидно същото е валидно и за върховния представител. Във връзка с това си признавам, че проявявам конкретен интерес, защото върховният представител ще бъде и един от заместник-председателите на Европейската комисия. На чисто прагматично равнище, защото номинирането на заместник-председателя/върховния представител и другите предложения на държавите-членки за Комисията ще ми позволи да премина към етапа на финализиране на следващия Колегиум и разпределяне на портфейлите. На политическо равнище, защото съм убеден, че върховният представител/заместник-председателят, подкрепен от силна Служба за външна дейност, обединяваща европейския опит в междуправителствената дипломатия и нашите компетентности на Общността, ще представлява реална значителна промяна в ефективността на външната ни дейност.

С това стигам до Комисията като цяло. Искам Комисия, съставена от компетентни и отдадени европейци, Комисия, която да е готова да се възползва максимално от правото си на инициатива. Старая се при окончателните обсъждания с държавите-членки да гарантирам, че това ще стане. Поисках от държавите-членки да предложат имена, включително жени. След това ще взема решение относно портфейлите. Портфейлите не се дават на държави, а на лица, ангажирани с нашия Европейски проект.

Искам също Комисия със силен демократичен мандат. Затова съм решен да взема предвид в максимална степен процеса на изслушванията в Парламента. Забавянето заради Договора породи общо предизвикателство за нас. Не трябва да бавим пристигането на новата Комисия, но не можем да скъсим изслушванията. Очаквам с нетърпение да обсъдим как да се справим с този въпрос на заседанието на Председателския съвет следващата седмица.

Договорът от Лисабон ще ни позволи да отговорим по-добре на очакванията на гражданите – но дали ще се възползваме от възможностите, които ни предлага, ще бъде най-вече въпрос на политическа воля. Договорът ни предоставя възможност да действаме, но ни е нужна готовност да работим заедно.

Това ме отвеща обратно към началото на следобеда. Европа, представена днес тук – Европа, обединена от свобода и солидарност – нямаше да е възможна без ангажираността и отдадеността на хората, които направиха невероятни неща преди 20 години. Трябва да разпалим отново огъня. Трябва ни духът на 1989 г. Ако покажем същата отдаденост и ангажираност, съм сигурен, че ще успеем.

Joseph Daul, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Договорът от Лисабон беше ратифициран от 27-те държави-членки на Европа и има задължението да даде резултати.

Има задължението да даде резултати по отношение на институциите, и по-специално по отношение на бързото създаване на отговорни постове. Има задължението да даде резултати по отношение на изменението на климата и енергетиката. И не на последно място, има задължението да даде резултати по отношение на икономическото възстановяване.

С подписа на чешкия президент процесът на ратифициране на Договора от Лисабон най-накрая завърши. Моите благодарности на г-н Рейнфелд.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи), която е оставила своя отпечатък върху Договора в много голяма степен, естествено е доволна от това развитие, но сега е време да спрем да монополизираме европейското обществено разискване относно институциите, които са средство за обслужване на политически амбиции, и вместо това да се съсредоточим върху самите амбиции.

Затова моята група иска от Вас, г-н Рейнфелд, да направите всичко необходимо, за да постигнете съгласие възможно най-бързо по въпроса за имената на председателя на Съвета и върховния представител и затова моята група иска от Вас, г-н Барозу, след като държавите-членки номинират кандидатите си, да разпределите отговорностите им възможно най-бързо, преди да им бъдат задавани въпроси от Европейския парламент по време на изслушванията, които също така искаме да бъдат максимално задълбочени.

Няма да е новина за вас, г-н Рейнфелд, г-н Барозу, да ви кажа, че разискването на профила на кандидатите представлява интерес само за микрокосмоса Брюксел.

Още веднъж, какво искат съгражданите ни? Искат проблемите им с безработицата, кредитирането и обучението да бъдат решени; искат да бъдат приятно изненадани от срещата на върха в Копенхаген относно изменението на климата; и искат да гарантираме, че зимата на 2009-2010 г. няма да бъде белязана от недостиг на газ, който поставя половината континент в невъзможно положение.

Затова ние, европейските институции, аз, говорейки тук, и особено Вие, г-н Рейнфелд, имаме задължението да накараме европейския влак да се движи с висока скорост, а не да продължи да спира на всяка спирка.

Всеки в залата познава трудностите, свързани със задачата, трудния баланс, който трябва да откриете между политическата тенденция, географския произход, равенството и възприемчивостта на кандидатите. Но е ваше задължение да постигнете съгласие в Съвета възможно най-бързо, както е задължение на Парламента и на парламентарните групи да произнесат присъдата си по решенията отговорно и в съответствие с общия европейски интерес. Още веднъж, надявам се, че това ще е поредният успех за шведското председателство, но за да се случи това, трябва да действаме бързо, много бързо.

Госпожи и господа председатели, госпожи и господа, още по-спешен от въпроса с институциите е проблемът с изменението на климата, като срещата на върха в Копенхаген е само след няколко седмици. Преди всичко искам да поздравя за отговорното отношение Европейския съвет, който едновременно потвърждава ангажимента да превърне борбата срещу изменението на климата и намаляването на емисиите на въглероден диоксид в количествена и планирана цел и очаква партньорите ни да се посветят със същата решителност.

За Европа ще бъде най-погрешната тактика досега да сложи всичките си карти на масата преди Копенхаген и да остави партньорите си от САЩ, Китай, Индия и останалите партньори да водят парада. САЩ, Китай и Индия днес са световни сили, които също трябва да поемат отговорностите си. Европа носи отговорностите

си, но не може да го прави сама за цялата планета. Няма да е достатъчно политическо споразумение в Копенхаген. Важни са количествените ангажименти на държавите.

Госпожи и господа, започнах, като говорих за задължението да доведем до резултати. Това задължение касае преди всичко икономическото възстановяване и заетостта. Двете са свързани. Дори и да започваме да забелязваме признаци на слаб растеж, трябва да знаем дали икономическото възстановяване се придружава от работни места и дали е изградено върху здрава основа и по-конкретно върху пазар, който е едновременно отворен, регулиран и без протекционизъм.

Това са истинските притеснения на европейците и това трябва да бъде главната грижа на Европа и на държавите-членки отвъд ежедневните административни проблеми. Както видяхме днес, преди 20 години решителни хора успяха да свалят Берлинската стена. Искam същото от Вас, г-н Рейнфелд: разтърсете държавните и правителствените ръководители!

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н Барозу, вероятно е съвпадение – щастливо съвпадение – че разискването се провежда веднага след речта на Вацлав Хавел, който ни припомни колко важен беше този процес преди двадесет години. Роден съм само на няколко километра на запад от Желязната завеса, но можеше също така да е обратното. По онова време бях в съветската окупационна зона и видях унгарските бежанци през 1956 г., бежанците от Пражката пролет през 1968 г., като колегата ми Libor Rouček. Гледам на Договора от Лисабон като на продължение на процеса на обединяване на Европа.

Вероятно намерението на Вацлав Клаус не е било да завърши ратификацията точно в месеца, в който отбелязваме 20-та годишнина от падането на Берлинската стена, но е щастливо съвпадение, че Договорът придобива *de facto* валидност точно сега, дори и все още да няма правна валидност.

Сега трябва да вземем решения по отношение на хората. Не Ви завиждам за задачата, г-н Рейнфелд. Но имам искане или въпрос към Вас: подготвен ли сте при разговорите си с държавните и правителствените ръководители в следващите няколко дни да гарантирате, че в днешна Европа ще стигнем до нещо, което е близо до географски баланс, представителен за нова Европа? Подготвен ли сте също така да гарантирате вероятно по-силно представяне на жените? Не го казвам само заради г-жа Малмстрьом и г-жа Валстрьом, които присъстват тук. Може ли днешна Европа да си позволи да бъде представлявана от толкова малко жени на високи постове, включително и в моята група? Това ли е образът, с който се представя Европа пред гражданите си днес? Председателят на Парламента вече го спомена. Разбира се, няма да Ви обвиним, ако не се получи, но искам поне по време на разговорите да изтъкнете нуждата от по-добър географски баланс и, преди всичко, по-добър баланс между половете в Европа, за да покажем, че представляваме цялото европейско население.

Споменахте върховния представител. Подготвен ли сте, г-н Рейнфелд, също така да гарантирате, че ще бъде изяснено, когато номинирате върховен представител, че той или тя няма да встъпи в длъжност до ратифицирането или докато Парламентът не реши? Знам, разбира се, че ще има разлика във времето, но трябва да бъде ясно, че в ролята си на заместник-председател на Комисията, върховният представител се нуждае от одобрението на Парламента. Ще трябва да бъдем много внимателни и съвестни, когато даваме това одобрение. Трябва да покажем ясно, че конкретно в тази област ще изпълним дълга си и, г-н Барозу – считам, че можем да Ви го обещаем – въпреки че искаме да проведем изслушванията правилно и внимателно, също така искаме да вземаме решения възможно най-бързо, тъй като гражданите на Европа изискват от нас да работим по-бързо, а не да губим месеци в обсъждане на различни хора.

Последният въпрос, който искам да засегна, е финансовата криза, която споменахте, защото тя също предизвиква голямо безпокойство. Правилно посочихте безработицата, която се очаква да нарасне още повече. Също така казахте, че не можем да оттеглим мерките за подкрепа, докато безработицата е от такъв мащаб, тъй като гражданите очакват от нас също така да не се примиряваме с настоящото високо равнище на безработицата в новата Европа.

Водим и разискване относно данъка върху финансовите операции. Знам, че е възлагано на други пет пъти досега, но може би е също и важно разискване, с което да покажем, че държим на контрола, а не защото искаме по-голяма данъчна тежест. Трябва обаче да бъде ясно, че искаме да използваме всички инструменти, за да прекратим спекулациите и че, преди всичко и за да предотвратим нова криза, са налични ресурси за подпомагане на банките, които въпреки всичко все още изпитват затруднения. Трябва да изпратим ясни послания в това отношение.

Ръководителят на „Голдман Сакс“ (Goldman Sachs) наскоро каза – и трябва да оставим думите бавно да проникнат в съзнанието ни – „Аз съм само банкер, който върши божията работа“. Това със сигурност е особено

цинично и вероятно богохулно изявление, но то показва менталитета на много от тези хора. Те спекулират в името на Бог, да го кажем направо. Не искаме да твърдим, че с финансовата си регулация вършим божията работа, а по-скоро, че работим за хората, да предпазим населението на континента от безработица и спекулация, и трябва да го направим. Надявам, че все още ще можете да изпращате ясни сигнали в този смисъл през оставащото време на шведското председателство.

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, искам първо да поздравя г-н Рейнфелд, както и г-жа Малмстрьом, разбира се, по повод на ратифицирането на Договора от Лисабон. Трябва да подчертаем, че това стана възможно, благодарение на решителността ви, че успяхме най-накрая да го постигнем, благодарение на усета ви към компромиси. Защото имаше твърде много песимисти, включително тук в залата, които смятаха, че трябва да изчакаме изборите в Обединеното кралство или изобщо да спрем да очакваме ратифицирането на Договора. Затова ви благодаря от името на всички за работата, която свършихте. Това означава, че почти десетгодишната работа се увенчава с успех.

Искам да ви благодаря и за днешното разискване, за това, че се съгласихте да обсъдите с председателите на групите профилите на върховния представител и на председателя на Съвета, както и структурата на Комисията, защото това ще бъде единственото разискване по въпроса. Трябва да кажа, че нищо друго не се върши наистина прозрачно. Четем за много неща в пресата и е хубаво, че я има, за да разберем донякъде какво се случва, но считам, че в бъдеще ще трябва да помислим как да внесем прозрачност в процеса, който е изключително важен за Европейския съюз.

Ще изразя мнението си за различните номинации, като говоря по отделните точки в по малко по-различен ред.

Ще започна, г-н Барозу, със структурата на Комисията, защото тя е най-важна, що се отнася до Парламента. Тя е наше задължение, всъщност Ваше задължение, но ние трябва съвместно с Вас да вземаме решения. Ние сме тези, които извършваме контрол, докато това не е така за председателя на Съвета.

Това, което искаме да направите за пръв път във Вашите предложения, е да използвате групи, когато разпределяте отговорностите. Предлагаме на практика да включите портфейлите на Комисията в четири групи: външна дейност, очевидно, след това иновации, изменение на климата и устойчивост, следвани от всичко, свързано с финансово-икономическата справедливост, и накрая, вътрешни работи.

Това е изключително необходимо. Защо да не назначим заместник-председатели, които наистина да поемат ръководството, които да поемат отговорност за всяка от групите, което изглежда произтича от здравия разум, показан в Комисията? Такъв тип организация ще има преимущество да подобри допълнително работата на Комисията под Вашето председателство. От друга страна, е нужен и баланс по отношение на представителството на жените в Комисията. Считам, че е Ваша грижа също да осигурите кандидати, които предлагат тази възможност?

Относно втората точка, г-н председател, а именно длъжността върховен представител, е най-важно да намерим някой, който да има волята да провежда последователна Обща външна политика и политика на сигурност и последователни политики на Общността, някой, който е и защитник на правата на човека и който ги прави част от всяка задача, която изпълнява. И накрая, трябва ни някой, който вярва в силна Европейска служба за външна дейност. Това са трите основни елемента, които характеризират тази личност. Нуждаем се от някой, който наистина вярва, че Общата външна политика и политиката за сигурност трябва да се обедини с политиките на Общността – което е напълно логично, имайки предвид, че лицето ще бъде и заместник-председател на Комисията.

Стигам и до третата номинация, разбира се, тази, за която се говори най-много, която е, да речем, най-привлекателната от всички, а именно за председател на Съвета. Г-н Рейнфелд, моята група иска да изкаже три мнения по въпроса. Това са просто мнения, тъй като Съветът ще реши. За щастие обаче, Парламентът може да изказва мнения и да го прави открито.

Първо, ролята трябва да е на председател, а не на върховен глава, ако използваме тези понятия. След това тя трябва да се изпълнява от някого, който вярва в европейската интеграция. В края на краищата, за да те изберат за папа, трябва да си католик. Така че, ако сега изберем председател на Съвета, трябва да е някого, който вярва в европейската интеграция, а не скептик, както се случва понякога...

Накрая, за да сме сигурни в твърдото убеждение на лицето по отношение на европейската интеграция, той или тя трябва да вярва в общностния метод. Общностният метод движи Европа напред, а не засилването на ролята на правителствата. Засилената роля на правителствата е концепция на големи държави, макар че, за

щастие, има големи държави, които не вярват в междуправителствения метод. Председателят на Съвета трябва да защитава общностния метод.

Ще добавя само още едно нещо в заключение, г-н председател: естествено призовавам г-н Рейнфелд да постигне консенсус в рамките на Съвета, както и проевропейската коалиция в рамките на Парламента да бъде отразена при номинациите и разпределянето на отделните роли. Затова наистина искаме компромис, но такъв, който да се отразява и на състава на проевропейския съюз, който движи Европа напред, в рамките на Европейския парламент.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н Рейнфелд, г-н Барозу, считам, че именно припомнянето на историческите събития от преди 20 години ни позволи сега да видим спора за това, как да приложим възможностите след ратификацията на Договора от Лисабон, в критична светлина. Чудесните думи на Вацлав Хавел и идеите му за Европа, от една страна, и дребнавите спорове за назначенията, които продължиха на заден план по време на последния Съвет, от друга страна, никак си не си подхождат.

Според мен изглежда, че сега облекчението от ратифицирането на Договора от Лисабон след почти десет години отстъпва място на опасения да не би правителствата на държавите-членки да подкопаят постигнатото. Това, към което всъщност трябва да се стремим обаче – особено като имаме предвид колко бурно аплодирахме речта на г-н Хавел – и това, което в действителност трябва да постигнем, е съгласие, че на най-високите политически постове в Европейския съюз трябва да бъдат назначени силни мъже и жени и че индивидуалните интереси, включително интересите на държавите, които на практика се противопоставят на по-широката интеграция, трябва да останат на заден план.

Г-н Рейнфелд, все още не мога да Ви поздравя, защото до момента няма убедителен знак за присъствието на тези силни мъже и жени начело на европейската политика.

Огромните похвали, изказани от различни оратори, относно постигнатото по време на подготовката за Копенхаген също са нещо, с което, за съжаление, не мога да се съглася. Току-що се върнах от последната подготвителна конференция на Обединените нации в Барселона и, както беше потвърдено тук, в Брюксел, по време на срещата на върха, отиваме в Копенхаген с все по-малки очаквания.

Понастоящем европейците погрешно приехме позицията, че на практика сме направили всичко възможно и сега нещата зависят от всички останали. Ако погледнем какво наистина сме свършили по отношение на ефективна политика в областта на климата за намаляване на емисиите на въглероден диоксид, какво в действителност е постигнато, целите за намаляване на емисиите, които сме заложили, законодателството в пакета от мерки за изменението на климата, нищо от изброеното не е достатъчно за постигане на целта за двата градуса, за която постоянно се говори. Всеки го знае, дори и на международно равнище.

Ако европейците сега започнат да се съмняват дали наистина искаме правнообвързващо споразумение, това ще постави под въпрос един процес, който, под егидата на Организацията на обединените нации, е подкрепян от много европейски дълги години. Считам, че трябва да обмислите внимателно съобщенията, които ще направите, отивайки в Копенхаген. Едно нещо ме тревожи подсъзнателно: често се казва в залата, че стратегиите за устойчивост, ефективното използване на ресурсите и опазването на климата следва да бъдат новите парадигми за европейската икономическа и промишлена политика. Г-н Хавел също беше силно аплодиран за това. Оставам с впечатлението, че европейците – колкото и често да го изтъкват и колкото и силно да го аплодират – са изгубили напълно вяра в ориентираните към бъдещето работни места по време на икономическата криза и че затова, точно по време на икономическата криза, изоставят успешните стратегии за създаване на нови работни места и пазарите на бъдещето. В това отношение съм силно загрижена. Икономическата криза е най-лошото оправдание да не предприемаме амбициозни мерки за опазване на климата. Опазването на климата и икономическото развитие са всъщност двете страни на една и съща монета. Това обаче никак не е видно при европейските решения, вземани в Европейския съвет.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, искам първо да поздравя шведското председателство за напредъка по време на неотдавнашната среща на върха във връзка с развитието на позицията на Европейския съюз относно изменението на климата. Борбата с изменението на климата е сред най-големите ни приоритети и е въпрос, по отношение на който очакваме и искаме от Европейския съюз да заеме сериозна ръководна роля. Балансираното и премерено споразумение относно договореностите по финансирането има благоприятен ефект и поставя Съюза в силна позиция в подготовката ни за Копенхаген.

Но трябва да спомена разискването, което изглежда сега доминира в дневния ред на Европа: назначаването на председател на Европейския съвет и на върховен представител. Като начало следва да определим ясно обхвата и същността на постове, а след това и качествата и опита на хората, които ще ги заемат. Разбира се,

логично е Европейският съвет да поиска формални номинации и да изслуша кандидатите, може би включително и г-н Verhofstadt, преди да вземе решение.

Вместо това обсъждането деградира до окаяно разискване между правителствени лидери, които изглежда се интересуват единствено как да си поделят работните места, независимо дали са от малки или от големи държави, от север, юг, изток или запад, леви или десни, а не дали дадено лице е наистина най-добрият кандидат, който да поеме отговорността.

По-лошото е, че някои дори опитаха да разделят Европейския съюз на две граждански класи, заявявайки, че само лицата, произлизащи от държави-членки в Шенгенското пространство и еврозоната, следва да са подходящи. Боя се, че това е дискриминация, което е недопустимо, и се случва в деня, в който си спомняме за загиналите по време на война, и през седмицата, в която си припомним ужасите от Кристалната нощ и последвалите я трагични събития, и когато отбелязваме подвига на всички, които допринесоха за падането на комунизма, в Полша, където беше началото, в Унгария, в прибалтийските републики, в страните в Източна и Централна Европа, и, разбира се, накрая и в Берлин.

Редно е да се борим за свобода и ценности за всички, а не за добри работни места за малцина късметлии.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, Договорът от Лисабон беше ратифициран от всичките 27 държави-членки. Мнозина ще го отпразнуват като голям успех, но не и моята група. Многократно съм посочвал причините за това в залата и не възнамерявам да го правя отново.

За съжаление, фактът, че Хартата на основните права няма да се прилага за гражданите на три държави-членки, поражда в мен съмнение относно големия напредък на ЕС във връзка със защитата на основните права. Споменавам го конкретно предвид днешното тържествено заседание и речта на Вацлав Хавел. Но точно защото левията в Европа иска социална, мирна и екологично устойчива европейска интеграция, ще продължим да използваме предоставената от Договора рамка за тази цел. Правилни сме го досега и ще продължим да го правим.

Във връзка с това приветствам факта, че Европейският парламент ще има по-големи правомощия. Освен да празнуват, държавните и правителствените ръководители можеха да бъдат посъветвани по-добре да използват неотдавнашната си среща за по-осезаеми политики. Най-голямото предизвикателство пред света е изменението на климата. В подготовката за световната конференция по въпросите на климата в Копенхаген Европейският съюз, за съжаление, изгуби водещата си роля, която сам си беше определил. Една от причините е, че в същността си задълженията за намаляване на емисиите на въглероден диоксид не съответстват на това, което е нужно в действителност. Нещо повече, неприемливо е, че държавите-членки на ЕС съвсем ясно искат да избегнат финансовите си отговорности, макар че в настоящото положение не можем да си позволим да забавим действията си.

Не става въпрос дали Швеция скоро ще стане голям лозарски регион – макар да Ви го пожелавам. Чисто и просто става дума за оцеляване и, между другото, също и за мир в света ни. Изменението на климата вече причинява бедност и глад и принуждава милиони хора да избягат от родните си земи. Всеки в залата със сигурност е говорил по един или друг повод за глобални предизвикателства, които не могат да бъдат преодолени на национално равнище. Опазването на климата, мирът и борбата с бедността са точно такива предизвикателства. Ако Европейският съюз не действа по последователен и образцов начин в това отношение, ще престане да бъде приеман за участник на международната сцена.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, новата длъжност председател на Съвета, от която всички изглеждат доста обсебени, е назначение само за две години и половина и има много малко определени правомощия. Така че някой следва да каже на Тони Блеър да не се разстройва твърде много, ако не я получи.

След Лисабон истинският свещен римски император на 21-ви век – Карл Велики на нашето време – чиито заповеди се простират по-далеч отколкото тези на императора, е, разбира се, председателят на Комисията, нашият сенyor Барозу. И го казвам въпреки коментарите на сенyor Барозу относно партньорството.

Много различно стоят нещата обаче за новия върховен представител. Има голям бюджет за откриване на нови дипломатически мисии и трябва да отбележа, че съществуването на длъжността върховен представител на ЕС заплашва и постоянните места в Съвета за сигурност на ООН на Обединеното кралство и Франция, мою Daul.

Но големият проблем пред националните държави в Европа не са твърде малкото дипломатически мисии, а твърде многото безработни. Колегите тук празнуват 20-ата годишнина от падането на Берлинската стена – и

с право. Но сега имаме нова Берлинска стена не по границите на нациите, а в самите нации. Тази стена е между професионалните политици в политическата върхушка и хората.

Малко е късно сега да искате прозрачност, г-н Verhofstadt. Някои от нас ще продължим да говорим в полза на хората и да се изразяваме открито мнение против институциите, на които не им достига демократична легитимност, както от групата EFD сме казвали няколко пъти и ще продължим да казваме.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, демокрацията се нуждае от революция и никога не е грешно, г-н Dartmouth, да говорим в полза на прозрачността, г-н Verhofstadt. Вие по-конкретно, в шведското председателство, можете да бъдете блестящ пример за това и всъщност да ни кажете какво се случва при пазаренето за високите длъжности, което е абсолютно недостойно за европейския проект, както и – г-н Барозу може да поведе обсъждането на този въпрос – относно назначаването на членовете на Комисията. Германия и Австрия са лош пример в това отношение, но, за съжаление, това се отнася и за други.

В залата има квалифицирани хора, но те нямат шанс да бъдат приети. Моля, сега, когато Договорът от Лисабон е приет, бъдете смели и честни и признайте, че се нуждаем от много по-ясни и прозрачни структури за вземане на решения за Комисията и за високите постове. При толкова много опит трябва да е възможно да намерим хора с умения в Европейския парламент, вместо да ги събираме от една или друга провинция.

Фредрик Рейнфелд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, много благодаря на уважаемите колеги за множеството ценни коментари и въпроси.

Както някой заяви, отне доста време 27-те държави-членки да ратифицират Договора. Обсъждахме Договора в продължение на много години и винаги се учудвам, когато ме попитат колко бързо можем да спрем да се ръководим от конституцията, защото трябва да основавам работата си на договорите. Беше определено, че структурите, които ще вземат решение относно председателя на Съвета, са министър-председателите и държавните ръководители на Европа. Това всъщност е заложеното в договорите.

В допълнение, за мен е очевиден проблем, че повечето от споменатите имена са настоящи премиери на различни европейски държави. В действителност не е лесно да се представиш за кандидат за позиция, която може и да не получиш, да изпратиш сигнал до народа си, че напускаш страната, след което да се завърнеш и да кажеш „е, още съм тук“. Считам, че следва да имаме предвид този фактор, когато разглеждаме въпроса.

Относно върховния представител ще разполагате с по-голяма прозрачност, по-широко обсъждане, защото това ще е част от Комисията, част от решение, взето след изслушвания в Парламента. Макар че, за да отговоря на г-н Swoboda, в Договора, влизащ в сила на 1 декември, е ясно, че върховният представител заема пряко новата си длъжност, но трябва да е част от Комисията, одобрена от Парламента.

Това, разбира се, е сложно, но само за да посочим очевидното, както казах предния път, не беше планирано да нещата да се развият по начина, по който се развиха. Трябваше вече да е факт преди шведското председателство. Процесът е много по-дълъг, отколкото можеше да се предвиди.

Относно баланса, защото чувам да се говори и за това, днес проведохме първия кръг консултации с моите 26 колеги. Проблемът е, че става дума за твърде голямо балансиране само за двама човека. Споменахте географския аспект и половете, но най-вече се говори за баланс между център-ляво и център-дясно. Има много работа във връзка с балансирането и бих искал да имаме повече длъжности, за да можем да задоволим всички критерии, които бяха посочени тук. Очевидно се опитваме да намерим възможно най-добрия баланс.

Както казах, следващият четвъртък по време на срещата на високо равнище на ранна вечеря ще отговорим на исканията ви за възможно най-бърз процес. Това се опитваме да направим. Имаше коментари относно кой ще вземе решението. Нужно е малко време, за да се допитаме до всички. Сега сме ЕС-27. Цялостното консултиране с моите колеги изисква двудневна работа – чудесно е, но отнема време.

Относно климата съм съгласен с Rebecca Harms, че Европа не прави достатъчно. Искам също да ви припомня, че предвидихме положение, при което трябва да задълбочим усилията си в Европа в рамките на правнообвързващи цели, но са нужни условия. Това отразява мнението на много от колегите ми. Те са много прецизни по отношение на това, че ако в Европа стигнем дори по-далеч, се нуждаем от същите ангажменти и от другите части на света.

Приветствам държавни или национални решения, които са амбициозни. Имаме многобройни примери за това. Моята страна например си е заложила национална цел от 40% намаление на емисиите до 2020 г. и същото важи и за Германия.

Трябва да направим повече – и не ние искаме да замъглим решението, което трябва да вземем в Копенхаген – но е нужна много работа, за да накараме другите да се раздвижат. Както казах, сега се върнах от Индия и САЩ, по-късно този месец ще пътувам и за Китай и ни е нужно споразумение за водачество, за да задвижим нещата. Това е трудното. Това е глобално предизвикателство в свят, в който нямаме типа глобално водачество или вземане на решения, подобно на това, което имаме в Европейския съюз. Ето защо е по-трудно да го постигнем, но в същото време се нуждаем от него.

Европейският съюз, както знаете, е отговорен за едва 13% от световните емисии. Не можем да се справим сами: трябва ни и ангажираност от другите, особено от тези с най-големи емисии, а точно те вдигат ръце и казват, че не искат споразумение. Това не е възможно, тъй като никога няма да успеем да постигнем целта от 2° С.

И накрая, в рамките на шведското председателство, сега ще се опитаме да прокараме по-добър надзор на финансовия пазар, което е необходимо, за да осигурим по-добро функциониране на финансовите пазари в бъдеще.

Ще започнем и обсъждания, които ще продължат по време на испанското председателство, относно конкурентоспособността, относно начина да осигурим по-добре функциониращ пазар на труда и как да излезем от кризата, след като получим ясни знаци за възстановяване. Така ще постигнем баланс между това, да се поучим от проблемите, които сме имали, и да създадем по-добре функциониращи финансови пазари, а също и обсъжданията и решенията, нужни за осигуряване на по-голяма конкурентоспособност и по-добре функциониращ пазар на труда тук, в Европа.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, искам да коментирам накратко някои от въпросите, поставени пряко по време на разискването.

Преди всичко нека бъдем ясни по отношение на изменението на климата. Европейският съюз е готов за обвързващ договор. Ангажирахме се с протокола от Киото и го ратифицирахме. Всичките ни държави-членки го ратифицираха и подкрепяме идеята за обвързващ договор в бъдеще. Ако някой не желае обвързващ договор, това не е Европейският съюз.

Но в действителност някои от най-важните ни партньори просто не са готови за него, така че има две възможности. Едната е да настояваме за нещо, което знаем, че няма да се получи, а другата е да се опитаме да постигнем най-напредничавия и амбициозен резултат в Копенхаген. Считаю, че все още е възможен и ще се борим за него. Да постигнем възможно най-амбициозното споразумение в Копенхаген и – поне за Европейската комисия, а съм сигурен, че държавните и правителствените ръководители ще се съгласят – ще продължим да настояваме за обвързващ договор, който поставя ясни цели за развитите страни и ясни действия за развиващите се страни, включително и за бързоразвиващите се, големи, нововъзникващи икономики, които също трябва да поемат част от отговорността. Също така трябва да осигурим финансиране на развиващите се държави – особено на най-бедните и най-слабо развитите – защото добре знаем, че без тази подкрепа те няма да успеят с нужните мерки за приспособяване и смекчаване на последиците.

(FR) По отношение на институционалния въпрос, нека бъдем напълно честни пред себе си. Ние сме в навечерието на влизането в сила на нова система, която е истинско предизвикателство.

Повечето от нас се борихме упорито за Договора в продължение на много години – поне девет години. След Ница искахме по-амбициозен договор и сега трябва да го приложим. Сложно е, защото Съюзът ни е сложен – той е съюз на държави-членки, съюз на гражданите.

Най-важното обаче е именно съблюдаването на договорите. Ние сме Общност, основана на принципите на правовата държава, и ако не успеем да спазим ангажимента си да зачитаме Договора, тогава няма да успеем да изпълним дълга си.

Затова е от решаващо значение в прехода – и след като приложим новия Договор – да съблюдаваме договорите и правомощията на всяка институция: правомощията на Парламента, разбира се, правомощията на Съвета и правомощията на Комисията.

Аз лично съм от тези, които считат, че Европа стои безучастна, когато една институция използва силата и властта си срещу другите. Считаю, че е грешно да се постъпва по този начин. Считаю, че институционалната ревност е присъща на посредствените личности. Точно обратното, считаю, че ще бъдем по-силни, ако се подкрепяме един друг. Считаю, че е категорично в наш интерес да имаме силен Европейски парламент – а Договорът от Лисабон му предоставя разширени правомощия – но също така да имаме Европейски съвет с последователно и съгласувано ръководство във времето и силна Комисия.

Нещо повече, съгласно договорите, цитирам Договора от Лисабон – защото говорим за него постоянно, но трябва и да го четем понякога – член 17 гласи: „Комисията допринася за общия интерес на Съюза и предприема подходящи инициативи в тази насока. Тя следи за прилагането на Договорите и на мерките, приети от институциите по силата на тези Договори.“ С други думи, задължение на Комисията е да следи за приложението на договорите, включително по време на прехода. Това е едно от правомощията, което Договорът предоставя на Комисията и което Комисията, разбира се, ще упражнява в рамките на отговорностите си.

С оглед на казаното е важно да работим за партньорска основа, за да укрепим европейските институции. Ако нямаме работещи институции, какво ще се случи? Държавите-членки – особено някои от тях – ще започнат да вземат собствени решения, извън институциите. Това ли искаме? Не мисля така. Искаме решенията да се вземат в институционалната рамка, в рамките на Общност, основана на принципите на правовата държава, и искам да ви кажа много честно и искрено: нека взаимно укрепим институциите си.

Днес чуваме необикновената реч на Вацлав Хавел. Необикновена е, но както казва Жан Моне, без хора нищо не е възможно, без институции нищо не е трайно. Сега са ни нужни силни институции, а това е възможно само в духа на партньорство. Затова, освен всичко друго, искам да ви благодаря за предложенията ви по отношение на организацията и структурата на Комисията. Също като вас, и аз подкрепям общностния метод и Договора, който определя ясно разделение на отговорностите. Съгласно Договора отговорността за организацията на Комисията носи председателят ѝ и аз нямам намерение да се отказвам от нея.

Затова, когато представям Комисията, ще направя това, което правят всички скромни автори: ще благодаря на всички, с които съм се съветвал, като в същото време поемам изцяло отговорността за крайния продукт. Днес чувам някои добри и интересни предложения, но най-важното е да разберем, че всеки от нас трябва да изпълнява задълженията си в съгласие с останалите институции, разбира се, съобразявайки се в максимална степен общия европейски интерес.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, председателят на Комисията поздрави г-н Рейнфелд за това, че е довел начинанието до успешен край, като въпросното начинание е Договора от Лисабон.

Преди две години заявих в тази зала, че се страхувам Договорът от Лисабон да не сподели съдбата на рибата в повестта на Хемингуей „Старецът и морето“, която след дълга битка пристига на пристанището почти като купчина кости. Виждам, че Договорът от Лисабон не пристигна като купчина кости, а запази същността си. Благодаря Ви, г-н Рейнфелд, благодаря Ви, Сесилия.

Трябва да кажа обаче, че считам направеното от вас в търсенето на споразумение с президента на Чешката република за правилно. Мнозина от нас в залата бяхме загрижени от поведението на президента на Чешката република, но един испански поет казва „след всичко, всичко е било нищо“; в края на краищата важното е, че Договорът е в сила и сега мислим за прилагането му.

Г-н Барозу, не възнамерявам да Ви давам съвети как да формирате Комисията, отчасти защото уважавам автономността и независимостта на председателя на Комисията, избран за целта с мнозинство. Когато представите Колегиума си от членове на Комисията и разпределените отговорности, ще Ви кажем дали сме за или против, но днес имате пълната ни подкрепа.

Не възнамерявам да давам съвети и на действащия председател на Съвета, но, ако позволите, искам да посоча нещо, което се случи по време на изготвянето на Договора за създаване на конституцията. В началния проект, който въведе длъжността председател на Съвета, имаше предложение същият да бъде действащ министър-председател от поне две години и половина (на шега, г-н Рейнфелд, го наричахме „клаузата Брутън“, кръстена на Джон Брутън, защото Джон ни каза, че е премиер от две години и седем месеца и следователно – подходящ за поста). По-късно обаче премахнахме това условие – г-н Duff си спомня – и го премахнахме, защото в Парламента попитахме какво е нещото, което го има в ДНК-то на премиерите, но което липсва в ДНК-то на останалите смъртни. Защо председателят на Съвета трябва да е министър-председател?

Г-н Рейнфелд, по-скоро следва да намерите човека с най-големия морален авторитет и който е най-добрият посредник в споразуменията в Европа. За да го направите, ние сме Ви дали инструмент, г-н Рейнфелд, и той е фактът, че за избирането на председател на Съвета не е необходимо единодушие, а е достатъчно квалифицирано мнозинство.

Затова по възможност е желателно да има консенсус, в противен случай се възползвайте от квалифицираното мнозинство, за да откриете най-добрия председател на Съвета.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA*Заместник-председател*

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, радвам се, че шведското председателство се откажа от желанието си да настоява за бързо преминаване към стратегиите за изход от кризи, които рискуват да превърнат високото равнище на безработицата в постоянен проблем за Европа. Но се безпокоя, че все повече хора предупреждават, че срещата на върха в Копенхаген относно климата няма да има успеха, на който толкова много хора се надяват, и това беше отразено в много от изказванията в разискването и във въпросите към г-н Рейнфелд.

Песимизмът личи и в заключенията на последното заседание на Съвета. Естествено, Съветът потвърждава, че развитият свят трябва да намали емисиите си с 80-95% до 2050 г., но ако искаме да успеем, са ни необходими амбициозни ангажименти в непосредствено бъдеще, а за да го постигнем, трябва да решим въпроса с финансирането на мерките в развиващите се държави. Именно държавите, допринесли най-малко за изменението на климата, ще бъдат засегнати в най-голяма степен и ако не решим въпроса с финансирането, няма да постигнем и споразумение относно климата.

Тогава какви обещания дава Съветът? Както г-н Рейнфелд каза тук днес, ЕС обеща да има разумно участие. По мое мнение, това е разочарование. Възможно ли беше ЕС да реши да няма разумно участие? Според мен това е като да започнеш да плетеш ръкавица и да спреш след палеца. Комисията предложи помощ за региона в размер на 5-7 млрд. евро за първите три години. Съветът реши да вземе това предвид и ми е много трудно да го приема за ангажимент с каквато и да била стойност.

Считам, че това е притеснително. Разбира се, съществуват проблеми с амбициите на САЩ, Китай и на други държави, но още по-големи са проблемите с отношението на ЕС и собствените ни амбиции. Би следвало да има начин да оправим положението и ако г-н Рейнфелд беше счел за подходящо да остане тук, щях да го попитам как шведското председателство възнамерява да получи по-силен мандат преди срещата на върха в Копенхаген, защото тя не трябва да е безрезултатна.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, Договорът от Лисабон, който, за щастие, влезе в сила, ще ни осигури по-голяма демокрация и процедура по изслушване на върховния представител. Всички членове на Комисията идват тук, първо, за да чуем какво имат да ни кажат и след това, за да ги подложим по този начин на внимателна проверка, а това е правилно. Председателят на Съвета обаче не се изслушва от Парламента, нито подлежи на внимателна проверка от наша страна или от страна на който и да било национален парламент.

Неговата позиция е лошо проектирана от демократична гледна точка. Той не може да бъде политически президент на Европа, трябва да е просто честен посредник между различните интереси на държавите-членки в Съвета и минималното изискване за назначаването му е да има консенсус в Съвета. Както г-н Verhofstadt току-що каза, когато избираме папа, избираме католик, когато избираме председател на Европейския съюз, избираме европеец, с други думи някой, който вярва в европейския идеал. Считам, че това е напълно правилно. Нуждаем се от някой, който да върне „европейското“ обратно в Европейския съвет.

Ако разискването – по искане на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа – не се беше състояло в Парламента, всички ние щяхме да обсъждаме въпроса в медиите или в коридорите. Считам, че е необходима прозрачност при предстоящите назначения.

На г-н Рейнфелд искам да кажа следното:

(EN) Не става въпрос само за баланса между център-ляво и център-дясно, а за балансирането на центъра, левицата и десницата.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, изменението на климата вече взе 300 000 жертви и бездействието за нас е престъпление срещу човечеството.

Знаем, че положението е спешно, знаем, че няма план Б, а при все това понастоящем преговорите са в застой. Лесно е да се каже, че вината е на Съединените щати, но ние считаме, че и Европа е в голяма степен отговорна.

Европа, за съжаление, вече не е, както твърди министър-председателят, лидерът в преговорите относно изменението на климата. Включването на цялата планета в ангажиментите на Европа означава повишаване на глобалното затопляне с 4 градуса до края на века, 4 градуса глобално затопляне! Това е недопустимо и вече няма да е достатъчно, както и председателят Барозу твърди, да се крием зад законодателния аспект на самия ангажимент.

Независими проучвания показват, че Япония, Норвегия и Швейцария са готови да положат по-големи усилия от Европа. По отношение на нововъзникващите икономики – Китай, Южна Африка, Бразилия и Индонезия – те също поемат ангажменти на национално равнище, които надминават очакванията на научната общност.

Ако има какво да научим от речта на г-н Хавел, то е как да бъдем скромни и реалисти. Да спрем да се преструваме, че нищо отвъд Европа не се развива, че светът не се е променил след Киото и че Европа винаги е далеч пред международната общност. С отказа си да обърне внимание на исканията на Европейския парламент, и по-конкретно на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, Съветът поема отговорност за нещо много сериозно: провал на срещата на върха в Копенхаген.

Още не е твърде късно; Европа може да си върне водачеството, като незабавно увеличи целта си за намаляване на емисиите на 30% и като предостави поне 30 млрд. евро в помощ на държавите от Юга. По този начин ще поведем държавите от Юга и ще измъкнем споразумение от американците.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, заключенията на Съвета от октомври са добра основа за поставяне на ограничения на напълно нереалистичните мерки, които се очаква Европа да предприеме в областта на изменението на климата.

Действията, които предприемаме в областта на изменението на климата, трябва да се поставят в зависимост от усилията на Китай, Америка, Индия и Бразилия. Приносът ни за чисти технологии в развиващите се страни не трябва да съсипе собствената ни икономика. Да не забравяме, че на практика именно икономическият растеж ни дава възможността да финансираме технологичните промени, които са от основно значение за опазването на околната среда.

Разбивката на участието ни в самия Европейски съюз не трябва да поражда положение, в което държави, използващи големи количества въглерод за производство на енергия, плащат два пъти за едни и същи емисии – веднъж според схемата за търговия с емисии и втори път като част от подкрепата за чисти технологии по света. Ако не вземем предвид това, ще отслабим позицията на Европа в разискването.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди няколко дни едно сериозно постановление на Съда в Страсбург отвори много дълбока рана – във връзка с което Европейската комисия се изказа твърде предпазливо – като забрани на италианската държава да излага разпятия в класните стаи. Въпросът не е свързан толкова с религиозен принцип, колкото с принципа на свободата: това е тежко нарушение на принципа на субсидиарност.

Ако това е показател за онова, което предстои, имаме причина да се безпокоим относно решаването на въпроса след приемането на Договора от Лисабон: сигурни ли сме, че няма да следваме опасния път да имаме закон, който потиска и пренебрегва законите на държавите-членки? Това е опасност, от която трябва да се предпазим. Комисията трябваше да реагира много по-твърдо и не само заради единодушния протест – днес се проведе среща на италианските политически партии, представени тук – който показва мнението и силата на чувствата на нашия народ към тази принадлежност, която е метаполитическа, метарелигиозна и културна, по смисъла на един велик философ, от когото научихме важните думи: „не можем да кажем, че не сме християни“.

Въпросът с номинациите е много важен. Вследствие на това сега четем в пресата слухове за срещи; дори не знаем дали ще трябва да има извънредно заседание в Брюксел. За едно нещо се чудя обаче: гледайки имената, които се въртят в пресата – например Ян Петер Балкененде, Дейвид Милибанд и Херман Ван Ромпой – възможно ли е никой да не е забелязал, че и тримата редовно присъстват на заседанията както на Билдербергската група, така и на Трестранната комисия? Считаю, че трябва да установим принципи на прозрачност, за които толкова често се говори от страна на нашите институции, и да попитаме ясно тези хора дали са кандидати, които представляват държавите си и политическите си партии, или тайни групи, които заседават при закрити врата и вземат решения, без знанието на хората.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-н председател, сега, когато опасенията относно приемането на Договора от Лисабон, са преодолени, е време според мен да помислим за начина, по който трябва в бъдеще да се справим с националистическите настроения, които толкова много възпрепятстват европейската интеграция. Според мен тези препятствия не могат да бъдат без последици. Време е да обмислим на спокойствие възможните мерки, които ще трябва да предприемем през идните дни и години.

Като обикновен член на Парламента, искам бъдещият председател на Съвета, който да е мъж, или по-добре жена, която подкрепя европейския федерализъм, използва еврото, намира се в Шенгенското пространство и се идентифицира с Хартата на основните права на Европейския съюз.

14. Приветствие с добре дошли

Председател. – Искам да ви съобща, госпожи и господа, че на официалната трибуна присъства делегацията на Сената на Федерация Малайзия, които приветствам сърдечно с добре дошли. Делегацията е водена от Негово Превъзходителство Datuk Wong Foon Meng, председател на Сената.

Искам да подчертая, че Европейският парламент и парламентът на Малайзия се радват на редовен и ползотворен диалог. Малайзия има динамично общество и процъфтяваща икономика и играе важна роля в рамките на Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (АСЕАН). Ето защо аз, и всички в залата имаме удоволствието още веднъж да приветстваме нашите приятели и колеги от Сената: надяваме се, че посещението ви ще е много продуктивно.

15. Заключение на Европейския съвет от 29 и 30 октомври 2009 г., включително мандата и правомощията на председателя на Европейския съвет и Върховен представител на ЕС за външната политика и политиката за сигурност/заместник-председател на Комисията, и структурата на новата Комисия (продължение на разискването)

Председател. – Следващата точка е продължение на разискването относно доклада на Европейския съвет и изявлението на Комисията относно заключенията на Европейския съвет от 29 и 30 октомври 2009 г., включително мандата и правомощията на председателя на Европейския съвет и върховен представител на ЕС за външната политика и политиката за сигурност/заместник-председател на Комисията, и структурата на новата Комисия.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-жо действащ председател на Съвета, изказването на г-н Borghezio беше типично – ероскептиците не могат да направят разликата между Съвета на Европа и Европейския съюз – тъй като постановлението относно разпятията идва от Европейския съд по правата на човека, който е институция на Съвета на Европа. Това не може да бъде направено съгласно Хартата на основните права.

Все пак, позволете да коментирам настоящото разискване. Считам, че шведското председателство много деликатно и целенасочено приключи процеса на ратификация, когато, разбира се, процесът все още трябваше да бъде завършен от четири държави по време на председателството. Искам да изкажа благодарността си, че процесът, който продължи девет години, беше направляван в посока на завършването му по този начин. Считам, че това също така ще ни даде възможност да го приложим на практика за първи път, защото това, което се случва на практика, определя и конституционната действителност. Поради това трябва да е ясно, че председателят на Европейския съюз разполага с легитимност само от страна на държавните и правителствените ръководители, а съгласно която и да е конституция, всеки действащ президент, който не отговаря пред парламента, се избира пряко от народа. Това трябва да важи и за председателя на Европейския съюз. Само председателят на Комисията има пълна легитимност.

Също така искам да обърна внимание, както г-н Барозу спомена, цитирайки Жан Моне, колко важни са институциите за трайното ни съществуване. По отношение на върховния представител/заместник-председател на Комисията, трябва да е ясно, че когато встъпи в длъжност, незабавно ще поеме и двете роли. Не може първо да заеме поста върховен представител на 1 декември и по-късно да стане заместник-председател. Може да заеме поста заместник-председател, едва когато бъде одобрен от Европейския парламент. Не бива да има недоразумение по отношение на това, защото иначе ще имаме правни проблеми.

Искам да спомена още, че Европейският парламент ще изпълнява правомощията си по отношение на Европейската служба за външна дейност. Не искаме Договорът от Лисабон да бъде използван за създаване на междуправителствена Европа. Не това е духът на Договора. Службата за външна дейност ще има решаваща роля в това отношение. Искам да обърнете сериозно внимание на мнението на Парламента по този въпрос, което, разбира се, ви е известно, и да не правите изявления във връзка с това, създавайки впечатлението, че ще ви унищожим, тъй като имаме властта да го направим.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Г-н председател, влизането в сила на Договора от Лисабон е наистина историческо събитие. Следва да го аплодираме. Следва да сме доволни, да поздравим себе си и със сигурност да поздравим шведското председателство за това, че го постигнаха.

Един договор обаче не е достатъчен. Дори и най-съвършеният договор не може сам по себе си да реши много от проблемите. Нуждаем се от вдъхновени и компетентни хора в допълнение към него. В случая с Договора от Лисабон това е дори още по-важно, тъй като той е резултат от безкрайни компромиси, продължителни обсъждания и разисквания. Затова и неизбежно е пълен с неясноти и пропуски.

Зависи от хората, които ще вземат решения на най-високо равнище в бъдеще, да изяснят нещата, да усъвършенстват правилата, да оформят институциите, да тълкуват правилно всички разпоредби на Договора и да определят подробностите относно длъжностната характеристика. Предстоящият мандат, предстоящата законодателна власт ще бъде ключова за бъдещата структура на Европейския съюз. Ако искаме структурата да бъде жизнеспособна, тя трябва да синтезира историческия опит, културната чувствителност и политическите традиции на всички европейски региони и всички европейски граждани.

Затова е необходимо екипът, образуван от първите три функции на Европейския съюз – председателят на Съвета, председателят на Комисията и върховният представител – да включва всички политически нагласи, всички региони и всички геополитически, културни и географски региони на Европа. Считаю, че ще го постигнем и ако това се случи, ще бъде благоприятно за жизнеспособността на структурата и ефективността на институцията, но също така и за доверието в Съюза от страна на всичките ни граждани.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Г-н председател, позволете веднъж да благодаря и на медиите. Без свободни и бдителни медии, обществото изобщо няма да е осведомено за избора на лидерите в ЕС. За щастие обаче, имаме медиите, които отразяват процеса на лобиране и представят считаните за повече или по-малко вероятни кандидати за председател и върховен представител на ЕС. Дори и в настоящето разискване по-скоро не се говори с имена, а едва няколко бяха споменати. И все пак се опитваме да насочваме другите, извън ЕС, относно значението на демократичните избори.

Преди известно време имах възможност да посетя Турция и когато говорихме за избора, който трябваше да направим в навечерието на Договора от Лисабон, член на турския парламент там попита кога ще направим избора, а делегацията на Европейския съюз отговори, че няма представа кои са кандидатите или кога ще направим избор, тъй като всичко се случва при закрити врати. В това отношение ЕС разполага с големи възможности за усъвършенстване, за да сме способни да действаме по-прозрачно във връзка с подобни въпроси.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-н председател, искам да коментирам неформалните обсъждания, които, всички знаем, преобладаваха при последния Европейски съвет. Имам предвид, разбира се, избора на следващия председател на Съвета и ролята, която той ще поеме.

Считаю, че председателят следва да бъде просто служител на Съвета – председател, а не главен изпълнителен директор. Затова е важно председателят да бъде както част от Колегиума, така и някой, на когото хората вярват, и като се има това предвид най-лошият кандидат по двата пункта би бил Тони Блеър. Споделям опасението на канцлера г-жа Меркел, че може да се наложи да слушаме през следващите пет години г-н Флаш, докато кръстосва света с колоната си от коли.

Доверието е също важно, а самият г-н Блеър е показвал твърде често, че изобщо не го заслужава. Той е неподходящ за обществена длъжност и настоятелно призовавам Съвета да не го назначава.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, прочетох с голям интерес документа на шведското председателство относно Европейската служба за външна дейност. И все пак продължавам да гледам на проекта също толкова скептично. Във всеки случай считаю, че е разумно шведското председателство да осигури допълнително време за търсене на подходящите кандидати за новите длъжности, тъй като върховният представител трябва да бъде от изключителния калибър, рядък в Европа.

Г-н председател, все още съм силно загрижен във връзка с въздействието на новите длъжности върху междуйнституционалния баланс. Колегите не може да не споделят същото. За разлика от тях, аз съм доволен, че Службата за външна дейност ще остане извън Комисията. Външната политика е задача преди всичко на държавите-членки и ако все пак следва да се европеизира, предпочитам обстановката в Съвета, отколкото тази в Комисията. Точно това се случва в момента, въпреки всичките ни резолюции, изготвени с добри намерения.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, пазарлъците за назначаването на председател на Европейския съвет съвсем не са поучителни. Например сега в Белгия виждаме, че кандидатурата на нашия премиер, Херман Ван Ромпой, е подкрепена с аргументи от сорта на „той е дискретен, има сравнително малко врагове, добър е в постигането на компромиси“. Скритият довод е, че всеки, който може да управлява изкуствена държава като Белгия, може да направи същото и в Европа.

Все пак не е в интерес на никого в Европа Европейският съюз да се превърне в по-голям вариант на Белгия. Освен това, Херман Ван Ромпой на практика не управлява като премиер. Белгийският модел вече не може да бъде управляван, което означава, че г-н Ван Ромпой е по-скоро един вид пазител на статуквото и следователно се занимава само със злободневните въпроси.

Не се нуждаем от безинтересна, лишена от вкус и индивидуалност личност, която играе по свирката на Европейската комисия. Нуждаем се от мощен говорител от името на държавите-членки, а също и на гражданите, които, за съжаление, не се вземат предвид в това отношение.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, преди двадесет години по мирен път сложихме край на жестокото разделение на Европа на свобода и диктатура. Европейският съюз е политическият проект, който направи възможно отново да обединим континента ни. Европейският съюз е политическият проект, който си поставя за цел да разшири пространството на мир, свобода, демокрация и стабилност в Европа. Наша е отговорността да утвърдим общността на ценностите и общността, основана на закона. Трябва да направим всичко по силите си, като започнем точно тук и сега, да гарантираме, че радостта от постигнатото ще ни даде силата и решителността да направим така, че повече да не бъдат изграждани никакви нови стени и огради от бодлива тел между народите на нашия континент и останалия свят.

Договорът от Лисабон е най-голямото постижение на демокрацията след първите преки избори преди тридесет години и осигурява на Европейския съюз, на институциите, възможността и способността да се превърне в гласа на континента. Трябва да се възползваме от тази възможност. Трябва да имаме политическата воля да транспонираме и приложим Договора. Ако я имаме, това означава и че трябва да спрем да търсим винаги само най-малкия общ знаменател. Всяка форма на право на неучастие отслабва Общността. Ще спрем кризите едва когато равнището на безработицата спада равномерно и отново имаме устойчиво развитие, без да е нужно да вливаме милиарди, което предизвиква покачване на публичния ни дефицит.

Последната ми забележка също е ясна: европейският начин на мислене е свързан с постигането на компромиси и намирането на най-добрите решения. Обсъждането на назначенията през последните няколко дни ме кара да се страхувам, че не търсим най-добрите европейски решения, а най-лесните за държавите-членки и политическите партии. Това не е правилната реакция на развитието от изминалите няколко години и на Договора от Лисабон.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, искам да направя два коментара, като всеки от тях е свързан с някои аспекти от заключенията на Европейския съвет от позицията на председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и следователно се отнася до пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Първият касае имиграцията: приветствам факта, че имиграцията заема значителна позиция в заключенията на Съвета и считам за важно това, че имиграционната политика ще бъде за пръв път политика на Общността и че по време на испанското председателство ще бъде подложена на първоначална оценка, която ще включва ролята на Европейския парламент и на националните парламенти. Същевременно обаче, тъй като имаше позоваване на солидарността в аспектите на управлението на имиграционните потоци, изразявам съжаление относно факта, че това не беше включено в обвързващата клауза за солидарността, заедно с финансовите последици.

Вторият касае институционалните измерения на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, защото това ще доведе до „преди“ и „след“ в дейността на Парламента. Накрая ще има политика на Общността; най-после Европейският парламент ще взема решения относно нея.

Европейските граждани имат правото да възлагат много надежди от заключенията на Европейския съвет, който ще отбележи края на шведското председателство на 10 декември, като най-накрая пространството на свобода, сигурност и правосъдие ще залегне като основна област на действие, което е наистина европейско и наистина хуманитарно, с приемането на Стокхолмската програма, за което комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи ще допринесе значително посредством доклада, който ще бъде приет тази седмица.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, чудесно е, че можем вече да завършим финалната глава от сагата с Договора. Съжалявам обаче, че цената, която трябваше да платим, беше да приложим за чехите изключително лошия прецедент с британския протокол относно Хартата.

Пресата представя протокола като право на неучастие относно прилагането на Хартата. Ще съм благодарен, ако председателството, приключвайки разискването, потвърди, че това не е съвсем така и че Хартата все пак ще бъде задължителна за чехите и техния президент в замъка му.

Смисълът на протокола е да ограничи практиката съдилищата да прилагат Хартата при вътрешните си съдебни спорове, което е много по-маловажно и периферно – а в края на сагата – пренебрежимо.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, въпреки гръмките декларации, че Договорът от Лисабон ще подобри функционирането на Европейския съюз, излиза, че с него сме отворили кутията на Пандора. Разпоредбите му не са точни и пораждат не само разногласия, но вече и разделение сред лидерите на ЕС.

Договорът не конкретизира прерогативите на бъдещия председател на Европейския съвет, нито посочва конкретна демократична процедура за избирането му на тази длъжност, а реалната позиция на председателя ще зависи от силата на личността му и предишните му функции. Не е ясно също така дали класическият модел на национални председателства, който определя тона на политиката на ЕС, ще бъде запазен. Подобно е и положението с министъра на външните работи на Европейския съюз.

Мнозинството европейски граждани очакват отговор на въпроса дали вървим към установяване на силна европейска федерална държава на цената на суверенитета на нациите и дали в бъдеще един силен председател на Съвета няма да поиска да се завърне към недемократичните традиции на Европа от 20-и век.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, големи благодарности и към шведското председателство за резултатите с решаващо значение, които постигнаха по време на шестмесечния си мандат. Същевременно обаче искам да ви предложа – обръщам се към шведското председателство – подарък: подаръкът е този празен лист хартия, който можете да използвате през следващите няколко дни като необичаен инструмент за справяне с трудностите при идентифицирането на кандидатите за председател на Европейския съвет и за върховен представител на Съюза за външната политика.

Всъщност ако убедите държавните и правителствените ръководители да напишат на този лист не върволицата имена от вестниците и телевизията, а идеята, която имат за външната политика на Европейския съюз, тогава ще направим голяма крачка напред, защото ако ни разяснят дали вярват например в по-широка координация или в истинска външна политика, тогава ще е лесно да дадем лице и име на личността, която ще трябва да ни представлява в света. Това е истинската прозрачност, от която се нуждаем: да разберем каква е нашата идея за Европа и външната политика на Европейския съюз, на какво държим най-много.

Затова е от решаващо значение избраните хора да възпламяват духа и ценностите на европейския проект, хора, които могат да гарантират водещата роля на Европа в международните отношения, които, за да бъдат ефективни, трябва отново да потвърдят идеалите, характерни за бащите основатели – единственият наистина обединяващ и следователно експлозивен елемент на световната сцена. Европейският съюз не е монолитен блок, а продукт на действията на мъже и жени и като такъв трябва да е в крак с времето, за да оцелее. Европа, накратко, трябва да започне отначало въз основа на ценностите, върху които е създадена, на добрите резултати, които сме постигнали досега, и, повярвайте, също и на голяма доза реализъм.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз също искам да благодаря на шведското председателство за извършената от тях работа и за това, че успяха да създадат условия за окончателното ратифициране на Договора от Лисабон. Новият Договор ни е крайно необходим, тъй като ни предоставя възможността да утвърдим, да разширим правомощията, като например тези на Парламента и на две нови фигури, които могат да представляват политически и институционален съюз. Затова се надяваме, че Съветът ще е в състояние да тълкува мъдро исканията на големите европейски политически семейства, така че на следващото заседание да може да вземе авторитетно и ползващо се със силна подкрепа решение за назначаването на лицата, призвани да заемат новите институционални длъжности, предвидени в Договора.

От какво се нуждаем? Нуждаем се от председател на Съвета, който да е способен да гарантира последователност и приемственост. Нуждаем се от върховен представител, който въз основа на силата на опита и авторитета си да е способен да гарантира водеща роля на Европа в един многополюсен свят и който в същото време да е връзката между междуправителственото и общностното измерение на Съюза. След това ни е нужен и Колегиум от членове на Комисията, който да е силен, единен и балансиран по отношение на политиката, географията и половете. Особено важно е, че това се случва 20 години след падането на Стената, която разделяше Европа, и всичко това може да възроди надеждата в обединена, силна Европа, която ще продължи да настоява за солидарност и справедливост.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, госпожи и господа, първо, искам да благодаря на шведското председателство и да ги поздравя за наистина забележителната им работа.

Искам да се възползвам от случая да се обърна към председателя г-н Барозу чрез трета страна: г-жа Малмстрьом със сигурност ще му предаде моите коментари, още повече след неговото изказване в отговор на г-н Verhofstadt.

Всички искаме ефективна и заслужаваща доверие Комисия, която се възползва изцяло от правото си на инициатива и която не се страхува да прилага общностния метод. Ако искаме такава Комисия обаче – а разбирам, че и г-н Барозу я иска – то тогава считам, че тя трябва да структурира действията си около компетентности, организирани в четири или пет стълба, като всеки стълб бъде поставен под политическата отговорност на заместник-председател, който разполага с авторитета и способността – както и с правомощията – да гарантира последователност на цялата политика в рамките на своя стълб.

Сегашното разделение на компетентностите на Комисията – а аз мога да говоря за него от добра позиция, тъй като все пак бях член на Комисията в продължение на пет години – подкопава общностния метод, ограничава правото на инициатива и вреди на институцията ви. Моля, предайте това на г-н Барозу от мое име.

Фактът, че беше трудно да се реорганизира незабавно структурата на компетентностите, наследени от минали договорености, които на моменти бяха странни, ако не и опортюнистични, е разбираем, но не бих разбрал, ако настоящият председател не успее да изгради реда, който заслужава новата амбиция за институцията.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Г-н председател, благодарение на упоритостта на шведското председателство, на което и аз благодаря, разполагаме с Договора от Лисабон. Но договор като този не е проект, а инструмент, набор от инструменти, който да служи на европейския проект, и следователно зависи от мъжете и жените, които ръководят институциите – Комисията, председателя й, Съвета – и от нас тук да се възползваме от него в бъдеще, в края на преходния период, който беше твърде дълъг.

Защото сега сме по-добре подготвени да се заемем с трите основни предизвикателства, в лицето на които, госпожи и господа, ще работим заедно не само за доверието в Европейския съюз, но и – ще повторя думата, използвана преди малко от г-н Хавел – за неговия суверенитет.

Първото предизвикателство е кризата и ние не трябва – не можем – да излезем от нея както влязохме, все едно, че нищо не се е случило. Трябва да извлечем поуки, по-конкретно в диалога със Съединените щати, по отношение на управлението, солидарността, прозрачността и регулирането на световната икономика, а ние, европейците, имаме да учим и за стабилизирането – умишлено използвам тази дума – обединяването на вътрешния пазар в процеса на „съгласуване на пазара и обществото“, ако трябва да повторя фразата на Марио Монти, на когото председателят Барозу освен това повери задача по въпроса.

Второто предизвикателство е „зеления“ растеж. В Киото поехме водачеството по този въпрос, благодарение на Европейската комисия. Трябва да поддържаме позицията си, като гарантираме, разбира се, че партньорите ни, другите големи държави, големите региони, ще приемат реципрочно отношение.

И накрая, третото предизвикателство е да бъдем на масата – а не встрани от нея – на тези, които ще решават относно бъдещия световен ред – или безредие – през следващите 20 години. Не е лесно, тъй като наброяваме 27 нации, но в същото време е от решаващо значение, освен ако не възразяваме – а аз лично съм против – да бъдем подизпълнители или да сме под влиянието на останалите държави.

Ето защо имаме голямо доверие в бъдещата работа на върховния представител, чиято задача ще бъде да създаде реална обща дипломатическа и стратегическа култура. Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, колкото по-скоро бъдем готови, толкова по-добре за европейските граждани. Затова очакваме с нетърпение и доверие решенията, които ще вземете.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Ще направя изключение и няма да говоря за Договора от Лисабон. По-скоро искам да изкажа задоволството ни, по отношение на заключенията на Европейския съвет относно икономическата, финансова и социална глава, че в документа са намерили място и признаците на финансово стабилизиране. Такова е нашето виждане за положението, но в същото време е ясно и че резервите на хората в Европа намаляват.

За дружествата е трудно да получат финансова помощ и банкови кредити, докато равнището на безработицата нараства. Това също е споменато в документа. Считам за важно да се подчертае, че икономическият растеж не може да бъде устойчив, нито можем да говорим, че Европа ще излезе по-силна от кризата, докато не

гарантираме, че сегашното ниво на социално сближаване е не само запазено, но и задълбочено, и докато не повишим заетостта и предотвратим социалното изключване.

Методите, с които разполагаме за координиране на социалната политика, основани на открит подход, са твърде неефективни. Трябва да подобрим методите си за координация. Всъщност се нуждаем от по-ефективни инструменти. Социалното сближаване и постиженията на социална Европа са факторите, които хората считат за най-важни. Наша споделена отговорност е да подчертаем този факт.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н председател, политиката и психологията вървят ръка за ръка и сега мнозина се опитват да омаловажат очакванията преди преговорите относно Киото в Копенхаген след няколко седмици. Точно същото се случи и когато определяхме целите, свързани с климата. Целите, които предложихме и за които работихме в Парламента, бяха обявявани за приключени не веднъж, а може би десет пъти, докато стигнем до окончателното решение.

Точно същото е и с пакета от мерки относно изменението на климата. Беше обявен за приключен от онези, които всъщност са против целите в областта на изменението на климата. Ето защо искам да призова шведското председателство да продължи добрата си работа в преговорите и в конструктивната си линия, защото ако не се стремим към напълно обвързващо споразумение в Копенхаген, няма да го постигнем. Целта от два градуса обаче е изключително важна и затова трябва да настояваме енергично за пълна ангажираност. В миналото Сенекa е споделил наблюдението си, че човечеството може да бъде разделено на две групи: тези, които вървят напред и правят нещо, и онези, които вървят отзад и критикуват.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Г-н председател, отбелязах си какво точно казаха от председателството за икономическата криза, но е ясно, че, с изключение на една държава, останалите не могат да приложат Пакта за стабилност. Освен това икономическата криза не следва да се превърне накрая в криза на ценностите и принципите.

По въпроса за изменението на климата председателството направи точно каквото трябваше. Те обаче трябва да убедят не само развиващите се страни, но и Съединените американски щати, ако искат положението да се промени. Трябва да се поеме реална инициатива в Копенхаген.

По третия въпрос, Договора от Лисабон, ние сме доволни. Девет години след кризата с Договора от Ница и невъзможността да намерим решение на институционалния въпрос, имаме пред себе си договор, с който някои страни ни измъчиха, преди да подпишат. Не само институцията и Договорът са важни. Хората, които го прилагат, са също важни и в този смисъл председателството също носи отговорност, на равнище на Европейска комисия, да гарантира, че отговорните лица – главно министърът на външните работи – изразяват всички интереси на един добре структуриран Съюз.

От друга страна, на равнище на Съвета, като по-конкретно имам предвид председателя на Съвета, това е нещо, с което мнозина от нас не бяха съгласни. Като член на Европейската конвенция самият аз знам, че много от нас биха предпочели длъжността председател на Съвета да бъде заета от председателя на Комисията, което се е случвало и преди, тъй като на практика ролята на председателя на Комисията е да съгласува действията си със Съвета и да избягва разрушителни сблъсъци.

Надявам се, че както председателството на Европейската комисия, така и, което е по-важно, председателството на Съвета ще отправят подходящи препоръки към държавите-членки, за да може дейността и на двете институции да не се различава от общността *modus operandi* и отличното минало на Европа, което ни осигури толкова много години на благоденствие.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-н председател, считам, че споразумението относно чешкия проблем беше разумно решение; не беше идеално, но беше най-доброто и необходимо при такъв сериозен проблем.

Мисля, че 2010 г. може да е чудесна година за Европа. Имаме нов Колегиум от членове на Комисията, нова организационна структура, която да направлява Европейския съюз, и нов правен статут: Европейският съюз вече е отделен субект, наречен „Европейски съюз“, притежаващ качествата на юридическо лице, а не сбор от отделни нации. Сега имаме възможността, както вече беше казано, да действаме и се нуждаем от волята да го направим. Считам, че Европа трябва да преодолее сериозните националистически тенденции, които пречат на напредъка.

Трябва да се замислим колко щяхме да сме напреднали преди десет години по отношение на Европейския съюз с еврото, ако не се бяхме отказали от франка, марката, песетата и т.н. Трябва да пресъздадем донякъде този подход в рамките на европейския дух, както каза г-н Барозу.

Искам да спомена две неща, които считам за съществени. Едното е спешен въпрос: Колегиумът от членове на Комисията трябва да бъде одобрен през декември в Страсбург. Считам, че е много важно следващото председателство през януари да поеме мандата си при вече съставена нов Колегиум в края на тази година.

Второ, искам да си припомним причината, залегнала в основата на Европейския съюз – това, което Европейският съюз се стреми да постигне. Считам, че на основните световни форуми за разисквания са заложени много важни решения и че Европа трябва да говори с единен и силен глас, за да защити особените аспекти на нашия проект: социален модел и нова правна, икономическа и политическа структура в свят, в който държавата играе по-голяма роля и в който има по-добър пазар. Европа се нуждае от по-висок глас, по-обединен и по-силен.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, трябва да поздравим шведското председателство. Онзи упорит мъж в Прага най-накрая подписа и така най-после стигнахме до края на пътуването си. Да се надяваме, че няма да се занимаваме през следващото десетилетие с институционални въпроси, макар че Вацлав Хавел, като истински европейски герой, беше готов да предприеме нови стъпки незабавно. Фактът, че на Чешката република беше разрешено изключение от Хартата на основните права, е разочароващ според мен. Както г-н Duff посочи, беше достатъчно, че Полша и Обединеното кралство имат право на неучастие.

В Копенхаген трябва да постигнем световно споразумение, според което богатите нации в света да поемат по-голяма част от отговорността. Бедните нации в света не са отговорни за затоплянето на планетата. В същото време, разбира се, и развиващите се икономики трябва да поемат своята част. И накрая, г-жо министър, процесът преди срещата на върха следващата седмица, когато трябва да бъдат назначени президент и външен министър, следваше да бъде по-прозрачен. Сегашната потайност поставя демократична Европа в неловко положение и считам, че това е не само мое мнение.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да отбележа три неща. С Договора от Лисабон в сила ЕС се нуждае повече от всякога от ефективни обща външна политика и политика за сигурност и енергийна политика, основани на солидарността. Само с такива политики можем да предотвратим повторната поява на сделки от вида „Шрьодер-Путин“.

Второ, трябва да осъзнаем колко важно е в новото положение да имаме непрекъснато силна Комисия, която да поеме отговорност за прилагането на Договора от Лисабон.

Трето, по отношение на новите високи длъжности, преди всичко се нуждаем от смелост, за да се развием и да подкрепим не портфейли, а личности, личности с дългосрочна визия и ангажираност към продължаването на европейските ценности.

Така че, за да отговорим на огромните нови предизвикателства, ЕС отново се нуждае от двама европейски държавници от типа на Аденауер, Шуман и Де Гаспери. Следва да ги потърсим без предубеждения. Тези държавници могат също да бъдат открити в новите държави-членки, които със сигурност следва да бъдат представени в бъдещата тройка. Вацлав Хавел ни каза днес, че Европа е родина на нашите родини. Въз основа на това разбираме считам, че можем да успеем да приложим Договора от Лисабон.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Искам да кажа какво удоволствие е Договорът от Лисабон най-после да влезе в сила и да поговорим за това, кой трябва да е президентът на Европа. Да председателстваш Европейския съвет не означава да председателстваш Европа, а по-скоро да си заедно с държавите-членки на Европейския съюз, с ръководителите на държавите-членки и да ги подкрепяш и насърчаваш в укрепването на ролята на Европейския съюз сред бъдещите водещи държави в света. Искам да кажа, че г-жа Вайра Вике-Фрайберга, бивш президент на Латвия, притежава всички лични качества на лидер и политическия ръководен опит, за да се превърне в успешен председател на Европейския съвет. Нейната съдба символизира историята на разделения ни континент – една от бежанците след Втората световна война, тя се завръща в Латвия, след като държавата ни е освободена отново, за да стане президент. По време на осемгодишния ѝ мандат на председателство Латвия стана член на Европейския съюз и на НАТО. Вайра Вике-Фрайберга е лоялен европейски гражданин. Тя е високообразована и влиятелна фигура, която напълно разбира предизвикателствата пред бъдещето на Европа. Тя също така със сигурност ще е готова да вземе непопулярни решения, ако е необходимо.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, като представител от първата държава-членка, ратифицирала Договора от Лисабон, искам да поздравя шведското председателство от името на Унгария. Беше

свършена отлична работа. В залата видяхме чех, който е приятел на Европа, г-н Хавел, докато президентът Клаус причини сериозна загриженост и не се показва като приятел на Европа.

Трябва да довършим възможно най-бързо влизането в сила на Договора от Лисабон, назначаването на новата Комисия и установяването на съответните структури, за да можем да се съсредоточим върху действителната работа.

Считам за много важно, че Договорът от Лисабон е първият, който включва правата на лицата, принадлежащи към малцинства. Настоятелно призовавам г-жа Валстрьом, която е голям защитник на малцинствата, да припомни на председателя Барозу да спази обещанието си, че бъдещият член на Комисията, отговарящ за основните права, ще се занимава с правата на малцинствата, включително на малцинствата от коренното население като самите, на малцинствата от имигранти и на ромите.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, в Ирландия ни питат дали има голямо въодушевление сега, когато Договорът от Лисабон е ратифициран. В действителност им казвам, че няма, защото отне твърде дълго време и беше много трудно. Има облекчение и донякъде удоволствие, но и осъзнаване, както и в настоящото разискване, че истинската работа започва сега и че е трудна задача да назначим подходящите хора. Не става дума за работни места за момчетата и момичетата, а да назначим подходящите хора на всички онези важни длъжности, които бяха създадени. Съжалявам, че това отнема допълнително време, защото забавя окончателното формиране на институциите – а имаме много за вършене – но вероятно е по-добре да се забавим малко, но да изберем подходящите хора.

Високите длъжности, както ги описахме, са важни и за тях ще се изискват хора, които проявяват ангажираност, отдаденост и имат желание да усъвършенстват Европейския съюз, а не само да получат работата.

И накрая, относно силните институции, г-н Барозу е напълно прав. Трябва да чуete какво говорим в Парламента. Слушайте внимателно. Ние сме най-близо до избирателите ни. Ние сме избрани пряко.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Оценявам казаното от г-н Рейнфелд и приветствам, по-конкретно, факта, че Европейският съюз е стигнал до обща позиция относно конференцията в Копенхаген на Европейския съвет през октомври.

Европейският съюз вече прие веднага строги мерки за борба с изменението на климата, постигайки напредък към намаляване на емисиите на парникови газове. Очевидно е обаче, че самостоятелните усилия на Европейския съюз не могат да гарантират категоричен успех в международните преговори.

Считам, че е много важно Европейският съюз да премине към цел за намаляване на емисиите, по-голяма от 20%, единствено запазвайки определени условия, без което смятаме, че усилията на ЕС ще бъдат прекомерни.

Условията трябва да са свързани по-конкретно със задължителния правен характер на бъдещето споразумение. Освен това развитите държави следва да приемат конкретни цели за намаляване на емисиите, наравно с тези на ЕС, заедно със съответния принос от страна на развиващите се държави.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-жо председател, в момента в залата има много интересна подредба – и трите институции са представлявани от жени: г-жа Малмстрьом за Швеция, държавата председател, г-жа Валстрьом за Комисията и Вие, г-жо председател, за Парламента. Искам да имаме жени ръководители на високите длъжности редовно в бъдеще и много повече от сега. Знам, че г-жа Валстрьом и г-жа Wallis, заместник-председател на Европейския парламент, са предложили интересна инициатива и са включили и нас, останалите водещи жени от Парламента и Комисията, в процеса.

Изпратихме писмо до председателя на Комисията, г-н Барозу, в което казахме, че искаме промени и по-добър баланс между жените и мъжете в Комисията и на други високи длъжности. Надявам се, че сега ще може да се възползва от възможността, защото, макар че председателят на Европейската комисия напълно подкрепя идеите ни, държавните и правителствените ръководители, за съжаление, не правят нищо, за да поемат отговорност за плачевното положение. Не можем да позволим Съюзът да бъде представляван постоянно само от мъжки лица.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Искам за начало да изкажа подкрепата си за президента Клаус и становището на Чешката република. Предполагам, че както Германия трябваше да чуе решението на своя Конституционен съд, така и г-н Клаус също трябваше да изчака решението на своя.

По отношение на неговия подход, считам действията му за отговорни действия на един държавник, който щом прецени, че има наличие на някаква правна несигурност, изчака становището на съответната институция, която беше съдът.

Искам да посоча също, че Договорът от Лисабон влиза в сила по време на икономическа криза в Европа. Настоящите решения на правителствата, които предприеха стъпки за преодоляване на икономическата криза, не бяха ефективни, не бяха достатъчни и от тази гледна точка считам, че в бъдеще трябва да процедираме по по-съгласуван начин, а не да вземаме решения *ad hoc*, които не успяват да доведат до нужните резултати по отношение на подкрепа за заетостта и икономическото развитие.

Затова считам, че когато назначаваме новата Комисия, трябва да гарантираме, че в нея ще влязат експерти и професионалисти.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Изразявам твърдо убеждение, че Договорът от Лисабон несъмнено ще позволи на Европа да функционира на по-сигурна основа и по по-логичен начин с по-голям акцент върху проблемите, засягащи ежедневието на гражданите.

Трябва обаче да се запитаме и на каква цена го постигнахме. Цената, която платихме, всъщност се състои в това, че подкопахме ценностите си и позволихме на прагматизма да надделее над тях. Знаете какво имам предвид. Европейският съюз откликна на абсурдното искане на чешкия президент, да не говорим, че той каза, че чешкото право на неучастие е необходимо заради декретите на Бенеш. Нека ви припомня, че съгласно декретите на Бенеш милиони унгарци и германци бяха лишени от собственост и депортирани. Според мен направеното от Европейския съюз е недопустимо от правна, политическа и морална гледна точка.

Критikuвахме чешката конституционна система от правна гледна точка, следихме становището на чешкия парламент и включваме документа политически във всяко бъдещо присъединяване, като е възможно да сме санкционирали държава, която няма нищо общо с това, Хърватия. От морална гледна точка е недопустимо да позволим право на неучастие по такъв въпрос.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Приветствам приемането в Европейския съвет на стратегията за региона на Балтийско море. Това е модел, който Европейският съюз трябва да приложи и за региона на река Дунав, допринасяйки по този начин за икономическото развитие, както и за икономическото и социално сближаване на региона и, не на последно място, за конкурентоспособността на Европейския съюз.

Европейският съюз ще присъства на конференцията в Копенхаген като лидер в борбата с изменението на климата. ЕС вече прие едностранно целта „20-20-20“. Пакетът с мерки за енергетиката и изменението на климата е част от законодателството на Общността и е в процес на прилагане.

Настоятелно призовавам Европейския съюз да създаде бързо резултатна, иновативна рамка за финансиране на екологично ефективна икономика.

В допълнение, Европейският съюз трябва също така да постави акцент върху финансирането на подходящите мерки за приспособяване към изменението на климата.

Не на последно място, Европейският съюз трябва да е способен да генерира инвестиции в промишлеността и обществените услуги, за да запази работните места.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом и г-жо Валстрьом, изминаха две десетилетия от премахването на Желязната завеса. Макар че в някои държави-членки промяната на режима се осъществи по отношение на закона и държавната структура, миналото още присъства в политическите мнения и реакциите на властите в трудни ситуации. Нека помислим за събитията в Будапеща през есента на 2006 г., когато хората, чиито най-основни свободи и права бяха потъпкани и които до ден днешен чакат истината и справедливостта, да не споменаваме и хората, принадлежащи към национални малцинства в новите държави-членки, които дори и сега се сблъскват с горчивия опит от дискриминацията, засягаща правата им и възможностите пред тях.

Именно заради разпоредбите, съдържащи се в Договора от Лисабон, Европейската комисия трябва да е готова да гарантира, че когато портфейлите бъдат създадени, подходящ акцент ще се постави върху въпросите за правата на човека и свободите в Европейския съюз. В същото време портфейлът трябва да обхване и защитата на правата на традиционните национални малцинства, както и на езиковите малцинства, тъй като според нас има още много работа в тази област. Независимо дали ни харесва, в ЕС съществуват нерешени проблеми, засягащи местните общности. Европейският съюз трябва да се справи с тях и е негов дълг да помогне на гражданите, които се борят да упражняват правата си.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, приемането на дългоочаквания Договор от Лисабон е вече зад гърба ни. Той със сигурност ще доведе до укрепване и подобряване на Европейския съюз в бъдеще.

Днес прилагането на Договора изисква решения, свързани с органите, персонала и, преди всичко, с въвеждане на формула за сътрудничество между новите лидери – лидерите, които трябва да превърнат новата визия за Европа в реалност. Въпросите, свързани с Договора, не трябва да ни пречат да видим належащите проблеми, а именно борбата с икономическата криза, мерките за справяне с нарастващата безработица и организирането на надзора над финансовите институции.

Постигането на споразумение в Копенхаген е важно и необходимо, но кризата не е добър момент за вземане на решения каква сума ще бъде разпределена за тази цел, от кои държави и международни организации и какви ангажменти ще поемат те. Днес най-важната задача на ЕС и държавите-членки е да решат икономическите и социалните проблеми.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, за мен е голяма чест, както колегата г-жа McGuinness, да съм тук днес на 20-ата годишнина от падането на Берлинската стена и в навечерието на влизането в сила на Договора от Лисабон. Това е привилегия, особено след като Ирландия подкрепи Договора от Лисабон с 67%, което отразява одобрението на дългогодишната работа на Европейския съюз.

В бъдеще хората ще също така ще помислят върху разпадането на СССР и ще разберат, че гражданските войни не бяха широко разпространени в резултат от него, както се случи в толкова много държави, включително и в моята, когато в държавата бяха установени мир и свобода, но доведоха до гражданска война.

Историците ще посочат ролята на Европейския съюз, който предлага подкрепа, напътствия и утеха на тези държави, за да не се разпространи в широк мащаб гражданската война.

В заключение, много се говори за имената на хората, които да заемат постове на председател и върховен представител. Считам, че трябва да погледнем и наименованието на длъжността. Ако председателят не е точно председател, тогава трябва ли да го наричаме така? Да имаме три еднакви длъжности е обърквашо за обществото.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-жо председател, първо искам да кажа колко доволен бях от посещението си на Европейските дни на развитието в Стокхолм и да поздравя председателството за начина, по който бяха организирани.

Наскоро участвах в разискване по ирландското обществено радио „RTÉ“ с жена, която беше много загрижена от факта, че намаляваме разходите за здравеопазване, а не правим достатъчно, за да намалим разходите си за помощ за развитие. Трябваше да обясня, че не става въпрос за избор между едното или другото, а за постигане и на двете. Можем да се справим и с двете. Искам настоятелно да призова, предвид факта, че се съсредоточаваме толкова много върху необходимостта от възстановяване в Европа и нуждата да се справим с криза, в която се намираме – което, разбира се, трябва да е начело на националния ни дневен ред – да не забравяме, че 11 милиона деца умират всяка година в развиващия се свят, пет милиона от които заради липсата на лекарства, с които ние разполагаме от 30 години.

Така че запазете това начело на дневния ред и се уверете при назначаването на новото лице, отговарящо за външните отношения, че справянето с този проблем ще остане сред основните ни цели. Поздравления за свършеното дотук.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, съвсем в реда на нещата е Договорът от Лисабон и назначаването на членовете на Съвета да дойдат 20 години след падането на Берлинската стена. Падането на стената отбеляза началото на истинска Европа. Преди двадесет години една стена се срути, стена от бетон, но и стена от предразсъдъци, тирания и глад за толкова много граждани от Изтока и днес следва да спрем с честването на падането на стената и вместо това да се запитае какво трябва да направим сега, когато я няма. В действителност междувременно бяха изградени други стени: стената между държавите от Севера и Юга на планетата; между по-богатите и по-бедните държави; между държавите, които произвеждат стоки, и държавите, които произвеждат идеи. Тези стени са много по-високи и много по-трудни за събаряне; те могат да породят големи проблеми за човечеството като цяло, както и войни.

Поради тази причина кандидатите за Европейския съвет, които трябва да бъдат номинирани съгласно Договора от Лисабон, не трябва да бъдат издигнати от шепя хора при закрити врата. Тези, които искат да участват и да се явят като кандидати, трябва да осведомят Европейския парламент и Европа като цяло какво възнамеряват да направят и какво са способни да направят. Ако съборим тази стена от „номиниране“, където бъдещите

кандидати се избират въз основа на баланса между нациите, а не на личните им качества, тогава ще сме изградили най-накрая нацията на Европа.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-жо председател, лидерът на британската опозиция обяви намерение да предоговори части от Договора от Лисабон. Това, разбира се, би изисквало съгласието на всички 27 държави. Той също така обяви въвеждането на закон за суверенитета, който ще налага референдуми в случай на бъдещи договори. Това, разбира се, може лесно да бъде отменено от следващите правителства.

Съгласни ли са Съветът и Комисията, че планове на лидера на консерваторите са само въздух под налягане? Партията му трябва да реши или да приеме Договора от Лисабон, или, което е по-добре според мен, да изведе изцяло Обединеното кралство извън Европейския съюз.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, проведохме много интересно разискване и аз ви благодаря за коментарите.

Шведското председателство споделя радостта ви от ратифицирането на Договора от Лисабон от 27-те държави. Това ще ни предостави по-ефективна, по-демократична Европа, както и по-изразена роля на международната сцена. Това ме радва.

Съгласна съм и с онези, които казаха, че макар и вероятно да е съвпадение, президентът г-н Клаус избра много подходяща седмица да подпише Договора: същата седмица, в която отбелязваме падането на Берлинската стена, края на комунистическата диктатура, началото на европейското единство и, накрая, победата на идеите на Робер Шуман над тези на Йосиф Сталин.

(Ръкопляскания)

(EN) Като стана дума за Чешката република, искам да отговоря на въпроса на г-н Duff, като кажа, че чехите не получиха пълно право на участие по отношение на Хартата на основните права. Протокол 30 не отменя задължителния характер на Хартата по отношение на Обединеното кралство, Полша или Чешката република. Той просто ограничава начина, по който Съдът може да я използва, и в крайна сметка ще зависи от Комисията и Съда да го тълкуват при възникването на конфликт.

Както премиерът каза, преди да си тръгне, в момента тече консултация с неговите 26 колеги. Трудно е, но това е неговата цел. Вече ги е поканил на работна вечеря следващия четвъртък.

Все още е твърде рано да говорим за имена. Аз също чета вестници. Чух имена, които не искате да видите, и такива, които искате. Мисля, че видях и една-две кандидатури от Парламента. Чувствайте се свободни да изпращате вашите кандидатури в председателството – ще ги проучим. Все още има една седмица до четвъртък. И, разбира се, отбелязахме си опасенията ви относно регионалния баланс, равенството между половете – нещо, което лично аз считам за изключително важно. Следва да сме в състояние да покажем на европейските граждани, че Европа не се управлява само от мъже. Но както каза премиерът, само два поста ще бъдат създадени. Много е трудно да отговорим на всички изисквания, но ще направим всичко възможно и ще послушаме съветите ви.

По отношение на върховния представител, той или тя ще осигури и завърши рамката, която току-що приехме относно Европейската служба за външни действия. Той или тя ще я изготвят заедно с Парламента, преди да я представят на Съвета не по-късно от април следващата година.

Както беше заявено много пъти, върховният представител също ще подлежи на въпроси и изслушване тук, в Парламента, и следователно ще може да обсъди и развие своите възгледи по отношение на външната политика.

По отношение на икономиката, исках да кажа на Marita Ulvskog, която вероятно не е тук в момента, че шведското председателство в никакъв случай не се отказва от стратегиите за изход от кризи. Точно обратното, изключително важно е да се придържахме към амбицията – не сега, но след известно време – за две стратегии за изход от кризи. Защото ако не го направим, ако позволим на икономиките си да повишат бюджетния дефицит, това ще засегне най-уязвимите хора в обществото, а ние не искаме това.

Действително виждаме светлина в края на тунела. Икономическото възстановяване е на път, но още ще страдаме в повечето държави от високо равнище на безработицата и затова е твърде рано да приложим стратегиите за изход от кризи. Трябва обаче да ги обсъдим и планираме, ако искаме да дадем устойчива икономика на бъдещите поколения.

И накрая, по отношение на изменението на климата, не сме намалили амбициите си. Шведското председателство, Комисията и много други работят ден и нощ. Убеждаваме, преговаряме, спорим, опитваме

се да привлечем партньорите ни да се включат. Проведохме многобройни срещи и ни предстоят други, макар че остават само 25 дни до Копенхаген.

Вярно е, че целият свят е наясно с проблема и че много неща се случват в различни държави. Този факт е окуражаващ, но не е достатъчен, ако искаме да постигнем целта от 2 °C.

Не разполагаме с всички части от пъзела, за да постигнем правнообвързващо споразумение – това е факт. Изразявам съжаление във връзка с това, но то е факт. Можем да кажем, че още се стремим към споразумението, наистина е така, но няма да се получи, защото няколко от партньорите твърдят, че още не са готови да направят тази стъпка. Европа все още заема водещо място и продължаваме да работим за едно много амбициозно споразумение с ясна рамка, която включва всички партньори и график за завършване на преговорите. Целта е да заменим Киото с правнообвързващо споразумение. Искам да благодаря на Парламента за работата, която върши в момента по въпроса, както и за работата, която ще му предстои след Копенхаген.

Европа все още заема водещо място. Ще продължим да бъдем начело. Засега ние имаме най-големите амбиции. Потвърдихме прогнозите на Комисията и ги подкрепяме. Готови сме да поемем нашата роля. Ще има световно разпределение въз основа на емисиите и възможността за плащане. Имаме работна група, която се занимава с вътрешното разпределение на тежестта. Държавите-членки обаче все още не са готови да обявят точните цифри, които ще платим. Така е, защото искаме да продължим да оказваме натиск върху другите държави, тъй като и те следва да плащат, понеже това е в техен интерес.

Така че ще работим по въпроса непрекъснато. Благодарим ви за насърчаването и очакваме с нетърпение да работим с Парламента по този и други въпроси.

Маргот Валстрьом, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Тъй като шведският министър се изказа на френски и английски, аз следва да говоря на шведски.

(SV) Г-жо председател, ще се опитам да говоря на шведски и да коментирам един важен въпрос, повдигнат тук днес, а именно как текстът на новия Договор е свързан с действителността, която искаме да променим, как текстът на новия Договор от Лисабон ще ни напътства и ще ни осигури нужните инструменти за вземане на решения по отношение на борбата с изменението на климата, справянето с икономическата криза и последствията от нея, а именно безработицата и социалните проблеми, както и с имиграционните проблеми и други въпроси, които заемат високо място в дневния ни ред.

Нещата са навързани по този начин, точно както г-н Barnier каза по-рано. Това, разбира се, е свързано с приложението и изпълнението, както и с това, кои хора назначаваме за наши представители в Комисията и, разбира се, за лидери на високите длъжности, които сега трябва да попълним. Както знаете, случва се така, поне на шведски, че подходящият човек на правилното място често е жена и считам, че това важи и за сегашния случай. За щастие, знам, че имам подкрепата на председателя на Комисията, когато казвам, че процедурата, която предстои, е, разбира се, много важна от демократична гледна точка. Това е и възможност за държавите-членки да покажат, че не го признават само на думи, а наистина разполагат с компетентни, способни жени, чиито кандидатури са готови да издигнат.

В противен случай ние, по-голямата част от населението на ЕС, ще се превърнем в малцинство, когато става въпрос за вземане на демократични решения. Както Вацлав Хавел пише и казва многократно, демокрацията не е нещо, което веднъж завинаги и неотменно е паднало от небето, а е нещо, което трябва да отстояваме и за което да се борим непрекъснато, отново и отново. Работим, разбира се, в тясно сътрудничество с шведското председателство и искам още веднъж от мое име и от името на Комисията да изкажа благодарност за големия труд, който знам, че е вложен от шведското председателство, включително в подготовката за това, което сега предстои да приложим.

Както г-н Барозу каза по-рано, днес Комисията взе решение по отношение на първите мерки, за които трябва да сме отговорни, а именно гражданската инициатива. Ще започнем с широк кръг от консултации, в които ще раздадем зелена книга, съдържаща десет въпроса. Ако получим приемлив брой отговори до края на януари, се надяваме, че след бързо разискване, включително тук в Парламента, ще можем да въведем и приложим новата гражданска инициатива до края на следващата година. Това, разбира се, е добър пример как можем да използваме новите раздели от Договора от Лисабон и новите възможности, които той предлага, за да предоставим на гражданите възможност за повече гласност и по-голямо влияние.

Въпросът и преговорите относно климата бяха коментирани от мнозина тук и от министъра по европейските въпроси. Естествено, най-силната ни страна е да говорим с един глас и да продължим да настояваме за твърдо и, разбира се, правнообвързващо споразумение. Ще можем, разбира се, да видим формата на споразумението, когато знаем с какви предложения и контрапредложения ще излязат партньорите ни. И накрая, надявам се,

разбира се, че ще продължим да си сътрудничим тясно във връзка с приложението на Договора от Лисабон. Работата трябва да започне сега както тук, така и в Комисията, а аз с радост ще предам на г-н Барозу становището на Парламента относно начина, по който трябва да бъде организирана работата на Комисията. Пак ще кажа, че ние сме пазителите на Договора и ще гарантираме, разбира се, че го съблюдаваме напълно.

(Ръкопляскания)

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Прилагането на законодателството в областта на търговията със замърсяващи емисии води до разходи, които ще бъдат определени за всяка държава по различен начин съобразно икономическия ѝ модел. Някои държави вече разполагат с по-голям набор от възможности, които им позволяват да намалят емисиите, без да увеличават съществено цените на енергията. За държавите, които все още са в процес на реструктуриране на енергийния сектор, влиянието на мерките на потребителско равнище ще бъде непропорционално, предвид способността им да плащат разходите по промените. Държава, в която делът на вятърната енергия в енергийния микс е голям, може да си позволи да инвестира във възобновяеми енергийни ресурси, когато вече се е развила и е причинила замърсяване в процеса. От друга страна, държава, която все още зависи до голяма степен от производство на енергия от твърдо гориво, е изправена пред технологична пропаст, която трябва да преодолее, намалявайки същевременно замърсяващите емисии. Държавите от Източна Европа са във второто посочено положение. Затова считам, че решението относно финансирането на борбата с изменението на климата трябва да отчете този фактор и да освободи новопристъпнилите се държави от определени такси, които биха наложили прекомерна тежест на икономиките им.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Понастоящем Европейският съвет обръща конкретно внимание на финансово-икономическото състояние на Европейския съюз. Световната финансова криза нанесе изключително сериозни поражения на държавите в Европа, на гражданите и стопанските субекти. Тъй като се очаква положението по отношение на безработицата да продължи да се влошава, е необходим постоянен ангажимент за динамична политика на трудовия пазар. Европейската комисия предвижда равнище на безработицата от 10,25% в 27-те държави-членки. Съветът и Комисията трябва да продължат с усилията си да изготвят стратегии за възстановяване в сътрудничество с Европейския парламент и държавите-членки, като приложат Европейския план за икономическо възстановяване.

Когато се определят срокове за правителствата да отменят антикризисните си стратегии, положението и ангажиментите на всяка отделна държава-членка трябва да бъдат взети предвид поотделно. В случая с Румъния споразуменията с Европейския съюз и Международния валутен фонд покриват 2009 и 2010 г. Следователно спирането на финансовата помощ ще наруши антикризисната програма, стартирана от Румъния. Жалко е, че нестабилността, причинена от блокиране на парламентарното мнозинство в Румъния (PSD (Социалдемократическата партия) + PC (Консервативната партия), PNL (Националната либерална партия), UDMR (Демократичния съюз на унгарците в Румъния), поражда съмнения относно получаването на третия транш от МВФ.

Dominique Baudis (PPE), *в писмена форма.* – (FR) След преговорите на Европейския съвет от 29 и 30 октомври и решението на чешкия Конституционен съд от 3 ноември президентът на Чешката република, Вацлав Клаус, подписа Договора от Лисабон.

Сега Договорът може да влезе в сила, предоставяйки на институциите върховен представител за външната политика и постоянен председател на Съвета за срок от две години и половина. Структурата на новата Комисия, както и изборът на личностите, които ще заемат длъжностите председател на Съвета и върховен представител за външната политика, са от решаващо значение.

Изборът на председател на Съвета е изключително важен, тъй като той или тя ще олицетворява Европа в продължение на две и половина години. Още повече че във време на глобализация и борби за надмощие между континентите изборът на върховен представител за външната политика е от неоспоримо стратегическо значение.

На 19 ноември ще се проведе извънредно заседание на Европейския съвет за договаряне на номинациите. Намираме се в повратен момент за европейската история. Изборът, който ще направите вие, държавните и правителствените ръководители, ще определи желаното от вас бъдеще за Европа. Затова бъдете амбициозни,

защото Европа трябва да е динамична, активна, ефективна и политическа, ако искаме да продължи напредъкът ѝ.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам твърдата решимост, проявена от държавните и правителствените ръководители в ЕС по време на Европейския съвет миналия месец да продължим да имаме водеща роля в борбата с изменението на климата.

Европейските лидери одобриха оценката, че до 2020 г. цялостните разходи за смекчаване на последиците и адаптиране в развиващите се държави могат да достигнат до около 100 млрд. евро годишно. ЕС затвърди позицията си в преговорите, като постигна споразумение относно средствата, необходими за подкрепа на развиващите се държави, и по-конкретно на най-бедните държави. Тревожи ме обаче фактът, че не е взето ясно решение относно участието на ЕС и дела на всяка отделна държава-членка, като се отчетат възможностите на всяка държава за плащане. За да бъде успешна конференцията в Копенхаген, е жизненоважно да се постигне политическо споразумение, което по-подробно да отразява най-важните точки, особено по отношение на ангажиментите, които трябва да бъдат поети от всички засегнати страни.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Нашите европейски лидери за пореден път не успяха да разчупят застоя в преговорите за конференцията в Копенхаген. Разбира се, срещата на върха беше отразена в медиите като успешна, докато в действителност това са само безсмислици. Нашите европейски лидери имаха възможността да направят справедливо и надеждно предложение относно финансирането на развиващия се свят за покриване на разходите, свързани с изменението на климата, което засяга в най-голяма степен техните държави, но което е причинено от нас, в развития свят. Срещата на върха не отговори на стандарта, заложен от парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и от гражданското общество в света, които призоваха за не по-малко от 30 млрд. евро от страна на ЕС и, от решаващо значение, за твърд ангажимент, че средствата ще са нови и в допълнение към съществуващата финансова помощ за развитие на отвъдморските държави и територии.

Със или без Копенхаген изменението на климата ще ни съпътства в предстоящите десетилетия. Това засега е най-голямото изпитание на 21-и век. Трябва да постигнем правнообвързващо споразумение в Копенхаген, а за това се нуждаем от истинска политическа смелост и по-малко неясни изказвания от страна на нашите европейски лидери.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В момент, когато Европа най-накрая успя да преодолее кризата с договорите, в която беше въввлечена, и когато Договорът от Лисабон най-сетне беше ратифициран от 27-те държави-членки, приветствам факта, че съществува нова правна и институционална рамка, която ще позволи начинът, по който функционира Съюзът, да бъде пригоден към сегашния му размер чрез обединяване на правомощията на Парламента и поставяне на акцент конкретно върху ролята на националните парламенти за европейската интеграция.

Това е моментът, който очаквахме, и с приемането на Договора от Лисабон това е възможност за Съюза сега, когато има нова институционална рамка, да се ангажира с основните задачи, които трябва да изпълни в непосредствено бъдеще. Тук трябва да посоча действията, които се очакват от Европейския съюз, за борба с кризата, за стимулиране на икономиката, за засилване на доверието в пазара, с конкретен акцент върху подобряване на равнището на безработицата в Европа. Сега, когато забелязваме колебливи признаци на икономическо възстановяване, трябва да насочим усилията си към стимулиране на европейската икономика, като обърнем специално внимание на първичните и вторични сектори – с акцент върху селското стопанство – които бяха сериозно засегнати от кризата, както и на създаването на европейска надзорна структура.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Още веднъж, основният приоритет на Европейския съвет беше, за съжаление, да приеме условията, гарантиращи влизането в сила на т.нар. Договор от Лисабон до края на 2009 г., с други думи, приемането на становище, което да позволи бързото ратифициране от страна на Чешката република. Основните опасения на лидерите на Европейския съюз са свързани с институционалните въпроси, които позволяват бърз напредък по отношение на капиталистическата, федералистка и военна интеграция на Европейския съюз.

Въпросите, свързани с икономическата, финансовата и социалната криза, следователно заемат второстепенно място. В действителност постигнатият незначителен напредък се дължи на големия натиск от страна на важни сектори в някои държави-членки, пример за което е кризата в сектор млекопроизводство. Дори и тук Съветът стигна единствено дотам да увеличи бюджета за 2010 г. със само 280 млн. евро.

Току-що внесените предложения от Европейската комисия вследствие на насоките на Съвета обаче са много тревожни както по отношение на прекомерния дефицит, така и по отношение на съобщението за увеличаване

на пенсионната възраст. Вместо да намерят решение на сериозните социални проблеми, свързани с бедността и безработицата, те предлагат мерки, които ще влошат социалното положение и явните неравенства, които вече съществуват.

Zita Gurmai (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Заседанието на Съвета беше от решаващо значение за Европейския съюз, тъй като премахна и последната пречка пред влизането в сила на Договора от Лисабон. Но предупреждавам всички ни да не го считаме сам по себе си за резултат. Изминали сме само половината път: сега трябва да свикнем с новата институционална рамка. Когато става въпрос за приспособяване, Парламентът се справя много добре, тъй като вече изготви своя Правилник за дейността и проведе разисквания относно въвеждането на новите институции като Европейската служба за външна дейност. Следващата стъпка е да се създаде Комисия, която да проявява водачески способности и да отразява нашите ценности. Затова настоятелно призовавам държавите-членки да номинират компетентни, квалифицирани хора и да направят усилие да имаме балансирана по отношение на половете Комисия. По същия начин трябва да изберем лидерите си възможно най-бързо и да не губим време. Нямаме време да бъдем неефективни. Ако считаме себе си за носители на общочовешки ценности, сега се нуждаем от ръководители, които са способни да ги представляват надеждно – например в Копенхаген, където нациите ще договарят близкото бъдеще на човечеството и Европа ще се нуждае от целия си талант, отговорност и щедрост, за да постигне споразумение.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Преди всичко приветствам ратифицирането на Договора от Лисабон от страна на Чешката република. Влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември и новите междуинституционални отношения, предвидени в него, ще позволят на представителите на Европейския съюз да се справят по-ефективно както с последиците от финансовата и икономическа криза, така и с преговорите в Копенхаген относно борбата с изменението на климата. Признаците на икономическо възстановяване не означават непременно незабавно оттегляне на политиките за подкрепа, тъй като това може да има обратен ефект върху икономиката в дългосрочен план. Надявам се също така, че държавите-членки ще постигнат споразумение за разработване на съгласувана стратегия за оттегляне на мерките за стимулиране, когато дойде подходящият момент. Очакваме и бъдещо споразумение относно пакет от предложения за създаване на нова финансова надзорна структура в Европейския съюз. Не на последно място, следва да не забравяме, че гражданите на Европа сега ще очакват Европа да е още по-обединена и ЕС да подобри положението с безработицата в следващите години. Затова европейските институции трябва да насърчат нови, динамични политики относно трудовия пазар възможно най-скоро.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Искам да изкажа подкрепата си за становищата на Европейската комисия и Европейския съвет, подчертани в представените документи. Конференцията в Копенхаген наближава и ЕС трябва да изиграе жизненоважна роля в преговорите за всеобхватно и амбициозно глобално споразумение за борба с изменението на климата.

Заклученията на Европейския съвет споменават изискваните средства на световно и на европейско равнище за преодоляване на отрицателните последици от изменението на климата като суша, пожари и наводнения, които взимат толкова много жертви и водят до толкова големи загуби всяка година.

Считам, че ЕС трябва да предоставя финансова подкрепа възможно най-последователно за мерки, предприемани от държавите-членки, по отношение на напояване, изграждане на язовири, залесяване и насърчаване на производството енергия от възобновяеми енергийни източници, като слънцето, вятъра, биогорива и водноелектрическите централи. Също така забелязваме и огромна необходимост от финансова подкрепа от ЕС на равнище на местни органи и частни физически лица, където необходимите финансови средства за да се направят сградите по-енергийно ефективни. ЕС трябва да продължи да отделя по-голямо внимание на този аспект, за да останат гражданите в основата на европейските политики.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Случилото се преди няколко дни на заседанието на Европейския съвет е възмутително и разклаща каквато и да е вяра в общността от ценности, която толкова често се изтъква от ЕС. ЕС искаше да накара президента Клаус да подпише на всяка цена, дори и одобрявайки непряко една историческа несправедливост. Съгласно декретите на Бенеш до 1947 г. около 2,9 милиона души са обявени за врагове на държавата и експулсирани единствено на основание на тяхната националност. В резултат от това около 230 000 души загиват трагично. Тези декрети не съдят хората въз основа на извършени конкретни престъпления; отправна точка е единствено етническият произход. Днес бихме нарекли това етническо прочистване, нещо, което всъщност следва да бъде отхвърлено открито от всички държави-членки. От правна гледна точка, разселените лица са лишени от правото на презумпция за невинност, от съдебен процес и от подходящо обезщетение за отчуждаване. Феликс Ермакора, професор по международно право и бивш докладчик на ООН, дори стигна до заключението в правния си доклад от 1991 г., че експулсирането е равносилно на геноцид. Въпреки всичко това и без никаква обективна обосновка, на президента Клаус беше

предоставена дерогация, за да се гарантира неприлагането на Хартата на ЕС за основните права. Тази „бележка под линия“ обаче няма да влезе в сила, докато Исландия и Хърватия не ратифицират Договора. В това време могат да бъдат отправени искове за обезщетения.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Едностранните действия на ЕС не са достатъчни, макар че е начело на борбата с изменението на климата.

Няма да е възможно да сключим глобално споразумение за ограничаване на и приспособяване към последиците от изменението на климата без участието на развиващите се държави, и по-конкретно на най-напредналите измежду тях. Последиците от изменението на климата вече оказват влияние върху развитието на тези държави: суша, наводнения, природни бедствия, опустиняване, заедно с всички икономически и социални последиствия от тях.

Действията за ограничаване на последиците и адаптиране към положението изискват ясен механизъм за измерване, отчитане и потвърждаване на развитието, заедно с подходящо управляван фонд, включващ публични и частни финанси.

Тези комбинирани усилия ще помогнат за постигане на целите за намаляване на емисиите на парникови газове, за развитие на устойчива икономика и за създаване на „зелени“ работни места.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Г-н Барозу скоро ще разпределя портфейлите между новите членове на Комисията. Надявам се, че няма да направи очебийна грешка, както направи по време на предния парламентарен мандат, когато предложи за член на Комисията, отговарящ за правосъдието, кандидат с менталитет от 19-и век, католически фундаменталист, мъж шовинист и хомофоб. Тогава Европейският парламент не позволи Комисията да бъде компрометирана по такъв начин. Надявам се, че няма да се налага Парламентът да се намесва отново.

В съответствие с изявленията на г-н Барозу портфейлите следва да бъдат разпределени, като се съблюдава златният принцип на баланса. Комисията следва да бъде определено по-социална и членовете ѝ следва да бъдат компетентни. Г-н Барозу не трябва да се тревожи за преизбиране сега, така че може да насочи усилията си към справяне с кризата и към социалните аспекти на неговата програма. За тази цел е от съществено значение да възложи икономическите и социални портфейли на членове на ЕС от политическото семейство на социалистите.

Ако Комисията не е балансирана по отношение на половете, това ще е знак, че няма истинско равенство. Крайно време е постоянно неизпълненият идеал за равенство между жените и мъжете да се превърне в реалност. Мъже са избрани на най-високите длъжности в Европейския съюз (председател на Европейския парламент и председател на Европейската комисия). Това, за съжаление, е явно насърчаване на дискриминацията срещу жените. Време е да променим това и най-накрая да превърнем закона на ЕС, забраняващ дискриминация на каквато и да е основа, в действителност. Време е за жени. Лесно ще е да намерим подходящи кандидати сред 250-те милиона динамични, смели и силни жени, гражданки на Европейския съюз, а това се отнася и за постове председател на Европейския съвет и върховен представител за общата външна политика.

16. Среща на върха ЕС-Русия на 18 ноември 2009 г. в Стокхолм (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и на Комисията относно срещата на върха ЕС-Русия на 18 ноември 2009 г. в Стокхолм.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жо председател, както казахте току-що, срещата на върха между Европейския съюз и Русия ще се проведе в Стокхолм на 18 ноември. Тя е добра възможност за ЕС да оцени отношенията ни с Русия. Зная, че много членове на Парламента следят отблизо събитията в Русия. Ето защо бих искала да представя основните въпроси, които възнамеряваме да обсъдим на срещата, и съм сигурна, че членът на Комисията ще иска да добави още подробности за областите, свързани със сферата на отговорност на Комисията.

В общи линии е ясно, че искаме да използваме срещата на върха за развиване на стратегическото партньорство между ЕС и Русия. Можем да извлечем много ползи от сътрудничеството с Русия във всички области. Нуждаем се от Русия, ако искаме да успеем да се справим със световните предизвикателства ефективно. Но също така трябва да покажем ясно на Русия, че нашето партньорство трябва да се основава на спазване на общи ангажменти и зачитане на общи ценности. Това означава зачитане на правата на човека, демокрацията и

принципите на правовата държава. Срещата на върха ще ни предостави възможност да окажем натиск върху Русия да изпълни договорните си задължения в тези, както и в други области.

Една от най-важните теми ще бъде изменението на климата. Съветът ще подчертае факта, че тясното сътрудничество между ЕС и Русия е важно, за да можем да постигнем резултат в Копенхаген. Русия следва да обещае осезаемо и съпоставимо намаление на своите емисии на парникови газове, съответстващо на целта от два градуса, договорена на срещата на Г-8 в Акуила.

Темата за енергетиката има връзка с това – става дума за енергийна ефективност и енергийна сигурност. По отношение на позицията на Русия като най-важен партньор на ЕС в областта на енергетиката, срещата на върха ще ни предостави възможност да подчертаем необходимостта от възстановяване на доверието и прозрачността в отношенията между ЕС и Русия в областта на енергетиката. Освен това ще изразим нашето разочарование от неотдавнашното оттегляне на Русия от Договора за енергийната харта.

Надяваме се, че на срещата ще се създаде и одобри по-стабилен механизъм за ранно предупреждение. Той следва да се придружава от ясни гаранции от страна на Русия и отделно от други засегнати трети държави, че транзитът или износът на газ за ЕС няма да намалее или да спре в случай на бъдещи спорове в областта на енергетиката.

Разбира се ще обсъдим и икономическата и финансовата криза. Съветът желае на срещата да се постигне споразумение относно необходимостта от трайни, съгласувани усилия за справяне с кризата и потвърждава, че ще настояваме нашите икономики да бъдат отворени и за необходимостта от избягване на протекционистки мерки. Също така срещата на върха ще ни предостави възможността да оценим напредъка, постигнат в работата по отношение на четирите общи пространства. Ще използваме възможността да подчертаем значението на постигането на напредък в области, в които това е необходимо или в които са възникнали проблеми.

Промяната на позицията на Русия по отношение на Световната търговска организация създаде ново положение, което понастоящем анализираме. Отлагането на присъединяването на Русия към СТО ще засегне двустранните ни отношения, включително във връзка с преговорите за ново споразумение между ЕС и Русия. Ще изразим отново подкрепата си за присъединяването на Русия към СТО, което е важно за интегрирането на Русия в световната икономика.

Междувременно трябва да работим по останалите търговски и икономически проблеми например таксите за полетите над Сибир, мерките на границата, които възпрепятстват вноса на търговски превозни средства в Русия, дискриминационните пътни такси, плановите за ограничаване на вноса на контейнери с автомобилен транспорт, износните мита върху дървения материал и протекционистките мерки, приети неотдавна от Русия.

Добре разбирам сериозната загриженост на Европейския парламент по отношение на състоянието на правата на човека в Русия. Показателно за това е решението ви да присъдите тазгодишната награда „Сахаров“ на защитници на правата на човека в Русия. Шведското председателство споделя вашата загриженост и ние ще гарантираме широко застъпване на въпросите за правата на човека в разискванията на срещата на върха. Разбира се, приветстваме изявлението на президента Медведев относно правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава, но то трябва да бъде последвано от конкретни действия. Положението с правата на човека в Русия е обезпокоително. По-конкретно, ще отбележим случилите се съвсем наскоро събития в Северен Кавказ, който беше сцена на насилие срещу защитници на правата на човека, служители на правоохранителните органи, представители на органите и като цяло срещу населението. Особено обезпокоително е, че бяха убити защитници на правата на човека и журналисти не само в Северен Кавказ, но и в Русия като цяло. Ето защо ще изразим отново нашия призив към Русия да направи всичко възможно, за да гарантира, че защитниците на правата на човека ще могат да извършват своята дейност, без да им се налага да живеят в страх от насилие, тормоз или заплахи.

Що се отнася до въпросите на външната политика и сигурността, ще подчертаем значението на поддържането и подобряването на диалога по отношение на нашите общи най-близки съседни райони. Нуждаем се от сътрудничество с Русия в тази област, ако искаме да успеем да постигнем напредък в намирането на мирен изход за отдавна неразрешени конфликти. Очевидно е, че няма да се отклоняваме от нашите основни принципи.

Ще повдигнем въпроса за Грузия и ще заявим отново, че Русия трябва да изпълнява изцяло задълженията си съгласно съдържащия шест точки план, установен на 12 август и по-късното споразумение от 8 септември 2008 г. Също така трябва да възстановим необходимото доверие по отношение на Ахалгори, Горен Кодори и контролно-пропускателния пункт в Переви. Също така ще призовем Русия да използва влиянието си, за да предостави на Мисията на Европейския съюз за наблюдение достъп до грузинските области в Южна Осетия и Абхазия в съответствие с мандата ѝ в цялата страна. Освен това срещата на върха ще ни предостави възможност

да оценим напредъка, постигнат на преговорите в Женева, и във връзка с това очакваме Русия да продължи с подхода си на ангажираност.

Осъзнаваме, че е необходимо да си сътрудним с Русия, по отношение на така наречените замразени конфликти в Приднестровието и Нагорни Карабах. Ще изтъкнем значението на трайната ангажираност към механизмите за решаване на конфликти, а именно групата „Минск“ и формата „5+2“ в Приднестровието.

Разбира се, приветстваме активната ангажираност на Русия за насърчаване на диалога между президентите на Армения и Азербайджан във връзка с проблема в Нагорни Карабах. Ние обаче ще посочим на Русия и значението на включването на групата „Минск“ във всички етапи на процеса. Европейският съюз е готов да участва и да подкрепи процеса „Минск“, наред с другото, чрез мерки за насърчаване на доверието. На срещата на върха следва да се изрази подкрепа за ратификацията и прилагането на новите протоколи между Армения и Турция. Други теми в тази област са свързани с Евроатлантическото партньорство за сигурност и Източното партньорство.

По отношение на евроатлантическата сигурност, настоятелно ще призовем Русия да участва активно в процеса „Корфу“ преди вземането на решение за бъдещето в Атина. На срещата на върха следва да се изиска потвърдението на Русия, че тя подкрепя основните принципи на процеса, с други думи, пълно спазване и прилагане на разпоредбите на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), че ОССЕ е главният форум за разисквания във връзка с процеса „Корфу“ и факта, че всички аспекти на широкообхватната стратегия за сигурност следва да се разглеждат по балансиран начин.

Що се отнася до ЕС, готови сме да уведомяваме Русия за всички събития, свързани с Източното партньорство, и отново да заявяваме, че в отделни случаи трети държави могат да получат правото на участие в съответствие със съвместната декларация от Прага от май 2009 г. Срещата на върха ще ни предостави и възможност да повдигнем и няколко международни и регионални въпроси. Мисля, че е напълно вероятно да се поставят теми като Иран, Афганистан/Пакистан, Южен Кавказ и разбира се Близкия изток.

Г-жо председател, уважаеми колеги, говорих доста дълго, но зная, че отдавате голямо значение на този въпрос. Това е важна среща на върха, с много точки в дневния ред и очаквам да чуя становищата и предложенията ви при окончателната подготовка за срещата.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, само преди една година преразгледахме отношенията ЕС-Русия и решихме, че Европейският съюз следва – въпреки нашите сериозни различия с Русия по отношение на конфликта в Грузия – да се стреми към сътрудничество с този голям съсед, включително във връзка с преговорите за ново споразумение. Освен това стигнахме до заключението, че следва да основаваме отношенията си на оценката на собствения ни интерес. Ето защо срещата на върха в Стокхолм следващата седмица ще бъде насочена към области – както вече беше казано – в които има общ интерес, например изменението на климата и енергетиката, както и световната икономическа криза.

Финансовата криза засегна Русия сериозно и именно в тази област на политиката Европейският съюз също има ясен интерес от търсене на общ подход за политика. Ангажиментите от срещата на Г-20 бяха важна стъпка в правилната посока. Мисля, че сега е важно те да се спазват от всички партньори. Освен това е от решаващо значение Русия да не се поддава на изкушението на протекционизма. Тенденция за протекционистки практики вече вреди на предприятията в ЕС.

Разбира се, ние считаме, че най-добрият изход за бъдещето е да работим заедно в основаващ се на правила многостранен формат. Срещата на върха ще бъде възможност отново да наблегнем на значението на присъединяването на Русия към СТО. Намерението на Русия да проведе паралелни преговори с Беларус и Казахстан, с които планира митнически съюз, все още оставя много въпроси без отговор. Същевременно се надяваме на срещата на върха да разберем по-добре новия подход на Русия. Това е важно, особено във връзка с протичащите преговори за новото споразумение, които се провеждат от Комисията и които трябва да съдържат ясни, правнообвързващи разпоредби по отношение на търговията и инвестициите, както и на енергетиката.

Освен това на срещата на върха следва да се постигне категорична яснота относно условията на двустранната търговия след 1 януари 2010 г. при новата система за обща митническа тарифа на митническия съюз.

По отношение на изменението на климата, моята колега вече каза, че на срещата следва да се подчертае водещата роля, която Русия и Европейският съюз могат да играят заедно за постигането на резултати на срещата в Копенхаген. Русия има възможностите за изключително голям принос предвид огромното ѝ поле за действие за намаляване на емисиите чрез подобряване на енергийната ефективност. Поради това ще призовем

Русия да се ангажира с по-сериозно намаляване на емисиите на парникови газове до равнища, съпоставими с целите, които сме си поставили в ЕС.

Що се отнася до енергийната сигурност, продължава работата за усъвършенстван механизъм за ранно предупреждение. Изразяваме съжаление относно оттеглянето на Русия от Договора за енергийната харта (ДЕХ), но припомняме, че например принципите на ДЕХ бяха утвърдени под председателството на Русия на срещата на Г-8 в декларацията от Санкт Петербург. Поради това те следва да формират основата на работата ни в областта на енергийната сигурност съгласно условията на новото споразумение между ЕС и Русия. Макар че следва да бъдем готови да обсъдим желанието на Русия за по-широко разискване относно международната структура на енергийната сигурност, мисля, че преди всичко ще искаме да установим основите на нашите двустранни отношения в областта на енергетиката.

Макар да работим добре с Русия в много аспекти на международните отношения, е необходимо да осъществим по-голям напредък в нашето сътрудничество по отношение на общото ни съседско пространство. Поради това ще продължим да обясняваме нашето становище, че политическата и икономическата стабилност, насърчавана чрез Източното партньорство, в крайна сметка е в интерес на всички страни. Ще продължим да поощряваме Русия да работи конструктивно за преодоляването на нерешените проблеми и конфликти, независимо дали те са в Приднестровието или в Нагорни Карабах, включително и чрез Женевския процес.

Предложението на президента Медведев за по-широко обсъждане на евроатлантическата сигурност доведе до нов процес от преговори под егидата на ОССЕ. Мисля, че сега е важно това разискване да не отвлеча вниманието ни от непосредствената задача да се справим със сегашните замразени конфликти. Стратегическото партньорство ЕС-Русия – както беше казано по-рано – трябва да се основава на общи ангажменти в областта на правата на човека и демокрацията. Русия поема ангажменти като член на Организацията на обединените нации, ОССЕ и Съвета на Европа и те трябва да се изпълняват.

Освен това мисля, че е от жизненоважно значение да продължим по-нататък и да работим заедно по всички различни въпроси. Знаем, че отношенията между Русия и Европейския съюз са сложни, но предлагат и много възможности, както и огромен потенциал. Ето защо ще поддържаме нашия принципен курс на решаваща, но също и конструктивна ангажираност с нашия съсед, като сме уверени, че Русия също знае, че е в неин интерес да поддържа истинско стратегическо партньорство с нас.

Michael Gahler, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, хубаво е, че има редовна среща на върха между ЕС и Русия, тъй като, разбира се, има много въпроси за обсъждане. Основните теми в обширния дневен ред включват планираното споразумение за сътрудничество, защитата на доставките на енергия, присъединяването на Русия към СТО, изменението на климата, положението в Кавказ и преди всичко положението на демокрацията и принципите на правовата държава в Русия.

Разоръжаването, контрола над оръжията и евентуален противоракетен щит също присъстват в дневния ред. И двете страни сме изправени пред заплахи под формата на международен тероризъм и фундаментализъм. Държава като Иран е предизвикателство както за Европейския съюз, така и за Русия. Заедно с Русия участваме в Четворката за Близкия изток и, редом със САЩ, сме длъжни да работим за намиране на решение в този район.

Надяваме се, че скоро ще има условия за безвизов режим на пътуванията между ЕС и Русия. Убеден съм, че безпрепятственият контакт между хората е най-добрият начин, по-конкретно, младите руснаци да придобият реална представа за живота и идеите на европейците и нашите намерения към Русия.

Според мен условието, което ще ни позволи да работим успешно по дневния ред, е съгласие в рамките на Европейския съюз и яснота на посланието ни към външния свят. Въпреки че звучи като клише, всички ние също често сме преживявали разделение сред нас или сме позволявали да бъдем разделени в различна степен. Във връзка с това никое правителство в ЕС не следва да мисли, че може да постигне по-успешни резултати в дългосрочен план самостоятелно на равна основа с Русия, отколкото можем да постигнем чрез обединените сили на ЕС.

Като общност на ценности имаме общо становище по отношение на положението с принципите на правовата държава и правата на човека в Русия и следва да го отбележим. За съжаление, трябваше да присъдим наградата „Сахаров“ на руска организация. Изразявам благодарността си към председателството за ясната му позиция по този въпрос.

Тъй като в еднаква степен зависим от енергийните доставки, е необходимо да гарантираме, че споразуменията в тристранните отношения между Русия, Украйна и ЕС се формулират по начин, който ще попречи на

намаляването на налягането на газа в някои части на ЕС всяка зима. Трябва заедно да изискаме неограничен достъп на наблюдатели от ЕС в Кавказ.

Що се отнася до разоръжаването или противоракетния щит, ЕС трябва да представи ясна позиция пред Русия и САЩ. Ако постигнем всичко това, Русия ще ни възприема сериозно и ще имаме добро съвместно съществуване.

Adrian Severin, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-жо председател, разискванията относно Русия често ни разделят на идеолози и прагматици, конфронтиращи се геостратеги и миротворци, ветерани от Студената война и нови утилитарни опортюнисти. Мисля, че е крайно време да изоставим тези дилематични маниейства и да заявим ясно желанието си да участваме в конструктивен и плодотворен диалог с Русия.

Според мен в отношенията си с Русия винаги следва да демонстрираме твърдост от стратегическа гледна точка, но гъвкавост от тактическа гледна точка. Винаги следва да защитаваме ценностите и интересите си, но да покажем и съпричастност и зачитане на стремежите и интересите на Русия.

Това е единствената основа, на която можем да създадем увереност и взаимно доверие и да намерим взаимно изгодни и приемливи решения.

По-конкретно, трябва да променим източното ни съседско пространство от район на противопоставяне на район на общи стратегии и общи проекти. Обща стратегия за Черноморския регион може би следва постепенно да допълни нашето полезно взаимодействие и да придаде по-голям смисъл на сегашния ни подход.

Във връзка с това трябва да подходим към въпроса с замразените конфликти по много справедлив и открит начин и да оставим настрана забранените теми в опитите си да намерим решения на прагматична основа.

Също така трябва да помогнем на Русия да удовлетвори обективната потребност да избегне евентуалната рискова позиция на сила, зависеща от петрола и газа, а ние трябва да постигнем нашата независимост от енергийна гледна точка.

Трябва да потърсим по-изобретателно решение, за да постигнем истинско сътрудничество, технологично сътрудничество и оперативно сътрудничество, като отворим пазарите в областта на енергетиката.

Заедно с Русия трябва да се стремим към нова световна договореност за сигурността или споразумение. Мисля, че не следва да отхвърляме веднага инициативата на г-н Медведев. Някои хора мислят, че зад тази инициатива стои дневен ред, който не можем да приемем. Други мислят, че няма дневен ред и че това е просто изпитване на нашите реакции. Каквото и да се крие зад това, сегашните ни договорености в областта на сигурността датират от различни периоди и трябва да ги актуализираме. Трябва да видим какво е все още актуално и да добавим нови елементи към тях.

Последно искам да отбележа, че трябва да се възползваме от новите трансатлантически отношения с надежда за постигане на тристранен диалог Русия-САЩ-Европа. Освен това трябва да мислим за подобен тристранен подход, най-малко за да сме сигурни, че Русия и САЩ няма да подпишат споразумения без наше участие.

Kristiina Ojuland, *от името на групата ALDE*. – (ET) Г-жо председател, госпожи и господа, г-жо Фереро-Валднер, говорейки от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, бих искала да подчертая ясно, че добрите съседски и взаимно изгодни отношения между Европейския съюз и Русия са много важни. Тези отношения обаче изискват добра воля от двете страни, нещо, за което президентът Хавел говори в речта си по-рано днес.

Госпожи и господа, всички знаем, че Русия винаги е ценяла високо силните партньори. И днешната подготовка за срещата на върха следващата седмица всъщност показва, че що се отнася до Европейския съюз, ако искаме да го направим, можем да изразим единно становище. А това е много важно – както всъщност проличава в резолюцията, която изготвихме – и затова, като слушах представителите на Съвета и на Комисията, съм спокойна в това отношение. Освен това без съмнение ратификацията на Договора от Лисабон създава по-голяма и по-обширна основа в тази област.

Но нека сега погледнем въпроса от гледна точка на Русия. Всъщност следващата седмица Русия има много добра възможност да покаже искрено желание за сътрудничество с нас, независимо дали в области като енергийната сигурност или изготвянето на ново рамково споразумение между Европейския съюз и Русия, или например по отношение на насоките за действие и размисли относно ролята на Русия по пътя ѝ към СТО. Вярно е, че в момента има нееднозначна нагласа: президентът Медведев и министър-председателят Путин дадоха разноразпорочни сигнали. Силно се надявам, че следващата седмица Европейският съюз ще получи яснота

каква посока на действие следователно ще възприеме Русия по отношение на СТО. И считам, че Европейският съюз трябва определено да подкрепи Русия по пътя ѝ към СТО.

Със сигурност обаче много важен въпрос, по който Русия може да демонстрира сътрудничеството си с нас, е взаимодействието и постигането на споразумение в областта на изменението на климата. Става въпрос за нещо съвсем конкретно, което ще се случи скоро – през декември на срещата на върха в Копенхаген – и това действително е въпрос, по който трябва да можем да претеглим всичко и така да преценим дали това сътрудничество между Европейския съюз и Русия е възможно или не.

Госпожи и господа, през изминалата година често се говореше, че отношенията между Европейския съюз и Русия следва да станат по-прагматични и самата аз съм чувала вече хората да си задават следния въпрос: дали във връзка с това Европейският съюз пренебрегва правата на човека, основните ценности и темата за демокрацията. Мисля, че в никакъв случай не следва да правим това, тъй като ако го направим, ще деградираме напълно самите ние, както и Европейския съюз като цяло. Застъпването на темата за правата на човека в никакъв случай не е начин да преследваме Русия, да я притиснем в ъгъла или да я наставяваме, повдигането на темата за правата на човека преди всичко е свързано с грижа за хората, живеещи в Русия, т.е. защита за обикновените граждани.

А тъмните облаци в областта на правата на човека всъщност отново надвисват над Москва, тъй като – както чухте вчера – Конституционният съд е обсъждал евентуалното възстановяване на смъртното наказание от следващата година, а за либералите това със сигурност е много чувствителна тема. Госпожи и господа, няма какво повече да кажа по този въпрос тук, но определено, що се отнася до конфликтите, възнамерявам да ги представим за обсъждане и със сигурност следва да ги обсъдим.

Werner Schulz, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, тази година празнуваме не само 20-та годишнината от падането на Стената и мирната революция, но 1989 г. беше и годината, в която загубихме Андрей Сахаров, който изигра значителна роля за разпадането на тоталитарната система на Източния блок. Андрей Сахаров ни остави и съвета, че тази държава има нужда от разбиране и натиск – съпричастен натиск. Аз обаче не бих превел думата *davlenie* като натиск в наши дни, а по-скоро като съпричастна подкрепа и особено съпричастна подкрепа във всички области, в които Русия извършва осъвременяване и в които започват да се проявяват признаци на социална пазарна икономика, демокрация и принципи на правовата държава.

Неотдавна президентът на Русия г-н Медведев изрази загрижеността си от стагнацията и проблемите в неговата страна и призова за подкрепа на усилията му за реформи. Това е нещо, което следва да осигурим, ако молбата е искрена. Това включва участието на Русия в международни регулаторни рамки като СТО и Енергийната харта. Поради това не трябва да създаваме излишни пречки. Русия също трябва да признае, че не може да се справи с кризата сама.

Както каза по-рано днес Вацлав Хавел обаче, партньорството ни изисква също да си казваме взаимно цялата истина. Затова искам да кажа следното: когато изборите се фалшифицират, дори идеята за насочвана демокрация започва да поражда цинизъм и поради това наблюдението на изборите е изключително важно. Когато се убиват критикуващи журналисти, истината също умира. Не постигаме никакъв напредък с подхода ни на „промяна чрез търговия.“ Напротив, трябва да поставим взаимоотношенията си с Русия на стабилна основа на ценности.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, групата на Европейските консерватори и реформисти приема, че Русия е важен икономически партньор и световен дипломатически играч с голямо влияние, но това положение носи със себе си и отговорности. Първата такава отговорност е да зачита териториалната цялост на своите съседи като Украйна и Грузия и да забрави обидното понятие „близка чужбина“.

Също така Русия трябва да предприеме конкретни стъпки за защита на правата на човека и принципите на правовата държава, като се има предвид броя на неразкритите убийства на журналисти и активисти в областта на правата на човека. Наградата „Сахаров“, присъдена на групата за защита на правата на човека „Мемориал“, показва добре колко сериозно гледаме на този въпрос в Парламента.

Русия трябва да сътрудничи и за предотвратяване на ядреното разпространение, особено по отношение на Иран и да не продава на Иран ракетната система S 300, за да покаже солидарност със запада срещу този опасен режим.

Засилващата се носталгия към Съветския съюз и Сталин също е много тревожна.

И накрая, с приближаването на зимата, не може да се позволи на Русия отново да използва предполагаемия си монопол над газовите доставки за Европа като дипломатическо оръжие. Ангажираността на ЕС за разнообразяване на източниците и доставките чрез обща външна политика за енергийна сигурност трябва със сигурност да укрепи позицията ни на масата за преговори с Русия.

Vladimír Remek, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Госпожи и господа, не мога да си представя, че представителите на ЕС, ръководени от една резолюция, изготвена от Европейския парламент, ще успеят да постигнат резултат в Стокхолм. Ако руската делегация има подобна препоръка, срещата на върха е обречена на провал. Искаме ли преговорите да подпомогнат сътрудничеството между ЕС и Русия? Разбира се, че искаме. Русия често бива описвана в документа като основен партньор на ЕС. Въпреки това почти всичко се изразява чрез изисквания и условия, а не чрез предложения. Например отговорността за успеха на конференцията за изменението на климата в Копенхаген се поставя върху Русия. Независимо от това, именно Русия спаси протокола от Киото, а САЩ отказаха ратифицирането му. Същевременно нереалистичните становища, приети по отношение на Русия, включват задачата да се преодолеят проблемите със свободата на средствата за масово осведомяване. Положението определено не е идеално. В същото време, госпожи и господа, в случая с Италия на последната пленарна сесия решихме, че това е вътрешен въпрос. Италия е държава-членка на Европейския съюз. Тогава какво се надяваме да постигнем в Русия? Ако се предполага, че Русия е важен партньор, нека да преговаряме с нея на тази основа.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, ще се въздържа от гласуване на предложението за резолюция, тъй като в известна степен я считам за противоречива. Всъщност в резолюцията се посочва, че икономическото сътрудничество между Русия и Европа се е подобрило значително през последните 10 години. Признава се, че Русия е подобрила отношенията си в областта на енергетиката, търговията, либерализацията на визовия режим, контрола на нелегалната имиграция, борбата срещу тероризма, изменението на климата и външната политика, както и по въпроси като иранското ядрено въоръжаване и умиротворителните действия в Кавказ и в Близкия изток.

Като призовавам за всички тези неща, в същата резолюция силно критикуваме вътрешното положение в Русия. Съществува общо чувство на неприязън и недоверие към Русия, което не представлява стабилна основа за сътрудничеството, за което призоваваме. Това не означава, че следва да си затворим очите за състоянието на демокрацията и правата на човека в тази държава, но мисля, че подкрепата и доверието са по-необходими от критиките в момента, именно за да се подобри положението с правата на човека в Русия.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Докато все още сме на темата за отношенията между Европейския съюз и Русия, трябва да спомена и днешното тържествено заседание.

Действително Берлинската стена падна преди 20 години и това прекрати съветската комунистическа диктатура. Унгарците бяха сред най-големите жертви на тази диктатура. Искам да спомена още два допълнителни факта. Първо, статуквото успяваше да се задържи в продължение на десетилетия, защото западните сили също искаха да поддържат положението след Втората световна война. Второ, дори тогава Съветският съюз не се отъждестви с руския народ, който също страдеше от комунистическата диктатура. Очевидно Русия е наш изключително важен икономически и стратегически партньор.

Европейският съюз се обявява срещу нарушенията на правата на човека. Това наистина е правилната постъпка. Има ли обаче той моралното основание да го прави, след като получи подписа на Вацлав Клаус на Договора от Лисабон, като позволи продължаването на действието на декретите на Бенеш, приемайки по този начин, че някои народи се считат за носещи колективна вина?

На последното заседание обсъдихме срещата на върха САЩ-ЕС. Общата насока на разискването беше: какво трябва да направим, за да бъдем приети за добър партньор на Съединените щати? Настроението, което усещам във връзка с това, обаче е: какви условия ще наложим на Русия, за да я приемем за надежден партньор? Считам, че трябва да се опитаме да установим много по-балансирано сътрудничество и с двата партньора, ако наистина ги считаме за такива.

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Г-жо председател, предстоящата среща на върха ЕС-Русия ще потвърди значението, което Европейският съюз придава на отношенията с Русия. Във връзка с това искам да насоча

вниманието към два въпроса, които са основни от гледна точка на интересите на Русия и на Европейския съюз. Тези въпроси влияят на отношенията и всъщност ги определят.

Имам предвид проблемите със сътрудничеството в областите енергетика и сигурност. Ако Европейският съюз и Русия искат да постигнат успех заедно, а това със сигурност е нашата цел, трябва да изразим позицията си много ясно. Руските ни партньори правят това по свършен начин, недвусмислено, тъй като двусмислието поражда недоразумения. Важно е Европейският съюз да формулира становището си именно по този начин.

Съгласието, постигнато от най-големите политически групи в Европейския парламент, относно общото и действително много добро предложение за резолюция е стъпка, която оценявам високо. Мисля обаче, че ще е дори по-добре, ако бяхме включили трето изменение, което да подчертава значението на сътрудничеството между Европейския съюз и Русия в областта на енергетиката, но и да посочва основата, на която следва да се осъществи такова сътрудничество. Това означава, особено в период на икономическа и финансова криза, че сътрудничеството следва да се основава на поддържане на финансовите разходи на минимално равнище, но също и че следва да се посочат всички условия, свързани с доставката на енергия.

Последният въпрос засяга сигурността. Искам да кажа няколко думи за предложението на моята политическа група, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), да се проведе разискване по темата за руско-беларуските военни учения, които бяха оправдани с необходимостта от отблъскване на потенциално нападение от Западна Европа, от територията на държави, които са част от Европейския съюз и НАТО. С огромно съжаление разбрах, че разискването не е намерило място в реда на работата и няма да бъде предмет на обсъждане.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, предходните оратори вече ясно представиха много теми и проблеми, като например положението с правата на човека. Важно е да изтъкнем ясно тези въпроси, тъй като само така ще може да имаме открито и пряко разискване. Ако понастоящем Русия отново обсъжда сериозно въвеждането на смъртната присъда по примера на САЩ, не може да пропуснем да изразим становището си по този въпрос.

Ще направя две кратки забележки. Първата е свързана с присъединяването на Русия към СТО и моята искрена молба, включително към Съвета и към Комисията, е да предоставят максимална подкрепа в това отношение. Разбира се, Русия също трябва да изиграе своята роля, но и двете страни разчитаме на това и ще бъде добре и за двете страни, ако събитията в това отношение се развиват в положителна посока. Фактът, че Русия иска да се присъедини към СТО, а не просто да влезе в митнически съюз с Беларус и Казахстан, е стъпка в правилната посока.

На второ място, е искреното ми желание да не изпускаме от вниманието си развитието на нашето сътрудничество в областта на науката и изследванията, както и в областта на гражданското общество. Нуждаем се от нов стимул за културен обмен, както и обмен в областта на младежта, не само в една посока, както каза г-н Gahler, а и в двете посоки. Всеки млад човек, който участва в него, ще започне да разбира другите и ще стане посланик за по-положително развитие на нашите отношения. Надявам се, че ще имаме още разговори за общите интереси и че тези аспекти също ще придобият по-голямо значение.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-жо председател, искам да засегна накратко три въпроса. Русия ще направи добре, ако разбере, че трябва да стане държава, подчинена на принципите на правовата държава. Много е трудно да се разбере как Русия би могла да се развива като икономика или като общество, преди да има независима правосъдна система. Невъзможно е да си представим, че чужди дружества биха могли да усещат, че е безопасно да се инвестира в тази държава, ако там няма независима правосъдна система.

Второ, искам да подчертая значението на това Русия да бъде убедена да спазва международните правила. В Европейския съвет имаме проблем поради това, че Русия все още не е ратифицирала Протокол 14, който ще повиши ефективността на Европейския съд за правата на човека. Ние от региона на Балтийско море искаме също Русия да се присъедини към Конвенцията от Еспо относно оценката на въздействието на международните проекти върху околната среда.

Трето, правата на човека са важни сами по себе си. Бях много обнадеедена, когато г-жа Малмстрьом каза, че сега се планира въпросите за правата на човека да се поставят на срещата на върха. Моля, имайте предвид резултатите от диалога за правата на човека и, нещо повече, направете го много публично.

Jacek Olgiard Kurski (ECR). – (PL) Г-жо председател, срещата на върха ЕС-Русия ще се проведе след една седмица. Искам да говоря за това в ден, който е изключително важен за моята страна, денят, в който Полша

си възвърна независимостта. Независимостта не само на Полша, но и на други държави в региона, винаги е била застрашавана от съветския, а по-късно от руския империализъм.

Днес искаме най-после да се чувстваме в безопасност в структурите на Европа на свободните нации и поради това е още по-важно да не пропускаме да забележим как Русия прави опити да възстанови империята си и че тя изобщо не се е примирила със загубата на тази империя. Ето защо Русия нападна Грузия. Това е причината, поради която тя извършва това, което с всичките му намерения и цели можем да определим като принудително присъединяване (*Anschluss*) на Южна Осетия и Абхазия, и заплашва Украйна, намесва се в противоракетния щит в Полша и Чешката република и използва енергийните си ресурси като средство за изнудване. Ето защо има нещо както символично, така и тревожно във факта, че точно преди срещата на върха ЕС-Русия държавата, която в момента председателства Европейския съюз и е домакин на срещата на върха – Швеция – оттегли екологичната си забрана над проекта „Северен поток“. „Северен поток“ няма никакъв икономически смисъл и неговата единствена цел е да отмени на практика принципа за енергийна солидарност, който беше предложен като един от основните принципи и идеали на Договора от Лисабон.

С думите от израз, който е популярен в моята страна, призовавам старите държави-членки на ЕС: не постъпвайте по този начин! Не правете сделки с Русия, които са политически мотивирани срещу новите държави-членки, защото това застрашава да унищожи идеята за обща Европа.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-жо председател, в Русия има свобода на печата само на думи, не на практика. Критично настроени журналисти биват сплашвани, преследвани и убивани. Русия е класирана на 153-о място в индекса за свобода на печата в световен мащаб – с други дими, свободата на печата сега е в по-лошо състояние от Беларус, Судан и Зимбабве. Това следва ли да се възнаграждава? Но това не е всичко. Пред нас стои и въпросът за доставките на газ за европейските граждани. Тази година отново виждаме как Русия заплашва да наруши доставките на газ и има признаци, че ще трябва да сме подготвени за тази възможност всяка зима в бъдеще. Тогава наистина ли да е правилно да възнаграждаваме Русия за това?

Искам да предложа на Съвета и на Комисията, че вместо само да си говорим любезно с руснаците, може би е по-добре да говорим открито и да кажем, че това просто не е приемливо. Какво всъщност възнамерявате да направите по отношение на отрицателните развития в отношенията между Русия и ЕС? Или просто имате намерението да оставите нещата каквито са? Наистина ли искате да възнаградите това отрицателно развитие?

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-жо председател, безкрайна е риториката по отношение на приятелството и сътрудничеството с всяка държава по света, с изключение на Русия. Китай извършва геноцид в Тибет. Турция отрича извършения от нея холокост над арменците. САЩ потискат Ирак и така получават раболепие. Но за Русия има само помпозни и лицемерни наставления. Възмутително е, че този създаващ противопоставяне натрапчив страх от Русия подклажда новата Студена война на военнлюбивото неоконсервативно лоби на САЩ.

Разбира се, има някои местни различия между Русия и нейните съседи, но може ли да не се съгласим, че срещата на върха следващата седмица следва да се използва, за да се направи опит за изграждане на мостове и сътрудничество между източната и западната половина на нашата цивилизация. Поради исторически и културни причини това е много по-практично и безопасно от опитите за създаване на единство с Турция, древният и вечен враг на Европа?

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-жо председател, отношенията с Русия са много важни: тя е постоянен член на Съвета за сигурност и военна сила, нейното сътрудничество е необходимо, за да се справим с ядреното предизвикателство на Иран, с въпроса за Близкия изток, разоръжаването, изменението на климата и т.н.

Нещо повече, Русия е съседна на Европа държава, с която много държави-членки на ЕС имат сериозни икономически отношения и високо равнище на енергийна зависимост. Тя е държава, с която имаме редовни срещи на върха два пъти в годината (които определено предоставят добра възможност за оценка на състоянието на нашите отношения).

Сега преговаряме за ново споразумение за партньорство, което ще задълбочи сътрудничеството в така наречените четири „обща пространства“. Според мен най-важното от тези пространства е икономическото и енергийното пространство: нуждаем се от откритост, ясни правила, гаранции за инвестиции и преди всичко Русия трябва да се присъедини към СТО.

Ето защо срещата на върха следващата седмица следва да бъде възможност за изясняване на намеренията на Русия по отношение на СТО и за гарантиране, че тя няма да предприеме инициативи, които са несъвместими

с организацията. Освен това следва да не се позволява повтарянето на кризата с доставките на газ от последните години и новото споразумение трябва да съдържа принципите на Европейската енергийна харта, която, както вече беше отбелязано, е договорът, от който за съжаление Москва се оттегли.

Трябва да продължим да работим и по другите три пространства. Вече споменах значението на Русия като участник на световната сцена.

Госпожи и господа, можем да направим много неща заедно с Русия, но също както беше казано, има един аспект от отношенията, който не бива да забравяме, тъй като Русия е европейска държава и съседка. Това е необходимостта тя да зачита правата на човека и задълженията, които нейното членство в Съвета на Европа ѝ налага в това отношение.

Един от най-очевидните неуспехи на политиката на ЕС в областта на външната политика е липсата на обща политика по отношение на Русия. С инструментите на Договора от Лисабон ще бъде по-лесно да създадем тази обща политика, но също е необходимо ние, държавите-членки, да имаме истинска воля да създадем такава единна политика, а не да продължаваме да поставяме като приоритет двустранните връзки с Москва, които понякога открито си противоречат.

Кристиан Вигенин (S&D). - Г-жо Председател, г-жо Ferrero-Waldner, г-жо Malmström, няма как да не започна изказването си с това, че днес, в тази зала отбелязахме двадесет години от падането на Берлинската стена.

Беше някак си, като че ли специално подчертано това, което сме постигнали през всички тези години, това, че Европа се е обединила благодарение на промените отпреди двадесет години и някак си не присъстваше една страна, която, ако трябва да сме честни, можеше да спре тези промени, ако беше искала - Съветският съюз.

Казвам го това, защото, според мен, тези промени станаха възможни, именно защото Западът започна една политика на сътрудничество със Съветския съюз. Без да правя паралел между Съветския съюз и днешна Русия, искам да кажа, че това, което дух от г-жа Фереро-Валднер и г-жа Малмстрьом е удовлетворително, защото то продължава тази политика на едно прагматично партньорство с Русия, подчертавайки, че има въпроси, по които Европейският съюз не може да постигне успех без участието на Русия.

Бих искал да подчертая това, че, разбира се, нас ни тревожи ситуацията с човешките права, това, че оценката на „Амнести интернешънъл“ е, че ситуацията се променя към по-лошо, това, че бяха фалшифицирани местните избори, това, че има проблеми във функционирането на гражданските организации и ние трябва да сме единни в своето отношение към Русия.

Това е изводът, който трябва да направим от близките изминали години. Също така искам да заявя, че един от въпросите, които липсват в резолюцията, предлагана от нашия Парламент, е Източното партньорство. Бих искал да бъде обърнато конкретно внимание на въпроса за Източното партньорство на предстоящата среща на върха, защото това е единственият начин, по който можем да гарантираме успеха на новата ни политика

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Г-жо председател, Русия заслужава сериозно отношение. Мисля, че ако партньорите ни в Кремъл слушаха изказването на члена на Комисията, те щяха да бъдат много изненадани от нейната оценка на отношенията между Европейския съюз и Русия.

В подхода ни към следващата среща на върха ЕС-Русия липсва кураж и искреност, които са необходими за сериозното отношение към основните въпроси, които днес разделят Европейския съюз и Русия. Ако няма искреност в рамките на ЕС, ако само няколко дни след окончателното ратифициране на Договора от Лисабон в Чешката република думите за енергийна солидарност нямат смисъл и се предприемат по-нататъшни стъпки за изграждането на северния газопровод, ако в нашите отношения не се обърне сериозно внимание на Енергийната харта или на плана „Саркози“, или на неотдавнашните руски военни маневри по източната полска граница, няма да постигнем нищо.

Бих искал да чуя мнението на члена на Комисията и моля да ни кажете искрено: кои елементи от отношенията ЕС-Русия считате за Ваш личен успех? Къде имаме възможности за успех в тази област? Без искреност няма да постигнем нищо.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, войната в Грузия, спорът по газовия въпрос и неспособността на Европейския съюз да постигне сравнително единна позиция по отношение на Русия, оставиха своя отпечатък.

Същевременно няма съмнение, че Русия е важен стратегически партньор на Европа и то не само по отношение на енергийните доставки. Скоро ще разберем дали новият меморандум за предотвратяване на енергийни кризи и европейската система за ранно предупреждение си заслужават хартията, на която са написани – това ще стане ясно най-късно когато възникне следващият газов спор. Факт е, че зависимостта ни от руския газ не може да се премахне лесно и дори проектът „Набуко“ дори няма да промени ситуацията. Ще бъде наивно да се вярва, че Техеран няма да успее да окаже натиск върху Европа.

Мисля, че Европейският съюз трябва да поддържа разумна и реалистична политика спрямо Русия. Той трябва да намери баланс между европейските и руските интереси, но също и да прояви уважение към историческата чувствителност на Русия по отношение на географските въпроси. В противен случай скоро може да сме притеснени не само от двустранна ледена епоха, но също и за гражданите, които мръзнат в Европа заради газовия спор.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (LT) Подкрепям становището на г-н Zalewski, и по-точно изменение 1, тъй като то насочва сериозно вниманието към два въпроса, които са от решаващо значение за Европейския съюз. Първо, не одобряваме начина, по който трета държава арогантно пренебрегва и отхвърля ЕС като свой равностоен и уважаван партньор по въпросите на външната енергийна сигурност, които са важни за Европейския съюз. Второ, не одобряваме антиевропейската разделителна линия, която, разбира се, третата държава прилага в проекта за газопровода „Северен поток“. Трябва да се противопоставим на лобисткото и в някои случаи корумпирано разделяне на Европа и не трябва да толерираме арогантността на Русия към нас, имам предвид към Европейския парламент. Не може да позволяваме „Газпром“ – главният акционер в „Северен поток“ – да пренебрегва напълно резолюцията на Парламента относно опасностите, които газопроводът създава за околната среда.

Проблемът не е само в трагичното екологично състояние на Балтийско море, но също и в състоянието на морала на нашата институция. Когато гласувахме тук миналата година, изискахме извършването на оценка на въздействието върху околната среда, оценка, която да е независима и да не е предварително купена, и даването на гаранции на народите по бреговете на Балтийско море в случай на бедствие. „Газпром“ дори не си направи труда да отговори на Европа. Това е равностойно на заплуване в лицето на Парламента и нашият отговор не може да бъде „Да, господине, за нас е удоволствие“. Трябва да се държим с достойнство и чест, без да манипулираме или блокираме специалните обсъждания, които понастоящем започнаха членове на Европейския парламент относно проблемите, засягащи живота в Балтийско море. Ако ние, сковани от страх, приемем унищожаването на Балтийско море и нова морска граница между Москва и Берлин с руски военни кораби, охраняващи газопровода, ще погребем свободното ни бъдеще. Всъщност докато си говорим за енергетика, продаваме бъдещето си.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-жо председател, действително трябва да се отнасяме сериозно към Русия, както каза г-н Kowal, по-конкретно след подписването на Договора от Лисабон и във връзка с това е интересно, че президентът, който дълго отказваше да подпише договора, Вацлав Клаус, възприе особено некритична позиция спрямо Русия. Сериозното отношение към Русия означава развитие на разумни отношения и прагматични икономически връзки с нея, но не означава, че не следва да бъдем критични към политическите събития в Русия, особено по отношение на въпросите за правата на човека.

С огромно съжаление установихме какво се е случило на последните избори и че нещата явно не са били точно каквито трябва да бъдат. Разбира се, ние сме особено разтревожени от нападенията над защитници на правата на човека. Не искам да хвърлям вината за тези нападения директно върху руското правителство. Това, което искам и за което настояваме в резолюцията, която е много балансирана, е Русия да обърне сериозно внимание на защитата на активистите в областта на правата на човека. Това не се случва, поне не в достатъчна степен. Във връзка с това трябва да насочим вниманието си по скоро към г-н Медведев, отколкото към министър-председателя Путин. Различията може да не са много големи, но ако някой от тях е възприел наистина разумна, позитивна позиция, това със сигурност е президентът Медведев и ние трябва да го поощрим и подкрепим в това отношение.

Що се отнася до енергийния проблем: и тук трябва да формираме много спокойни, разумни отношения. Нямам нищо против „Северен поток“, нито срещу „Южен поток“, но не искам да завися от никого, от никоя държава за доставките ни на газ. Поради това подкрепям силно газопровода „Набуко“. Множество източници, диверсификация – това е решаващият фактор по отношение на връзката за газовите доставки, независимо дали те се осъществяват чрез друг газопровод като „Набуко“, или чрез пристанища за втечен природен газ. Причината не е защото въпросната държава е Русия, а защото Европа не следва да зависи от никого.

Ако сега включим Украйна във вариантите, бих искал да видя как украинските политици поемат пълната си отговорност и правят инвестициите, които бяха договорени с Европа. Зная, че Русия често експлоатира положението, но ако Украйна изпълни обещанията си, Русия няма да може да го експлоатира, тъй като въпросните инвестиции ще бъдат направени в Украйна.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Бих искала да поздравя авторите на резолюцията за хармонизирането на становищата на различните политически групи. Срещата на върха в Стокхолм предлага добра възможност да демонстрираме на нашите държави-членки, че можем да бъдем обединени. Въпреки че говорим на 23 езика, можем да изразим себе си с единен глас, когато трябва да защитаваме нашите икономически, политически и енергийни интереси.

Европейският съюз трябва да обърне специално внимание на енергийната сигурност както чрез осигуряване на постоянни доставки от Русия, така и чрез разработване на алтернативни проекти, като например „Набуко“ и паневропейския нефтопровод „Констанца-Триест“.

За нас румънците енергийната сигурност означава сигурност в Черноморския регион. Енергийната политика на Европа може да бъде засегната от нерешени конфликти в този регион.

Същевременно трябва да заменим нагласата, свързана със сфери на интереси, с нагласа, основана на сфери на доверие. Русия трябва да сътрудничи на Европейския съюз в този регион от най-висок интерес. Напредъкът на някои проекти от жизненоважен интерес за развитието на Европейския съюз също зависи от енергийната сигурност.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, изключително много се нуждаем от установяване на ново партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия. В момента обаче то се ограничава от исторически спор между няколко държави-членки на ЕС и Русия. Отношенията между Европейския съюз и Русия не може да бъдат държани в залог на тези исторически спорове.

Ние сме взаимно зависими в енергийния сектор, както каза и Hannes Swoboda. В енергийния сектор ще бъде важен напредък за Европейския съюз и Русия да постигнат споразумение след оттеглянето от Енергийната харта. То ще бъде важно и от гледна точка на създаването на енергийна „гореща линия“, за да може държавите-членки от Централна Европа да не страдат от последиците от споровете между Русия и Украйна.

И накрая. Имаме пълното право да осъдим нарушаването на принципите на правовата държава и правата на човека в Русия. Вниманието обаче трябва да се насочи и към нарушенията на тези права, като например отказа на гражданство на 400 000 руснаци, живеещи в Латвия, което подчертава, че Европейският съюз има все още да върши много работа в собствения си двор.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Подкрепям подхода, възприет от г-жа Малмстрьом и г-жа Фереро-Валднер. Мисля, че с такъв дневен ред диалогът между Русия и Европейския съюз ще се окаже ползотворен и за двете страни.

Днес имаме тържествен ден: възпоменахме падането на Берлинската стена. Но това, което не си спомнихме, е, че в същото време друга важна стена падна в Русия и че започна процесът на преход, който все още продължава. Днес Русия е по-добра държава, отколкото беше преди падането на Берлинската стена и понякога трябва да си припомним това. Понякога следва да отдаваме на Русия, нашия важен партньор, признание за това и да не позволяваме да се водим само от емоциите, породени от собствената ни история.

Русия ни е необходима като глобален партньор в световната политика и като партньор в отношенията Европейски съюз-Русия. Това обаче не означава, както предположиха други колеги, че ще изоставим нашите основни ценности. Нямам време за подобни разговори.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-жо председател, преди всичко искам да кажа нещо на г-жа Фереро-Валднер. Може би не бяхте тук днес следобед, когато говори президентът Хавел. Както г-жа Ојуланд и г-н Schulz и аз искам да припомним изявлението на президента Хавел за задължението на Европейския съюз да разпространява демокрацията и зачитането на правата на човека.

Г-жа Малмстрьом също говори по този въпроси, за което съм ѝ благодарен. Вие говорихте, сякаш Европейският съюз се подготвя за среща на върха с Швейцария. Говорихте за търговия, за бизнес, за пакета с мерки за климата и напълно забравихте за важните въпроси, за това, което може би е най-важно за Европейския съюз. Моето пожелание за Вас, за нас и преди всичко за гражданите на Руската федерация е Европейският съюз по-често да представя становището, изложено днес от г-жа Малмстрьом, а не това, която представихте Вие.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-жо председател, преди да критикуваме Русия за нарушения на правата на човека, следва да видим подобните нарушения дори в рамките на Европейския съюз: държави, в които опозиционните партии са физически нападени, като например Унгария, или нападени от милицията на управляващата партия, като например дори Обединеното кралство, или държави, които лишават от свобода хора за мирни протести или забраняват политически партии, като Белгия.

Отношенията ни с Русия трябва да се основат на интересите на нашите държави-членки, а не на лицемерни изблици.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета.* – (SV) Г-жо председател, благодаря Ви за изключително конструктивното разискване. Мисля, че повечето от нас са съгласни, че Русия е стратегически партньор за ЕС и че отношенията ни с тази държава са важни. Партньорството трябва да се основава на зачитането един на друг, на нашите общи ангажменти, а също и на ценностите, които Европейският съюз отстоява, когато става въпрос за права на човека, демокрация и принципите на правовата държава.

Във връзка с това трябва да бъдем много ясни и мисля, че тези, които ме критикуваха, например г-жа Rosbach, може би не са слушали моето встъпително изказване, защото в него казах много ясно, че сме загрижени за събитията във връзка с правата на човека в Русия. Русия е важен съсед. Разбира се, имаме много нерешени проблеми и може би никой от нас не вярва, че ще решим всичките на срещата на върха в Стокхолм. Въпреки това тя е ценна възможност да се срещнем и да разговаряме.

Имаме общи теми, по които вероятно ще можем да се доближим до намиране на решение. Това е въпросът за Близкия изток и за Афганистан, а в момента, разбира се, е много актуална срещата на върха в Копенхаген по въпросите на климата. Става въпрос и за финансовата и икономическата криза и нашите общи ангажменти във връзка с нея, както и отношенията ни в областта на енергетиката, присъединяването към СТО и различни въпроси, свързани с външната политика и политиката за сигурност. Трябва да си сътрудним в решаването на проблемите в нашето общо пространство. Става въпрос за определяне на конкретни области, в които сътрудничеството ще бъде ползотворно и за двете страни. Трябва да направим това по коректен и зачитащ другите начин, без да изоставяме нашите ценности.

Надявам се, че срещата на върха ще спомогне и за укрепване на стратегическото ни партньорство и откриване на пътя за конструктивно сътрудничество помежду ни. Това ще бъде нещо положително. Четох резолюцията, която много от вас споменаха, и която разбирам, че ще гласувате утре. Мисля, че това е една изключително добра резолюция. Мисля също така, че е чудесно, че като цяло по тези въпроси има висока степен на съгласие в Комисията, както и в Съвета и в Европейския парламент.

Както казаха много от вас, трябва да имаме единна позиция, когато разговаряме с Русия. Ако сме единодушни, ако имаме ясен и конструктивен диалог, това ще бъде добре за Русия, ще бъде добре за ЕС, както и за много свързани въпроси на европейската и световната сцена.

Бенита Фереро-Валднер, *член на Комисията.* – (EN) Г-жо председател, от една страна, Русия е стратегически партньор, но, от друга страна, е и съсед и това, че е съсед усложнява ситуацията. Особено в период на икономическа несигурност мисля, че е още по-важно да гарантираме възможно най-ефективно протичане на отношенията между Европа и Русия, за да постигнем сигурност, стабилност и благоденствие за нашите граждани и за гражданите на Русия. Поради това трябва да удвоим усилията си за намиране на обща основа относно въпроси, за които становищата ни се различават – например относно въпросите за правата на човека или относно въпроси за общото ни съседско пространство – но също и да оставим възможност за диалог и обсъждания, които зачитат различията ни, но също и нашите общи ангажменти. Това е, ако мога така да се изразя, общата насока.

А сега искам да кажа някои съвсем конкретни неща. Присъединяването на Русия към СТО е и остава главна цел за нас. Като казвам това, е време да се справим с няколко проблема, които остават нерешени в търговските отношения. Някои от тях, като например таксите за полети над Приднестровието, присъстват в нашия дневен ред от много години. Те винаги са били споменавани на множеството срещи на върха, на които съм присъствала. Други, като предложения декрет за ограничаване на превоза на контейнери със сухопътен транспорт, съществуват по-отскоро и лично аз – и всички служби на Комисията – поставям тези въпроси, когато имаме разговори с Русия. Всъщност съвсем скоро имавме заседание на Постоянния съвет за партньорство, но, разбира се, можем да го проведем отново.

Втората тема, която искам да засегна, е енергетиката. Както казах, Европейският съюз и Русия са важни партньори и в областта на енергетиката. Съществуват отношения на взаимозависимост и това предлага и на двете страни силна мотивация да поставим отношенията си в областта на енергетиката на предсказуема, а

също и на конкретна основа. Поради това осигуряването на безпрепятствени и непрекъснати енергийни доставки за Европейския съюз, чрез които се избягват и преодоляват извънредни ситуации, е от първостепенна важност. Това се стремим да постигнем например с механизма за ранно предупреждение, по който работим и за който е важно да работим с Министерството на енергетиката на Руската федерация. Обсъждали сме този въпрос и наистина се надявам, че можем да продължим напред.

По отношение на Украйна и особено по въпроса за транзита на газ, ние в Комисията работихме с украинските органи, но също и с международните финансови институции, относно пакет за заем, който ще бъде насочен към затрудненията за съхранение на газ от Русия и към реформата и модернизацията на украинския газов сектор.

В края на юли постигнахме споразумение, чрез което се подготви основата за финансова помощ от международните финансови институции въз основа на изпълнението на някои условия. Надяваме се, че инициативата ще бъде успешна и овен това трябва да гарантираме съществуването на много ясна и прозрачна правна основа за отношенията в областта на енергетиката. Именно към това се стремим, по-конкретно в новото ни споразумение.

Що се отнася до правата на човека, вече говорих за тях. Говорили сме за правата на човека винаги, когато сме били на среща на върха. Искам да кажа няколко думи за смъртната присъда, тъй като тя, разбира се, не е приемлива за нас съгласно нашата общност на ценности. Вярно е, че сега Конституционният съд на Русия обсъжда този въпрос, но разбрахме, че има признаци съдът да реши, че Русия е обвързана с подписа си на протокол 6 към Европейската конвенция за правата на човека и поради това най-вероятно няма да прилага смъртната присъда. Да се надяваме, че това наистина ще стане.

Както казах по-рано, самата Русия като член на ООН, като член на ОССЕ и на Съвета на Европа, е поела много важни ангажименти в областта на правата на човека. Те винаги се обсъждат на консултацияите по правата на човека между Европейския съюз и Русия. Тъй като те се проведеха съвсем наскоро в Стокхолм на 5 ноември, не споменах подробности, но всеки, който е осведомен, знае за това.

Завършвам с оптимистична тема: младежкото сътрудничество в науката и технологиите. Наистина, както спомена г-н Fleckenstein, стимулирането на обмяна и сътрудничеството между младите хора от Европейския съюз и Русия е наша основна грижа и ние предлагаме нашите програми за тази цел. Те са се доказали като полезни в Европейския съюз например „Темпус“ и „Еразъм Мундус“ и това също е направление, което следва да продължим да проучваме.

И отново във връзка с тази тема, започваме проговори за асоциирането на Русия към Рамковата програма на Европейския съюз за научни изследвания и технологично развитие. Това също е област с огромен икономически потенциал.

Отново си мисля, че възможностите за нашите отношения са огромни. Има много въпроси за обсъждане и не винаги сме на едно мнение с Русия, но винаги можем да разискваме по всеки въпрос и именно това правим.

Председател. – Бяха внесени шест предложения за резолюции⁽²⁾ съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, четвъртък, 12 ноември 2009 г.

Писмени изявление (член 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) В началото на зимата Европа е заплашена от газова криза, подобна на кризата от началото на настоящата година, когато зависимостта от руския газ беше по-очевидна от всякога. Вероятно тази година ще се повтори сценарият, който се разви миналата зима. Неотдавна министър-председателят Путин привлече вниманието върху този въпрос, отново поради недоразумение с Украйна. Във връзка с това алтернативата на руския газ, проектът „Набуко“, става абсолютна необходимост. Газовите доставки за Европа не могат да зависят от конфликтите между Русия и Украйна. Наложително е всички организации в Европейския съюз да превърнат „Набуко“ в приоритет, точно както реши и Европейският съвет през март. Европейският съюз трябва да има единодушно становище за проекта „Набуко“. В интерес на Русия е да има достъп до каспийски газ и един решителен, обединен фронт от Европа

(2) Вж. протокола

ще доведе Русия на същата маса за преговори. Не участваме в конкуренция между проектите. Не говорим за „Северен поток“ срещу „Южен поток“. Това, за което говорим, е общият интерес за гарантиране на алтернативен източник на газ. Не на последно място, европейските институции трябва да отправят настоятелен призив към Русия и Украйна да не допускат чувствата на гордост, диктувани от геополитически или изборни интереси, да засягат сигурността на населението и икономиките на ЕС.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Повторното договаряне на Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия предоставя добра възможност за двете страни да преразгледат въпросите, които съвсем ясно определят техните отношения. След събитията от последните няколко години не е случайност, че дневният ред на преговорите отразява нарастващата роля на търговията с енергия. Ако съдим от печата, в никакъв случай не можем да бъдем сигурни, че тази година ще избегнем газовата криза, която се превръща в редовно събитие. Директивата на ЕС за доставките на газ, която не е приета все още, за съжаление, няма да има стойност, ако държавите-членки на ЕС отново се събудят със спрени кранчета. Именно затова Европейският съюз трябва да положи усилия да включи основните принципи на Енергийната харта, която още не е ратифицирана от Русия, като неразделна част от новото споразумение за сътрудничество. Понастоящем както въпросът за транзита на енергия, така и за достъпността на пазара, са съпътствани с противоречия. В действителност докато Русия, която се възползва от отворения характер на пазара, все още участва като инвеститор в повечето държави-членки на ЕС, тя постоянно ще затваря собствения си пазар за западните предприятия. Енергийната харта може да реши това противоречие. Отбелязването на пазарните принципи в писмена форма може да осигури добра основа и за преговорите относно бъдещи дългосрочни договори за доставки на газ. Ако чрез тях не се установят прозрачни отношения, все още ще бъде възможно държавите-членки да се противопоставят една на друга в бъдеще, тъй като продължават за заплащат различни цени за доставки на газ.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Г-жо председател, днес сме свидетели на тормоз над гражданското общество в Русия от страна на органите. Организации, чиято единствена роля е да подпомагат защитата на основните граждански свободи и права на човека, биват изолирани чрез уведомления за отнемане на имущество, откази на административни разрешения и в някои части на Русия, убийство на техни членове.

Тази седмица прочетохме съобщения, че центърът „За правата на човека“ и Московската хелзинкская група, най-старата организация за правата на човека в Русия, ще бъдат изгонени от техните офиси.

Тъй като ние, Европейският парламент, ще връчим тазгодишната награда „Сахаров“ на фондацията „Мемориал“, включително на един от основателите на Московската хелзинкская група, г-жа Людмила Михайловна Алексеева, трябва да подчертаем, че Парламентът, че Съюзът, не се интересува само от бизнес и от осигуряване на възможно най-ниски цени на доставките на газ. Ние сме съюз от ценности, включително на граждански свободи, демокрация, права на човека и човешко достойнство. Следващата седмица нашите европейски лидери трябва да говорят на срещата на върха за нещо повече от газопроводи и свободна търговия. Не е време да позволим да изгасне свещта на руското гражданско общество. Благодаря ви.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма*. – (PL) За нас е много важно да имаме добри отношения и добро партньорство с Русия. Същевременно се полагат усилия за развитие на Източното партньорство, чиято цел е активизиране на отношенията на Европейския съюз с Беларус, Украйна, Молдова, Грузия, Азербайджан и Армения. Въпреки многобройните декларации, направени от Европейския съюз и от Полша за сътрудничество с Руската федерация, опасенията ми се породени от факта, че през септември хиляди руски войници участваха във военно учение, наречено „Запад 2009“ в Беларус. Целта на учението беше да се потуши хипотетично въстание на полското етническо малцинство. Провеждането на съвместно руско-беларуско военно учение, приемайки, че агресорът е една от държавите-членки на Европейския съюз, е изключително обезпокоително. Освен това за мен е изненадващо, че по въпроса нямаше реакция от страна на Европейската комисия или на върховния представител на ЕС за общата външна политика и политиката за сигурност. Надявам се, че тази тема ще бъде повдигната на предстоящата среща на върха между Европейския съюз и Русия, която ще се проведе в Стокхолм на 18 ноември.

17. Прилагане на Директивата за услугите (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно:

- въпроса, изискващ устен отговор, към Съвета относно прилагането на Директива 2006/123/ЕО, внесен от Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan,

Kyriacos Triantaphyllides и Matteo Salvini от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (O-0107/2009 – B7-0216/2009);

- въпроса, изискващ устен отговор, към Комисията относно прилагането на Директива 2006/123/ЕО, внесен от Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan, Kyriacos Triantaphyllides и Matteo Salvini от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (O-0114/2009 – B7-0219/2009).

Malcolm Harbour, автор. – (EN) Г-жо председател, за мен е привилегия, че мога да направя първото си изказване в пленарна зала след избирането ми за председател на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и да представя този въпрос от името на всички политически групи в комисията, както и на координаторите. Изразявам задоволството си, че много нови членове на комисията са тук тази вечер, за да ме подкрепят и да допринесат за разискването.

Не мисля, че Парламентът се нуждае от каквото и да било напомняне относно значимостта на Директивата за услугите. С разгръщането на мощта на единния пазар в сектор, който вероятно обхваща 70% от европейската икономика, ще се разкрият работни места и ще се постигне динамичен ефект, а това е крайно необходимо в момента, в условията на стагнацията, пред която сме изправени.

Директивата има много широк обхват. Тя има множество нови отличителни характеристики. В много отношения е сложна. Необходимо беше да ѝ се обърне голямо внимание. Пълното ѝ и последователно транспониране е от първостепенно значение за ефективното ѝ функциониране. Дълбоката същност на директивата е, че държавите-членки ще премахнат пречките пред бизнеса и по-специално мерките в националните си законодателства, които са дискриминационни спрямо дружествата от сектора на услугите, които искат да извършват стопанска дейност. Повярвайте ми, има буквално стотици проекти на законодателни актове и закони в различни страни, които трябваше да бъдат изменени в резултат на това предложение. Ако всички колеги не предприемат стъпки заедно, за да се осъществи това и ако всички държави заедно не предприемат мерки за постигането му, тази дискриминация ще продължи. Това следва да се извърши последователно. В противен случай пречките ще продължат да съществуват.

Затова най-напред искам по-конкретно да похваля Комисията за водещата роля, която изигра в управлението и координацията на целия процес на завършване и транспониране на този законодателен акт в държавите-членки. Бих искал също така да благодаря на Съвета, дори на няколко последователни Съвета – тъй като предложението беше съгласувано още през 2006 г. – които ръководеха процеса и призоваваха за последователното транспониране на директивата, на което практически станахме свидетели по време на срещите на върха.

Искам да кажа по-специално на Сесилия Малмстрьом, министъра тук тази вечер, колко впечатлена остана комисията от извършената от Швеция работа, когато посетихме страната по време на мисията през септември. Считам, че хората в Швеция несъмнено дават пример на много други хора, по-специално по отношение на изключително добросъвестния начин, по който се гарантира разбирането, от страна на публичните органи на всички равнища в Швеция, на задълженията им съгласно европейското право, за да могат да издават разрешения на дружества от сектора на услугите, идващи от други територии в рамките на Европейския съюз.

Нашият въпрос тази вечер е насочен по-конкретно към елементите, за които считаме, че е най-важно да се въведат възможно най-скоро. От държавите-членки се изисква да направят преглед на своето законодателство и да потърсят тези, както аз ги наричам, дискриминационни елементи. Но транспонирането на 28 декември е само началото на процеса на отстраняване на пречките, защото сега всяка държава ще състави списък с предложения, които са дискриминационни спрямо други държави и които те считат, че могат да обосноват с оглед на благо на обществото. Този процес на взаимна оценка – който е изцяло нов – изисква от органите на други държави-членки взаимно да се проучат и взаимно, да разгледат дискриминационните си предложения. Това ще бъде съществена част, която започва сега, и ние проследяваме развитието ѝ с голям интерес. Тази вечер искаме да чуем как Комисията предлага да подходим към процеса. Искаме да узнаем от Съвета до каква степен го подкрепя. Искаме също така да получим уверение, че процесът няма да се състои при закрити врата, защото потребителите, стопанските организации и други заинтересовани групи ще искат да знаят как се осъществява той. Искаме да видим този списък. Искаме да видим списъка с разпоредбите и вътрешните законодателни актове, които държавите-членки желаят да запазят.

На второ място, идва информацията и достъпа до процедури чрез електронни технологии. Създаването на единични звена за контакт с бизнеса е новаторско предложение, пак от гледна точка на която и да било европейска директива. От държавите-членки се изисква да съставят тази информация и да осигурят достъп

до процедурите, които предприятията следва да изпълнят, за да получат разрешение да търгуват чрез тези системи. От първостепенно значение е да имаме пълни и завършени системи.

Така че именно това е нашият въпрос тази вечер. С нетърпение очакваме г-жа Фереро-Валднер да ни предостави – може би в област, която не ѝ е толкова позната – някои всеобхватни отговори. Знаем, че ще предадете най-добрите ни пожелания на Чарли Макрийви от всички.

Считам обаче, че е важно да се разбере гледната точка на моята комисия. За нас това е и начало на процес, който ще продължи през следващите пет години на наблюдение и на поддържане на политически интерес и натиск над всички държави-членки да изпълнят тази директива. Трябва да кажа на Сесилия Малмстрьом, че бяхме, меко казано, разочаровани, когато се разбра от доклада, че на заседание на Съвета по конкурентоспособност през септември е обсъждана бележка от Комисията, съгласно която изглежда, че за съжаление в някои държави-членки политическият ангажимент за пълно и навременно прилагане не е довел до предприемане на подходящи действия. Това не е достатъчно. Искаме да извлечем полза и то веднага.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, бих искала да благодаря на г-н Harbour и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за това, че повдигнаха този важен въпрос. Както съвсем точно каза г-н Harbour, свободното движение на услуги е един от крайъгълните камъни на вътрешния пазар. Благодарение на него се осществяват 60-70% от икономиката и заетостта в ЕС и тези цифри продължават да растат. То ще изиграе много важна роля в икономическия растеж на Европейския съюз, но както също така беше споменато, свободното движение на услуги не даде необходимите резултати. Все още трябва да се свърши много, за да се премахнат пречките за търговията и да се улесни търговията с услуги и затова е чудесно, че сега имаме Директива за услугите, която следва да бъде транспонирана до 28 декември.

В крайна сметка Комисията е отговорна за това държавите-членки да правят онова, което трябва, и съм сигурна, че Комисията ще вземе отношение по този въпрос, но въпреки това ще кажа няколко думи от името на председателството въз основа на въпроса, който ми беше зададен от комисията. Първото нещо, което бих искала да кажа, се отнася до прегледа на законодателството и до това, как той допринася за прилагането. Неговата цел е да се установят и премахнат пречките пред свободата на установяване и свободното движение на услуги. Изискванията, свързани с предоставянето на услуги, които държавите-членки запазват, трябва да съответстват на изискванията за недискриминация, необходимост и пропорционалност.

Това е огромна задача, но когато бъде изпълнена, секторът на услугите ще спечели от намаляването на административната тежест на дружествата, предоставящи услуги. Зключителният доклад до Комисията по този въпрос следва да бъде готов на 28 декември.

Националните звена за контакт трябва да съберат информация относно правата и изискванията в сектора на услугите по отношение на доставчиците и получателите на услуги. Те трябва да осигурят възможност на доставчиците на услуги да подават заявления за разрешения онлайн и да осъществяват комуникация с органа, издаващ разрешения. Разбира се, това е доста трудно за организиране от страна на държавите-членки. То се основава на идеята, че разполагаме с по-съвременна система с висока степен на електронно управление. Следващата седмица шведското председателство ще проведе среща на министрите в Малмьо именно по темата за електронното управление. На тази среща държавите-членки ще получат подкрепа от Комисията и ще бъдат проведени много семинари, за да можем да се поучим едни от други, така че да съсредоточим вниманието си върху по-лесното ползване.

Друг важен въпрос е този за езика, който се използва в интернет порталите, и за възможността това средство да може да се ползва и на език, различен от този на държавата-членка. Това не е изискване, включено в директивата, но да се надяваме, че повечето държави-членки ще предоставят информация на няколко езика в звената за контакт. Това ще осигури по-добра възможност на доставчиците на услуги да сравняват различни пазари и да се сдобиват с анализите, които са им необходими за разширяване на дейността им.

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите задава въпроса дали държавите-членки ще могат да въведат директивата в националните си законодателства навреме и аз се надявам, че те ще успеят. На този въпрос ще трябва да отговори Комисията, но всъщност по време на Съвета по конкурентоспособност всички държави-членки заявиха, че ще са готови навреме. Разбира се, политическата подкрепа е много важна в това отношение.

Тогава кои са най-големите предизвикателства? Разбира се, директивата като цяло е изключително широкообхватна и изисква от държавите-членки да предприемат не само редица мерки по отношение на законодателството, но и различни стъпки за улесняване на сътрудничеството. Тези структури, които, надяваме

се, ще бъдат въведени, ще направят управлението по-ефективно и по-съвременно. Въвеждането им обаче ще отнеме време. Прегледът на законодателството в тази огромна област и намирането на законодателни решения не може да се постигне за един ден. Органите ще трябва да бъдат обучени относно новите им задължения, а за това ще са нужни ресурси.

Така че отговорът на въпроса кои са най-големите предизвикателства е, разбира се, създаването на единични звена за контакт и гарантирането на правилното им функциониране. Накрая, Парламентът задава въпроса как са ангажирани заинтересованите страни. Това е важен въпрос, защото той е, разбира се, основна част от процеса за различните заинтересовани организации, които предстои да бъдат включени в постигането на разбиране на Директивата за услугите, в информирането на гражданите и дружествата за нейните предимства, но и в установяването на техните гледища и потребности.

Този диалог е ключов елемент. Много заинтересовани страни вече са били включени в референтни групи по време на преговорите и в много случаи тези мрежи са продължили да съществуват. В много страни са се състояли широки обществени консултации по предложенията, свързани с прилагането, за да се съберат различни видове информация и мнения.

Накрая, г-жо председател, бих искала да благодаря на Парламента за интереса, който проявява към процеса на прилагане на Директивата за услугите. С оглед на изключително важната роля, която Европейският парламент изигра за постигането на съгласие, добре е, че продължавате да проявявате интерес и че правите проверки и вземате мерки, така че в държавите-членки да се прави онова, което се изисква. Съгласни сме, че е особено важно директивата да бъде въведена бързо и правилно и че по-специално сега, по време на икономическата криза, Директивата за услугите ще бъде важно средство за излизане от кризата и ще ни позволи отново да съсредоточим вниманието си върху икономическия растеж и, надяваме се, да разкрием работни места.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искала да благодаря на Европейския парламент за отправянето на този навременен въпрос, изискващ устен отговор, относно прилагането на Директивата за услугите, по-специално, също така, от името на моя колега Чарли Макрийви.

Остават малко по-малко от два месеца до крайния срок за прилагането на директивата и настоящият момент е подходящ да обърнем поглед назад към свършеното досега и да направим равностойка как стоят нещата към днешна дата.

Директивата за услугите е една от най-важните инициативи, приети през последните години. Тя съдържа голям потенциал за премахване на пречките пред търговията на вътрешния пазар и за модернизиране на публичните ни администрации като правилното ѝ прилагане става още по-належащо в настоящите икономически условия. Ние много добре знаем това, а Европейският парламент и по-специално неговата комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите не само изиграха ключова роля в създаването на възможности за приемането ѝ, но и Комисията също така оцени особено високо продължаващия ви интерес към наблюдението на работата, извършена от държавите-членки, за прилагането на директивата.

От наша страна, Комисията изпълни ангажимента си да се улесни процеса на прилагане. Това беше вече споменато. Приехме сериозно исканията на държавите-членки за техническа помощ и вложихме безпрецедентни усилия и ресурси, за да подкрепим работата им. Бяха осъществени над 80 двустранни срещи с всички държави-членки, а експертните групи проведоха над 30 заседания в Брюксел през последните три години.

Но Комисията не може да осъществи прилагането на национално равнище. Това е ролята на държавите-членки, а задачата за транспонирането на Директивата за услугите е все още предизвикателство за тях.

Предизвикателство е, защото включва изпълнението на няколко широкомащабни проекта, като например създаването на „единични звена за контакт“ и прегледа и опростяването на законодателството, свързано с услугите. Предизвикателство е и защото включва интензивно съгласуване между всички административни нива, било то на национално, на регионално или на местно равнище.

И така, как стоят нещата днес? И ще се справят ли държавите-членки?

Изглежда, че едва малко повече от половината държави-членки са в състояние да осъществят прилагането на Директивата за услугите до крайния срок – края на 2009 г., или в началото на 2010 г. Възможно е някои държави-членки да закъснеят. Това не е напълно задоволително, по-специално за гражданите и предприятията, които желаят да се възползват от правата си на вътрешния пазар. Въпреки че положението не е необичайно в сравнение с други директиви относно вътрешния пазар, този акт донякъде е причина за безпокойство.

Следва обаче да се отчете и факта, че може би повече, отколкото при всяка друга директива, държавите-членки трябваше да се справят с огромно количество трудни правни и практически въпроси. И като се има предвид това, резултатът, който се надяваме да постигнем до началото на следващата година, всъщност може да се счита за доста добър.

Нека сега да отговоря по-подробно на въпроса ви.

И така, почти всички държави-членки са приключили процеса на „преглед“ на националното си законодателство. Някои все още продължават работата си в това отношение. На този етап, разбира се, е малко трудно да се оцени и степента, в която прегледът е спомогнал за ефективното транспониране на директивата. Крайният срок за въвеждането ѝ в националните законодателства все още не е изтекъл и държавите-членки все още не са представили законодателните си промени на Комисията.

Ясно е обаче, че осъществяването на амбициозен и щателен преглед е от решаващо значение за осигуряване на съобразено с вътрешния пазар национално законодателство във всяка една държава-членка. То е от първостепенно значение и за конкурентоспособността на нашия сектор на услугите като цяло.

Що се отнася до единичните звена за контакт, изглежда е ясно, че повечето държави-членки най-малкото ще са въвели основни, практически решения за единичните звена за контакт до края на 2009 г. Те отново няма да са напълно съвършени, но следва да осигурят стабилна основа. Държавите-членки следва да продължат да развиват и усъвършенстват единичните звена за контакт, които, в дългосрочен план, следва да се превърнат в завършени центрове за електронно управление.

Във връзка с това Комисията е съгласна, че е важно осигуряването на допълнителна информация и процедури чрез единичните звена за контакт, като онези, свързани с правата на работниците и данъчното облагане. Предприятията и потребителите трябва да са запознати с приложимите правила. Но, както знаете, това не е задължително съгласно директивата.

Очакваме, че когато единичните звена за контакт укрепнат и се развият, ще се предоставя и тази информация. Това дори вече се планира от някои държави-членки.

Що се отнася до прилагането на директивата в областта на социалните услуги – дотолкова, доколкото те попадат в приложното ѝ поле – това изглежда е породило конкретни проблеми. Самата директива съдържа механизми за гарантиране отчитането на спецификите на тези услуги.

Накрая, считам, че е очевидно, че заинтересованите страни играят първостепенна роля в процеса на прилагане. Те внимателно следят действията на държавите-членки и участват в прилагането по различни начини, и ние ще гарантираме провеждане на консултации със заинтересованите страни догодина, по време на оценката на резултатите от прилагането.

Следователно трябва да намерим метод, чрез който да се гарантира, че тези консултации ще бъдат целенасочени и много конкретни.

Накрая, много държави-членки проведоха обществени допитвания по проектите на транспониращите директивата законодателни актове по време на законодателния процес. Някои заинтересовани организации дори провеждат редовни анкети сред своите членове относно състоянието на прилагането. Нека отбележим, че е важно да сме реалисти и да бъдем честни на този етап от процеса. Все още остава много да се свърши в областта на прилагането и държавите-членки, които изостават от графика, трябва да положат допълнителни усилия.

Продължавам да съм убедена, обаче, че чашата е повече от наполовина пълна. И най-разумно би било да продължим да я пълним и то бързо.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н SCHMITT

Заместник-председател

Andreas Schwab, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, това, което току-що чухме от Комисията и от Съвета, е донякъде обезсърчително.

Европа е изправена пред международна конкуренция, пред глобална конкуренция, в рамките на която европейските доставчици на услуги също трябва да намерят своето място и да постигнат успех. Ако се вгледаме в историята на тази директива, чийто живот започна в Парламента при висока степен на участие от страна на членовете, по мое мнение, е доста обезсърчително да чуем, че чашата е наполовина пълна, или наполовина

празна, както каза г-жа Фереро-Валднер. Г-жо действащ председател на Съвета, Парламентът не само е изиграл определена роля в миналото, но възнамерява да изпълнява ролята си и в бъдеще. Затова решихме, в рамките на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, да отправим този въпрос към Вас сега, в подходящ момент преди крайния срок за транспонирането, за да проверим дали Вие, както държавите-членки на Европейския съюз, сте започнали да изпълнявате задълженията, които първоначално Ви бяха предложени, по транспонирането на директивата до края на тази година и дали сте в състояние да изпълните тази цел. Поне що се отнася до групата на Европейската народна партия (Християндемократи), все още предполагам, че ще направите всичко, което е по силите Ви, за да изпълните твърдението си през идните месеци.

Ще оценим директивата и прилагането ѝ от гледна точка на гражданите на Европа, на доставчиците на услуги и на работниците и като имаме това предвид, ще разгледаме внимателно как държавите-членки се отнасят една с друга, както и степента на прозрачност – както спомена председателя – при която се извършва обмяна на мнения относно елементите на директивата и доколко ефективно се осъществява прегледа на нормативната уредба на държавите-членки с оглед на пригодността им към вътрешния пазар във връзка с доставчиците на услуги. Същото е валидно и за обхвата на директивата. И в това отношение, както сме постъпвали в миналото, ще наблюдаваме внимателно до каква степен Съдът на европейските общности би могъл да разтълкува Договора за ЕС така, че да се даде предимство на правата на гражданите, а не винаги да се дава приоритет на интересите на държавите-членки – както понякога оставаме с впечатлението, че се случва в Съвета.

Второ, много сме доволни от това, което споменахте във връзка с електронното управление на процеса, но според нас основният въпрос е дали в крайна сметка доставчиците на услуги могат да изпълнят всички задачи, които се изискват съгласно процедурата, по прост и ефективен начин, като използват онлайн процеса и дали отвъд тези многобройни начални интернет страници те всъщност ще открият хора, с които могат да разговарят относно съответния въпрос и относно изискванията в държавите-членки, или дали пък ние тук просто не строим стени и прегради.

Госпожи и господа, председателят ме подканя да побързам. Бих искал да премина към последния си коментар. По време на предишните разисквания Парламентът призова по-специално чрез Информационната система за вътрешния пазар да се премахнат всички проблеми, с които би било логично да се сблъскат администрациите на държавите-членки във връзка с транспонирането на директивата и затова се надявам, г-жо Малмстрьом, че ще положите всички усилия, за да гарантирате влизането в сила на директивата на 31 декември тази година.

Evelyne Gebhardt, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, благодарна съм, че имаме възможност да разискваме тази тема днес, тъй като тя е изключително важна. Бих искала да внеса пълна яснота в едно отношение: като Парламент ние не просто изиграхме роля, но и гарантирахме намирането на много положителен, конструктивен компромис в рамките на Директивата за услугите. Този компромис се основава, по-конкретно, на гарантирането на трудовите и социални права и на специалното внимание и изваждането на услугите от общ икономически интерес. Това беше причината, поради която изобщо стана възможно изготвянето на Директива за услугите.

Във връзка с това обаче има няколко неща, в които не съм убедена, а въпросите, които зададохме, не получиха отговор. Например би било много жалко, ако това, което чувам от различни източници, се окаже истина, а именно, че някои държави-членки използват транспонирането на Директивата за услугите, за да разрушат баланса, който ние като законодатели сме установили, като не зачитат изцяло правата на работниците така, както сме предвидили в Директивата за услугите. Това се отнася не само за условията на труд, които се поставят под въпрос – в много държави-членки също така се променят формулировките или се засилва рестриктивният им характер. Има и държави-членки, които, със слаба обосновка, не изваждат социалните услуги от кръга на услугите, за които се отнася това транспониране.

Наръчникът на Европейската комисия не беше особено полезен в това отношение, защото насоките, които се даваха в него, бяха отчасти погрешни и се предлагаше тълкуване, което, по наше мнение, беше неправилно. Примерите, които дадох, показват колко важно е да създадем нормативна база и за услугите от общ икономически интерес, за да може и социалните права, каквито са трудовите, отново да се съблюдават напълно и изцяло. Нищо друго не би било достатъчно.

Искам също така да попитам държавите-членки до каква степен са включили в транспонирането заинтересованите страни и по-специално синдикатите и социалните служби. Това е въпрос, който поставихме, но на който не чух отговор, а много бих искала да получим добър отговор на това запитване.

Jürgen Creutzmann, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, отговорът на Комисията, разбира се, е не само обезсърчаващ, както каза г-н Schwab, но той също така буди голямо

разочарование. Когато става въпрос за транспонирането, трябва да осъзнаем, че ако кажете, че около 50% от държавите се движат по график, трябва да допуснем, че другите 50% са далеч от такова постижение.

Да вземем за пример собствената ми държава, Германия: понастоящем отделните федерални провинции транспонират директивата. В Райнланд-Палатинат, където живея, имам възможността да участвам, на 2 септември, в първото четене, свързано с транспонирането на Директивата за услугите в тази федерална провинция. Както можете да си представите, ще бъде невъзможно да се осъществи транспонирането навреме и считам, че другите федерални провинции са в подобно положение.

Основният фактор за нас, разбира се, ще бъде начинът, по който е осъществено транспонирането. Ако в член 13, параграф 2 се предвижда, че „процедурите и формалностите по издаване на разрешения не могат да имат възпиращо действие и да усложняват или забавят ненужно предоставянето на услугата“, ние трябва много добре да се погрижим това да не се случи на практика. Решаващ фактор например ще бъде начинът, по който са комплектовани единичните звена за контакт. Дали съставът им ще притежава езикови умения? Ще работят ли в достатъчно тясно сътрудничество с администрациите, за да могат да се справят и с опасенията, които се излагат пред тях? Силно се съмняваме, че ще е така. Всъщност сега комисията би трябвало да задава въпроса кои държави изостават от графика в това отношение, кои страни съставляват тези 50% и кога очакват да постигнат това. Добре би било след това да се наложи мораториум, или нещо подобно, за тези страни.

Сигурен съм, че в повечето държави директивата няма да бъде транспонирана до 1 януари 2010 г., въпреки че тези държави разполагаха с повече от четири години да го направят. Това е основен проблем, който буди голямо разочарование.

Tadeusz Cymański, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-н председател, в рамките на обсъждането, което се провежда в момента, искам да задам въпрос за въздействието на кризата върху прилагането на директивата в държавите от Европейския съюз.

В моята страна, Полша, въпреки кризата и трудностите, свързани с транспонирането, се оказва възможно да се изготви закон за услугите, който се основава на висока степен на либерализация при регистрацията и управлението на стопанските организации. В сектори като занаятчийството, търговията, туризма и хотелиерството, ограничения се налагат само по изключение. Правим това в името на равните възможности и защитата на принципа на здравословната конкуренция.

При компромиса от 2006 г. беше направено допускането, че определени области ще бъдат изключени от регулиращото действие на директивата. Искам да попитам каква е оценката на тези решения днес. Тогава се предполагаше, че в бъдеще ще се предприеме по-нататъшна законодателна дейност по въпроса за публичните комунални услуги. Придържам се към метафората, използвана от члена на Комисията – след като се напълни чашата, която вече е наполовина пълна, ще има ли и друга чаша и какво ще се случи след това?

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL.* – (SV) Г-н председател, в рамките на компромиса, който беше постигнат през 2006 г., групата на социалистите в Европейския парламент оттегли исканията си социалните съображения да се ползват с предимство пред свободата на дружествата, които предоставят услуги. В противен случай, както писа г-н Hagbour в едно съобщение до пресата, това нямаше да бъде компромис. Терминът „принцип на държавата на произход“ беше заличен, но беше заменен от регламент на Комисията относно стълкновение на закони, в който ясно се посочва, че при колизия между законите за пазара на труда на различни държави-членки, се прилага правото на държава на произход на дружеството.

Директивата можеше да се тълкува в смисъл, че ЕС няма да се намесва в националното трудово право. Комисията обаче бързо разработи насоки, в които се посочва, че не е необходимо дружествата, които предоставят услуги, да имат постоянен представител в страната, в която се извършва работата, поради което липсва контрагент, с когото синдикатът би могъл да преговаря. В решението по делото „Ваксхолм“ също се посочва ясно, че шведското трудово право е подчинено на правото на Европейската общност, което означава, че Швеция е била принудена да намали стандарта на трудово-правните си разпоредби. Аз и Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, не виждаме друга алтернатива относно правата на работниците, освен тази да приемем ясен правен протокол към договора, съгласно който синдикалните права вземат превес над пазарните свободи.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Директивата за услугите представлява на първо място края на едно пътешествие за Европа – пътешествие, чиято крайна дестинация е именно завършването на вътрешния пазар, за да се улесни търговията в рамките на Европейския съюз и по този начин да се даде възможност на органите да координират своите усилия и, преди всичко, да се сведат до минимум разходите по сделките между различните операции в отделните сектори и в различните държави-членки.

Хармонизирането на съдържанието на различните административните процедури и улесняването на дейността на доставчиците на услуги в други държави-членки автоматично означава увеличаване на ръста, а следователно и стимулиране на растежа в период на необичайна криза като настоящата. Директивата за услугите, приета от Европейския парламент и от Съвета на 12 декември 2006 г., е неделима част от Лисабонската стратегия, която беше преработвана с течение на времето и адаптирана към различните положения, в които Европа се озоваваше през последните девет години, като главната ѝ цел без съмнение трябва да бъде превръщането на европейската икономика в най-конкурентоспособната икономика в света, но също и в икономика, основана на знанието.

Икономическата криза, която преживяваме и с която Европейският съюз се бори на институционално равнище, като изкусно координира различните мерки, предприемани с отделните държави-членки, също налага още по-точното и още по-бързо прилагане на Директивата за услугите, отколкото беше необходимо непосредствено след приемането ѝ. Ето защо крайният срок за транспонирането на Директивата за услугите – 28 декември 2009 г. – е не само показател за определената дата, след която трябва да преминем, разбира се, от ратификацията на директивата към законодателния процес, но също така и преди всичко той представлява важна стъпка към една Европа, която придобива все по-добра представа за своите ресурси и по-конкретно – Европа, която все повече е в състояние да извлича най-доброто от тези ресурси.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, след приемането ѝ и разгорещените разисквания, които го съпровождаха, Директивата за услугите донякъде потъна в забвение, но е важно да покажем, че сме особено бдителни в решаващата фаза на нейното транспониране.

Оспорвам тълкуването на разпоредбите на член 2 от директивата, свързани с изключването на социалните услуги от нейния обхват. Понятия като „подпомагане на лица в нужда“ и „доставчици, получили мандат“ звучат ограничително в сравнение с определението за социални услуги, използвано в някои държави-членки, и се опасявам, че едно преднамерено строго тълкуване може да послужи като оправдание за включването на цял набор от тези услуги в обхвата на директивата.

Изключването на тези услуги е основен елемент от текста и гаранция за гражданите, че европейският социален модел ще бъде защитен.

Надявам се, че определени държави-членки, включително Франция, няма да се възползват от транспонирането, за да либерализират социалните услуги под фалшивия претекст, че се съблюдават европейските закони. Тези проблеми, свързани с интеграцията на услугите от общ интерес, показват необходимостта да разполагаме с европейско законодателство, което се отнася конкретно за тях, а не да се придържаме към определението по подразбиране, което е част от директива за търговските услуги.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Г-н председател, правилното прилагане на Директивата за услугите на вътрешния пазар е важно не само за европейските предприемачи, извършващи дейността си на този пазар, но и за потребителите. Директивата за услугите е добър пример. За прилагането ѝ беше определен период от три години. Това е дълго време, но въпреки това не всички държави ще успеят да транспонират директивата в рамките на трите години. Това е много ярък пример за необходимостта от образцово сътрудничество между държавите-членки и европейските институции за постигане на навременно транспониране във всички държави-членки.

Именно в тази посока са препоръките, отправени от Комисията през юни тази година, относно средствата за подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Считаю, че е необходимо процесът на приложение да стигне малко по-далеч. Ето защо в доклада относно таблицата с резултатите за вътрешния пазар предлагам инициативата да се организира форум за вътрешния пазар, на който да се съберат представители на европейските институции, държавите-членки и други заинтересовани групи с цел постигане на по-категорично ангажиране с транспонирането, за да можем да прилагаме и изпълняваме законодателни актове относно вътрешния пазар, включително тази изключително важна директива. Бих искала форумът да е място за обмен на опит между държавите-членки и институциите на Европейския съюз в областта на транспонирането. Искам форумът да привлече вниманието на общественото към въпроси, свързани с вътрешния пазар. Трябва да изострим интереса на нашите граждани към функционирането на пазара и към отговорността за него. Тогава ще сме постигнали пълен успех.

Във връзка с проблемите, за които чухме преди малко, относно транспонирането на Директивата за услугите, искам да попитам дали държавите-членки са потърсили съдействието на Комисията и дали може да се каже, че са успели да приложат някои от препоръките на Комисията в процеса на транспониране? Продължава ли Комисията да търси нови решения? Използва ли всички възможности и средства, за да мобилизира и подкрепи

по-конкретно онези страни, които се натъкват на проблеми с транспонирането? Има ли някакви нови идеи по този въпрос?

Louis Grech (S&D). – (MT) Буди тревога фактът, че редовните ни контакти с местните органи, поне в моята страна, потвърждават, че много от тях все още не са информирани какво ги очаква, когато директивата влезе в сила. Като цяло не се знае много за действащото законодателство по отношение на четирите свободи. Изглежда, също така, че липсва информация за каквото и да било, свързано със законите и подзаконовите актове относно финансовите услуги, електронните съобщителни услуги и транспортните услуги. Нещо повече, изглежда възможно органите да се натъкнат на проблеми с опростяването на административния процес и с хармонизирането на търговските и други лицензионни разпоредби. Следователно Комисията трябва да одобри по-нататъшни инициативи, за да окаже незабавна и пряка помощ на местните и регионалните органи. Освен това, ако действително искаме процесът на прилагане напълно да отразява онова, по което постигнахме съгласие в Парламента, наложително е Европейският парламент да продължи участието си в процеса, дори след като директивата влезе в сила.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Г-н председател, в условията на рецесия, по правило, следва да се стремим да разкриваме нови работни места, да повишаваме конкурентоспособността, да насърчаваме намаляването на цените, или, казано накратко, да увеличаваме ползите за потребителя. Правим това например, като субсидираме автомобилната индустрия. Сега става дума за професии като тези на фризьорите, водопроводчиците и зидарите, които не се нуждаят от субсидии. Те обаче се нуждаят от свобода, за да извършват своята работа. Разпоредбите и реалността – само ако можеше те да са в унисон.

Запознат съм с примера с пекарната, построена в съседна държава. Докато ставаше въпрос за даване на съгласие за построяването ѝ, всичко беше наред. Но когато започна производството, правителството и местните органи оттеглиха съгласието си. Защо? Сдружението на местните хлебопроизводители протестираше. Хубаво би било този вид практика да не се прилага никога.

Г-жо член на Комисията, нека се споразумеем да назовем онези 50% от държавите-членки, които прилагат законодателството. Кои са те? Искам, също така, да отправя искане през януари да получим предложение за прецизен мониторинг на транспонирането на директивата в отделните държави-членки.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, съгласна съм с члена на Комисията, че Директивата за услугите е един от най-важните законодателни актове, приемани през последните години и че правилното ѝ прилагане е изключително важно.

По време на предишния парламентарен мандат имах възможността да работя по разпоредбите на Директивата за услугите. Още си спомням огромните усилия, положени от всички нас тук, в Европейския парламент при изготвянето на нейните разпоредби. Аз съм ентусиазиран привърженик на Директивата за услугите и съм дълбоко убеден – а това е нещо, на което често наблягам по време на срещи с предприемачи – че тя представлява огромна възможност както за тях, така и за цялата европейска икономика.

Но възможността може да се превърне в конкретни резултати само ако подходящото законодателство бъде приложено от държавите-членки правилно и навреме. Ето защо се присъединявам към призива за ускоряване на процеса за прилагане от страна на националните органи, които все още не са завършили някои съществени дейности в тази област, по-конкретно по въпроса за правилното прилагане на принципа на свободното предлагане на услуги и за единичните звена за контакт. Внимателно следя прилагането на Директивата за услугите в отделни страни, както и в собствената ми страна – Полша, където работата по подходящото прилагане на директивата все още продължава. Надявам се резултатът от тези усилия да бъде задоволителен.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Г-н председател, северноевропейският модел на пазар на труда се основава на споразумения между социалните партньори. Този вид модел не дава резултати, ако един от партньорите, в този случай доставчикът на услуга, няма представител на място, с когото могат да се провеждат преговори. Ето защо бяхме много доволни от решението, което беше взето по отношение на Директивата за услугите и което според нас означава, че няма да се засяга правото да се водят преговори, да се сключват и прилагат колективни трудови договори и да се предприемат индустриални действия съгласно националното законодателство и практика.

Въпреки това, по време на прилагането на Директивата за услугите в Швеция възникна дебат дали е допустимо да се предвиди изискване за това да има компетентен представител на дружеството. Така че въпросът ми е следният: дали директивата възпрепятства по някакъв начин въвеждането на изискване от страна на приемащата държава предоставящото услуги дружество да има на място представител, на когото да е възложено да води преговори и да сключва споразумения?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) В хода на настоящото разискване не бива да забравяме сериозните последици, до които ще доведе транспонирането на директивата, за либерализирането на услугите в редица страни, особено в тези с много нестабилно социално положение, като влоши допълнително една кризисна ситуация като тази, която преживяваме. Въпреки цялата загриженост, проявена в различните държави-членки, ако не се вземат незабавни мерки за защита на социалните и трудови права и за предпазване на най-крехките сектори, в това число и на сектора на публични услуги, можем да се сблъскаме и с още по-сериозни проблеми. Възможно е либерализацията да увеличи безработицата, бедността и неравенството сред най-уязвимите и да облагодетелства само големите дружества и икономическите групи в областта на услугите, по-конкретно в най-заможните страни.

Ето защо една първостепенна мярка в сегашното време на криза е да се отложи транспонирането на директивата за либерализиране на услугите и да се направи подходящо проучване на потенциалните социални последици, до които би довело прилагането на тази директива.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, редно е да се отправи благодарност към комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за това, че постави в центъра на вниманието важния въпрос за прилагането на Директивата за услугите. По-конкретно, не бива да се позволява икономическата криза, в която се намираме, да се използва от страни, от предприемачи или от когото и да било друго за връщането ни към протекционизъм, което би било катастрофа от гледна точка на общото положение.

На по-широкия фронт търговията с услуги може да е движещата сила за икономическо възстановяване – Ирландия постигна истински просперитет откакто се заехме с външна търговия. Новата криза щеше да бъде много по-тежка в Ирландия, ако не разполагаме с по-широката база за осъществяване на международна търговия, улеснена от вътрешния пазар.

Действително отварянето на границите ни за чуждестранна конкуренция не доведе до никакви отрицателни последици за вътрешните услуги. Всъщност това стимулира конкуренцията и иновациите. Така че предложеното днес е нещо, което напълно подкрепям.

Накрая, искам само да кажа, че ми беше приятно да чуя някой тук да казва добра дума за члена на Комисията от Ирландия, Чарли Макрийви, който е мой приятел, въпреки че е от различна политическа групировка.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Г-н председател, г-жо член на Комисията, говорим за Директивата за услугите. Целта на директивата беше да се приложи на практика четвъртата основна свобода от проекта за европейска интеграция, тъй като днес говорим за годишнини. Тя беше приета преди три години и сега изтича срокът, даден на държавите-членки, за адаптиране на националните им закони и за премахване на пречките. Сега, след изтичането на този срок, е време да преценим в какво положение се намираме, кои държави са транспонирали законодателния акт и кои не и при какви условия.

Моят въпрос обаче е дали Комисията счита, че е необходима по-голяма степен на хармонизация и ако е това е така, дали възнамерява да предложи някаква законодателна инициатива във връзка с тази изключително важна Директива за услугите, целяща хармонизиране на пазара и на правата на потребителите, гражданите и работниците.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, благодаря Ви отново, че повдигнахте този много важен въпрос. Считаю, че има общо съгласие, че Директивата за услугите е много важна и че е действително належащо да се постареем да я приложим възможно най-скоро.

Шведското председателство прави всичко, което е по силите му, както са правила и предишни председателства, за да гарантира гладкото и бързо протичане на този процес. Проведохме няколко обсъждания в различни формации на Съвета. Имахме семинари и обсъждания по въпроса и той беше поставен на дневен ред, за да се стимулира истински напредък в това отношение.

Но остават почти два месеца и отговорът на въпроса „Кой изостава?“ може да се промени. Все още има време. Нашата цел е ясна – а зная, че това е и целта на Комисията – и тя е всички страни да приложат директивата до 28 декември 2009 г. Възможни са някои закъснения. Не одобряваме това, разбира се, но зная, че всички държави работят възможно най-бързо и експедитивно.

Беше зададен въпрос как ще функционират звената за контакт. Те все още не съществуват, но целта е да функционират по лесен за потребителите и ефективен начин и да съдържат цялата свързана информация, която е необходима както на доставчиците на услуги, така и на потребителите. Държавите-членки, в сътрудничество с Комисията, предоставят информационна листовка, налична на всички езици, с цел улесняване на достъпа на гражданите и потребителите до съответната информация. Освен това, много държави-членки

осъществяват своя собствена дейност по разпространението на информация относно директивата. Постигнато е и съгласие за общо лого, за да се улеснят потребителите в сърфирането между различните уебсайтове и звена за контакт.

Макар че това не е задължително, някои държави-членки ще предоставят в своите звена за контакт информация относно трудовите права и закони. В обхвата на Директивата за услугите не попада трудовото законодателство и командироването на работници е изключено от нея. Въпросът, който ми беше зададен от шведските ми колеги, се отнася до шведски проблем. Проучваме го, но той е малко встрани от темата на настоящото разискване. С радост ще се върнем към него, когато се говори в по-национален контекст.

Директивата за услугите е важна. Тя ще улесни живота на доставчиците на услуги, ще спомогне за свободното движение и ще е от полза за инвестициите, за растежа и за работните места и ще бъде много благоприятна за гражданите. Гражданите разчитат на нас да гарантираме въвеждането ѝ възможно най-скоро, защото тя ще улесни живота им. Наше задължение е да се погрижим да направим всичко по силите си, за да гарантираме, че това ще се случи.

Искам отново да благодаря на Парламента не само за приноса му при гласуването и приемането на Директивата за услугите, но и за това, че действа като пазител и продължава да настоява пред Съвета и Комисията да правим всичко, което можем, за нейното въвеждане. Но все още остава малко време, а вероятно ще се върнем към това разискване и догодина, по време на испанското председателство. Комисията ще продължи да следи този въпрос много внимателно.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, както вече беше споменато, обсъдихме всички въпроси, свързани с различните социални и други аспекти на директивата. Не считам, че трябва отново да откриваме това обсъждане сега, но трябва да насочим вниманието си към държавите-членки и да видим как са приложили или ще приложат директивата. Въз основа на информацията, с която вече разполагаме, изглежда, че повечето държави-членки ще са приключили прилагането или до края на годината или може би в началото на 2010 г.

Така че мисля, че може също така да се каже, че повечето държави-членки най-малкото ще са създали основното единично звено за контакт и следователно ще са готови да спазят споразуменията и задълженията си за административно сътрудничество.

В някои случаи обаче може и да има забавяния, що се отнася до измененията в нормативната уредба.

По отношение на процеса на преглед, някои държави-членки се възползваха от възможността, предоставена им от този процес, да опростят някои закони и процедури и осъществиха значителни промени. В други държави-членки бяха постановени малко изменения, като броят на извършените промени, разбира се, зависи от няколко фактора, включително съществуващата нормативна уредба, както и вътрешната организация на държавите-членки: във федералните държави нещата се по-сложни, отколкото в останалите страни.

Разбира се, това зависи и от желанието на дадена държава-членка да опрости законите и процедурите.

Що се отнася до въпроса за правилното прилагане, моят колега, Чарли Макрийви, многократно насочва вниманието на членове на правителствата на държавите-членки към значението на работата по прилагането, като той и неговият екип много отблизо следят и наблюдават процеса на приложение.

Действително, както вече споменах, през последните три години бяха осъществени над 80 двустранни срещи с всички държави-членки, а експертните групи проведоха над 30 заседания в Брюксел. Така че в това отношение сме много активни. И ще продължаваме да следим работата на държавите-членки, ще продължаваме, също така, да предоставяме техническа помощ, ако има желание от страна на държавите-членки. Но в крайна сметка е ясно, също и че държавите-членки носят отговорност за извършването на работата, както и за разпределението на необходимите ресурси.

Що се отнася до следващата година, считам, че тя ще бъде решаваща за гарантирането на конструктивно използване на процеса на взаимна оценка, предвиден в директивата. Ще трябва, също така, да оценим качеството на прилагането на законодателния акт, за което имаше запитване, да наблюдаваме функционирането на единичните звена за контакт, а след това и да се сдобием с обратна информация от предприятия и от потребители.

Не на последно място, може да се наложи да прибегнем до други механизми за правоприлагане – понякога може би в случаи на нарушение, но сега е твърде рано да се каже.

Относно малките и средните предприятия, разбира се, сме на същото мнение като вашето. Те са гръбнакът на икономиката на ЕС и интересите им са в основата на Директивата за услугите.

Така че тази директива ще облагодетелства всички стопански организации, но малките и средните предприятия ще извлекат най-голяма полза при това понастоящем собствениците на МСП много често решават да си останат въкъщи поради голямата юридическа сложност, а също и поради липсата на прозрачна информация. Затова Директивата за услугите ще премахне голяма част от усложненията и – всички сме на това мнение – ще стимулира развитието на тези предприятия.

Доколкото е известно на Комисията, нито една държава-членка не използва прилагането на Директивата за услугите за намаляване на правата на работниците. Бих искала да силно да подчертая това. Правата на работниците като такива не се засягат и не са обект на Директивата за услугите. В действителност това очевидно беше резултат от практическия и политически компромис, постигнат съвместно от Парламента и Съвета.

Накрая, бих искала да повторя, че Парламентът беше и е основен партньор в хода на цялата история на Директивата за услугите. През последните три години за Комисията беше важно да ви ангажира в процеса на приложение и да ви информира за работата ни с държавите-членки, а както беше споменато по-рано, това ще остане основна дейност за подобряване на функционирането на вътрешния пазар, за постигане на растежа и за разкриване на работните места, от които се нуждаем. Именно затова правилното приложение е най-неотложния въпрос, особено в периода на настоящата тежка икономическа криза.

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Европа трябва да бъде конкурентоспособна. Благодарение на усилията на Европейския парламент Директивата за услугите ще спомогне за прилагането на не изцяло регламентираното до този момент свободно движение на услуги в рамките на вътрешния пазар на Европейския съюз. В Директивата за услугите се регламентиран процедурите по издаване на разрешения, като се посочват забранените изисквания и се потвърждава, че от 2010 г. нататък всички нови изисквания за доставчиците на услуги трябва да са недискриминационни, да са оправдани от важни социални интереси; в нея също така се регламентиран основните функции на звеното за контакт, което се създава. Най-важното е, че на междудържавно равнище намаляват разходите за предоставянето на услугата, което е особено важно в настоящия период на икономическа рецесия. Литва се присъединява към списъка на държави-членки, които са готови да приложат разпоредбите на Директивата за услугите навреме. Действително е много важно Комисията да си сътрудничи тясно и ефективно с държавите-членки, тъй като в някои страни има липса на информация и недостатъчно висока степен на готовност за прилагане на директивата. Понастоящем едва 50% от държавите-членки са готови да транспонират разпоредбите на Директивата за услугите в националното си законодателство.

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) Г-н председател, държавите-членки следва изцяло да приложат Директивата за услугите до 28 декември 2009 г., което, както в случая със стоките и продуктите, ще отвори пазара на услугите за частни физически лица и дружества.

Директивата ще помогне на малките и средните предприятия до голяма степен и ще стимулира разкриването на работни места и икономическия растеж при отчитане на интересите на потребителите. Някои държави-членки обаче решиха да ограничат наемането на граждани от нови държави-членки, които се присъединиха през 2004 и 2007 г. Германия и Австрия желаят да запазят това ограничение до 2011 г. без какъвто и да било по-сериозен икономически или социален мотив. Франция и Белгия прилагат подобно регулиране спрямо Румъния и България.

Към настоящия момент обаче вече е ясно, че страховете, персонифицирани от прословутия „полски водопроводчик“, са безпочвени. Броят на хората от Централна и Източна Европа, работещи във Франция, са далеч по-малко например от броя на наетите в Обединеното кралство, въпреки че преди три години Париж взе решение постепенно да се премахнат ограниченията за професиите, при които има недостиг на работна ръка.

Тези мерки възпрепятстват, до голяма степен, прилагането на Директивата за услугите, един от основните стълбове на която е пълното премахване на дискриминацията, основана на икономически признак и националност. Двадесет години след падането на Берлинската стена, при което бяха пометени границите между Изтока и Запада, можем да кажем, че Директивата за услугите също служи на подобна цел. Успешното прилагане на тази директива най-после ще заличи разпространявания фалшив образ, на „полския водопроводчик“.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Преди каквото и да било прилагане на директивата, Европейският парламент трябва да направи насрещна оценка на въздействието от изпълнението ѝ върху човешките и социални фактори като отчете по-специално последиците от кризата, в която се намираме. Действително по всичко личи, че директивата ще изправи предприятията, занаятчиите и наетите лица едни срещу други. Неотдавна една съсловна земеделска организация разкри, че френските органи са ѝ предлагали да създаде, в държавите от Източна Европа, агенции за наемане на селскостопански работници, които са по-ниско платени и с по-малка социална защита от френските работници. Транспонирането на Директивата за услугите не трябва да води до въвеждането на практики, в резултат на които се понижава нивото на социална Европа. Нещо повече, силно сме обезпокоени от заплахите, надвиснали над услугите от общ интерес (УОИ) поради съдебната практика на Съда на Европейските общности. Затова продължаваме да се надяваме на друга европейска законодателна рамка, която да оптимизира и развие по-специално публичните услуги.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Директивата за услугите (2006/123/ЕО) се характеризира с частична либерализация на потока на услугите в Европейския съюз. Целта на влизането в сила на такава директива беше да се освободи икономически потенциал. Директивата създаде много възможности както за потребителите, така и за предприемачите. Стана възможно по-пълноценното използване на вътрешния пазар. Сред основните бенефициери на либерализацията на пазара на услуги са малките и средните предприятия, на които съществуващите в миналото бариери причиняваха най-големи трудности. Според Европейската комисия около 70% от brutния вътрешен продукт на държавите-членки на ЕС се създава в сектора на услугите. Подобна цифра се цитира за дела на работната сила, ангажирана в предоставянето на услуги. Едно от предимствата на влизането в сила на директивата е произтичащото от това повишаване на конкурентоспособността на вътрешния пазар. Оказва се, че прилагането на тази директивата е възможно за развитие на европейската икономика и че тя създава предпоставки за разкриване на работни места. Следва да се добави, че по този начин се постига една от целите Лисабонската стратегия – относно повишаването на конкурентоспособността на европейската икономика. В допълнение, това води до разширяване на гамата от предлагани услуги. Постигнатите резултати са стимул за продължаване на работата по по-нататъшната либерализация на директивата.

18. Съвместно планиране на изследователската дейност за борба с невродегенеративните заболявания като болестта на Алцхаймер (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, към Съвета относно – съвместното планиране на изследователската дейност за борба с невродегенеративните заболявания като болестта на Алцхаймер (О-01112/2009 - В7-0218/2009)

Авторът, г-н Herbert Reul, предупреди, че ще закъснее. Ако пристигне, вероятно ще получи думата в края на разискването.

Françoise Grossetête, в качеството на заместник на автора. – (FR) Г-н председател, в отсъствието на г-н Reul ще повторя поставения от нас въпрос към Комисията. В съответствие с правното основание на член 165 от Договора препоръчаните от Съвета мерки за борба с невродегенеративните заболявания изискват консултиране с Парламента.

Искаме да разберем дали Съветът може да потвърди намерението си да приеме заключенията, които ще бъдат приети от Съвета по конкурентоспособност на 3 декември 2009 г. Нещо повече, тъй като беше извършена консултация с Парламента относно предложението на Комисията, готов ли е Съветът да вземе предвид възгледите на депутатите при изготвянето на своите заключения?

По-нататък във връзка с евентуалното бъдещо съвместно планиране на научноизследователски дейности, може ли Съветът да потвърди становището си, че въпросните инициативи следва да бъдат принципно приети, като се използва същата правна основа?

Искам да отбележа, че изготвихме резолюция. Тя се ползва с подкрепата на всички политически групи и е от значение, защото, съвсем просто, акцентира върху предизвикателствата на застаряващото население – предизвикателството е в това, че днес, в Европа, седем милиона души страдат от болестта на Алцхаймер, като се очаква броят им да се удвои през следващите двадесет години.

Следователно планирането, инвестирането и сътрудничеството в тази област са от решаващо значение с оглед на контролирането на социалните разходи, предизвикани от тези заболявания, както и предлагането на надежда, достоен и по-здравословен начин на живот на милионите болни и техните семейства. Тези здравни

и социални проблеми, засягащи цяла Европа, изискват координирани мерки, разработени, за да се гарантира ефективността на профилактиката, диагностиката, лечението и грижите за засегнатите хора.

Трябва да се обърне специално внимание на подкрепата за работата, свързана с научните изследвания и иновациите, от страна на публичните и частните оператори в усилията им за откриване на нови лечебни средства и за предотвратяване на развитието на споменатите заболявания. Научните изследвания в областта на здравеопазването на европейско равнище са дори по-фрагментирани, а броят на публично-частните партньорства трябва да се увеличи. Примерът с Инициативата за иновативни лекарства, започнала през февруари 2008 г., не трябва да остане еднократен експеримент.

Ще завърша, като кажа, че става дума за надпревара с времето, защото трябва, доколкото е възможно, да предотвратим развитието на тези заболявания. Научните изследвания в наши дни показват, че вече съществуват инициативи, насочени към предварителната диагностика. Именно по тези конкретни въпроси нашите съграждани очакват знак от „Европа за здравето“, защото ние сме призвани да предоставим гаранции и да очакваме развитието на свързаните със стареенето заболявания.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, предложението за препоръка на Съвета относно мерки за борба с невродегенеративните заболявания като болестта на Алцхаймер, прието от Комисията на 22 юли, се основава на член 165 от Договора. В този член се обсъжда координирането на дейностите в областта на научните изследвания и на технологичното развитие между Общността и държавите-членки именно с оглед на гарантирането на по-добра последователност между националните политики и политиката на Общността.

Член 165 е в съответствие с целите за инициативите за съвместно планиране. Тези цели се основават на идеята, че заедно откриваме предизвикателствата, пред които нашите общества са изправени колективно, и с помощта на по-сериозен политически ангажимент от страна на държавите-членки можем да постигнем разбирателство за съвместен или координиран отговор на тези предизвикателства. Целта, разбира се, е да увеличим ефективността на публичното финансиране на изследователската дейност в Европа.

Смятам обаче, че проблемът и ключът към решаването на вашия въпрос, е в това, че член 165 не упълномощава Съвета да действа. Този член представлява правната основа за Комисията, за да може тя да предприеме евентуални инициативи за насърчаване на координирането между държавите-членки и политиката на Общността. В Договора не съществува друга правна основа, предвидена в раздела на научните изследвания, която Комисията може да използва за предлагане на мерки, свързани с инициативи за съвместно планиране.

Съществува, естествено, много силен политически ангажимент в рамките на Съвета относно въвеждане на пилотни инициативи за съвместно планиране, насочени към борбата по-конкретно с болестта на Алцхаймер във възможно най-кратки срокове. В светлината на гореказаното председателството на ЕС счита, че Съветът следва да приеме заключенията относно инициативата за съвместното планиране въз основа на внесения от Комисията текст.

Известно ми е, че Европейският парламент отдава приоритетно значение на борбата с болестта на Алцхаймер. В декларация, издадена през февруари, Парламентът призовава Комисията и държавите-членки да признаят приоритетното значение на тази борба за общественото здраве в Европа. Вие, разбира се, сте запознати с предложението на Комисията. Председателството ще се опита да гарантира, в рамките на възможностите си, че възгледите на Парламента ще бъдат във възможно най-голяма степен включени в заключенията, които ще бъдат приети по време на заседанието на Съвета по конкурентоспособност на 3 декември тази година.

Относно евентуалните бъдещи инициативи за съвместно планиране, Съветът споделя мнението на члена на Парламента, че следва да се избере общ подход за приемането на тези инициативи в рамките на раздела за научните изследвания. За съжаление, в момента разполагаме само с един метод и той е приемане на заключенията на Съвета за всяка инициатива поотделно. Това е така, защото Договорът не съдържа подходяща правна основа за приемането на други мерки.

Elena Oana Antonescu, от името на групата PPE. – (RO) Шведското председателство желае да приеме през декември заключенията, свързани с мерките за борба с невродегенеративните заболявания, без дори да изчака становището на Парламента по въпроса.

Аз бях докладчик по становището на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните по това досие и предвид обстоятелствата подкрепям приемането на резолюция, която да изразява позицията на Парламента относно мерките за борба с невродегенеративните заболявания, особено болестта на Алцхаймер, посредством съвместно планиране на изследователските дейности.

Невродегенеративните заболявания представляват сериозен здравен проблем в Европа. Напредъкът в медицинската наука и стандартът на живот в развитите страни създадоха условия за увеличаване на средната продължителност на живота, но също така нарасна и броят на хората, засегнати от невродегенеративни заболявания.

Това е проблем, който има различни аспекти. Някои от тях се отнасят до качеството на живот на засегнатите от споменатите заболявания лица, влиянието на болестта върху близките им хора от семейството или хората, които се грижат за тях. Освен това този проблем засяга устойчивостта на системите за здравеопазване, които ще трябва да се справят с нарастващия брой пациенти във време, когато в резултат от застаряването на населението, се увеличава броят на хората, които вече не работят.

Предложението на Комисията акцентира върху аспектите, свързани с научните изследвания. Предлаганата от нас резолюция подчертава в същата степен резултатите, които ще бъдат постигнати чрез координиране на научноизследователските дейности, и степента на подобряване на сегашната ситуация. Ето защо настоятелно призовавам да съсредоточим усилията си в две основни области: научни изследвания и гарантиране, че усилията ни ще намерят отражение в бъдещите резултати, постигнати във връзка с качеството на грижите, с които могат да се ползват пациентите.

Предвид демонстрирания през годините интерес на Парламента в тази област и значението на това досие, което е пилотен проект за съвместно планиране на изследователските дейности, съобразяването с позицията на Парламента при изготвянето на заключенията на Съвета е от жизненоважно значение.

Парламентът трябва да вземе участие във всички инициативи, свързани със съвместното планиране в областта на научните изследвания. В действителност член 182 от Договора от Лисабон гарантира правната основа за бъдещи развития в тази област.

Patrizia Toia, *от името на групата S&D.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, инициативата, която предстои да стартираме, е от голямо значение по две причини: първата се отнася до областта на научните изследвания, свързана с борбата срещу невродегенеративните заболявания, а втората – до съвместното планиране на методологията за извършване на изследователската работа.

Естествено, бихме предпочели Парламентът да беше взел по-пряко участие в пилотния проект – вече казахме това и именно то е предмет на нашето запитване. Макар и да трябва да ускорим усилията си и да не спираме нещата до тук, ние все пак настояваме за гаранции, че становището ни ще бъде взето предвид при обсъжданията в рамките на Съвета по конкурентоспособност и че в бъдеще ще се дефинира по-категорична правна основа, така че Парламентът да може да вземе цялостно участие и за да има наличие на по-изразено чувство на ангажираност по въпросите, свързани с научноизследователската област.

Сега е моментът да се наместим с подходящите средства и ресурси, за да предотвратим и изкореним широкоразпространеният бич от болести като Алцхаймер, Паркинсон и други, които ще се срещат все по-често успоредно със застаряването на населението. Призоваваме да бъдат положени усилия, които да са съсредоточени върху подробни, широкомащабни проучвания, насочени както към диагностиката, така и към идентифицирането на лек за тези заболявания. Научноизследователската дейност в областта на биомаркерите, методите за ранна диагностика, основани на мултидисциплинарния подход, създаването на големи бази данни и търсенето на лечебни средства, подходящото лечение и модели на предоставяне на услуги ще бъдат от решаващо значение.

Искам да отправя само една молба към членовете на този Парламент: да не пренебрегваме нито индивидуалните обстоятелства при пациентите, които твърде често биват изключвани поради характера на този тип заболявания, нито участието на сдруженията на пациенти и техни роднини. От гледна точка на методологията, считаме, че съвместните научноизследователски проекти са много важни, тъй като те удовлетворяват едно съществено изискване: обединяване на усилията и ресурсите и преодоляване на разделенията, дублирането, като следователно предоставят възможност за създаване на критична маса, която е достатъчна за постигането на удовлетворителни резултати от този вид научни изследвания.

Ако разгледаме факта, че в други части на света съвместните обществени и частни усилия успяват да инвестират десетки милиони евро, осъзнаваме колко много несвършена работа остава и колко много ще трябва да направим, като насочим усилията си към съвместни проекти, към стратегически линии на действие и съвместни програми между държавите-членки и Европа, а също и към общи програми между публичните и частните оператори, без да пренебрегваме международната рамка, която ни свързва с главните научни достижения на световно равнище.

Jorgo Chatzimarkakis, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, днес разискваме предложение за резолюция относно невродегенеративните заболявания. Всъщност намерението е резолюцията да се превърне в директива, така че следващият път следва да разискваме и директива по въпроса. Заболяванията, които са предмет на днешното обсъждане – болестта на Алцхаймер, макар че болестта на Паркинсон също се споменава в текста – са заболявания на мозъка, които представляват сериозно предизвикателство за Европа. Предвижда се дългосрочните разходи да нараснат многократно и все още предстои много работа в областта на научните изследвания. За съжаление, има голямо дублиране на научноизследователските дейности, както и голяма бюрокрация в Европа. Ето защо с това предложение за резолюция искаме да премахнем дублирането на научноизследователските дейности, бюрокрацията и фрагментацията.

Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица внесе предложение резултатите от научноизследователската дейност да станат публично достояние. Според мен предложението е добро. За съжаление, формулировката му е погрешна, затова ви призовавам за нейното редактиране с оглед на по-доброто му бъдещо интегриране. По същество става дума за проблем, който засяга европейските патенти. Би било добре, ако Комисията и също така Съветът могат да се заемат с проблема за европейските пациенти в областта на фармацевтичните средства и във връзка с научноизследователската дейност в областта на биологията и ясно да заявят необходимостта от тях. Във всеки случай групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепя предложението за резолюция.

Philippe Lamberts, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, трябваше аз да бъда докладчик по този въпрос, затова се чувствам малко разочарован. Независимо от това обаче, се радвам, че вървим напред. Сега не е време за спор между институциите. Доволен съм, че Съветът е готов да премине към действие.

Искам да направя няколко забележки. В Парламента наистина се надяваме, че Съветът ще вземе предвид идеите, отразени в резолюциите, които утре ще подложим на гласуване.

Бих подчертал необходимостта от точен баланс между – както по отношение на изменението на климата – смекчаване и приспособяване. Във връзка с това имам предвид профилактиката на заболяванията и разбирането на причините за появата им, кои са причиняващите фактори, така че действително да можем да ги предотвратим ефективно, защото това е винаги най-ефективният и най-евтиният начин за борба със заболяванията.

Достатъчна ли е инициативата за съвместно планиране? Не в смисъл, че следва това да се превърне в норма, а че при такива големи начинания съвместната работа следва да са нормата, не просто въпрос на добра воля, а нещо, което наистина ще свързва всички държави-членки да работят ефективно заедно.

Второ, по отношение на финансовите приоритети, първият въпрос е: достатъчно средства ли се изразходват за тези заболявания? Според нас случаят не е такъв и бихме искали горещо да насърчим, в рамките на предстоящите рамкови програми, изтеглянето на средства от големи програми като ITER, за които най-добрите учени твърдят, че ще дадат резултат вероятно след 60 години, и да вложим част от парите в научноизследователска дейност във връзка с болестта на Алцхаймер и други заболявания с подобен характер. Мисля, че наистина се нуждаем от това.

Marisa Matias, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Най-напред искам да изразя пълната си подкрепа във връзка с внесения от г-н Reul въпрос, и по-конкретно да отбележа, че основният проблем – основният политически проблем в случая – е именно предмет на съвместно планиране на научноизследователска дейност.

Това, което се случи по въпроса със съвместното планиране на невродегенеративните заболявания, по-конкретно болестта на Алцхаймер, беше, че правилата се промениха по средата на процеса. Изминахме пътя от доклад до резолюция, като по този начин пренебрегнахме правомощията на Парламента за съвместно вземане на решения по въпроса. Престанахме да бъдем членове на ЕП и вместо това се превърнахме в съветници. Следователно искам да узная поне дали препоръките ни ще бъдат взети предвид или не.

Планирането на научноизследователските дейности във всяка област е политически, а не технически избор и в този смисъл ролята на Парламента трябва да се подчертае и утвърди. Според мен дефинирането на политически приоритети налага внимателното им разглеждане, прозрачност и демократичност. Случилото се със съвместното вземане на решения и съвместното планиране на научноизследователска дейност относно болестта на Алцхаймер е процес, който не следва да се повтаря. При условие че ще се повтори, моля ви поне да ни предупредите достатъчно рано. Надявам се това, че не са взети под внимание решенията и препоръките на Парламента по въпроса да бъде последното нещо, което може да се случи в това отношение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН*Заместник-председател*

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, в моя избирателен район в Северна Ирландия 16 000 души страдат от деменция. Те и техните семейства, както и хората, които се грижат за тях, ще приветстват по-активен подход към справянето с това заболяване, което оказва разрушителен ефект както върху самите болни, така и върху техните семейства.

Именно в такива области според мен е добре да виждаме сътрудничество между европейските държави. Считаю, че координираният подход към справянето със заболяванията може да доведе до нови резултати, нови медицински открития и, да се надяваме след време, до подобро лечение и възстановяване.

В Обединеното кралство понастоящем има повече от 400 000 души, които страдат от болестта на Алцхаймер. Този брой вероятно ще достигне близо 750 000 до 2025 г. Поради това е задължително да направим нещо за подобряването на диагностиката, терапията и профилактиката, както и на социалните изследвания относно благополучието на пациентите и техните семейства, по-конкретно семейства, които сами се грижат за болните си близки. Координираният подход и съвместната научноизследователска дейност са от жизненоважно значение, при положение, че се зачитат светостта на човешкия живот във всичките му форми.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Приветствам инициативите и действията, предприети на европейско равнище, за борба с невродегенеративните заболявания, и по-конкретно болестта на Алцхаймер. Държавите-членки развиват своите усилия за провеждане на научноизследователска дейност в тази област. Важно е да се насърчава сътрудничеството между държавите-членки с оглед на гарантиране на засилено координиране по отношение на научноизследователската дейност и технологичното развитие и на избягване на фрагментацията.

Съвместното планиране на научноизследователската дейност е ценен инструмент за намаляване на фрагментацията чрез ангажиране на европейско равнище на държавите-членки, на публичния и на частния сектор. Този инструмент за съвместно планиране ще бъде от жизненоважно значение за бъдещето на Европейското научноизследователско пространство. Изграждането на това пространство лежи в основата на политиката в областта на научните изследвания на Договора от Лисабон.

Имам известни опасения обаче относно прилагането на инструмента за съвместно планиране по отношение на бюрократичната сложност и забавянето на административните процедури. Затова искам да попитам дали има планове за използване на процес, основан на икономия от мащаба, съчетавайки ефективност, опростяване и ускоряване на административните процедури с цел насърчаване на отличните резултати и сътрудничеството на европейско ниво, наложени от важността на този въпрос.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-жо председател, като бивш професионалист в областта на здравеопазването с над 30-годишен стаж се притесних силно от факта, че Парламентът няма да бъде консултиран във връзка с новите предложения на Комисията относно болестта на Алцхаймер. Ние обаче трябва да продължим напред.

Със застаряването на населението в Европа въздействието на болестта на Алцхаймер ще се задълбочава все повече. В световен мащаб броят на случаите на пациенти с това заболяване се предвижда да се увеличи от 35 милиона днес до 107 милиона през 2050 г.

Един от най-тежките аспекти на болестта на Алцхаймер е колко много други хора, освен пациентите, засяга тя. В Ирландия например са регистрирани 50 000 лица, които се грижат за 44 000 болни в страната. Често пъти болестта се означава като семейна поради хроничния стрес от наблюдаването на бавния упадък на любимия човек.

По-нататъшното участие на Европейския парламент в борбата срещу болестта на Алцхаймер не следва да намалява. При всяка нова насока от страна на ЕС следва да се има предвид уникалният глас на Парламента по въпроса и да се подпомагат не само страдащите от болестта на Алцхаймер, но и множеството лица, полагащи грижи за подобряването качеството на живота на тези пациенти.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, очевидно координирането на научните изследвания в тази област е от изключително значение, като тук не става въпрос само за болестта на Алцхаймер, тъй като терминът „невродегенеративни“ покрива много заболявания.

В действителност Парламентът трябва да изиграе важна роля относно начина, по който ще се проведат научните изследвания. Насочвам вниманието към продължаващите обсъждания между Парламента и Съвета по въпроса за хуманното отношение към животните, използвани в научни експерименти. Изразявам загриженост – но и

съм изпълнена с надежди заради докладчика и посоката на разговорите – че ще продължим да даваме разрешение за провеждането на необходимите научни изследвания с животни по начин, който вероятно е съобразен с хуманното отношение към тях в по-голяма степен, отколкото сега. Всичко това е продиктувано от необходимостта от научни изследвания в тази област за осъществяването на действията, за които стана дума, по отношение на профилактиката и лечението на хората – а не се знае дали сред време и ние няма да сме едни от тях – които, за съжаление, може да бъдат засегнати от тези заболявания.

Надявам се да постигнем ранно споразумение на второ четене относно тази много важна директива. Макар и да нямаме значителен принос по отношение на този конкретен въпрос, ще допринесем за текущите научни изследвания.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, въпросът за борбата с това заболяване беше повдигнат – длъжни сме да признаем – по време на френското председателство. Тогава се каза, че ЕС следва да предприеме действия по въпроса. Би било добре, ако следващото председателство се заеме с проблема, като му придаде същото значение. Вече се каза в тази зала, че проблемът засяга милиони хора и техните семейства, които също страдат.

Когато се среща с избирателите си, често чуваме следния въпрос: какво прави ЕС за европейските граждани? За какво сте там? За какво сте отговорни? Какво правите? Именно тези въпроси следва да бъдат предмет на усилията за изграждане на образа на авторитета и значението на Европейския съюз. Това е, от което се нуждаят нашите граждани. Съвместните усилия за борба с такъв вид болести трябва да са приоритет за европейските институции.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, разглеждам проблема за борбата с невродегенеративните заболявания – и особено болестта на Алцхаймер – с изключителна сериозност.

Поради това е много полезно да провеждаме и да постигаме координирани действия между държавите-членки на Европейския съюз в борбата с причините и в справянето с проблема с профилактиката и лечението, както и последствията от тези заболявания за пациентите, за обществото като цяло и за общественото здраве на гражданите на Европейския съюз.

Считам, че приоритетът и главният подход следва да бъдат насочени към областта на профилактиката, а не към тази на лекарствената терапия. Държавите-членки следва да бъдат насърчавани да създават центрове за наблюдение на пациентите и лицата, полагащи грижи за тях, и да осигуряват равно участие на научни лица от държавите-членки в начинанието на Европейския съюз в областта на научните изследвания.

В заключение, създадената в съгласие със Съвета и държавите-членки база данни трябва да бъде публична и държавна собственост в рамките на националните системи, а заключенията трябва да бъдат оповестявани на публичен световен форум. Накрая, от нас зависи контролирането на бюджета за тази цел.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Разбира се, съгласявам се с факта, че е особено важно да насочим вниманието си към научните изследвания, гарантиращи помощ за болните от Алцхаймер, тъй като нашият Европейски съюз обединява 27 държави-членки и не всички от тях са способни в еднаква степен да помагат на тези пациенти. Съществуват различни системи на здравеопазване, различни системи на социални служби и различна степен на подкрепа за семействата на тези пациенти. Ето защо научните изследвания в тази област са от изключително значение и трябва да се съсредоточим и преди всичко да осигурим финансиране, координирана работа и координирани дейности. На второ място, е много важно да разполагаме с финансови средства за осъществяването на научните изследвания и предлагането на реална помощ на страдащите от това заболяване, както и на техните семейства.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-жо председател, ще бъда много кратък. Няколко от изказалите се депутати вече заявиха важноста на проблема. Става дума за заболяване, което засяга много хора, чийто брой нараства. За държавите-членки е дори по-важно да работят заедно, да обединят сили, за да бъдат по-ефективни. В този смисъл пътят, който сме поели, е правилният и си струва усилията.

Жалко е обаче, когато стане въпрос за процедури, че е трудно да накараме Парламента да вземе участие по въпроса. За съжаление, настоящата резолюция беше изготвена в последния момент. Ако обаче накрая постигнем добър резултат, това ще бъде най-важното.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, болестта на Алцхаймер и другите, свързани с деменция заболявания, са ужасни. Мисля, че много от нас, които са виждали близък човек, засегнат от болестта на Алцхаймер, знаят как тя може да разруши здрав допреди това човек и колко

болезнено е за членовете на семейството и другите близки и съм силно убедена, че трябва да инвестираме повече средства в научни изследвания върху тази страшна болест.

Ясно е, че се нуждаем от нови стъпки за по-добро координиране на знанията и научните изследвания в Европа и пилотната инициатива на Комисията има за цел да мобилизира най-добрите научни изследователи, с които разполагаме, да се опитат да разберат, излекуват и предотвратят както болестта на Алцхаймер, така и другите, свързани с деменция заболявания.

В рамките на действащата в момента тройка между Франция, Чехия и Швеция обсъдихме на по-ранен етап значението на включването на болестта на Алцхаймер като съвместен приоритетен въпрос в рамките на дейностите, свързани с общественото здраве. Френското председателство бе домакин на много важна конференция, както каза един от уважаемите колеги, а шведското председателство организира през септември форум относно достойното остаряване, където болестта на Алцхаймер беше една от точките в дневния ред.

Както казах, Съветът възнамерява да приеме заключения по въпроса на 3 декември и, разбира се, ще вземе предвид отлично изработената от вас резолюция, която утре ще подложите на гласуване. Убедена съм, че въпросът за болестта на Алцхаймер ще бъде поставен отново в рамките на програмата за научни изследвания и подобни инициативи в най-близко време, затова искам да ви благодаря, за повдигането на този много важен проблем.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽³⁾, с което се прекратяват разискванията по въпроса, съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления(член 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Приветствам предложението за препоръка на Комисията относно съвместното планиране на научни изследвания в областта на невродегенеративните заболявания. Психическото здраве на населението е от жизненоважно значение за осигуряването на прилично качество на живот. Заболявания от този вид засягат все по-голям брой хора в ЕС. Ето защо е необходимо полагането на усилия за борба с отключващите фактори на тези болести. За да се борим с тези фактори обаче трябва първо да ги идентифицираме с помощта на научни изследвания. Считаю, че пилотният проект за съвместно планиране на научноизследователските дейности предлага категорично предимство с оглед на това, че обединява усилията за финансиране на изследванията, което ще доведе до по-ефективно използване на средствата, определени за научни изследвания тази област. Нещо повече, сътрудничеството въз основа на мрежите, изградени от националните центрове за научни изследвания, както и съвместното използване на изискваната инфраструктура, са много полезни предвид факта, че не всички държави-членки разполагат с необходимия ресурс за провеждане на научни изследвания за собствена сметка, независимо от това, че се сблъскват с голям брой случаи на невродегенеративни заболявания. От първостепенно значение е използването на резултатите от научните изследвания за информиране на населението за начините за укрепване на психичното здраве, което ще спомогне за намаляване на броя на пациентите и поддържане на жизнеспособността на националните системи за обществено здравеопазване.

António Fernando Correia De Campos (S&D), в писмена форма. – (PT) Г-жо председател, госпожи и господа, Съобщението на Комисията до Парламента предлага оптимистичен анализ на очакваните ползи от сътрудничеството в областта на научните изследвания между държавите-членки и координирането, което Комисията може да осъществи в смисъла на Седмата рамкова програма, по отношение на невродегенеративните заболявания като болестта на Алцхаймер. Предложените в Съобщението мерки засягат единствено принципа за по-добро усвояване на наличните средства и програми: Здравната програма, Седмата рамкова програма, Плана за действие на ЕС относно уврежданията, отворения метод на координиране и Статистическата програма. Ще бъде ли достатъчно оптимизираното усвояване на тези средства за постигане на очакваните резултати? Какви механизми за координация предлага Комисията, чието прилагане е било невъзможно преди Съобщението? Каква е добавената стойност на това Съобщение? Какви нови практически мерки обмисля да предприеме Комисията с оглед на стимулиране на сътрудничеството в областта на научните изследвания, в положение, при което вече са налице средства и научни екипи, въпреки тяхната разпръснатост? Придаването

(3) вж. протокола

на по-голяма видимост на проблема и използването на съществуващите инструменти ще бъде ли достатъчно за неговото решаване?

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям Резолюцията, приветстваща предложението за пилотен проект за съвместно планиране на изследователските дейности в областта на невродегенеративните заболявания. Невродегенеративните заболявания като болестите на Алцхаймер и Паркинсон засягат повече от седем милиона граждани на Европейския съюз. Понастоящем не разполагаме със средства за излекуването на невродегенеративните заболявания, а познанията относно профилактиката, лечението и идентифицирането на рисковите фактори са твърде ограничени. В действителност по-голямата част от усилията в областта на научните изследвания върху тези заболявания се пада на държавите-членки, а делът на международно сътрудничество е много нисък, което води до фрагментация и ограничаване на обмена на знания и най-добри практики между държавите-членки. Съвместното планиране може да се окаже изключително ценно за намаляването на фрагментацията на изследователските усилия и да доведе до създаване на критична маса от умения, знания и финансов ресурс. Член 182, параграф 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както е добавен от Договора от Лисабон, който предвижда мерки, необходими за създаването на Европейското научноизследователско пространство, може да предостави по-адекватна правна основа за бъдещо съвместно планиране на инициативите в областта на научните изследвания. Комисията следва да разгледа прилагането на член 182, параграф 5 като правна основа за бъдещи предложения за съвместно планиране на научноизследователски дейности.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-жо председател, болестта на Алцхаймер е състояние на обърканост, което превръща света на болните от него в нещо непознато и губещо. Животът се превръща в едно крайно опасно „сега“, където няма спомени от минало, нито научени уроци за създаване на мост на сигурност към настоящия момент. Нещо повече, тази съдбова човешка трагедия се влошава от факта, че по момента няма лек срещу нея. Болестта включва и страданието на близките на пациентите. Понякога я наричат семейно заболяване, при което близките са жертви на хроничен стрес. Социалното въздействие е огромно и цената му е висока. Със застаряването на населението в Европа невродегенеративните заболявания като болестите на Алцхаймер и Паркинсон се превръщат все повече в проблем на общественото здраве: понастоящем има повече от седем милиона болни, като се очаква броят им през следващото десетилетие да се удвои. Медицинската наука обаче продължава да не разбира напълно причините за това заболяване. Съществуват обнадеждаващи резултати от научни изследвания, но се нуждаем от координирани усилия, ако искаме да постигнем пробив. За да можем да обединим данните от научните изследвания на частни и обществени организации и на държавите-членки и да координираме иновациите, се нуждаем от планиране на равнище на Общността: по този начин остава надеждата за осъществяването в най-скоро време на по-ефективна профилактика, диагностика и лечение на тези заболявания. Убедена съм, че борещите се с невродегенеративните заболявания – пациенти, роднини и лицата, полагащи грижи – ще подкрепят горещо всякакви опити за съвместни усилия за намиране на нови начини за справяне с тези състояния. Именно този вид проекти свидетелстват на нашите граждани за какво изобщо сме се събрали в този Парламент: те оправдават цялостното съществуване на Съюза. Съгласна съм с колегата г-н Reul, че процедурите и компетентността трябва да отстъпят място, когато наистина се върви в правилната посока.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *в писмен вид*. – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, през лятото Комисията прие препоръката на Съвета, призоваваща настоятелно държавите-членки на ЕС да се включат в съвместното планиране на научните изследвания върху невродегенеративните заболявания. Това е важно, ако искаме да усвояваме по-добре ограничените средства за наука. Не трябва да забравяме обаче, че освен от научни изследвания Европа се нуждае и от по-обхватна програма за действие относно деменцията. По-рано тази година Европейският парламент прие писмено изявление, в което Комисията се призовава да разработи план за действие относно болестта на Алцхаймер. В парламентарното изявление се подчерта значението на четири проблема: развитие на научните изследвания, ранна диагностика, подобряване на качеството на живот на пациентите и лицата, полагащи грижи за тях, и статута на сдруженията, занимаващи се с болестта на Алцхаймер. Позволете ми да припомня на всички, че програмата се нуждае от спешно прилагане и Комисията трябва да започне да предприема действията, към които я призовава Парламентът.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма*. – (DE) В условията на застаряващо население броят на случаите на невродегенеративни заболявания като болестта на Алцхаймер или старческа деменция ще продължава да се увеличава. За да сме възможно най-добре подготвени за това, трябва да създадем по-добри структури за научни изследвания и да използваме по-добре наличните съоръжения. Планираният пилотен проект в тази област е идеалната отправна точка за по-добро свързване на сегашните научноизследователски усилия. Профилактиката обаче е също толкова важна, колкото и предоставянето на възможно най-добрите грижи на

засегнатите лица. Държавите-членки трябва да ускорят кампаниите за повишаване на информираността на своите граждани относно активния начин на живот.

19. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост в съответствие с член 150 от Правилника за дейността.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Бих искала да насоча вниманието ви към политическото положение в Румъния и към въздействието, което то оказва върху отношенията на Румъния с институциите на Общността.

През октомври 2009 г. Социалдемократическата партия напусна правителството. Новосформираната опозиция сваля правителството чрез вот на недоверие, отхвърли първото предложение за ново правителство и отказа да участва в преговорите за съставяне на правителство. В резултат на това Румъния не може да изпълни задълженията си спрямо Европейската комисия, Световната банка и Международния валутен фонд във връзка със сключените с тези институции заеми. По тази причина сме в положение, при което някои от поетите ангажменти по отношение на реформите в държавата не могат да бъдат изпълнени навреме.

Политическата нестабилност в Румъния беше предизвикана главно от политическите действия на Социалдемократическата партия. Причините за това са свързани не само с изборите. Целта в средносрочен план е да се попречи на реформите в областта на администрацията, принципите на правовата държава, правосъдието и борбата с корупцията.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) През миналия месец в светлината на прожекторите бяха регионите на Европа. Европейската седмица на регионите и градовете укрепи позицията на регионите като основна част от решението, което представлява европейския отговор на глобалните предизвикателства. Такова беше заключението на председателя Барозу, на г-н Самецки и проведените стотици разисквания, като не бе оставено място за съмнение.

По-конкретно, провеждането на важното заседание на Конференцията на президентите на най-отдалечените региони на Европа, на която за първи път присъстваха членове на Европейския парламент, също представлява важен момент в регионалната политика в подкрепа на европейската интеграция. Глобалните предизвикателства и европейските решения за справяне с тях представляват отлична възможност за нова стратегия за най-отдалечените региони. Тези региони, като например Азорските острови, освен постоянните трудности, за които всички ние сме свикнали да слушаме, предлагат редица перспективи, които ни дават ясни възможности да постигнем напредък и да предоставим на Европа отчетливо предимство в нови области, които са жизненоважни по отношение на начините ни за справяне с глобалните предизвикателства.

Следователно е необходимо председателят на Комисията окончателно да сложи край на превратата, който според неофициален документ на Комисията е бил в етап на подготовка, докато ние, членовете на ЕП и европейските граждани, подкрепяхме ратификацията на Договора от Лисабон и значението му за защита на териториалното сближаване...

(Председателят отнема думата на оратора)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-жо председател, за периода 2007 – 2013 г. по линия на програмата за финансиране „LEADER“ на Ирландия бяха предоставени 465 млн. евро. Точно след две години от петгодишния срок на програмата обаче, са похарчени само 18% от отпуснатите за финансиране на проекти средства, тъй като местните дружества за развитие, които управляват проектите, се оказаха в плен на администрацията и прекомерната бюрокрация.

Съществуват безброй страници с правила, придружени от продължителна процедура за проверки. Част от проблема се състои във възможността тълкуването на безбройните правила да бъде различно в зависимост от лицето, извършващо проверките. Другата част от проблема е, че някои правила, на първо място, са безсмислени. Работещ по проект посочва, че е вложил 50% от времето си да описва това, което е свършил през останалите 50%.

Разбира се, ние се нуждаем от отчетност, но тя достигна етап, при който в момента местните групи се въздържат да кандидатстват за финансиране. Милиони ще останат непохарчени, което би било престъпление, като се има предвид необходимостта нашите икономики да получат бърз старт с наличното финансиране от какъвто и да е вид. В Дъблин се нуждаем от здрав разум и е необходимо да гарантираме, че Европейската комисия ще гарантира, че това ще се случи.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, в речта си пред Парламента президентът Вацлав Хавел изтъкна един от основните принципи на Европейския съюз: солидарността между хората.

Празнуваме 20-та годишнина от падането на Берлинската стена, стената на срама. След 9 ноември 1989 г. си казахме, че човечеството най-накрая ще бъде освободено. Очакваше се демокрацията и правата на човека да се разпрострат по цялата планета, като съборят стените, премахвайки бариерите между народите.

Колко стени обаче бяха издигнати на нашия континент на мястото на една съборена стена?

Издигнатите в Сеута и Мелила стени например с цел да отблъскват бягащите от войните, глада и глобалното затопляне мъже и жени, стените, простиращи се от центровете за задържане, портите на нашите градове до Либийската пустиня, преминавайки през Лампедуза, където дори деца попадат в ареста въз основа на Директивата относно връщането.

Нека да съборим стените на крепостта Европа, нека да построим мостове, а не стени...

(Председателят отнема думата на оратора)

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Двадесет години след падането на Берлинската стена възприемаме някои събития, които се случват по света, с повече чувствителност. Днес в голяма степен сме способни да дадем реалистична оценка за събитията в Русия. По-рано възприемахме всяко събитие в Съветския съюз като идеологически натиск, а сега обсъждаме търговски въпроси при условия на абсолютна свобода на личността. С приближаването на зимата основателно нараства тревогата относно бъдещето на доставките на газ от Русия през Украйна. Анализите на кризата от януари ясно показват колко различно беше положението в западната и източната част на Европа. Те ще доведат до по-внимателен подход при подготовката на кризисни сценарии. Важно е да намерим най-доброто възможно решение за договорните отношения на международно равнище и в същото време да осигури повече информация при ситуации от този вид. Високата цена на техническите мерки също ни задължава да обмислим внимателно дали да ги финансираме с обществени средства или въз основа на европейски директиви. Въпросът е какво количество газ в действителност е необходимо да складираме и как да го финансираме. Важно е по отношение на газа да се прави разлика между истинска криза и делови въпроси и да се определи в каква степен в преговорите следва да се намесват политически представители и каква част следва да се контролира от пазара. Трябва да се предпазим от въвличане в прекомерна бюрократична намеса.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-жо председател, днес Европейската комисия изисква от ирландското правителство драстично съкращаване на бюджета на Ирландия, което включва ограничаване на обществените услуги и стандарта на живот на работещите, вероятно дори и на пенсионерите и безработните.

Все пак Комисията следва да знае, че се договаря тайно с ирландското правителство в рамките на лъжа с преструвката, че парите, дадени за спасяване на банките, не представляват държавна помощ, докато в същото време се налагат ограничения за обществения сектор.

Ирландските работници и обществени активисти обаче се съпротивляват. Десетки хиляди участваха в протестен марш миналия петък; днес хиляди работници участват в протестен марш в Дъблин; а за 24 ноември е планирана стачка на работниците в обществения сектор, за да бъдат спрени тези атаки.

С оглед на сериозността на положението стачката следва понастоящем да се разрасне до 24-часова обща стачка с искане за оставка на това ужасно правителство, което няма мандат за провеждане на тези политики, и за възпиране на политиката на Комисията и на ирландското правителство за ограничаване и унищожаване на жизнения стандарт и услугите за работещите хора.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Г-жо председател, бих искал да обърна внимание на Парламента върху пагубните последици, които Директивата за биоцидите оказва в Обединеното кралство. Тази санкционираща и безсмислена директива забранява употребата на стрихнин, който през последните 70 години беше използван в Обединеното кралство за контролиране на популацията на къртиците. Това продължи до намесата на ЕС. В резултат на това на ловците на къртици се разрешава да използват единствено алуминиев фосфат, който струва двойно повече от стрихнина, и поради това много от тях остават без работа.

Но положението става още по-лошо. Докато стрихнинът убива къртицата най-много за 15 минути, за алуминиевия фосфат са необходими до три дни, което причинява на къртицата бавна и мъчителна смърт.

Тази безумна директива не само води до загуба на работни места в Обединеното кралство, но също така е жестока и нехуманна, като това е допълнително основание да твърдим, че е по-добре Обединеното кралство да не прилага действието ѝ.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Председателят на световната организация „Atra Kadisha“ главният равин David Schmidl ме помоли да бъда, цитирам: „техен говорител в Европейския съюз“, където те биха искали да бъде съставена комисия, която да разглежда всички жалби относно оскверняване на гробищни пространства. Също така Женевският договор следва да бъде актуализиран и подобрен.

Не желая да давам конкретни примери и да отправям обвинения срещу когото и да било, но със собствените си очи видях снимки, на които се виждат еврейски гробища, където пасат коне и добитък. Виждал съм също снимки на надгробни плочи, превърнати в тоалетни, както и стари еврейски катакомби, датиращи отпреди 2000 години, където свещени човешки останки са в окаяно състояние. Останалите гробища са превзети от булдозери с ескаватори, които изравят реликвите.

Това е голяма обида срещу Бога. Холокостът е трагичен белег върху лицето на човечеството и той никога не трябва да се повтаря, дори в по-малък мащаб. Самият аз направих поклонение в Аушвиц с децата си и, повярвайте ми, много добре знам за какво говоря.

Тези хора искат от нас в Европейския парламент да защитаваме всички старини, принадлежащи на всички религии, не само еврейските, но и румънските старини в Европа.

(Председателят отнема думата на оратора)

János Áder (PPE). – (HU) Г-жо председател, нашите скъпи съседи австрийците в продължение на години замърсяват една от най-хубавите унгарски реки – Раба. Преди две седмици по водите на реката можеше да се види дебел половин метър пласт пяна, което ясно доказва твърденията ни. Нашите скъпи съседи обаче, на които не им стига, че замърсяват реката ни, сега искат да замърсят и въздуха чрез инсинератор, който се планира да бъде изграден в Хайлигенкройц. Те искат да изградят инсинератор в Хайлигенкройц на 300 метра от унгарската граница, където може да се изгаря близо десет пъти годишния обем на отпадъците от Бургенланд и всичко това се осъществява с подкрепата на Европейския съюз. Посочената планирана инвестиция нарушава Директива 2008/98/ЕО. Поради това призовавам Европейската комисия да не одобрява каквато и да е помощ на ЕС за изграждането на инсинератора в Хайлигенкройц.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-жо председател, най-голямото предизвикателство пред човечеството по отношение на изменението на климата е как да престанем да отделяме повече въглерод в атмосферата и да започнем да го съхраняваме в почвата.

Като се има предвид, че през следващите 50 години няма да ни е възможно да престанем да отделяме въглеродни газове, увеличаването на съхранението на въглерод в почвата е единствената ни надежда и следва да бъде приоритет на политиките за борба с този проблем. За да постигнем това, е необходимо да увеличим растителната покривка. Като част от тези усилия Китай засади 54 милиона хектара гори, което оказва впечатляващо въздействие върху наличността на питейна вода и селскостопанската производителност. По същия начин в Руанда три програми за засаждане на гори допринесоха за толкова голямо повишение на притока на реки към столицата, че в момента тя може да се захранва само чрез водноелектрическа централа.

В същата насока камарата на представителите на САЩ прие законодателство, според което САЩ ще отпуснат 5 млрд. щатски долара за борба с обезлесяването.

По тези причини приетата от Съвета позиция, която не само че не се обвързва с конкретна сума за финансиране на развиващите се страни, но и не посочва нищо за финансирането в подкрепа на горите по света, е неприемлива при положение, че липсва единна политика или координация на равнище на Европейския съюз относно защитата на изложените на опасност горски екосистеми в Южна Европа.

Независимо от това, се надявам, че преговорите на Европейския съюз в Копенхаген ще подкрепят по-активно общите усилия за прекратяване на обезлесяването и за увеличаване на засаждането на гори.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, разискването ни относно невродегенеративните заболявания ми позволява да поставя въпроса за склерозата и за амиотрофичната латерална склероза (АЛС) и да съобща на Парламента факта, че 1 50 души в Италия започнаха гладна стачка в знак на подкрепа на страдащия от АЛС Салваторе Усала, който престана да се храни в знак на протест срещу безразличието на италианското правителство по отношение на проблемите, срещани от пациентите и членовете на техните семейства, които живеят с тази страшна болест. Кампанията беше подкрепена и от депутати от

италианския парламент, като например Антониета Фарина, както и от нашия колега от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа г-н Rinaldi.

Преди всичко обаче това е борба, която болните от АЛС и техните семейства водят по достоен и спокоен начин всеки ден, като част от трагедията да страдаш от ужасна болест. АЛС засяга млади хора и не съществува лечение на болестта, и все пак италианската държава отделя внимание на всичко, освен на пациентите и техните семейства. Провеждането на научни изследвания представлява предизвикателство за Европа, но от държавите-членки зависи да гарантират на пациентите достойно съществуване.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, от своя страна, бих искала да Ви поставя няколко въпроса относно проблема с ваксините срещу грипа АН1N1.

В момента се иска от членовете на ЕП и техните асистенти да се ваксинират и бих искала да споделя с Вас известни опасения.

На първо място, каква е връзката между опасностите и ползите? За момента ползите са малко, като се има предвид, че този грип не причинява голям брой смъртни случаи, във всички случаи те са много по-малко от сезонния грип.

От друга страна, във връзка с рисковете разполагаме с достатъчно време, за да разгледаме този аспект и бих искала, по-конкретно да разгледам проблема със специфичните добавки. Бих искала да изтъкна нещо доста странно: в Съединените щати беше забранена употребата на сквален в специфичните добавки, но Европейската агенция по лекарствата я разреши, понеже повечето ваксини съдържат сквален.

Второто ми съображение е, че Европейската агенция по лекарствата ни потвърди, че не са извършени клинични изпитвания върху деца и бременни и че няма достъп до екстраполация от прототипа. Следователно считам, че би следвало да се изиска по-голяма хармонизация.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-жо председател, скандалното решение на Европейския съд по правата на човека, което постанови да бъде свален кръст от стена на италианско училище и да бъде изплатено обезщетение в размер на 5000 евро на един от учениците заради предполагаеми морални шети, предизвиква загриженост не само в Италия, но и в други държави от Европейския съюз. Кръстът е символ както на християнската религия, така и на историята и традициите в Европа. Свалянето на кръста от администратори е първа стъпка към културното „харакири“ на Европа.

За съжаление, такъв род прагматизъм е на път да се превърне в последователен план за борба срещу европейските ценности. Нека съвсем основателно да припомним позоваването на християнството в най-важните документи на Европейския съюз. Необходимо е да се върнем към първоначалните идеи и концепциите на бащите основатели на Европейския съюз, които бяха християндемократи. Следователно призовавам председателя на Европейския парламент да организира подходящо разискване, което да приключи с приемане на резолюция относно свободата на религията в Европа и относно основните ценности, на които се гради Европейския съюз.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) В Португалия, и по-конкретно в северната част на страната, икономическата и социална криза се влошава и безработицата продължава да нараства, превръщайки този район в един от най-бедните в Европейския съюз, както сочат неотдавнашни документи на Евростат. Големите дружества продължават да обявяват, че ограничават дейността си и съкращават работни места. Един от най-сериозните примери е случаят на „Qimonda“ във Вила ду Конде, където е в ход процедура по уволнението на 600 работници, в допълнение към близо 1000, които вече бяха уволнени миналата година. Това на практика означава унищожаване на едно от най-големите и най-важни предприятия в стратегическия промишлен сектор за технологично развитие.

Не можем да приемем това положение. Неприемливо е, че нито Европейската комисия, нито Съветът намериха алтернатива на унищожаването на промишлеността за микрочипове и нанотехнологии. Ужасно е, че те остават безразлични пред влошаването на положението с безработицата и увеличаването на страданията в големи райони на Европейския съюз.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, трябваше да говоря за неограничения натиск, който миграцията в ЕС оказва върху Обединеното кралство. Простете ми за това, че ще повдигна въпрос, който неотдавна беше поставен на вниманието ми. В качеството ми на координатор на комисията по регионално развитие и член на ЕП от Уелс с голяма загриженост получих неофициален екземпляр от проект на Съобщение на Европейската комисия, озаглавено „Програма за реформа за глобална Европа: реформиране на бюджета, промяна на Европа“.

Документът предлага основно префокусиране на разходните приоритети на ЕС, като поставя по-голям акцент на, ще парафразирам, глобална Европа и по-малък на селското стопанство и трансферите към по-заможните региони. Това ще окаже огромно въздействие върху британското селско стопанство и програмите, финансирани от структурните фондове в настоящия цикъл. В качеството си на нетен вносител Обединеното кралство ще бъде принудено да се откаже от голяма част от отстъпката си, докато други държави ще се окажат основни бенефициери.

11,8% от средствата, определени за Обединеното кралство в съответствие с политиката на сближаване, се насочват към най-бедните региони на Уелс. Изразявам голяма загриженост, че този неофициален документ може да има последици за преходните плащания в края на действащата програма през 2013 г. Време е народът на Обединеното кралство да свика референдум във връзка с този въпрос, така че те да са хората, които решават съдбата си, а не бюрократите, които никога не е избирал.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Докато тук в Европейския съюз с толкова ентузиазъм празнуваме падането на Берлинската стена и заедно с нея, на комунизма, можем също така да се запитае какво се случи с бившите комунистически лидери. Ще ви кажа. Те са хората, които станаха най-ентузиазирани капиталисти, неолиберали и шампиони на ордена на световното господство. При завръщането си на власт те разрушиха всичко добро, съществувало по времето на комунизма, нека признаем, че имаше някои добри неща – като например сигурността на заетостта и социалната сигурност. За сметка на това те възвърнаха най-омразните аспекти, бруталност и терор.

На 50 годишнината от революцията от 1956 г., която направи възможно падането на Берлинската стена, на хората беше направена мечешка услуга. В момента в Унгария, докато ние говорим в залата и празнуваме падането на комунизма, тези комунистически другари са задържали 16 политически затворници.

Ще празнувам едва тогава, когато политическите затворници бъдат освободени, когато измамените жертви получат справедливост и когато комунистите прекратят кръвопролитията и бъдат изхвърлени в кошчето за боклук на историята.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-жо председател, бих искал да говоря за предложението за реформа на бюджета на Европейския съюз след 2013 г. Вярно ли е, че това предложение цели значително намаляване на регионалните фондове? Осъзнава ли Европейската комисия, че това радикално ще отслаби регионалната и селскостопанска политика на ЕС?

Предложението да се отслабят по-бедните региони в ЕС, за да се финансира борбата срещу изменението на климата трудно може да бъде наречено рационално или логично. То ще засегне по-голямата част от 271 региона на ЕС. Със сигурност е възможно да се помогне на бедните региони в ЕС и същевременно, като се използват добри проекти за справяне с изменението на климата, да се намалят газовите емисии и въведат възобновяеми енергийни източници и модерни технологични решения.

Възнамерява ли Комисията при представянето на предложението за реформа на бюджета да пренебрегне регионалните и местни органи при разпределянето на средствата? По този начин на териториалните органи се отнема правото на глас по въпроси, които са от голямо значение за тях.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Европейският съюз се ангажира да приеме ефективен механизъм за превенция на сексуалната злоупотреба с деца. Минаха осем месеца от разискванията по този изключително важен въпрос на пленарна сесия на Европейския парламент. Следва да приветстваме факта, че оттогава Съветът започна разискване по проект за директива, имаща за цел да подобри законодателството в тази област. Времето обаче не стои на едно място и сега мъчителни събития отново ни напомнят, че закрилата за нашите деца е все още недостатъчна. За съжаление, последиците от такива престъпления са разрушителни и дълготрайни. Сексуалната експлоатация на деца и разпространението на порнографски материали често е трансгранична в същността си и поради това може да бъде ефективно предотвратена единствено в рамките на международно сътрудничество. Трябва да предвидим наказателна отговорност за новите форми на сексуалната експлоатация на деца и сексуална злоупотреба, които не са предвидени в действащото законодателство. Бих искала да привлека вниманието на новия Парламент към този важен въпрос и да призова Съвета да ускори обсъждането на проектопредложенията.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Г-жо председател, удовлетворен съм от напредъка във взаимоотношенията между правителствата на Словения и Хърватия, които осъществиха огромна политическа стъпка напред, и от увеличаването на зрелостта, която и двете правителства демонстрираха. Подписаното от тях арбитражно споразумение относно граничния спор изпраща положителен сигнал и дава отличен пример на другите държави в региона.

Със съжаление отбелязвам обаче, че само няколко дни след подписването на споразумението, министър-председателят на Хърватия подписа също едностранна декларация, която съдържа едностранно тълкуване на наскоро подписаното споразумение. Не би следвало да правим нещо, което да сее съмнения или да разпръсква несигурност, защото не това е начинът за постигане на напредък. Едностранните декларации и едностранните действия никога не са добър избор, нито изпращат правилното послание. Подобни действия не насърчават надеждността, не насърчават необходимото взаимно доверие и пораждат съмнения относно сериозността на намеренията ни и действителността и жизнеността на споразумението. Ако искаме да успеем на този фронт, трябва да положим повече усилия и да укрепим доверието сред самите нас у дома, сред нашите съседи и в целия регион.

Призовавам правителството на Хърватия да се въздържа от нови едностранни действия и призовавам министър-председателя да демонстрира политическа смелост и решителност и да ни помогне да преодолеем безизходицата от миналото.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Бих искал да привлека вниманието ви върху факта, че миналата седмица положението или информацията, че министър-председателят Владимир Путин е поискал от Европейската комисия да погаси задълженията на Украйна към Газпром стана повод за тревога. С оглед на това бих искал да попитам дали е получено подобно искане. Възнамерява ли Европейската комисия да принуди Европейския съюз да изплати тези задължения? Ако отговорът на първите два въпроса е положителен, на какво основание Комисията би предприела тези действия?

Г-жо председател, бих искал също да отбележите, че аз съм единственият член на ЕП, който не използва изцяло времето си за изказване.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Г-жо председател, днес поисках думата, за да ви информирам за доста тревожния факт, който научих по време на посещение във Вашингтон като част от делегацията на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

В рамките на протичащите в момента трансатлантически преговори относно защитата на данни (SWIFT, PNR) Съединените щати разширяват способите на за събиране на данни своята Национална агенция за сигурност, така че да прихващат всяко електронно съобщение в рамките на своята територия, както и всички входящи и изходящи съобщения в страната.

Как могат САЩ да претендират, че спазват правото на личен живот, при положение че изграждат огромна агенция за подслушване и как ние можем просто да стоим отстрани и да позволяваме това да се случи?

Наше задължение е да повишим осведомеността относно тази груба злоупотреба с власт и нарушаването на нашите основни права. Надявам се, че ще се присъедините към мен, като информирате вашите гласоподаватели и гражданите на вашите държави по въпроса чрез изявления и статии в пресата.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-жо председател, през последните два месеца бях репресиран от режима на Лейбъристката партия в Обединеното кралство, включително чрез отнемане на пропуски за камарата на общините, отказ да бъде допуснат в атомната централа в Селафийлд, въпреки позицията ми в подкомисията на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, и отказ на бюрото за консултиране на граждани да ми продаде база-данни, която открито се рекламира за продажба на останалите членове на ЕП.

Г-жо председател, бихте ли се съгласили, че политическата дискриминация е не само противозаконна, но и представлява атака не само срещу мен, но и срещу функционирането на тази институция, и най-важното от всичко, срещу гласоподавателите и целия демократичен процес?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Разследването, проведено от Европейската агенция за безопасност и здраве при работа, предоставя някои тревожни заключения, като посочи, че повсеместната безработица води до отрицателни последици за безопасността и здравето на работниците. Според проучването, в което участват 27 000 респонденти от 27 държави-членки, шест от всеки 10 работници са на мнение, че икономическата криза и повишената безработица са влошили условията им на труд. Седемдесет и пет процента от респондентите заявяват, че влошаването на здравето им се дължи на работата, която вършат. Тази информация съвпада с данните от проучването на Евростат, които сочат, че 27 милиона работници са преживели инциденти или са засегнати от свързани с работата заболявания и че 137 милиона работници ежедневно са изложени на риск. Точно тази седмица отново при друг сериозен трудов инцидент загинаха петима португалски работници в Андора.

Описаното положение изисква бърза реакция от страна на Европейския съюз и на държавите-членки. Тя следва да включва разкриването на работни места при гарантиране на правата на работниците, насърчаване на работата и работниците и налагане на санкции на работодателите, които пренебрегват мерките за превенция и защита на работниците, за да увеличат печалбите си.

Председател. – Настъпи объркване в предоставянето на микрофона. Трябваше да дам думата на г-н Teixeira. Вероятно съм произнесла неправилно името Ви и това предизвика объркване.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Европейската комисия неотдавна внесе проект за Съобщение относно реформата на бюджета, което включва позовавания на политиката на сближаване, които предизвикват тревога и объркване, особено когато става въпрос за най-отдалечените региони.

Разискването на бюджета на Общността трябва да се проведе спешно, но считаме, че финансовата рамка след 2013 г. следва да се основава на солидарност и териториално сближаване, като това е от жизненоважно значение за региони като Мадейра, които са изправени пред постоянни трудности и поради това се нуждаят от постоянна подкрепа.

Намерението да се измести фокуса на политиката на сближаване от настоящия регионален подход към подход, основаващ се на добавената стойност на отделните сектори, е неприемлив. Подобна промяна може да доведе до премахване на Цел 2, която в момента облагодетелства близо две трети от европейските региони.

Неразбираемо е, че Комисията възнамерява да прехвърли предоставянето на средства от регионално към национално или дори европейско равнище, като отхвърли критерия на близостта, който винаги е бил в основата на политиката на сближаване. Неприемливо е за държава-членка с дългогодишно членство в ЕС формулата за изчисляване на предоставените структурни фондове да бъде променлива, като по този начин държавите-членки се разделят на нови и стари, което би обезсмислило член 299, параграф 2 от Договора за ЕО, уреждащ достъпа на най-отдалечените региони до структурните фондове.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Г-жо председател, като член на Европейския парламент от Нормандия, бих искала да обърна внимание на Комисията и Парламента на предложенията за офшорните обекти по Натура 2000, които френското правителство понастоящем представи на европейските органи. Посочените предложения изключват нос Антифер, разположен близо до Етрета, но компенсират това, като разширяват периметъра с 12 морски мили.

Това решение улеснява възможностите на „Poweo“ да инсталира метанов терминал в Антифер и ограничава проекта за изграждане на офшорен вятърен парк във Фекам, въпреки демонстрираната подкрепа за този проект от избраните на местно равнище представители, населението и дори рибарите. За региона беше представено научно и обосновано предложение, което се ползва с подкрепата на местните оператори. В посоченото предложение се предвижда зонирание от шест мили покрай цялото крайбрежие, включително Антифер.

Имам три въпроса: какъв напредък постигна Комисията в разглеждането на предложенията за зонирание? Одобрява ли тя тези предложения, въпреки че противоречат на научните становища и на социалните, икономически и културни дейности на региона? И с приближаването на срещата на върха в Копенхаген, може ли Европа съзнателно да одобри решение, което насърчава използването на газ за сметка на разработването на възобновяеми енергийни източници?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, искам да насоча вниманието ви към положението със здравеопазването в Украйна. Наличните данни сочат, че вече са регистрирани над един милион случая на грип, включително няколко десетки случая на заболявания, причинени от вируса АН1N1. Украйна поиска международна помощ и, по-конкретно, за ваксини, лекарства, дезинфектанти, маски, ръкавици и лабораторно оборудване.

Знаем, че Комисията приведе в действие специален механизъм за център за гражданска помощ, мониторинг и информация, който да координира помощта, предоставена на Украйна от държавите от ЕС. Какво представлява посочената координация? Каква е предоставената помощ? Как работи системата за мониторинг? Мисля, че общественото мнение би искало до получих отговор на тези въпроси.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Г-жо председател, госпожи и господа, изминаха две десетилетия откакто падна Берлинската стена, чиято 20-годишнина отбелязахме, и откакто Желязната завеса беше свалена. Въпреки това има малко неща, с които можем да се похвалим през тези 20 години, тъй като, както видяхме в много държави, освободени от комунизма, все още не сме успели да се освободим окончателно от навиците, наследени от предишната система.

През есента на 2006 г. полицията изцяло пренебрегна правото на свободно събиране по улиците на Будапеща, както и правото на справедлив съдебен процес. Пострадалите все още напразно търсят справедливост и възможност да упражнят правата си. През март тази година в Будапеща призивите за оставка на министър-председателя отново бяха посрещнати с арести и нечовешко, унижително отношение. Дори днес в Европейския съюз може да се случи на хората да не се разрешава да използват собствения си език на рожденото си място – като в Словакия например – или да упражняват предоставените им демократични права, ако историята им е наложила съдбата да бъдат малцинство. Вземете за пример и Румъния, където се подготвят да издигнат статуя на бивш генерал, издал заповед да се стреля срещу участниците в демонстрации.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Настоящата икономическа криза води до несигурност на заетостта. Икономическите трудности принуждават работниците да приемат, понякога на сяло, предложения за работа, които заобикалят трудовото законодателство и контрола от страна на правоприлагащите органи и правителството. За съжаление, в Европейския съюз вече сме свидетели на редица случаи на трудова експлоатация, които често представляват истинско робство било на европейски граждани или на граждани на държави извън Европейския съюз. Нещо повече, наблюдаваме необикновено висок брой на смъртни случаи сред работниците-мигранти, включително много от моите сънародници, много португалски граждани, дори когато са законно наети. Посочените инциденти са се случили на работното място и по-конкретно в сектора на гражданското строителство.

Следователно настояваме и призоваваме Европейския съюз и неговите структури, както и всички държави-членки, да сътрудничат енергично и ефективно за предотвратяването на подобни ситуации.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да отправя знак за тревога относно ниското равнище на планиране и изплащане на средства по линия на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския социален фонд (ЕФС) и Кохезионния фонд.

Все още сме много далеч от планирането на половината от наличните средства. По отношение на плащанията, едва 9,62% от 347 млрд. евро, предназначени за регионалната политика са изплатени на ръководителите на проекти. Всички държави са засегнати, някои дори повече от други. Испания, Люксембург и Швеция трябва да положат максимални усилия, за да достигнат държавите, които заемат водещи позиции по отношение на плащането на европейски средства, като например балтийските държави, Ирландия и Словения.

Регионалната политика на Европейския съюз е една от най-полезните политики за нашите съграждани. В действителност тя гарантира икономическо, социално и териториално сближаване чрез съвместно финансиране на практически и много често ключови проекти.

По тази причина призовавам за включването на управляващите органи на местно равнище. В същото време считам, че в период на икономическа криза е от решаващо значение европейските правила да бъдат адаптирани, така че да отговорят на основните проблеми.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, днес празнуваме 20-та годишнина от демократичните промени в Централна и Източна Европа. Състои се много навременна и достойна церемония, в която участваха г-н Хавел и г-н Buzek, а в Европейския парламент са организирани изложби. Така трябва да бъде, но европейските институции не следва да се ограничават в организирането на подобни събития само веднъж за период от много години.

Тези събития следва да присъстват в нашата история, истината за тези промени следва да намери място сред образователните ни дейности и това трябва да стане по инициатива на европейските институции. Нуждаем се от учебник за общата ни история от този период, който би показал как Европа се е обединила, така че децата в нашите училища да получат достъп до тази истина и до това познание.

От друга страна, могат да се посочат много примери за безполезно похарчени пари. Британската организация „Open Europe“ посочва, че са били похарчени 7 млн. евро за финансиране на блог за пътуествие с магарета из Нидерландия. Време е да харчим парите за Европа по-ефективно.

Председател. – Госпожи и господа, опасявам се, че на този етап трябва да приключим едноминутните изказвания в съответствие с член 150 от Правилника за дейността. Съгласно член 150 не можем да провеждаме този вид разискване повече от 30 минути. Изказванията вече продължиха почти 40 минути, защото, за съжаление, много оратори не спазваха времевото ограничение от една минута.

Опитах се да дам предимство на тези, които нямаха възможност да се изкажат в нито едно от последните две разисквания и се надявам, че според вас постигнахме справедлив баланс. Имаме още четири разисквания тази вечер и, както знаете, заседанието трябва да бъде закрито най-късно в полунощ.

20. Списък на третите страни, чиито граждани подлежат на или са освободени от изискване за виза за преминаване на външните граници на държавите-членки (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0042/2009) на Tanja Fajon, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (COM(2009)0366 – C7-0112/2009 – 2009/0104(CNS)).

Tanja Fajon, докладчик. – (SL) Г-жо председател, госпожи и господа, г-н Баро, и всички присъстващи тук днес, Европейският парламент категорично подкрепя премахването на визовия режим за всички държави от Западните Балкани. Това е и основната идея, която ни ръководи по време на подготовката на доклада. Искам да изкажа моите благодарности към докладчиците в сянка и членовете на ЕП, тъй като без тяхната подкрепа нямаше да мога да постигна този резултат. Също така искам да благодаря на Съвета и Комисията за техните усилия, които ще поставят здрави основи за бъдещото сътрудничество в тази област, особено след подписването на Договора от Лисабон, тъй като това ще позволи на Парламента да приеме всички необходими мерки по отношение на процедурата на съвместно вземане на решение.

Гражданите от Западните Балкани твърде дълго са изолирани от визовия режим. Днес те имат по-малко права по отношение на свободното пътуване, отколкото по времето на бивша Югославия. Това, което младежите от държавите от Западните Балкани знаят днес за Европа или Америка, е научено от телевизията и интернет. Аз съм от Словения и си спомням, че всъщност словенското председателство поде инициативата за либерализирането на визовия режим в началото на 2008 г. — пет години след подписването на Солунския дневен ред, който гарантира недвусмислена европейска перспектива за населението на Западните Балкани.

С радост приветствам предложението на Комисията за премахването на изискването за виза за Македония, Сърбия и Черна гора. Поздравявам Словения за инициативата, която получи категорична подкрепа от държавите-членки и позволява на гражданите на тези държави да пътуват свободно в страните от Шенгенската зона след 19 декември. Първи януари 2010 г. ще наложи трудности в логистичен план, тъй като почивните дни около Коледа и Нова година са времето, когато много граждани от въпросните държави искат да пътуват, за да се видят със своите близки, живеещи в държавите-членки.

Премахването на визите ще има огромен принос към процесите на регионално сътрудничество и преодоляването на етническото разделение. Освен това ще подпомогне изграждането на културни, социални, икономически и политически мостове.

Госпожи и господа, премахването на визите в трите държави, които споменах, е много позитивен ход в правилната посока. Все пак трябва да отбележа, че на държавите, които бяха пропуснати в рамковото споразумение за премахване на визите, трябва да бъде позволено да се присъединят възможно най-скоро или веднага щом са готови. Естествено говоря за Босна и Херцеговина и Албания. Не можем да позволим те да стават все по-изолирани във време, когато съседите им се радват на възможността да пътуват неограничено в Европейския съюз.

Разбира се, те трябва да бъдат подготвени за премахването на визите, като не става дума да занижим критериите си. Това, което искаме да направим, е да изпратим ясно послание на гражданите на Босна и Херцеговина и Албания. Очакваме ви — трябва да подканите вашите правителства да изпълнят своята част от сделката. Ние, от своя страна, ще направим всичко необходимо, което е по силите ни, за да няма закъснение от страна на Европейския съюз при взимането на решение. Мога спокойно да кажа, че този подход се радва на широката подкрепа на две комисии — комисията по външни работи и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи — главната комисия, в която участвам.

Ще добавя също така, че след гласуването утре, ще поискам думата, за да направя специално политическо изявление, общо изявление на Парламента и Съвета, което категорично подкрепя премахването на изискването за виза за всички държави от Западните Балкани. В това изявление, което ще бъде подложено на отделно гласуване утре, заедно ще изкажем приветствие по повод 19 декември — датата, на която изискването за виза ще бъде премахнато за Македония, Сърбия и Черна гора. Също така ще призовем Европейската комисия да подготви възможно най-скоро предложение за премахване на изискването за виза за Босна и Херцеговина и Албания, щом като те изпълнят съответните критерии. Ние, от своя страна, поемаме задължението да се заемем с предложението по реда на бързото производство. Искам да поставим точна дата за премахването на изискванията за виза за Босна и Херцеговина и Албания, въпреки че съзнавам специфичното естество на

процедурата. Надявам се, че лятото на 2010 г. ще докаже, че е реалистичен срок за премахването на изискването за виза за двете държави.

В заключение, не бива да забравяме и Косово, ако не искаме да се превърне в тъмно петно на картата...

(Председателят отнема думата на оратора)

Позволете ми да довърша: Европейският съюз носи политическата отговорност да завърши процеса на либерализиране на визовия режим и утре очаквам широката подкрепа на Парламента по този въпрос.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-жо председател, жалко е, че шведското председателство не може да бъде представявано тук тази вечер в лицето на министъра, както силно желае.

Разбирам, че председателството на Съвета не беше поканено и беше уведомено, че присъствието му не е необходимо. Искам да припомня на Парламента, че именно шведското председателство задвижи и подкрепяше от самото начало процеса на либерализиране на визовия режим за Западните Балкани.

Сега трябва — и знам, че колегата ми, докладчикът Tanja Fajon, ще се съгласи с мен — да получим възможност да изкажем благодарност на председателството на Съвета, тъй като на него дължим съвместната декларация на Парламента и Съвета, подкрепена от Комисията, която е единствена по рода си в историята на тази институция.

Желая да получа обяснение, макар и не веднага, за причината, поради която председателството на Съвета не можа да присъства и освен това искам да се впише в протокола, че министърът не присъства, защото не е поканен.

Председател. – Уведомиха ме, че председателството на Съвета е поканено, но са възникнали проблеми с неговия график и затова присъствието му е възпрепятствано. Въпреки това обаче ще проуча въпроса.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, искам да отговоря на въпроса, поставен от г-жа Corazza Bildt, и да заявя, че шведското председателство действително прояви голяма активност в процеса, който, както г-жа Fajon току що умело разясни, ни позволява да предложим на редица граждани от засегнатите държави-членки и най-вече на младите хора възможността да бъдат съпричастни и по-обвързани с една Европа, която в повечето случаи не познават добре.

Факт е, че настоящото предложение представлява исторически момент в развитието на европейската визова политика за кратък престой в рамките на отношенията ни с държавите от Западните Балкани. Освен това Комисията приветства приемането на настоящото съвместно законодателно предложение на Европейския парламент и Съвета. Всички съзнаваме деликатното естество на въпроса и огромното му политическо въздействие, което се отразява на всички граждани от засегнатите страни.

Разбирам позицията на Парламента. В тази връзка искам да потвърдя категоричната отговорност на Комисията пряко да следи за изпълнението на критериите, заложили в пътните карти, от всички засегнати държави. Бившата югославска република Македония получи положителна оценка, така че диалогът с тази държава приключи. През октомври Сърбия и Черна гора бяха домакини на мисии, водени от Комисията, съвместно с експерти от държавите-членки, където беше потвърдено, че отговарят на всички критерии, посочени в съответните пътни карти.

Ще следваме същите методи относно Албания и Босна и Херцеговина. Въпреки значителния напредък, извършен през последните няколко месеца, Босна и Албания все още не са завършили необходимите реформи, посочени в пътните карти, за да оправдаят освобождаването си от изискването за виза. Все пак, както току що споменахте г-жо Fajon, за тях е окуражаващо да чуят, че съседите им вече са освободени от изискването за виза, и мога да потвърдя пред вас, че лично ще положя всички усилия в моите правомощия, за да гарантирам, че Албания и Босна и Херцеговина могат да бъдат освободени от изискването за виза в най-кратък срок, както желаете.

Приканвам Парламента, който при влизането в сила на Договора от Лисабон ще бъде съзаконодателен орган по отношение на визите, да даде своята подкрепа на метода на структурния диалог относно либерализирането на визите. Този метод е следван от Комисията, тъй като всеки друг подход би причинил объркване без действителна промяна на визовия режим и би породил лъжливи надежди и забавяне на резултата от положените усилия от страна на въпросните държави относно въвеждане на реформите, заложили в пътните карти.

На този етап Албания и Босна остават в приложение I към регламента, докато потвърдим отговорността на Европейския съюз да подпомогне двете държави при спазването на критериите в своите пътни карти и така да бъдат освободени от изискването за виза в съответствие с действащите процедури.

В тази връзка, г-жо Фајон, Комисията подкрепя текста на съвместната политическа декларация, утвърждаваща голямата отговорност на Съюза за прилагане в най-кратък срок на втория етап на процеса на либерализиране на визовия режим за гражданите на Албания и Босна.

Имате тази подкрепа, г-жо председател. Вярвам, че това е много важен момент, който демонстрира степента на внимание, с което Европа се отнася към исканията и очакванията на Балканските държави.

Sarah Ludford, докладчик по становището на комисията по външни работи. – (EN) Г-жо председател, запълнението, подкрепено в доклада Фајон и подкрепено от предложената съвместна декларация на Съвета и Парламента, е с далновиден характер. Отнася се до това да се даде право на безвизово пътуване за всички хора от Западните Балкани. Това не е просто ход, основаващ се на великодушие и човеколюбие, а на практичност и проникателност, тъй като на преден план ще бъде сигурността в най-широкия смисъл на думата. Свободните хора, които не са ограничавани да пътуват, са склонни да се поддадат на мирни решения и са по-рядко жертва на интровертен национализъм, който е заплаха за сигурността.

Кой от нас не е бил развълнуван от образите на екраните пред Парламента и всички чествания през изтеклата седмица по случай 20-годишнината от падането на Берлинската стена? Докато тези пречки не бъдат сравнени с Берлинската стена, все още ще представляват проблем за свободното общуване и широките хоризонти, насърчаващи разбирателството и търпимостта. Настояваме за цялостен подход, който да включва справедлив резултат до 15-годишнината от Споразумението от Дейтън.

Искам да поздравя и да благодаря на докладчика, г-жа Фајон, за усилената работа и за това, че тя не пропусна нито един оттенък в сложната проблематика по време на разискванията през последните два месеца.

Благодаря и на Съвета и особено на шведското председателство за работата им при постигането на споразумение по настоящата декларация, което потвърждава категоричната цел за либерализиране на визовия режим на всички граждани на Западните Балкани в най-кратък срок. Надяваме се това да се случи през 2010 г., тъй като липсата на разумно сходство по отношение на датите за постигане на свободно пътуване ще породи разногласия и нестабилност.

В доклада Фајон поехме също така отговорността да работим за улесняване издаването на визи и либерализиране на пътната карта на визовия режим за Косово, както в останалите страни от Западните Балкани.

Искам да добавя и надеждата, че правителството на Обединеното кралство — което не участва в настоящото решение за Шенгенската зона в ЕС, тъй като не представлява член — скоро ще последва същия път. Винаги се чувствам малко раздвоена в работата си по въпросите, свързани с проекти за Шенген, тъй като съм член на британския парламент, но очевидно това ще има положителен ефект, както за Европейския съюз, така и за региона на Западните Балкани, ако Великобритания ги последва възможно най-скоро.

Искам да завърша с благодарност към докладчика г-жа Фајон.

Anna Maria Corazza Bildt, от името на групата PPE. – (EN) Г-жо председател, групата PPE е решена да ускори либерализирането на визовия режим за всички държави от Западните Балкани до юли 2010 г. Приветстваме и подкрепяме предложението за либерализирането на визовия режим в Бившата югославска република Македония, Черна гора и Сърбия до Коледа тази година.

Разбираме доводите на гражданите на Албания и Босна и Херцеговина — младо поколение, което е заключено, изоставено и се чувства затворено. Обръщаме се към тях с думите: „На ваша страна сме; готови сме щом вие бъдете готови“. Жалко е, че бавното задвижване на процеса от страна на органите в Албания и Босна и Херцеговина ги пренебрегва. Отговорността за всяко забавяне остава тяхна. Призоваваме ги да изпълнят показателите възможно най-скоро. Знаем, че Комисията подпомага този процес.

За съжаление, трябва да кажа, че съм опечалена от факта, че на групата PPE бяха необходими три месеца за преговори, за да убедим левията в Парламента да действа съгласно договорите. Толкова ли е сложно това? Най-накрая и тя разбра, че Европейският парламент не стои над закона.

С цялото ми уважение към отличилите се колеги, налага се да оповестя несъиздателно отношение. Няма лесен начин; не разполагаме с волшебна пръчица. Тук сме не да трупаме точки, а за да постигнем резултати за

гражданите от Балканите. Нека бъде ясна — всеки смесен междинен статут с временен характер нито ускорява процеса, нито притиска Комисията и Съвета. Това определено не изразява категорична политическа позиция.

Искам да завърша с това, че преживях обсадата и бомбардировките на Сараево, продължили година и половина. Искам да кажа на приятелите ми там, че съм решена да помогна.

(Председателят отнема думата на оратора)

Claude Moraes, от името на групата S&D. – (EN) Г-жо председател, до 2008 г. и словенското председателство не бе постигнат достатъчен напредък относно това, което уважаемият член на Комисията уместно нарече исторически ход към либерализирането на визовия режим за Западните Балкани.

Както г-жа Ludford доста ясно каза, съществуват значителни практически съображения по отношение на причината, поради която това е важно за нас и не представлява просто ответна мярка. Затова, от името на групата на социалистите и демократите, искам да благодаря на докладчика, г-жа Faïon, за усърдната ѝ работа относно приближаването на Европейския съюз към крайната цел за премахването на визовия режим за всички държави от Западните Балкани. Това бе постигнато с помощта на докладчиците в сянка, Комисията и Съвета и заслужава да се отчете.

Предельно ясно е, че за мнозина либерализирането на визовия режим е значителна привилегия за двете страни. Освен това обаче трябва целият Парламент да ни подкрепи по въпроса за пътната карта и да гарантира провеждането на основни реформи във въпросните държави, за да имаме уверението за действителното поносимо либерализиране на визовия режим.

Задачата на нашия докладчик беше да постигне напредък по отношение на либерализирането на визовия режим и своевременно да призове Парламента на своя страна. Тя постигна това чрез декларация, която предложи за обсъждане със Съвета. Декларацията цели либерализирането на визовия режим в Македония, Сърбия и Черна гора и ускоряване на либерализирането на визовия режим за Албания и Босна и Херцеговина, както и постигането на споразумение по деликатния въпрос за Косово.

Поради всичко това моята група подкрепя настоящия доклад и се надява, че ще спечели широка подкрепа в Парламента.

Ulrike Lunacek, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-жо председател, първо искам да се присъединя към предишното изказване, изразявайки искрените си благодарности както към докладчиците, г-жа Faïon и г-жа Ludford, от името на комисията по външни работи и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, така и към докладчиците в сянка. Успяхме да представим предложение, което изисква от Комисията и Съвета да предложат общ пакет за всички граждани от Западните Балкани без изключение. Силно се надявам — и в това отношение се обръщам към члена на Комисията Баро — че сте в състояние да убедите Съвета, че целта на либерализирането на визовия режим трябва да се отнася и за Косово. Така диалогът ще започне и либерализирането на визовия режим ще бъде постигнато и за Босна и Албания не по-късно от средата на следващата година. Предпочитам да е по-скоро.

Искам да изясня нещо. Разбира се, става дума за изпълняване на изискванията, но разбрах, че не всички от тях са били приложени в Сърбия. Желая да знам какво мислите по този въпрос. Важно е всички изисквания да бъдат изпълнени. Искам да благодаря на всички ангажирани, като се надявам, че всички граждани...

(Председателят отнема думата на оратора)

Doris Pack (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, преди двайсет години, моите сънародници от Източна Германия получиха свободата да пътуват. Няколко години по-късно Слободан Милошевич своеволно застраши и впоследствие отне на сърбите свободата да пътуват, а след това и на всички останали държави в региона. Колко често след 2000 г. чрез декларации или обществени разисквания ние в Парламента сме се борили за свободно пътуване — безвизово пътуване — за държавите от Югоизточна Европа. Съзнаваме, че Европейският съюз не може да постигне това сам, тъй като националните правителства трябва да дадат своето съгласие. Трябва да се преборим със страховете сред нашето население. Престъпниците са навсякъде и те не се нуждаят от визи. Преодоляват границите и без тях. Ето защо това не е нещо, за което трябва да се тревожим.

Става дума за младото поколение, което с помощта на безвизовия режим на пътуване ще може най-сетне да пътува където пожелае. Ето защо сме много доволни, че гражданите на Македония, Черна гора и Сърбия отново ще могат да пътуват свободно. Колко хубаво. Остава сянката на тъгата, че Албания, Босна и Херцеговина и Косово все още не могат да се присъединят към тях, но през декември очакваме Комисията да признае

големия напредък на Албания и да вземе предвид и положителния напредък, постигнат от Босна и Херцеговина. За съжаление, в Босна и Херцеговина има политици, които не се интересуват особено от интересите на гражданите, доколкото са сигурни, че самите те имат право на безвизово пътуване. Ето защо смятам, че трябва да гарантираме, че това е възможно до следващото лято. Надявам се, че г-н Баро ще ни помогне в това отношение. Въпреки това обаче не трябва да забравяме Косово. Косово не бива да остава последното тъмно петно. Задължени сме да подпомогнем Косово да отговори на показателите. Това не може да стане без нашата помощ. Безвизовото пътуване е значителен хуманитарен акт. Доволна съм, че всички заедно застанахме зад инициативата, за да може тя да бъде осъществена. Благодаря ви за тази възможност, г-н Баро.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Европа и Европейският съюз възникват като мирен проект и сега преминават през най-дългия мирен период в своята история. Ето защо съзнаваме голямото значение на интеграцията. Сега, за да се справим, трябва да приложим принципа на интеграцията в Западните Балкани.

Съвсем скоро Западните Балкани преминаха през крайно травматичен период на война, причинил огромно страдание на значителен брой хора. Необходим е напредък в процеса на европейската интеграция с оглед на преодоляването на това събитие. В тази връзка безвизовото пътуване е важна стъпка. Няколко души споменаха възможността, която ще има младото поколение, за установяването на преки контакти и придобиването на непосредствен опит, както и възможността за заздравяването на демократичните сили. Тук не става въпрос единствено за изпращането на послание за доверие и безвизово пътуване. Европа може да има и полза от приближаването на Западните Балкани към Европейския съюз от гледна точка на политиката за сигурност и икономиката. Въпреки това обаче е важно да не пораждаме нови разделения в региона, а да гарантираме участието на всяка държава в схемата за безвизово пътуване в най-близки срокове.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Утре Европейският парламент ще гласува отмяната на изискването за виза за кратък престой за балканските държави. Не всички държави, за които е установена пътна карта, отговарят на необходимите условия, за да получат привилегиите от 1 януари.

За голямо съжаление в една от държавите, Босна и Херцеговина, предложението на Комисията допуска не равнопоставеност между различните слоеве на населението: от една страна, притежателите на хърватски и сръбски паспорти могат да се възползват от безвизовото пътуване в Европа, а от друга — босненските мюсюлмани, които не притежават такива паспорти. Това разделение е смущаващо предвид близкото минало на тази държава.

Утре Европейският парламент може да отправи знак към Албания и Босна и Херцеговина. Критериите са критерии и изискванията трябва да бъдат изпълнени с оглед постигането на отмяна на визовия режим. Щом показателите бъдат изпълнени все пак, отмяната на визовия режим трябва да се осъществи в най-кратък срок.

Установихме, че е свършена голяма част от работата относно изпълнението на показателите, и призоваваме Комисията да подпомогне Босна и Херцеговина и Албания да отговорят на всички изисквания в най-близко време.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) За гражданите от Западните Балкани отмяната на изискването за виза за пътуване в Европейския съюз не е само технически въпрос, но има и изключителен политически заряд и значимост. Днес в Парламента с основание честваме 20-годишнината от падането на Берлинската стена и краха на социалистическия режим. Въпреки това обаче Скопие, Подгорица и Белград по време на коледните и новогодишните празници най-сетне ще отпразнуват падането на визовата стена, която ги разделяше от нас в Европейския съюз в течение на почти 12 години.

За период от почти 20 години по-голямата част от населението на бивша Югославия няма възможността да пътува свободно в Европа, с което бяха свикнали преди, когато бяха още граждани на разпадналата се днес социалистическа федерация. Започваме да ставаме свидетели на грозните последици на такава изолация, която трае вече цяло поколение и е крайно време да сложим край на това.

Към гражданите на Македония, Черна гора и Сърбия трябва да се присъединят гражданите на Босна и Херцеговина, Албания и Косово възможно най-рано през 2010 г. Това ще позволи на новите поколения в тези държави най-сетне да видят и опознаят света извън техните граници, да установят връзки с други европейци, да допринесат за развитието на европейските ценности в родината си и да съдействат за пълноправното членство на своята нация в нашата обща европейска история — Европейския съюз.

Като докладчик в Парламента за Македония, в близките дни получих голям брой телефонни обаждания от граждани от различни балкански държави. Искам категорично да ги уверя, че безвизовото пътуване в ЕС не

означава, че те вече са членове на Европейския съюз. Свободното пътуване в ЕС представлява стъпка към пълноправното членство в ЕС.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Искам да приветствам настоящия доклад и да поздравя докладчиците, както и докладчиците в сянка. Освен това искам да кажа, че доколкото виждам, на 20-годишнината от падането на Берлинската стена, осигуряването на преминаване на границите за държавите от Западните Балкани става част от събитията, започнали преди 20 години и представлява своеобразно рухване на нова стена.

Ето защо настоящото предложение трябва да бъде приветствано. Въпреки това обаче не бива да забравяме, че въпросът за осигуряване на безвизово пътуване е само отчасти с технически характер — същевременно това е много ясно политическо решение. По тази причина е от съществена важност. Освен това подкрепям приемането на съвместната декларация, тъй като това показва, че европейските институции осъзнават отговорността, свързана с решението. Тази отговорност е равностойна и на действие. Преди всичко действие от страна на съответните държави, които все още не са отговорили на условията за безвизово пътуване с оглед изпълняването на изискванията в най-кратки срокове, да не говорим за действията на Европейската комисия, без чиято помощ процесът не би имал развитие.

Axel Voss (PPE). – (DE) Г-жо председател, считам, че сме на верния път по отношение на балканските държави. Напреднахме в процеса на улесняване издаването на визи и това ще подпомогне осигуряването на стабилност, въпреки че е и знак, че оценяваме положените усилия в това отношение. Също така обаче смятам, че е добре за нас да поддържаме ясен набор от правила и изисквания, свързани с правилата, които да бъдат спазвани. Във връзка с това особено искам да благодаря на г-жа Corazza Bildt за положените от нея усилия.

Според мен, всичко друго би било изцяло решение на Брюксел, в което яснотата в системата ще бъде пренебрегната и ще липсва честност към засегнатите граждани от балканските държави, както липсва и към нашите съграждани. Политическите сигнали не бива да бъдат поставяни в бележки под линия или в разни приложения към дадена европейска директива или регламент — те трябва да бъдат внимателно формулирани.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, доволна съм, че гражданите на държавите от Западните Балкани ще могат да се движат свободно в Европейския съюз. Това ще улесни личните контакти, ще разшири възможностите за работа и ще създаде условия за жителите на региона да опознаят по-добре Европейския съюз.

Не можем обаче да допуснем източните ни съседи да бъдат изолирани. Не можем да ги лишим от възможността, която предоставяме на други европейски държави. Трябва да установим и за тях ясни критерии и план за действие за по-ефективно либерализиране на визите. Не бива да забравяме, че цената на една виза е значителен разход за жителите на тези държави, както и че процедурите за издаване на визи отнемат значително време, което ограничава възможностите за развитие на редица форми на сътрудничество.

Не бива да забравяме и това, че през 2012 г. Европейското първенство по футбол ще се проведе в Полша и Украйна, така че възможността за свобода на движението ще бъде от особена важност.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Аз също искам да наблегна на важността на свободното пътуване като основно право на човека, и потвърждавам това, че голям брой граждани на държави от Западните Балкани ще се радват на това право. Очевидно приветствам това.

В същото време обаче, искам да изразя възмущението си относно факта, че в настоящия доклад не се споменава никоя държава, включена в „Източното партньорство“. Смятам, че трябваше да се включи Молдова, дори и символично. Говорим за Молдова, държава, извършила значителен напредък в политически план. Смятам, че най-непоклонимата стена в Европа е на източната граница между Румъния и Молдова. Смятам, че трябва да покажем своето неодобрение относно този факт.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, благодаря на всички изказали се, които показаха широка подкрепа на процеса на отмяна на визите в три водещи балкански държави. Вие бяхте пределно ясни за това, че към свободата на движение има очевиден стремеж. Както каза г-н Moraes, това е ползотворно и за двете страни — и за Европа, и за балканските държави.

В същото време, изразявайки своята благодарност на всички оратори и особено на докладчика, г-жа Fajon, искам само да кажа, г-жо председател, че тъй като част от решенията бяха по-скоро взети по отношение на Бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия, ние предлагаме непрекъснато съдействие на Албания, която посетих лично, както и на Босна и Херцеговина, именно за да ги подпомогнем в постигането на напредък и ще продължим да правим това.

Смятам, че своевременното приемане на настоящата резолюция е добър знак за начина, по който ще можем да продължим по-бързо към другите държави, и по-специално Босна и Херцеговина, Албания и, разбира се, да не забравяме Косово.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Tanja Fajon, докладчик. – (EN) Г-н председател, още веднъж благодаря на всички, които дадоха своя принос и доказаха, че Европейският съюз категорично подкрепя либерализирането на визовия режим във всички държави от Западните Балкани.

Съжалявам, че шведският министър не присъства, тъй като сътрудничеството ни беше много добро. Приветствам Комисията за поетата отговорност да направи всичко възможно за ускоряването на процеса за Албания, Босна и Херцеговина. Надявам се, че и двете държави ще въведат безвизов режим възможно най-скоро след като отговорят на критериите, може би следващото лято.

Искам да кажа, че приканих всички да се включат в този процес и съм напълно наясно с това, което предписват договорите. Но това е политически парламент и всички ние вършим сериозна политическа работа, доколкото можем.

Още веднъж приветствам отмяната на визите за Македония, Сърбия и Черна гора на 19 декември и наистина вярвам, че Албания и Босна и Херцеговина ще ги последват в най-скоро време. Тук става дума за съдбата на младото поколение. Наша е политическата отговорност за приключването на процеса на либерализиране на визовия режим и също така трябва да намерим решение и за всички граждани на Косово.

Благодаря ви много за сътрудничеството.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 11,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Kinga Gál (PPE), в писмена форма. – (HU) Г-н председател, г-н член на Комисията, нека започна с поздравления към докладчика и докладчика в сянка за съставеното приемливо споразумение по този въпрос. Осигуряването на безвизово пътуване е само отчасти технически въпрос. Освен това въпросът е определено от политическо естество. Безвизовото пътуване се основава на взаимно доверие и отговорности. Ето защо аз също подкрепям приемането на съвместната декларация към доклада, тъй като това показва, че европейските институции са разбрали своята отговорност.

Отговорност означава и действие и най-вече от страна на съответните държави, които все още не са отговорили на условията за безвизово пътуване. Те трябва да направят всичко възможно, за да отговорят на критериите в най-кратко време. Това предполага и действие от страна на Европейската комисия, без ефективната помощ на която настоящият процес ще претърпи забавяне, което не е в наш интерес. Това се отнася и за Албания, Босна и Херцеговина и Косово.

Като член на ЕП от Унгария, още веднъж искам да спомена, че благодарение на безвизовото пътуване в Сърбия се установява по-лесна връзка между унгарците, живеещи във Войводина в Сърбия и в родината им, да не говорим за Европа. Гражданите, които живеят от двете страни на тези граници, говорят един и същ език, а поддържането на близки семейни и културни връзки е невъзможно, от своя страна са неспособни да опишат значимостта на преминаване на границите без каквито и да било пречки или виза. Днес отбелязваме 20-годишнината от падането на Берлинската стена и премахването на бодливата тел. Осигуряването на преминаването на границите за държавите от Западните Балкани става част от поредица събития, започнали преди 20 години и представлява рухване на една нова стена

21. Средносрочна финансова подкрепа за платежния баланс на държавите-членки и социалните критерии за допустимост (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпрос, изискващ устен отговор, зададен от Tatjana Ždanoka и Jean Lambert, от името на групата Verts/ALE, Alejandro Cercas, от името на групата S&D, Marian Harkin и Elizabeth Lynne, от името на групата ALDE, към Комисията относно средносрочната финансова

подкрепа за платежния баланс на държавите-членки и социалните критерии за допустимост (О-0102/2009 - В7-0215/2009).

Tatjana Ždanoka, автор. – (EN) Г-н председател, аз съм от Латвия — страна, жестоко засегната от финансовата криза. Без финансова помощ отвън Латвия би могла да банкрутира. Ние получихме такава помощ от ЕС и МВФ. Въпреки това, съгласно предварителните условия, латвийското правителство трябваше да намали бюджетните разходи. Съответно то намали пенсиите с 10%, а тези на работещите пенсионери със 70%, намали семейните помощи и помощите за майчинство за работещи родители с 10%, намали и прага на необлагаемите лични доходи.

Подходът, както виждате, беше егалитарен. Независимо от това дали пенсията е 100 евро или 1 000 евро тя беше намалена с 10%. Комисията одобри съкращенията, направени по такъв възмутителен начин и подписа меморандум за споразумение с Латвия. От самото начало беше ясно, че такива повсеместни съкращения ще засегнат най-уязвимите слоеве в обществото. Не е ли запозната Комисията с Европейската година на борба срещу бедността?

Латвия не е единствената страна в Съюза, изпаднала в подобно положение. Унгария и Румъния също получиха заеми от Общността. В бъдеще и други държави ще бъдат принудени да кандидатстват за такива помощи. Ето защо приемането на антисоциални мерки е прецедент, който в бъдеще трябва да се избягва.

Г-н член на Комисията, Вие, разбира се, може да кажете, че само дават парите, а отговорност за социалната политика носят правителствата на държавите-членки, но социалните права по закон са свързани с институциите на Европейския съюз. Това означава, че всичко, което правят институциите, трябва да бъде съобразено със социалните права. В противен случай твърденията, че ЕС държи на високо ниво на социална защита, ще предизвикват само иронична усмивка.

Elizabeth Lynne, автор. – (EN) Г-н председател, не става дума да казваме на държавите-членки за какво те трябва или не трябва да харчат парите си. Всяка страна има свои собствени неотложни приоритети за излизане от финансовите затруднения.

Но когато държавите-членки наистина получат помощта от Европейския съюз при такива условия, те трябва да бъдат насърчавани да я изразходват по начин, който зачита принципите на Съюза — с други думи да не пренебрегват необходимостта от социална защита и социално включване.

Финансовата криза засегна тежко хората в целия Европейски съюз, затова съществуването на фонда е нещо много добро. Милиони загубиха работата си. Много от тези, които станаха безработни в държавите-членки, са най-уязвими и имат най-малки шансове бързо да си намерят работа. Ето защо е важно системите за социална защита в тези държави-членки да не бъдат пренебрегвани.

Във въпроса, изискващ устен отговор, специално попитахме дали държавите-членки се задължават да включат в докладите, които предават на Комисията, оценка на социалното въздействие. Ще бъде доволна, ако ме уведомите за това.

Важно е, че отправяме правилно послание към държавите-членки, които получават европейско финансиране чрез средносрочната финансова подкрепа. Лично аз считам, че трябва да стане ясно, че Комисията трябва да предвиди начин за подпомагане на най-уязвимите слоеве преди да бъде постигнато споразумение за по-нататъшна подкрепа.

Зная, че когато държавите-членки имат финансови затруднения не винаги е лесно да изпълняват социалните си задължения, оттам и този въпрос, изискващ устен отговор. Много е важно да се помни, че финансовата криза има също и човешко лице и че това лице много често е на пренебрегнатите вече в обществото.

Alejandro Cercas, автор. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, преди да зададем въпроса внимателно прочетох предишните въпроси и становището на Парламента по тях. Факт е, а не мнение, че на 24 април тази година Парламентът прие законодателна резолюция за изменение на Регламент (ЕО) № 332/2002, който, съгласно член 100 от Договора, управлява тези финансови инструменти.

Г-н член на Комисията, в тази резолюция Парламентът подкрепи помощта за специфичните държавни финансови проблеми в държавите-членки, които са най-засегнати от финансовата криза. Той изрази пълната си солидарност преди всичко към тези държави, които скоро се присъединиха към ЕС, но в същото време, г-н член на Комисията, Парламентът ясно показва, че тази помощ се отпуска при определени условия и посочи четири критерия, които са цели на Общността.

Това са: първо, публичните разходи трябва да бъдат качествени, парите не трябва да се прахосват; второ, трябва да се спазват системите за социално осигуряване и устойчивия растеж; трето, политиката на пълна заетост и добро качество не трябва да бъде прекратявана; четвърто, трябва да се води борба с изменението на климата. Обективно погледнато, ако посочените цели са добри за нас, с тях би трябвало да са съгласни и в тези страни.

Изминаха няколко месеца и ние получихме доста сведения от неправителствени организации, синдикати и граждани за една от четирите държави, които получиха значителни суми за подпомагане на публичните финанси: 6,5 милиарда евро, 3,1 милиарда, 2,2 милиарда и 5 милиарда. Те ни представиха картина, каквато току-що обрисоваха моите колеги: съкращаване на средствата за образование с 40%; намаляване на пенсионните програми с 10%; намаляване на субсидиите за болни наполовина и т.н.

Г-н член на Комисията, при това положение Парламентът иска най-малкото нашето мълчание да не бъде тълкувано — както се тълкува — като че ли ние сме тези, които налагат въпросните мерки; най-малкото ние не трябва да бъдем замесени в тълкуване, според което Европа атакува най-нуждаещите се групи от населението. Г-н член на Комисията, по възможност трябва да избегнем ситуация, в която най-слабите са тези, които плащат за регулирането.

Хоакин Алмуня, член на Комисията. — (ES) Г-н председател, госпожи и господа, проблемите в Латвия, Унгария и Румъния, трите държави в Европейския съюз, които в момента получават заеми в подкрепа на платежния баланс, са проблеми, които не са създадени от Парламента, нито от Европейската комисия или пък от Европейския съюз. Тези проблеми са резултат от икономическата криза, но те са утежнени от лошото управление и неправилните политики на политическите лидери в тези страни. Казвам това, защото има страни в същия като на Латвия регион на Европейския съюз, в същия като на Унгария регион на Европейския съюз и в същия като на Румъния регион на Европейския съюз, които нямат подобни проблеми и които се справят добре с кризата с подкрепата от европейски бюджети чрез структурните фондове и Кохезионния фонд, със защитата, дадена им от членството в Европейския съюз и бъдещото членство в еврозоната, но без да е необходимо да искат средства за подкрепа на платежния баланс.

Защо тези три страни трябваше да искат подкрепа? Защо трябваше да им отпуснем заем? Това не е грешка на Комисията или на Парламента, или на Европейския съюз като цяло. Това се дължи на лошото управление в тези страни.

Как им помагаме? Като им отпускаме заем; но никой не дава заеми без условия. Нито Парламентът, нито Съветът са ни упълномощили да даваме заеми без условия. Ние отпускаме заеми при определени условия, поставяме на тези страни някои условия, които са тежки, защото положението в тях е изключително трудно. Но им казваме: „не съкращавайте разходите, за да може да съфинансирате Структурния и Кохезионния фонд; не предприемайте ретроградни мерки; не правете съкращения, които вредят на най-слабите“. Понякога успяваме, но понякога, за съжаление, не успяваме, защото нещата не са в нашите ръце, а в техните.

Ето защо споделям вашите притеснения и не само ги споделям, но също така от името на всички вас ще запозная въпросните правителства с тях при отпускането на средствата в името на Европейския съюз: заем в размер на 3,1 милиарда евро за Латвия и също така много големи суми за Румъния и Унгария.

Но моля ви, отбележете, че никой не отпуска заеми без условия и аз не съм упълномощен нито от ваше име, нито от името на държавите-членки да постъпя така. За добро или лошо не можем да вземаме решения, отговорността за които е на правителствата и парламентите на тези страни.

Това, което правим, е, първо, да напомняме на правителствата и парламентите на въпросните страни, че са отговорни за излизането на техните страни от кризата, която не е чак толкова сериозна за другите страни; и второ, че има мерки, които не могат да бъдат взети. Ние не сме подготвени да даваме пари като бъдат взети мерки извън пределите на строго необходимото, които да уредят публичните финанси и да поставят тези страни в позиция в бъдеще да се справят, без да е необходимо да искат заеми от Европейския съюз.

Jean-Paul Gauzès, от името на групата PPE. — (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, считам, че току-що с коментара си г-н Алмуня отговори на зададения въпрос.

Европейският съюз не дава достъп до фондовете без условия. Тези условия вече бяха посочени: качество на публичните разходи, цели за устойчиво развитие, политика на заетост, борба с промените в климата. Разбира се, необходимо е също така колкото е възможно по-скоро да се компенсират дефицитите на предишните администрации, така че страните, на които помагаме, да могат да достигнат нужното ниво.

Все пак считам, че по време на криза като тази, в която сме сега, не бива да прекаляваме с условията. Трябва да се доверим на правителствата на държавите-членки, които приемат помощта от Европа, за да изпълнят

неизбежните условия и да отхвърлят тези, както каза членът на Комисията, които могат да бъдат ретроградни или да действат с обратен знак.

Разходите за социални нужди, разбира се, са важни, те трябва да бъдат запазени, но и тук трябва да се доверим на държавите-членки да приемат мерките, които са необходими за справяне с положението, и да пренебрегнат някои по-дребни, които и без друго няма да са ефективни.

Начинът, по който държавите-членки са използвали европейската помощ, ще може да бъде оценен, едва когато се отпусне някаква нова помощ. Най-вероятно тогава ще можем да направим изводи за това кои мерки са били неподходящи, особено в социалната сфера.

Pervenche Berès, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, много ясно припомнихте, че когато на 24 април, както изтъкна моят колега г-н Cercas, одобрихме, узаконихме и ратифицирахме увеличаването на финансовата подкрепа за платежния баланс, направихме това при две условия: първо, тази помощ да се получава съгласно определени условия, особено що се отнася до социалната помощ; и второ, да има прозрачност, така че Парламентът да е наясно за условията, при които се сключват споразуменията с въпросните държави-членки. Ето защо считам, че днешното разискване е навременно, полезно и демократично, разискване, което трябва да даде доказателства за ефективни действия.

Ние сме в абсолютно критична ситуация, от която Европейският съюз е обезпокоен. Ясно се вижда, че тази криза подронва самите основи на солидарността между държавите-членки и особено на солидарността към определени държави-членки. Новините, идващи от Румъния, само влошават ситуацията. Там ние сме в много трудна позиция, резултат от политическата неопределеност, причина за която в частност е и кризата.

Все пак, не искам да повтаряме грешките от миналото, особено тези, които свързахме с МВФ, който преди десетина години използваше формули, които в крайна сметка влошаваха нещата. Освен това абсолютно не съм съгласна с моя колега г-н Gauzès, който ни препоръчва да не се съобразяваме с дребните пречки, а да чакаме следващата молба, за да проучим качествено ли е изразходвана помощта. Не — условията трябва да бъдат посочени, точно когато се дава помощта и аз имам чувството, че Европа е заплатила достатъчно, като в редица области не е проучила условията за отпускане на помощ и си е затваряла очите.

Днес не можем да приемем в рамките на Европейския съюз най-уязвимите да плащат за политиката на регулиране. Не считам, че това е случай, за който трябва да обвиняваме Комисията заради лошото управление на латвийската политика. Никой в този Парламент нямаше предвид това, г-н член на Комисията, това просто беше пътят, който искаме да следваме.

Обаче не можем да позволим най-уязвимите да плащат заради бюджетните задължения на Европейския съюз и заради солидарността ни към Латвия, защото не считаме, че това е начинът за възстановяване на солидарността и баланса на латвийската икономика.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, социалната защита в ЕС и процеса на социално включване са ядрото, което ще осигури достигането на стратегическата цел на ЕС за продължителен икономически растеж, повече и по-добри работни места и по-голямо социално сближаване.

По време на икономическа криза се увеличава рискът от обедняване и социална изолация на много граждани, най-вече на тези, маргинализирани по отношение на обществото, на тези, които остават безработни, и на тези, които разчитат на различни системи за социална защита, действащи в отделните държави-членки.

С този въпрос питаме Комисията дали не се опитва да превърне процеса на социална закрила и социално включване в основна тенденция при осигуряването на средносрочна финансова подкрепа за платежния баланс на държавите-членки съгласно Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета.

Винаги съм прецизна по отношение налагането на твърде много условия и прекаления бюрократизъм към получателите на помощта, а в държавите-членки това са малките и средните предприятия и частни лица. Обаче, когато налагането съдейства за реализирането на такъв основен принцип на ЕС, какъвто е социалното включване, тогава то наистина е важно. Не можем да се стремим към процес на социално включване и да произвеждаме все повече и повече документи, описващи как да го постигнем, ако в същото време не гарантираме, че този процес е главна тенденция в нашите инициативи.

Членът на Комисията казва, че към заемите сме прикрепили сурови условия, но аз не разбрах за кого точно са тези условия и, нещо повече, дали включват социални критерии за допустимост.

Независимо от обстоятелствата, при които се изразходват фондовете на ЕС, не можем да си измием ръцете и да чакаме най-доброто. Бяхме помолени да се доверим на държавите-членки. Доверието е хубаво нещо, но то винаги трябва да се спечели, а ако има проблеми за разрешаване, считам, че те трябва да бъдат обсъдени.

Patrick Le Hyaric, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес повечето икономисти казват, че до голяма степен кризата се дължи на превръщането на богатството, създадено от труда с главна буква, в печалба. Освен това се знае, че в страни, които поддържат в добро състояние системата за социално осигуряване и обществените услуги, хората понасят сравнително по-лесно последиците от кризата.

Обаче проблемът, който стои пред нас тази вечер, е фактически за същността на условията, които прикрепват към предоставяната европейска помощ или помощта от Международния валутен фонд на хората. Тази помощ не може повече да поставя условия как да бъдат прилагани планове за структурни преустройства като намалява социалните разходи, разходите за обучение и като приватизира публичните сектори в това число социалните услуги от общ характер. Днес този подход вече е неефективен и това трябва да се признае. Той само ще влоши кризата, безработицата и бедността.

Ето защо според нас трябва напълно да променим критериите за тези условия и да приемем, че европейските публични средства, както и средствата на МВФ, могат да бъдат обвързани с условия, могат да бъдат обединени с нова система на асигниране и ще бъдат давани в съответствие с нови критерии, насочени към и поощряващи ново разпределение на богатството, така че да се увеличават заплатите, пенсиите и средствата за минималните социални потребности, както и да се поддържа високо ниво на социална защита, гарантирана работа за всички. В крайна сметка това е социален прогрес, който върви ръка за ръка с икономическата ефективност, а не обратното.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-н председател, г-н член на Комисията, Европейската комисия показва ясно и съгласувано разбиране на държавите-членки, които по време на кризата се сблъскаха с финансови затруднения. Стабилни, строги системи за социално подпомагане не могат да се поддържат, ако държавите-членки нямат силни икономики. Моите колеги предлагат да се ограничат условията за предоставяне на финансова подкрепа, но аз считам, че по принцип това е нежелателно. Вместо това трябва сериозно да разгледаме възможността за разширяване на условията, при които може да бъде получена финансова подкрепа, като бъде позволено тя да се използва не само за укрепване на държавните бюджети и на финансовите системи, а и за развитието на икономиката.

Необходимо е инвестиране в икономиката, за да се гарантира стабилна система за социално подпомагане в дългосрочен план. Използването на ресурсите за финансова помощ — това ще е най-добрият път за оказване на подкрепа възможно най-бързо на държавите-членки, които изпитват финансови затруднения. Възстановяването на държавите от кризата и тяхната по-нататъшна стабилизация са тясно свързани с политиката на Европейския съюз по отношение на тези държави. Единствено съгласувани и ефективни действия ще доведат до резултати в целия Европейски съюз. Финансовата помощ не е и не може да бъде единственият начин, по който европейските държави могат взаимно да се подкрепят. Трябва да се намерят комплексни решения, които ще способстват за икономическото развитие на всички държави-членки на Европейския съюз.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Страните, за които говорим в случая, са новите държави-членки на Европейския съюз, които след промените в режима трябваше да се грижат за хората, които загубиха от промяната. След икономическото реструктуриране на свободния пазар въпросните страни стават по-конкурентноспособни, изграждат икономики с уравновесени структури. Хората в тях тогава имаха най-малките резервни фондове. Това означава, че за тях е трудно да връщат вътрешните заеми поради високия, базиращ се на валутата коефициент на дълга. Поради икономически проблеми, развиващи се едностранно, безработицата нараства, а разходите за социални нужди намаляват.

Можем да видим нестабилността, особено политическата нестабилност, развиваща се в резултат от социалното напрежение. В много страни се забелязва увеличаване на подкрепата на екстремистките виждания, а популизмът жъне успехи. Считам, че когато оценяваме ситуацията, трябва да вземем предвид всички тези фактори и да помислим от какви други мерки се нуждаем по отношение на европейската солидарност и всичко, което се гради върху нея.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, въпросът, който разискваме тази вечер, е бил в дневния ред на Европейския парламент много пъти. Добре е известно, че при отпускането на помощи Комисията се ръководи от условията на Международния валутен фонд. Това вече беше казано няколко пъти.

На този фон Европейският парламент периодично поставя пред Комисията въпроси. През ноември 2008 г. призова Комисията да представи анализ на резултатите от поведението на банките, които по това време бяха прехвърлили активите си от тези държави-членки, които наскоро се бяха присъединили към ЕС. На 24 април тази година Европейският парламент повтори запитването. Освен това той поиска да се въведат декларации относно намеренията между Комисията и държавите-членки, които получават помощ, в които условията за помощта са изложени подробно. Доколкото знам, до този момент няма отговор на тези запитвания.

И така, първият ми въпрос е следният: правилно ли е запитванията все още да нямат отговор? Ако е така, вторият ми въпрос е: защо все още не е отговорено на запитванията? И третият ми въпрос е: кога можем да очакваме отговор на запитванията?

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Като представител на Румъния, държава, която получи от Европейската комисия финансова подкрепа за платежния си баланс, искам да благодаря на Европейската комисия за бързината, с която тя отпусна финансовата подкрепа за платежния баланс, без която икономическите и социалните проблеми в Румъния щяха да бъдат още по-тежки.

Със сигурност страните, които получиха финансова подкрепа, имат много социални проблеми. Можем да разискваме какъв тип социални условия могат да бъдат включени в споразуменията за подобна финансова подкрепа. Ако представим проблема по този начин, не трябва да забравяме, че в тези страни съществуват системи за застраховане и социална помощ, допринесли за неустойчивостта, което наложи отпускане на финансова подкрепа за платежния баланс. Ето защо след като обсъждаме социалните критерии за допустимост, трябва да разискваме и реформите, които е необходимо да бъдат направени в тези социални сектори, главно пенсионната схема, така че да достигнем средна и дългосрочна финансова стабилност, която ще помогне за радикалното решаване на проблемите в тези страни.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, неотдавна — през юни, когато представи заетостта — Международната организация на труда заяви, че след кризата светът ще изглежда по друг начин.

Боя се, че това не се случва. Това, което би трябвало да имаме след кризата е по-устойчива икономика с достойни условия за работа, с качествени обществени услуги и добра глобализация, стремяща се към осъществяване Целите на хилядолетието за развитие. Но не получаваме това. Получаваме ограничения от страна на банките и финансистите от Европа и от целия свят, които просто се опитват да запазят привилегиите си.

В същото време, докато Комисията ратифицира влягането на милиарди евро за спасяването на ирландските банки, в Ирландия правителството планира да унищожи местното развитие, да унищожи програмите за развитие на общността, подкрепяни от Европейския съюз. Опитват се да унищожат образователната ни система.

Днес стартирахме доклада на Европейската фондация за подобряване условията на живот и труд, озаглавен „Преструктуриране в период на рецесия“. Искам да цитирам само два реда от него, които гласят, че би било идеално да се уверим, че мерките, насочени към непосредствените проблеми, причинени от рецесията, са поставени редом с дългосрочните цели. Със сигурност Комисията би трябвало да настоява всички държави-членки поне да се стремят към това.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) По време на икономическа криза, когато всички ние чувстваме нейните болезнени последици, много страни решиха да се обърнат към различни финансови институции с молба за финансова подкрепа. Обаче струва си да се запитаме, каква част от тези съвсем не малки суми е достигнала до най-засегнатите от кризата, до тези, които в тази трудна ситуация имат най-голяма нужда.

Всеки ден хиляди хора в Европа губят източника на личните си и семейни средства за препитание. Когато кандидатстват за финансова подкрепа, правителствата на държавите-членки отчитат ли по някакъв начин социалния фактор? Това е съмнително, като се виждат влошаващите се условия на живот на много хора и нарастващата безработица в много европейски страни. Ето защо искам да отправя призив да не оставаме безразлични към нуждите на обикновените хора, които, както винаги, преживяват най-тежко отрицателните последици от грешките на правителствата.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) По време на кризисни ситуации става особено важно прилагането на принципа за икономическо и социално сближаване. Той изисква не само значително увеличаване на бюджета на Общността, но също така открито поделение на риска, както и други политики, отделящи първостепенно внимание на закрилата и социалното приобщаване, на създаването на работни места с права за всички, достъп до цялостни и качествени обществени услуги, така че да се гарантират основните права на всички граждани.

Ето защо средствата на Общността и всички предложени икономически и финансови мерки трябва да бъдат съпътствани от оценка за тяхното социално въздействие с цел да се избегне усилването на неравенството и бедността. Надяваме се, г-н член на Комисията, че след разискването Европейската комисия ще има предложения по този въпрос.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, интересно е — ако не и малко тягостно — да се чуе обсъждането и разискването тази вечер, особено когато Европейският съюз действа с най-добри намерения, като се опитва да помогне на страните, изпитващи затруднения.

Нашата собствена страна, Ирландия, в известна степен спечели, в частност средствата за глобализация, които скоро ще бъдат получени, са пример за това. В същото време човек се чуди защо, след като парите са на разположение на въпросните страни, се говори за жестоки условия, а не за лошо управление. Може да се предположи, че жестоките условия трябва да ни предпазят от лошо управление, а ако има такова, то да бъде коригирано.

Може ли Комисията да гарантира, че тези средства няма да бъдат преустановени или изтеглени или че няма да бъдат въведени никакви глоби? Защото не е приемливо, когато нещо е дадено — както колегата г-жа Harkin каза — на доверие, това доверие да не бъде върнато.

Второ, и последно, никога няма да бъдем в ситуацията, за която говори Proinsias De Rossa, в която да има по-голяма обществена пост-депресия, отколкото има сега.

Хоакин Алмуния, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, първо искам да кажа, че съм напълно съгласен с условията, одобрени от Европейския парламент. Точно това прави Комисията: като отпуска пари на трите държави-членки им дава възможност да подкрепят платежния баланс. Това, което прави Комисията, е да вземе пари, предоставени от пазарите, и да ги предостави, като ги подчини на същите условия (тези условия са много по-благоприятни за въпросните страни от условията, които те биха получили, ако отидат директно на пазара), както и да установи условия, които да гарантират, че парите ще бъдат върнати. Имаме предвид и четирите условия, които отбелязахте и които бяха приети от Парламента. Напълно сме съгласни с тях.

Когато обаче се използват средствата за подкрепа на платежния баланс, не бива да се слага знак за равенство — а от това, което чух, ми се струва, че в някои изказвания се опитвахте да правите точно това — между използване на бюджетни ресурси (структурни фондове, Кохезионния фонд, друг тип програми, помощи) и заем, за да се решат финансовите проблеми в страната.

Проблемът на Латвия, същият, който имаха Унгария и Румъния, е в това, че трябва да поиска средства за подкрепа на платежния баланс, защото не може да се обърне към пазара и да заеме средства с цел да финансира финансовите му изисквания. Това е проблемът. Не говорим за програма за специфична дейност или за някои точно определени програми; говорим за страни, които имат финансови затруднения. Разбира се, отчасти това се случва заради кризата, но и като резултат от лошо управление в миналото. Тук проблемът е много по-голям, отколкото в други страни, в които, обективно погледнато, условията са същите.

Моля ви, не обвинявайте Комисията или Европейския парламент, или Министерския съвет за лошото управление от страна на някои правителства в определени държави-членки. Това не е наша отговорност; нашата отговорност е в това да се опитаме да помогнем за решаването на един финансов проблем. Отчасти този финансов проблем е платежният баланс, който има отношение към задлъжнялостта на частния сектор, който трябва да рефинансира определени суми или да върне някои дългове и не е в състояние да се самофинансира, за да осъществи тези трансакции и, отчасти, от време на време, това е потребност на публичния сектор.

Когато публичният сектор има нужда от финансиране на публичния му дълг, има по-голяма възможност да се поставят определени условия, и ние ги поставяме, вярвайте ми. Онзи ден, тук в Брюксел, аз все още се опитвах да убедя един представител от латвийското правителство да направи мерките, които ще бъдат включени в бюджета за 2010 г., по-напредничави. Обаче, моля ви, не искайте от Комисията да прилага данъчна реформа, каквато тази страна не желае да прилага; за добро или лошо — и вие знаете това така добре, както и аз — нямаме такава възможност.

Каква алтернатива имаме тогава като представители на европейските граждани? Да оставим страната да изпадне в неплатежоспособност? Да не изпълнява външните си ангажменти били те публични или частни дългове? Да принудим страната заради тези финансови проблеми да обезцени валутата си с 25 или 30%, което веднага ще направи семействата, предприятията и публичния сектор по-бедни с дългове в чужда валута? Сигурен съм, че не искате това, нито пък аз го искам. Това са условията, при които работим.

Споделям всички ваши анализи: на г-н De Rossa, г-н Cercas, г-жа Berès, на всички вас; разбира се, че ги споделям. Обаче в момента ситуацията в страни като Латвия и Румъния е по-сложна. Моля ви, поставете се на мястото на някой, който трябва да действа от ваше име и да реши дали да даде на страната или не това, което тя не може да получи на пазара, както повечето държави-членки или както повечето индустриални страни могат. Ситуацията е такава. Ето какво се опитваме да решим, докато се запознаваме с четирите условия, които посочихте и които аз подкрепям.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Глобалната финансова криза се отрази силно върху движението на хора по света. На този фон е необходима по-голяма политическа и социална интеграция, по-силна и по-обединена Европа. Европейският съюз трябва да гарантира защитата на всички основни права на своята територия, в противен случай не може да проповядва политика, която самият той не осъществява. Ето защо подкрепям една нова представа за солидарността в Европейския съюз, която може да гарантира минималните социални права за всеки европейски гражданин. Например минимални стандарти се изискват в областта на здравеопазването, образованието, държавните пенсии и помощите, които трябва да бъдат гарантирани на европейско ниво. Считаю, че е жизнено важно тези минимални стандарти да бъдат установени, тъй като те допринасят за по-голямо еднообразие на условията на труда, което има регулиращ ефект върху движението на предприятията и работната ръка. Очевидно е, че финансовата подкрепа на ЕС не може, от една страна, да бъде предоставена на политики, които са изключително задължение на държавите-членки, нито, от друга, може да постави условия на тези политики. Това обаче не означава, че не е необходима по-добра политическа и социална координация. Напротив, тази интеграция е жизнено важна.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), в писмена форма. – (RO) Финансовата криза задължи някои държави-членки да поискат подкрепа от ЕС (Регламент № 332/2002(1) на Съвета от 18 февруари 2002 г.) и от международната общност (Международния валутен фонд). Тази подкрепа трябва да бъде насочена към създаването както на съответни условия за социална защита и социално приобщаване, така и на структура, способстваща за икономическото развитие и създаването на нови работни места. В периода между март 2008 г. и май 2009 г. процентът на безработицата в ЕС-27 достигна 8,9%, като броят на безработните нарасна от 5,4 до 21,5 милиона. Загубването на работата е основната грижа на европейските граждани. Европейският съюз и неговите държави-членки трябва да са в състояние да запазят съществуващите работни места и да създадат нови. Това може да бъде постигнато чрез ефективни инвестиции в селското стопанство, образованието и здравеопазването, както и в транспорта и енергийната инфраструктура. Когато европейски гражданин — той или тя — загуби работата си, това означава, че едно европейско семейство остава с по-нисък доход и съответно понижава качеството си на живот. Всяко създадено работно място означава семейство с приличен начин на живот и образование с добро качество за по-младото поколение. Успехът на европейския модел се измерва с качеството на живот на 500 милиона граждани на Европа.

22. Политическата ситуация в Хондурас с оглед изборите на 29 ноември 2009 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно политическата ситуация в Хондурас с оглед на изборите на 29 ноември 2009 г.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, днес сме тук, за да обсъдим последните важни събития относно развитието на политическата криза в Хондурас.

Четири месеца след отстраняването на президента Селая политическата криза в Хондурас, за съжаление, остава неразрешена, въпреки споразумението, подписано на 30 октомври от комисиите, представляващи президента и закононото правителство.

Прилагането на така нареченото споразумение от Сан Хосе, което следва да осигури необходимите рамки и условия за възстановяване на демокрацията и конституционния ред в Хондурас, е в застой след отхвърлянето на националното правителство, назначено на 5 ноември от президента Селая. Освен това Конгресът все още не е взел решение относно неговото връщане на власт, което от своя страна застрашава признаването на легитимността на общите избори на 29 ноември — основна предпоставка за излизане от кризата.

Ето защо, съвместно с председателството, призовахме всички страни да въведат в най-кратки срокове клаузите на споразумението като предпоставка за балансирането на нашите взаимоотношения, включително нашето сътрудничество за развитие.

Европейската комисия досега изцяло подкрепя усилията за посредничество и подпомагане от страна на президента на Коста Рика, Оскар Ариас, Организацията на американските държави (ОАД) и мерките, предприети от международната общност, за да упражнят натиск върху страните с оглед намирането на мирно решение. Посланикът на председателството на ЕС бе повикан отново за консултации, а всички останали посланици от ЕС също напуснаха страната. Бюджетната подкрепа, както и сътрудничеството за развитие — с изключение на сътрудничеството с гражданското общество и това с хуманитарна насоченост — са преустановени. Освен това предвидената мисия за наблюдение на изборите за общите избори на 29 ноември беше отменена.

Смятаме, че кризата е твърде сериозна, тъй като представлява крачка назад в демократичен план не само за Хондурас и останалата част от Централна Америка, но и за цяла Латинска Америка.

Днес искам да повторя, че Комисията ще съдейства за нормализирането на политическата ситуация в Хондурас, като за тази цел е необходимо страните да спазват настоящото споразумение. Въпреки че, поради ограниченото време, не е възможно да изпратим мисия за наблюдение на изборите, Комисията все пак изпрати двама експерти по изборите, командировани в делегацията на Европейската общност, на 9 ноември за петседмичен период със задача да докладват за аспектите на изборния процес и да дадат оценка на възможните действия след изборите. Ако политическата обстановка позволява ангажимент за по-голяма активност в подкрепа на изборителния процес, Комисията предвижда финансова подкрепа за изборителния трибунал чрез договор с Програмата за развитие на ООН (ПРООН). Също така Комисията е готова да осигури финансова подкрепа на ОАД, ако се спазят условията за наблюдение на изборите.

Продължаваме да следим ситуацията и да подкрепяме всички усилия, за да подпомогнем възобновяването на демокрацията в Хондурас.

Alojz Peterle, *от името на групата PPE*. – (SL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като член на специалната делегация на Европейската народна партия преди около месец имах възможността изцяло да се запозная с политическата ситуация в Хондурас. Нашата делегация първо имаше среща с г-н Ариас, президент на Коста Рика и международно признат преговарящ в настоящата криза, който ни представи споразумението от Сан Хосе.

В Хондурас се срещнахме с президента Мичелети, отстранения президент Селая, министъра на външните работи, съдии от върховния съд, върховния изборителен трибунал, председателя на националния конгрес, общественния прокурор, както и с четирима кандидати за президент и други важни фигури. И двете страни приветстваха нашата мисия и изразиха готовността си да пристъпят към преговори.

Независимо от различните тълкувания на събитията от края на юни тази година трябва да изтъкна факта, че след отстраняването на президента Селая, което бе подкрепено с решение на върховния съд, не настъпи нарастване на насилието. В проведените разговори подчертахме важността от политически диалог в духа на предложението на президента Ариас. Впоследствие наистина имаше вътрешен диалог, но, за съжаление, без окончателен резултат. Въпреки това обаче все още считам, че трябва да продължим да насърчаваме постигането на политическо споразумение в тази държава.

В разговорите ни с основните политически фигури научихме, че изборите на 29 ноември не са последица от политическа промяна, а тъкмо обратното — предизвикани са малко преди това чрез автономно решение на върховния изборителен трибунал, когато президентът Селая беше все още на власт. След събитията през юни нямаше нови желаещи да се кандидатира за президент. Всъщност кандидатите за президент сами подчертаха, че не са загрижени за това, че политическата криза може да оспори легитимността на президентските избори, тъй като подготовката за тези избори се основава на демократични решения.

Хондурас е една от държавите в Централна Америка, с които Европейският съюз има желание да сключи договор за асоцииране. Въпреки това обаче политическата криза преустанови преговорите. При условие, че продължаващите демократични процеси в Хондурас представляват интерес и за Европейския съюз, смятам за съществено това, че Европейският парламент изпраща свои наблюдатели да следят президентските избори.

Luis Yáñez-Barnuevo García, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, след като изслушах члена на Комисията, за мен наистина не остава да кажа нищо друго освен „амин“. Все пак имам подготвена реч от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент.

Нарушаването на конституционния ред в Хондурас слага край на период от две десетилетия, преминали без държавни преврати в Латинска Америка, и е неблагоприятен прецедент за останалите държави, особено за по-слабите понастоящем като Парагвай.

Европейският парламент не може и не трябва да остане глух и ням в лицето на такова нарушение на принципите на правовата държава. Както Съвета, така и Комисията направиха недвусмислени изявления, които осъждат преврата и подкрепят посредническата роля на президента Ариас в съгласие с единодушната позиция, възприета от Организацията на американските държави (ОАД) и подкрепена от Обединените нации.

Самопровъзгласилият се *de facto* президент Мичелети не остана верен на споразуменията, постигнати неотдавна, подигравайки се на международната общност, като един от ходовете му беше да предотврати връщането на власт на сваления президент Селая.

При сегашните обстоятелства изборите за нов президент, насрочени за 29 ноември, ще бъдат лишени от легитимност от самото начало, а резултатите от тях не могат и не бива да бъдат признати от международната общност.

Европейският парламент ще стори непоправима грешка, ако изпрати делегация, която да наблюдава изборите, тъй като това би могло да се тълкува като подкрепа на държавния преврат. ОАД вече заяви, че е неприемливо изпращането на наблюдателна мисия във връзка с изборите.

Парламентът се определи като пазител на свободата, демокрацията, принципите на правовата държава и спазването на правата на човека. Както Вацлав Хавел каза тази сутрин, не можем да имаме двойни стандарти. Тук всички сме демократи и следователно се борим за свобода. Така че трябва, независимо дали става въпрос за Куба, Китай, Северна Корея или, както в случая, за Хондурас, в своите разисквания да проявим решителност пред рушителите на свободата. Нека не бъдем заслепявани от идеологическите си предпочитания. Няма леви или десни лидери или диктатори, взели властта с преврат, а просто такива, които си служат с репресивни мерки и погубват свободата.

Силно се страхуваме, че обстановката в Хондурас няма да се промени и че настоящите събития са твърде опасен прецедент, както и че правилният, навременен, не твърде кръвопролитен преврат ще триумфира.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE.* – (ES) Г-н председател, на 30 октомври страните в този конфликт подписаха споразумението от Сан Хосе и решиха, че до 5 ноември ще бъде създадено правителство на националното единство и помирение, както и че Конгресът ще възобнови длъжността на г-н Селая до края на мандата на настоящото правителство — 27 януари 2010 г.

Какво се случи всъщност? Г-н Мичелети се опита да образува правителство без участието на г-н Селая и Конгресът забави гласуването, за да не бъде върнат на власт. Г-н Мичелети не действа съгласно споразумението и обстановката се влошава. Предизвикани бяха избори и, както виждаме във всички медии, кандидатите се оттеглят, защото не могат да се примирят с потъпкването на демократичните принципи при изборите. Съществува и насилие: днес бяхме осведомени, че е бил застрелян майор от опозиционната партия и един охранител.

Международната намеса е все така необходима и ние подкрепяме действията, предприети от генералния секретар на ОАД, председателят Lula, посредническата роля на САЩ и г-н Ариас. Чрез тези стъпки настояваме за действия, съгласувани със споразуменията, и за връщането на власт на г-н Селая, за да може да се възстанови демокрацията, легитимността на институциите и мирното съществуване в Хондурас.

Призоваваме страните да покажат своята благосклонност като се върнат към преговорите, въпреки че ОАД вече се произнесе, че това става все по-трудно. Г-н председател, Европа трябва да се присъедини в упражняването на международен натиск върху лидерите, оглавяващи преврата, чрез всички дипломатически и политически средства с оглед постигането на споразумение.

Catherine Greze, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, след военния преврат и свалянето от длъжност на законния президент споразумението от Сан Хосе може да е изглеждало като добра новина. Тази надежда вече не съществува. Образувайки свое правителство на националното единство, заговорникът Роберто Мичелети продължи незаконните си и авторитарни действия. Европейският съюз трябва решително да се противопостави на това осъдително поведение и да призове за незабавното връщане на власт на Селая.

В сегашната обстановка не могат да се проведат избори, организирани от незаконна диктатура. Изборите на 29 ноември не могат да бъдат признати. Макар че ОАД вече направи това, ние трябва да откажем изпращането

на наблюдатели. Въпреки че опозицията остава безгласна, отказваме да признаем резултата от изборите, превърнали се във фарс.

Загрижени сме за многобройните нарушения на правата на човека, за които ни бе съобщено. Сега, повече от всякога, Европа трябва да заеме твърда позиция по отношение на демокрацията. Отхвърляме всяко споразумение с незаконно правителство. Споразуменията ОСП+ трябва да бъдат прекратени. Ако конфликтът продължи, ще трябва да бъдат наложени санкции. Имаме отговорността да осигурим възможност на милиони граждани на Хондурас да изберат демокрацията и да не позволим Латинска Америка да потъне отново в епохата на метеж.

Edvard Kožušník, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, г-н член на Комисията, имам високо мнение за г-н Уаѓеце, дори следя кариерата му, но не мога да се съглася с начина, по който той използва думите на Вацлав Хавел, който е дълбоко уважаван от всеки в залата. Бях един от онези милиони хора по улиците, когато Вацлав Хавел говори от трибуната, а ние стояхме там — бях осемнайсетгодишен тогава — и искахме само едно, независимо от политическите ни убеждения, свободни избори. Това беше тогавашният лозунг и смятам, че непременно ще се съгласим с него. Говорим за избори, защото изборите означават демокрация. Според мен, ситуацията в Хондурас не е лесна и ние в ЕС със сигурност няма да намерим решение сами: трябва да разгледаме проблема в глобален мащаб. Според мен, изборите трябва да бъдат отправната точка и ЕС трябва да изпрати свои наблюдатели, защото изборите ще се състоят и трябва да се надяваме, че ще протекат демократично.

Ilda Figueiredo, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Осъждаме военния преврат, извършен на 28 юни в Хондурас, както и постоянното нарушаване на споразумението от Тегусигалпа/Сан Хосе от 30 октомври от страна на извършителите на преврата. Неприемливо е, че извършителите на преврата ясно използват стратегия на системно забавяне и отлагане на възстановяването на власт на конституционно избрания президент Селая.

Европейският съюз трябва да изиска безусловното и незабавно връщане на президента Селая на поста му. Без това да се случи, е невъзможно изборният процес да бъде продължен, тъй като става неприложим и незаконен при положение, че минималните условия не са налице, за да осигурят на гражданите всеобщото право на пряко гласуване, което да бъде поверително и без принуда или каквато и да е друга заплаха. Европейският съюз и Парламентът трябва категорично да осъдят и отхвърлят позициите на извършителите на преврата. Освен това трябва да изискат незабавното възстановяване на демокрацията в Хондурас и да не изпращат европейски наблюдатели или да признават резултатите от каквито и да е избори, проведени в сегашните условия.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н член на Комисията, изборите могат да бъдат начин за излизане от политическа криза или безизходица. В това отношение в Европа сме имали редица примери в миналото.

Един от тези примери са изборите в Полша през 1989 г. Те не бяха демократични. Представяваха политическо споразумение, но не и демократични избори. Те бяха решаващи, специални и много съществени. Необходимо е да се изпълнят известни условия, за да може изборите да изиграят такава специфична, позитивна роля. Първото важно условие е последователното спазване на политическите разбирания, които позволяват самото провеждане на изборите. Най-често срещаната пречка за съблюдаване на условията са въпросите, свързани с различното тълкуване на постигнатите споразумения.

За предотвратяването на различия в тълкуването, водещи до конфликт, е необходимо нещо специфично, нещо едва доловимо и трудно определимо. Необходима е добрата воля на двете спорещи страни и това е така в случая с Хондурас. Без добрата воля на двете страни изборите изобщо няма да се състоят или няма да оправдаят влаганите надежди. Ето защо призовавам за добра воля, за съобразяване с бъдещето и във всички случаи за отговорност. Това е всичко най-важно, тъй като в миналото, както г-н Селая, така и г-н Мичелети са допускали политически и законови грешки. Изборите осигуряват възможност и надежда за поправянето на тези грешки. Сигурен съм, че искаме това да се случи.

Изборите могат да бъдат решаващи и с положителен резултат за демократичен Хондурас. Европейският съюз е доволен от настоящия процес и го подкрепя. Всички ние подкрепяме този процес, защото вярваме, че демокрацията и демократизирането представляват стойности, за които си струва да се борим. Днес в Парламента Вацлав Хавел заяви, че не бива да се поддаваме на злото, тъй като по природа то се възползва от всяко наше отстъпление. Настоящата ситуация в Хондурас е временна и не може да продължи дълго. Изборите са възможност за промяна.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-н председател, на 28 юни президентът Селая, законно избраният президент на Хондурас, бе свален от длъжност от армията. Най-строго осъждам този военен преврат. Демократичните принципи на правовата държава трябва да бъдат възобновени в Хондурас и това трябва да стане по пътя на мирните преговори чрез диалог.

Преди почти две седмици — по съвпадение точно когато нашата делегация по взаимоотношенията с държавите от Централна Америка беше на посещение в региона — изглежда, че след месеци на усиления преговори, чрез диалог беше постигнато историческо споразумение с Хондурас, което би означавало възстановяване на демокрацията и принципите на правовата държава, връщане на законно избрания президент на поста му и установяване на правителство на националното единство и, в крайна сметка, назначаване на истинска комисия, която да проучи обстановката. Ако беше приложено, това споразумение щеше да потвърди легитимността на предстоящите избори, но в настоящия момент то не е на дневен ред.

Искам да изразя гласно пожеланието засегнатите страни в Хондурас да се върнат на масата за преговори с оглед прилагането на постигнатото споразумение, за да отменят военния преврат чрез провеждането на диалог. Дължат това на народа на Хондурас, който страда най-много от политическата криза. Ако сега не бъде постигнато демократично решение, изглежда, че изборите няма да бъдат признати повсеместно. Това би имало последици от голямо значение за процеса на интеграция на Централна Америка, както и за преговорите за споразумение за присъединяване, равнозначни на многогодишен застой, а хората ще бъдат най-големите потърпевши.

Обръщам се към колегите, които вече предлагат признаване на предстоящите избори: не трябва да показваме на Хондурас, Централна Америка и останалия свят, че допускаме държавния преврат. В този момент всички, които са замесени, трябва да насочват цялата си енергия за възстановяването на демокрацията. Щом членовете на Европейския парламент изразяват предварително подкрепата си за предстоящите избори, нито Мануел Селая, нито Роберто Мичелети ще имат какъвто и да било стимул да се върнат на масата за преговори. По този начин ще бъдем по-скоро част от проблема, а не решението, като ще бъдем играчка в ръцете на недемократичните сили и раздора.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, поздравявам Европейската комисия и Съвета за постигнатото единодушно съгласие заедно с международната общност относно твърдата позиция, осъждаща държавния преврат, военния преврат и превръщането на всяка международна мярка в условие за безусловното връщане на г-н Селая на президентския пост.

Изпитвам дълбоко съжаление поради факта, че Парламентът все още не е изразил осъдително отношение към военния преврат. Искам да подчертая отговорността на най-голямата парламентарна група в Европа, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), която дори по време на днешното разискване продължава да смята, че лидерите, участвали в преврата, и представителите на законното правителство са едни и същи хора. Неприемливо е, че Парламентът все още не е изразил осъдително отношение към преврата. Ето защо съм съгласен с това, че не трябва да се изпращат наблюдатели и че резултатите от изборите през ноември не могат да бъдат признати, тъй като тези избори са проведени при липса на свободен избор, а законно избраният президент беше затворен в посолството на Бразилия.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Г-н председател, ще бъда доволен, ако някои членове на Парламента от лявото крило, които категорично осъждат Хондурас, се изкажат по подобен убедителен начин за случващото се в Куба или относно това, което г-н Чавес прави във Венецуела и Латинска Америка, защото, за съжаление, някои хора все още мечтаят и подкрепят Берлинската стена, чистките на Сталин и дори мумията на Ленин повече, отколкото демократичните избори в дадена държава, както в случая — Хондурас. Предвид казаното от мен и предстоящите избори, трябва сериозно да се замислим за случилото се в тази държава от Централна Америка.

Г-н председател, президентските избори в Хондурас бяха обявени преди 16 месеца. Членовете на изборния съвет — органът, отговорен за организирането на изборите — бяха назначени преди 28 юни, тоест били са назначени по времето на мандата на г-н Селая. Шестимата кандидати за президент преминаха през началната процедура и по-голямата част от кандидатите искат изборите в Хондурас да се състоят.

В тази връзка защо някои хора не желаят да признаят изборния процес, ако изходът от тях е естествен, независимо дали г-н Селая е на власт?

На 30 октомври преговарящите от двете страни обещаха — и това е факт — подписвайки споразумение, да търсят изход от кризата. Споразумението съдържа набор от ключови елементи, подкрепени от двете страни.

Въпреки това обаче преговарящите от страна на сваления от власт президент Селая не посочиха кой ще оглави националното правителство.

От това става пределно ясно, че Европейската народна партия подкрепя провеждането на изборите в условия на прозрачност, демокрация и свобода и в тази връзка ще ги подкрепим чрез наблюдатели от нашата група. Нека не забравяме, че именно посредникът Оскар Ариас, президент на Коста Рика, беше този, който поиска да напуснат. В отговор на въпрос на делегацията за Централна Америка той отговори, че било наложително да ги отпрати, тъй като фондацията Оскар Ариас щяла да изпрати наблюдатели в Хондурас. Ние ще сторим тъкмо това, защото международният посредник Оскар Ариас също го изисква.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, смятам, че изборите на 29 ноември представляват възможност за Хондурас и Европейският парламент е длъжен да изпрати наблюдатели на изборите. Това няма да означава узаконяване на изборите, както твърдят от левицата, тъй като е незаконно, а проследяване на тяхното провеждане.

Същевременно искам да кажа, че Хондурас се намира само на един час път със самолет от Хавана, Куба. Там не са се състояли избори от 50 години. Куба е управлявана от комунистически тиранин, който праща в затвора всички свои опоненти. Европейският парламент многократно призовава за тяхното освобождаване и дори присъди наградата „Сахаров“ на „Дами в бяло“, но Фидел Кастро не им позволи да посетят Европейския парламент, за да получат своята награда. Желая Комисията, Съветът и левицата в Парламента да поискат права и свобода за гражданите на Куба със същата решителност.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, искам да изразя дълбоката си загриженост относно прекратяването на споразумението от Сан Хосе. По време на срещите на Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея, състояла се в Панама миналия октомври, отново изразихме осъдителното си отношение към военния преврат, както и подкрепата ни за посредническите усилия на ОАД.

Трябва да отправим нов настоятелен призив за мир и диалог. Ситуацията в Хондурас е критична, не само в политически план, но също и в социално-икономическо отношение. Решаването на проблеми като бедността, икономическата криза и външния дълг не трябва да бъдат отлагани заради процеса на разрешаване на политическия конфликт.

Сега, повече от всякога, е важно Европейският парламент да покаже безусловната си подкрепа за демокрацията, принципите на правовата държава и спазването на правата на човека, връщайки на поста г-н Селая като задължително условие за узаконяването на избиращия процес.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, в деня, когато Вацлав Хавел говори в Парламента за борбата за свобода в Източна Европа преди 20 години, искам да попитам всички в редиците на групата на Европейската народна партия, които днес пледираха за това Европейският съюз да изпрати наблюдатели на изборите в Хондурас, какво биха направили, ако преди повече от 20 години Европейският съюз бе обявил, че изпраща наблюдатели на изборите, които да следят незаконни избори в тяхната държава – където всеки казва, че е липсвала свобода и сигурност и е имало насилие. Какво бихте казали тогава, преди повече от 20 години, ако ЕС бе казал „да, изпращаме наблюдатели на изборите там, защото настоящият режим твърди, че може“?

Всички вие бихте казали, че е противозаконно Европейският съюз да изпраща там наблюдатели на изборите. По тази причина, госпожи и господа от групата PPE, приканвам ви днес да се позовете на същите критерии относно случващото се в Хондурас. С други думи, не изпращайте там наблюдатели за незаконни избори.

Благодарна съм на Комисията за това, че застана именно на тази позиция.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще бъда сравнително кратка — не защото не съзнавам важността на въпроса, а по-скоро поради късния час.

Слушах с голям интерес пламенните речи на уважаемите колеги и въпросите, повдигнати от тях относно взаимоотношенията, които трябва да осъществим в най-скоро време с тази крайно бедна държава, която, честно казано, трябва да се нормализира възможно най-бързо.

Безпокойството, което изразиха уважаемите колеги с различни убеждения относно правотата на нашата ролята в ЕС в предстоящите избори и седмиците, които следват, е оправдано. Ще се върна на този въпрос и ще го обсъдим с колегите.

Не е учудващо голямото значение, според мен, на това, че продължаваме да следим отблизо обстановката в Хондурас, за да сме сигурни, че сме наясно със случващото се там и да предприемем необходимите мерки, да осигурим подкрепа в опитите за постигане на мирно решение на кризата във възможно най-кратък срок.

Както казах, това е бедна страна. Разрешаването на кризата е отдавна закъсняло и истински приветствам подкрепата, оказана от уважаемите членове на Комисията по отношение на работата, която се опитваме да вършим, за да постигнем този резултат и да направим необходимото от наша страна за това Хондурас да възвърне стабилността си възможно най-скоро.

Председател. — Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. — (EN) По-голямата част от разискването относно Хондурас, разбираемо, е насочено към политическата криза — но последиците далеч надминават политиката. Хондурас е втората най-бедна държава в Латинска Америка и икономическото и социално въздействие на политическата криза се отразява най-силно на 70% от населението, което вече живее в бедност. Туризмът почти изцяло е в застой, временното прекратяване на чуждестранната помощ има пряко отражение върху обществените инвестиции. Претъпкани и слабо оборудвани болници се борят да се справят не само с обичайните проблеми, породени от лошата хигиена, недохранването и болестите, но сега също и с жертвите на нарасналото улично насилие, включително побоища и дори убийства, извършени от силите на реда. Правата на човека и организациите за развитие не могат да вършат своята полезна работа, защото служителите им не са защитени с нормални конституционни права. Вместо това те са изправени пред полицейски час, задържане без обвинение и други нарушения на личните свободи. Кризата обхваща много повече от политическата безизходица и битките между основните политически фигури. Тя засяга обикновените хора, чиято ежедневна борба е станала още по-трудна през последните четири месеца. Трябва да се положат всички усилия, за да се гарантират свободните и честни избори и незабавното възобновяване на конституционните права и чуждестранната помощ, за да се облекчи страданието на обикновените хора.

23. „Произведено в“ (отбелязване на произход) (разискване)

Председател. — Следващата точка е изявлението на Комисията относно „произведено в“ (отбелязване на произход).

Катрин Аштън, член на Комисията. — (EN) Г-н председател, доволна съм, че имам възможността днес да се обърна към вас по време на пленарното заседание относно предложението за регламентиране на отбелязване на произход. Това предложение, което, както някои уважавани колеги могат да си спомнят, получи широката подкрепа на Парламента след приемането му от колегията през декември 2005 г. Ясно си спомням вашата резолюция от юли 2006 г. и писмената декларация от септември 2007 г. Имах привилегията да обсъдя настоящия въпрос преди месец в Страсбург с група членове на ЕП, които подчертаха необходимостта от бързото придвижване на процедурата за приемане на настоящия регламент.

Смятам, че уважаемите колеги ще се съгласят, че е изключително важно политиката за търговия не само да укрепва възможностите, които може да предложи отвореният пазар, но също така да се отнася до проблемите, които поражда глобализацията не само за потребителите, но, и може би най-вече, за малките предприятия.

Ето защо отбелязването на произхода трябва да бъде разгледано в рамките на всичко това. В декларацията от 2007 г. вие подчертахте правото на европейските потребители да получават непосредствено ясна информация за техните покупки. Именно за това се отнася настоящият регламент. Той цели да даде възможност на потребителите на ЕС да бъдат напълно наясно със страната на произход на закупените от тях продукти.

Комисията предложи задължителното посочване на страната на произход на някои продукти, внасяни в ЕС от трети страни. Не се покриват всички продукти — след провеждането на мащабна консултация с потребители и производители се съсредоточихме върху тези от най-голям интерес.

Трябва да добавя, че отбелязването на произхода е в пълно съответствие с настоящите правила и принципи на Световната търговска организация и е нещо, което съществува почти навсякъде по света. Вносът в САЩ, Канада, Китай и Япония подлежи на отбелязване на страната на произход. Всъщност повечето продукти, които можете да закупите днес в магазините в Европейския съюз, вече имат знак за страната на произход, тъй като сега това е изискване на повечето правни системи. Разбира се, това означава, че за голяма част от предприятията задължението да отбелязват продуктите за износ в ЕС ще наложи допълнителни разходи.

От 2006 г. насам обсъжданията се провеждаха в Съвета с оглед постигането на споразумение относно предложението на Комисията. Остава да убедим в това известен брой държави-членки. Те се тревожат, че административното утежняване и допълнителните разходи за проектирането на отбелязване на произхода могат да надвишат ползите от него.

Обърнахме дължимото внимание на проблемите и съвсем скоро предложихме конкретни варианти по темата. Това не е ново официално предложение, а опит да намерим обща почва за постигането на споразумение. С държавите-членки бе обсъден документ за вариантите на Комисията, изготвен от комитетa по член 133 на 23 октомври 2009 г.

Най-напред Комисията призова държавите-членки да разгледат възможността за стесняване на обхвата от стоки, така че да бъдат включени продукти на крайния потребител. Първоначалният списък съдържа някои междинни продукти, като необработена кожа и някои видове текстил, които не представляват пряк интерес за потребителите. Сега Комисията предлага да бъдат включени само онези стоки, които потребителите могат да закупват в магазините за продажби на дребно.

На второ място, Комисията предложи схемата да бъде пусната в ход като пилотен проект. Всяко продължение ще подлежи на оценка на въздействието на предложената схема. Това ще бъде предпоставка за оценяване на въздействието на разходите и цените, както и ще може да се установи как можем да променим обхвата на продуктите в настоящия регламент.

Доволна съм да заявя, че държавите-членки приеха с интерес нашия документ относно вариантите. Въпреки че не всички съмнения са изгладени и макар няколко държави-членки да продължават да се противопоставят на настоящото предложение, те са готови да разгледат въпроса по-задълбочено и работата ще продължи през следващите няколко седмици както на експертно равнище, така и в комитетa по член 133. Искрено се надявам това да бъде предпоставка за намирането на компромисно решение.

Както знаят уважаемите колеги, новият член 207 от Договора от Лисабон дава на Парламента нова, по-голяма власт относно законовите мерки в областта на политиката на търговията и има вероятност регламентът „произведено в“ да бъде сред първите, които ще се появят на бюрата на уважаемите колеги.

Ето защо съм загрижена да бъдете активно включени в по-нататъшните обсъждания по настоящата важна тема, а сега с нетърпение очаквам нашето кратко разискване.

Cristiana Muscardini, *от името на групата PPE*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, някои въпроси засягат и нас, не само преводачите и тези, които желаят да следят разискването с надеждата да получат конкретни отговори във връзка с проблем, който се разглежда от 2005 г.

Както уважаемият член на Комисията правилно посочи, от доста години главните ни конкуренти и икономически партньори отбелязват произхода на стоките, внасяни на територията им. Европейският съюз обаче, въпреки предложението за регламент от 2005 г., което получи широка подкрепа сред потребителите и гражданското общество, все още не дава мнение, въпреки подкрепата, изразена многократно от Парламента. Липсата на регламент относно посочването на произхода на стоките уронва правото на гражданите и потребителите и нормалното функциониране на пазара, който, за да бъде свободен, трябва да се ръководи от общи, споделени правила.

Комитетът по член 133 проучи през последните дни предложения за намаляване на категориите на продуктите, които ще бъдат включени в регламента, както и основанията за препоръката това да се приложи за пробен период. Имаме въпрос към члена на Комисията: тези компромисни предложения подкрепени ли са поне от няколко държави-членки? Ще бъдат ли преразгледани по-нататък? Възнамерявате ли да продължите подкрепата си относно предложението за регламент от 2005 г. заедно с Парламента и като част от процедурата на съвместно вземане на решение? Какви гаранции и срокове предлага Комисията в края на това трудно и закъсняло разискване? Накрая, уважаема г-жо член на Комисията, докато изказвам благодарност към работата, извършена от Вас с голяма енергия и решителност, можете ли да потвърдите това, което написахте в отговора си на моя въпрос на 5 ноември 2009 г., а именно, че Комисията ще продължи категорично да подкрепя приемането на предложението от 2005 г. и че ще продължи своята отговорност?

Gianluca Susta, *от името на групата S&D*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, в настоящия момент със сигурност не възнамерявам — като се има предвид времето, с което разполагам — да се връщам към всички причини за повторното искане, което отправяме като Парламент. Подчертавам — Вие, г-жо член на Комисията, вече обърнахте внимание на това — че г-н Muscardini и аз сме единствените ветерани от 2006 г. от

подписването на резолюцията, с която настоящият Парламент подкрепи инициативата на члена на Комисията Манделсън през декември 2006 г.

Надявахме се, че инициативата, предприета от вас преди няколко седмици за извършването на малки промени с оглед постигането на споразумение, можеше да получи по-силна подкрепа, включително сред комитета по член 133. Освен това изпитваме съжаление, че много държави в този комитет многократно се противопоставяха и имаха опасения, включително Обединеното кралство, чрез своя представител. Всичко, което искаме днес, е да Ви напомним, че това искане не е основано на протекционизъм; не става дума за това, че искаме да защитим различните видове промишленост, които вече не са конкурентоспособни на международния пазар — става дума за потребителите: искаме да повдигнем въпроса за здравето, околната среда и истинската взаимност на световния пазар, която липсва в днешно време. Освен това липсата не е само по отношение на най-слабите в света: не, тя липсва и по отношение на Япония, САЩ, Австралия, Канада, Бразилия, Индия, основните конкуренти на Европейския съюз, чиито дълг в това икономически трудно време е да защитят интересите на Общността, която също застава зад това искане.

Ето защо се надяваме Парламентът да даде цялата си подкрепа на инициативите, предлагани от Комисията, и също така се надяваме отговорностите, поети преди няколко седмици, да бъдат изцяло изпълнени, дори ако настоящата процедура не може да приключи до Коледа, то тогава с новата процедура, заложена в Договора от Лисабон.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, подкрепяйки коментарите на колегите, изказах се преди мен, и възприемайки исканията, изложени от г-жа Muscardini, искам да ви припомня един образ от книгата на Итало Калвино, озаглавена „Космически комедии“, в която големият взрив е описан като неразличима маса от материя, в която не се знае нищо за никого, включително по отношение на произхода. В определен момент една жена казва, че ако има къде, може да приготви спагети и пица за присъстващите. Това създаде голямо въодушевление сред масата от материя: настъпил взрив и поисканото пространство се материализирало под формата на днешния свят, изграден от различия, каквато е настоящата вселена.

Смятам, че в нашия глобализиран пазар вървим назад, връщайки се към неразличимата маса от стоки, чиито произход и характеристики на тяхното изработване убягват на потребителите. Като либерали и демократи сме дълбоко съпричастни към системата и принципите на свободната търговия, но също така и с принципите на прозрачност и проследяемост на стоките. Както вече беше казано, настоящият въпрос не засяга толкова международната търговия, колкото защитата на потребителите. Подновяваме подкрепата си за предложението от 2005 г. и — повтарям — подкрепям исканията, направени от г-жа Muscardini.

Carl Schlyter, *от името на групата Verts/ALE*. – (SV) Г-н председател, благодаря ви, г-жо член на Комисията, за това, че най-накрая внесохте предложение. Смятам, че Комисията Барозу не се е осмелявала често да предизвика Съвета в моменти, когато Съветът търси начини за отстъпление вместо да върви напред, но сега Комисията направи точно това. Благодаря ви. Адам Смит отбелязва, че пазарната икономика не може да функционира, ако потребителите не получават задоволителна информация, за да бъдат способни да избират, когато купуват продукти. Затова е абсолютно наложително да възприемем отбелязването на произхода.

Не трябва да се правят изключения за държавите, които са обвързани със споразумение за свободна търговия или друг вид споразумение с ЕС; правилата трябва да важат за всички. Някои твърдят, че отбелязването е свързано с разходи, но много продукти са вече отбелязани, така че допълнителните разходи ще бъдат минимални. Вече видяхме това при по-подробното отбелязване на говеждо месо в Европа — изобщо не е скъпо. Въпреки това обаче смятам, че списъкът може да се разшири. Изглежда, че обхваща най-вече продукти, които често се копират и които са от всеобщ интерес в промишлеността. Същевременно липсват много продукти важни за потребителите и смятам, че поради това списъкът трябва да бъде разширен.

Helmut Scholz, *от името на групата GUE/NGL*. – (EN) Г-н председател, моята група GUE/NGL смята, че отбелязването на произхода на внасяните от държави извън ЕС продукти е от спешна необходимост за Европейския съюз. В един предимно глобализиран и дерегулиран свят е крайно необходимо да дадем възможността на потребителите да знаят какъв е произходът на даден продукт и какво точно купуват.

Смятам, че това е област, в която гражданите и потребителите действително разбират какво представлява Европа и как Европа може да допринесе за международната търговия и външния свят. Съгласен съм с колегите ми, че трябва да приемем заложеното през 2005 г. отбелязване на произхода. Според нас, това е най-малкото, което можем да осигурим на европейските граждани и потребители. Освен това тази стъпка ще благоприятства малките и средните предприятия в Европа.

Призоваваме Комисията и Съветът бързо да предложат темата за обсъждане в Европейския парламент. Освен това става дума за цялостен подход при взимането на политически решения и смятам, че в това отношение международната търговия може да допринесе за международния мир.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ние сме част от една промишлена система на европейско ниво, в която доброто име на стоките до голяма степен зависи от целостта на производствената система. Като запазим дори част от нашето производство в Европа, можем наистина да предложим на нашите потребители контролирани и висококачествени стоки. В наш интерес е да продължим да го правим, предоставяйки на потребителите възможността да бъдат напълно наясно с това, което произвеждаме, както и с произхода на предлаганите стоки. За да постигнем тази цел, се нуждаем от нещо много просто, но от решаваща важност: прозрачност, понятие, което подкрепя правилата за отбелязване на произхода, вече одобрени от Парламента през 2006 г., които, както члена на Комисията спомена по-рано, вече са широко навлезли в основните световни пазари като САЩ, Мексико и Китай.

Въпреки това отбелязването на произхода все още не е получило одобрение в някои държави-членки на ЕС. Смятам, че ако даден продукт е произведен в Китай или в която и да е държава извън Европа, независимо от качеството му — често добро — европейските потребители трябва да имат възможността да знаят къде е произведен продуктът, за да бъдат информирани при своя избор. Някои хора може би разбират необходимостта от прозрачност като краен протекционизъм и смятат, че всичко това ще доведе до нарастване на разходите в промишлеността. Е, изобщо не става въпрос за това.

Липсата на отбелязване на произхода на стоките, внасяни в Европа, за разлика от случващото се в Китай, САЩ и Австралия, създава по-големи трудности за конкурентоспособността на европейските стоки на световния международен пазар. Поради всички изброени причини, защитата на идеята за стоки, произведени от най-доброто, което предлага Европа, е първата решаваща стъпка към разпознаване на ниво на отделна държава-членка.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, това не е първото ни разискване по въпроса за отбелязване на произхода, но, тъй като съм убеден, че повторението от своя страна носи полза, ще си позволя да се присъединя към колегите и да подчертая необходимостта от европейско законодателство относно „произведено в“ (отбелязване на произход).

Разбира се, въпреки позицията, която изрази Парламентът през 2005 г., както и след това през 2007 г. чрез гласуването на резолюцията на нашия колега, г-н Varón Crespo, липсата на мнозинство в Съвета винаги е възпрепятствало приемането на настоящия регламент.

Въпреки това обаче подобен текст би представлявал сериозен напредък не само за европейските потребители, но и за промишлеността. Посочвайки страната на произход на някои продукти, внесени от трети страни, потребителите трябва да бъдат напълно информирани относно характеристиките на продукта, който купуват. В по-чувствителни сектори като облекло, кожени изделия и мебели създаването на условия за потребителите да бъдат информирани при избора си е сериозен въпрос за предприятията, които са решили да поддържат производства в Европа, съхранявайки европейски търговски тайни и работни места.

Ето защо приветствам предложението, което току що направихте, г-жо член на Комисията, но много искам да подчертая, че настоящото предложение трябва да остане амбициозно. Търсенето на подкрепа сред повечето държави-членки не трябва да се извършва за сметка на нашата крайна цел. Например ще е неприемливо отбелязването на произхода да се отнася единствено за крайните продукти и по този начин да се внасят всички части по отделно, да се сглобяват в Европа и да се ползват с означението „произведено в Европа“.

Освен това искам да подкрепя усилията на Комисията да извлече максимална полза от такова споразумение. Ето защо, без да се връщаме към искането за подобряване и опростяване на правилата относно произхода, възможността за създаване на пан-евро-средиземноморска марка ще бъде сериозен напредък по отношение на укрепването на секторите, изградени в Средиземноморието и търговските потоци юг-юг.

Накрая, трябва да подчертая, че като част от стратегията за прилагане на Договора от Лисабон, комисията по международна търговия съществено ще увеличи своите правомощия. Тогава Комисията ще може да разчита — уверявам ви в това, г-жо член на Комисията — на пълната отговорност на членовете на ЕП относно проследяването отблизо на разискванията във връзка с настоящия решаващ регламент за европейските работници и потребители.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, идеята за „произведено в“ не бива да се отнася единствено до отбелязване на продуктите. Тя трябва бързо да се превърне в могъщ символ на уважение

към най-съвременните правила по отношение на търговската тайна, правата на служителите, устойчивото развитие и защитата на околната среда и да представлява отговорно икономическо поведение.

Докато глобализацията създава за всеки условия за производство, трескавото преследване единствено на печалба означава, че правата на работниците и населението постоянно се нарушават, а тяхната среда бива унищожавана. Копирането на производства, което доскоро засягаше само луксозните марки, вече се отнася до редица сектори като фармацевтичната, автомобилната промишленост и въздухоплаването винаги с идеята за печалба на преден план, а същевременно безопасността на потребителя сериозно се застрашава. В същото време изчезват десетки хиляди работни места.

Чрез въвеждането на понятието „произведено в Европа“ ще дадем възможност на потребителите да правят информиран избор, да предприемат стъпки за отстояването на нови права. „Да“ на уважението към правата на работниците, околната среда, нашите умения и отговорното управление. И накрая най-важното — „да“ на поддържането и защитата на работните места в промишлеността в Европа.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Г-н председател, протекционистите рядко признават, че техните предложения са с протекционистки характер, по-скоро крият намеренията си зад други доводи. Искам да кажа, че запълнителното отбелязване на произхода е ясен пример за това. През юни 2006 г. бях тук в Парламента и сложих край на няколко мита относно същото това предложение и по този повод предложението остана там, където му е мястото — в кофата за смет.

Въпреки това обаче, пазарлъците предхождащи решението относно споразумението за свободна търговия с Корея, отново предизвика разисквания в Парламента, а това не е подходящият начин за третиране на такъв вид споразумение. Три години по-късно виждаме, че някои митове все още витаят, но трябва да бъдат заличени.

Затова нека започнем с първия от тях, използван неведнъж, а именно, че потребителите искат това и юристите тук твърдят, че това се потвърждава от проучването на Комисията по този въпрос по интернет. Въпреки това обаче те пропускат да отбележат, че 96,7% от отговорите на запитването са изпратени от една и съща държава, а именно Италия, където промишлеността и организирани групи със специални интереси са двигателът по темата. Днес всеки, който желае, може да отбележи произхода на своя продукт и бъдете сигурни, че всяко конкурентоспособно предприятие, което цели печеленето на потребители по този начин, вече постига това, така че необходимостта от действието отпада.

Вторият мит е, че отбелязването осигурява на потребителите съответната информация и защита и е ползотворно за околната среда, като че ли става дума за география. Не, това е просто игра с предразсъдъците на хората, а не е в тяхна защита. Третият мит се състои в това, че отбелязването увеличава европейската конкурентоспособност. Въпреки това обаче новите технически пречки в търговията не защитават европейската промишленост. Това няма нищо общо с конкурентоспособността — тя укрепва единствено чрез отворените пазари и добрата стопанска среда.

Ако забраним на държавите-членки да допускат такъв вид законодателство в рамките на ЕС поради това, че е рожба на протекционизъм, защо тогава прилагаме същите правила към останалия свят без да признаваме, че това е протекционизъм? Разделихме се с идеята за въвеждане на задължителен знак „произведено в ЕС“, затова сега ще е неразумно да се въвежда такъв знак за останалия свят.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, в редица случаи върху хранителните и други продукти имаме означение на страната на произход и по тази причина това не е нещо ново. Проблемът с означението на някои хранителни продукти е, че то не винаги е точно, така че, каквото и да решим по отношение на настоящото споразумение, нека имаме възможността да проверяваме достоверността на етикета, т.е. дали това, което е изписано, съответства, за да могат потребителите действително да получат информацията, която търсят.

Един конкретен въпрос: получих обаждане от производител, работещ в рамките на ЕС, който ме попита дали Комисията, Съветът и Парламентът се вглеждат в етикета „произведено в ЕС“, който би им позволил да насърчат производството в рамките на Европейския съюз. Може ли члена на Комисията да отговори на този въпрос, моля?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, настоящият въпрос създаде редица проблеми, особено в земеделския сектор в Ирландия. Почти всеки път щом чуя да говори лидерът на Комитета на професионалните селскостопански организации (COPA) Pádraig Walshe, той засяга трудностите, свързани с подходящото и съответстващо отбелязване на продуктите, както каза г-жа McGuinness.

Изглежда, че продуктите могат да бъдат внесени в Ирландия, обработени чрез добавянето на подправки или каквото и да било друго и предлагани като стоки с ирландски произход. Това е огромно разочарование за потребителя и смятам, че всеки има правото да знае страната на произход, а не държавата, в която продуктите биват обработвани.

Мога ли да разчитам на това, че тази практика ще бъде прекратена и че можем да имаме ясно и съответстващо обозначение, за да знаем със сигурност от коя държавата идва всеки продукт?

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, прозрачност, прозрачност, прозрачност: това изисква пазарът днес; строги правила, които осигуряват прозрачност с цел защита на потребителя. Свободният пазар също се определя от ясни правила, които, при условие че се прилагат чрез прозрачни способности, предоставят на потребителите възможността да избират. Това искаме да постигнем тук днес; това е нашето изискване.

По италианските телевизионни канали често се излъчват разследващи документални филми, показващи как в някои отдалечени от Европа държави — включително и в културно отношение — производствените съоръжения се основават на употребата на силно замърсяващи стоки, замърсяващи технологии, отровни разтворители, а работниците, в това число и деца, са експлоатирани до крайна степен с абсурдно работно време. Потребителите трябва да имат възможността да избират също така, разполагайки с ясната представа къде са произведени дадени продукти. В това се състои нашето искане. Смятам, че е време да приемем ясно и незабавно правила, които ще дадат възможност на потребителите да избират чрез ясни и прозрачни способности. Трябва да приемем тези правила с голяма решителност и много по-бързо, отколкото досега.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на всички, които взеха участие във важното разискване по този въпрос.

Ще започна със засегнатите от г-жа Muscardini въпроси и усещането, че търсенето на решение на настоящия проблем от известно време се забавя. По време на моята длъжност като член на Комисията съм била много съзнателна по отношение на разговорите с държавите-членки относно проблемите от най-голямо значение за тях и съм се опитвала да реагирам щом съм се запознавала със съществен проблем. Но, както казаха и другите колеги, политическата действителност предполага да получавам всяко предложение чрез Съвета. Това означава — когато стане ясно, че няма достатъчно мнозинство относно конкретно предложение — да се помисли отново за това, което ще промени вероятността да се провали дадено начинание, щом има категоричен набор от утвърждаващи мнения.

Според мен, имаме възможността, обобщавайки казаното дотук, да отговорим на проблемите на държавите-членки, за да поставим въпроса още веднъж, тъй като той все още е на равнище Комисия. Особено когато Комисията е към края на своя мандат, а в настоящия момент — както някои биха се изразили — е отвъд него, от решаваща важност е да обърнем поглед към това, което още не е завършено.

Не мога да обещаю срокове във времето — искам да го направя, но в това отношение нещата неизбежно зависят от Съвета. Поемам отговорност обаче да продължа в тази насока, защото тук има силна воля. Ще се върна към това, което мисля, и причините, поради които, според мен, това е от решаващо значение.

Редица уважавани колеги повдигнаха въпроса за потребителите и възможността, която настоящото предложение ще даде с оглед прозрачността и яснотата, предоставяйки информация на потребителите. Мисля, че дори Адам Смит беше цитиран в тази връзка. От съществено значение е това, че ако имаме свободна търговия по света, трябва да има яснота и прозрачност за потребителите, за да правят такъв избор, какъвто съответства на свободната търговия. Понятията са взаимосвързани и ще се съглася с този факт. Ето защо смятам, че уважаемите колеги, повдигнали въпроса, всъщност стигат до същината на това, което се опитваме да постигнем.

Това не е протекционизъм. Това се случва по целия свят. В повечето държави, от които бихте закупили продуктите, които изброихме, вече се знае откъде купувате. За мен като потребител е важно да знам къде е произведен продуктът. Смятам, че за голяма част от потребителите това играе съществена роля когато пазаруват. Възможността да заявим, че ще имаме тази прозрачност е от съществено значение. Не трябва да се страхуваме, защото, ако е така, то тогава нещо не е наред. Въпросът за отворената и свободна търговия и прозрачността се състои в това да го приемете и по-точно да се справите с него по подходящ начин.

Г-н Schlyter по-конкретно ме попита за разширяването на списъка. Е, това е предмет на по-нататъшно разискване: списъкът в никакъв случай не е окончателен. Просто се опитахме да предложим един реалистичен списък, според нас, но сме на разположение да го обсъдим по-нататък.

Смятам, че е важно, ако аз също засегна въпросите, които бяха повдигнати относно това дали сме достатъчно смели. Г-н Arif каза, че не трябва да претупваме нещата. Разбира се — не се опитвам да правя това; опитвам се да бъда реалист. Ако накрая получа предложение, което просто нямам възможността да придвижа през Съвета, смятам, че е мое задължение да попитам дали има нещо, което да направим. Не да отбиваме номера, а да разгледаме по-подробно въпроса и да се уверим дали не можем да придвижим нещата може би като пилотен модел или по-малък модел. Това се отнася до проверката, която твърдя, че е факт, и за да можем по-късно да разширим въпроса, защото всъщност вече сме постигнали разбиране за това, което се опитваме да постигнем.

Освен това разглеждаме въпроса и в рамките на Евромед. Това, както знаете, е част от настоящото разискване. Аз също съм съгласна, че нашата цел е и защита на работните места. Уважаемите колеги знаят, че направих много за отличаването на протекционизма от подкрепата на промишлеността, работните места, потребителите и т.н. Трябва да бъдем ясни по въпроса, че при търговията не можем да пренебрегваме тези неща. Те са взаимосвързани.

Г-н Fjellner, трябва да обърна внимание на вашия конкретен въпрос, защото описалте моя метод на работа като неуместен. Не съм съвсем сигурна какво означава на парламентарен език в Европейския парламент да опишеш нечия дейност като неуместна, но нека ви уверя, че по никакъв начин не се стремя към това — това няма връзка с нищо сторено. Това, което се опитвах да правя в разговорите ми с държавите-членки относно всички изброени аспекти на търговията, беше да подбера чрез работата ми — и особено разговаряйки с малки стопански субекти в Европа, за които смятам, че трябва да имат действителни възможности, така че повече от 3% от тях да започнат да търгуват извън рамките на ЕС — въпроси, които са или изоставени — които не сме решили по една или друга причина — или въпроси от първостепенно значение в държавите-членки.

Настоящият проблем, разбира се, не е единственият, но ми се стори, че това е възможност да опитаме отново да се върнем на темата. Отнася се до равнище на работа. Отнася се за яснота и прозрачност за потребителите. Отнася се за това да заявим, че трябва да продължим напред. Надявам се Парламентът да се заеме със задачата и да помогне за усъвършенстването на материята по-нататък, така че да получим един действително позитивен резултат, който да разгледаме отново.

Накрая, към мен беше отправен въпроса за „произведено в ЕС“. Проведохме допитвания с промишлеността и потребителите по въпроса. Те не бяха благосклонни. Имаше загриженост, че това ще струва скъпо. Не целяхме това и затова не продължихме нататък.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

Писмени изявления (член 149)

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Една от последиците от либерализирането на световната търговия са тежките загуби на работни места и влошаването на социалната обстановка в редица региони и държави, включително Португалия, които са по-зависими от някои производствени сектори, като например секторите за производство на текстил и облекло. В сегашната сурова икономическа и социална криза тази ситуация изисква различен подход. Приемането на правила относно обозначаването на произхода може да подпомогне насърчаването на производството в редица държави-членки. Въпреки това обаче изисква се много повече. Необходимо е да защитим производствените сектори чрез пакет от по-широки и по-ефективни мерки, в това число: въвеждане на защитни механизми срещу агресивен износ; поощряване на местното производство; изоставяне на модела, основаващ се на ниско заплащане, ниска квалификация и несигурност на труда; контролиране на продукцията и регулиране на пазарите чрез уместната употреба на обществени инструменти, така че да се поддържа принципа за суверенитет на храните и продоволствената сигурност; ефективно преместване на производствата. Защитата на правото на всяка държава на устойчиво производство е бъдещо изискване. Трябва да направим това в името на една нова икономика, социална, енергийна и екологична рационализация, която неолибералният модел не само не осигурява, но всъщност прави невъзможна.

24. Решения относно някои документи: вж. протокола

25. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

26. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 00,15 ч.)